တက္ကသိုလ်

နေလင်းအောင်

သိုင်းတုံပွင့်လျှ ပလွေသံ

ကျင်းတုံ၏ရှောင်ဝိန်းမလင်

နေဝန်းသစ်စာပေ

စာစဉ် - ၄

အခန်း (၅၉)

အတိတ်မေ့ဆေးဒဏ်

သူမက ချက်ချင်းပြန်လှန်မေးလိုက်ပြီး
'အဆောက်အအုံ'
တက်မှုဆရာတော်က အေးအေးဆေးဆေး မေးမြန်းလေ၏။
'ဘာအဆောက်အအုံလဲ'
'ဆရာတော်တို့ပြောတိုင်း ကျွန်မက ယုံရမှာတဲ့လား၊ ပါး
စပ်ကပြောတိုင်း လက်ခံရမှာတဲ့လား၊ ဘာကိုမှမယုံဘူး၊ ကျွန်မ
တို့ကိစ္စ ကျွန်မတို့ပဲသိတယ်'
တက်မှုဆရာတော်က ဖြည်းညင်းစွာ ရယ်တော်မူလေ၏။
'ကာယလို့ ခေါ်ကြီးဝမ်ကျုံးထန်ရဲ့ ကျုပ်တို့ဆီ အကူအညီ
တောင်းတဲ့စာကို ထုတ်ပြရင်တော့ ဒကာမလေးယုံကြည်လက်ခံ
မယ်လို့ ကျုပ်ထင်ပါတယ်'

'ဘာစာလဲ၊ အလကား အတုအယောင်'

ဆရာတော်က ရယ်ရင်း....

'ဒီလိုပြောချင်တိုင်းပြောလို့ ကျုပ်တို့ လက်ခံမှာ မဟုတ်ပါဘူး'

မိန်းကလေးသည် ရှက်တာရက် တွေဝေစဉ်းစား၏။

ပြီးမှ....

'ဘာစာလဲ၊ ကျွန်မကို အရင်ထုတ်ပြ၊ ကျွန်မဖခင်ကြီးရဲ့စာ ဟုတ်မဟုတ် ကျွန်မစစ်ဆေးမယ်'

တကီမုဆရာတော်သည် သူ၏ သင်္ကန်းအတွင်းအိတ်ထဲမှ စာချွန်ဘူးကလေးကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

စာချွန်ဘူးထဲမှ စာရွက်တစ်ရွက်ကိုလည်း ဆွဲထုတ်ပြန်သည်။

'ကျွန်မကြည့်မယ်'

မိန်းကလေးသည် လျှပ်တစ်ပြက် ခုန်ထွက်လာပြီး စာရွက်ကို ဆွဲလုသည်။

'ဟင်း'

တကီမုဆရာတော်က လက်ဝါးဖြင့် ရှတ်တရက် တွန်းထုတ်လိုက်ရာ မိန်းကလေးမှာ နောက်သို့ပြန်ဆုတ်သွားရ၏။

ဤအချက်က ဆရာတော်ကြီး၏ သိုင်းပညာအဆင့်မြင့်မှုနှင့် သတ္တိကြီးမားမှုကို ဖော်ပြနေခြင်းပင် ဖြစ်တော့၏။

တကီမုဆရာတော်က ခပ်အေးအေး လှမ်းပြောသည်။

'ဒကာမလေး သိပ်ပြီး စိတ်မစောပါနဲ့၊ ဒီစာက ဒကာမလေးကို ပြမယ့်စာပါ၊ ဒီစာကိုပြပါမှ ဒကာမလေးက ကျုပ်တို့ဘာကြောင့် ပါဝင်ပတ်သက်ကြရတယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်မယ်၊ ဒါပေမယ့် အခုလောလောဆယ်တော့ ဒကာမလေး မဖတ်ပါနဲ့ဦး၊ သိုင်းလောကမှာ ဝါရင့်သဘာရင့်နေတဲ့ ဆရာကြီး လေးငါးယောက်ကို အရင်ဦးဆုံး ပေးဖတ်ပါမယ်'

မိန်းကလေးသည် မခံမရပ်နိုင်အောင် အော်ဟစ်နေကာ....

'လူလိမ်တွေ၊ လူညာတွေ၊ ဂီစာကို ရှင်တို့ လိမ်ညာလုပ်ကြံရေးထားတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား'

တကီမုဆရာတော်က အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာပင် ပြောသည်။

'စိတ်ချ ဒကာမလေး၊ ဒကာမလေးကိုယ်တိုင် ဒီစာဖတ်ပြီးရင် ဒီစာကို ကျုပ်တို့ လိမ်ညာ ရေးထားမထား ဒကာမလေးကိုယ်တိုင် သဘောပေါက် လက်ခံလာပါလိမ့်မယ်'

ဆရာတော်သည် စာရွက်ကလေးကို ချင်းချန် အဘိုးအိုနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်ထံသို့ လှမ်းပေးလိုက်သည်။

'ဒကာကြီးတို့ ဖတ်ကြည့်ကြပါ'

ချင်းချန်အဘိုးအို နှစ်ယောက်သည် ခေါင်းချင်းဆိုင် ဖတ်ကြည့်ကြ၏။

တက်မှုဆရာတော်သည် မိန်းကလေး စာကို ဝင်မလှနိုင်အောင် ကြားထဲမှ စောင့်ကြပ်နေသည်။

ချင်းချန် အဘိုးအိုနှစ်ယောက်၏လက်ထဲမှစာကား....

ဆရာတော်တက်မှု....

တပည့်တော်တော့ ခြေလှမ်း မှားသွားခဲ့ပါပြီ၊ နောက်ထပ်နှစ်သုံးဆယ် ကြိုးစားသော်လည်း ရင်းစားပြန်မရနိုင်အောင် နစ်နာခဲ့ရပါပြီ၊ တပည့်တော် တစ်ခုတောင်းပန်လိုပါသည်၊ ဆရာတော့်အနေဖြင့် တပည့်တော်အား ယခင်ကကဲ့သို့ ခင်မင်ကြင်နာစိတ် ထားနိုင်သည်ဆိုပါက တပည့်တော်အား....

အောက်ပိုင်းတွင် မည်သည့်စာလုံးမှ ရေးမထားတော့ပါ၊

အကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာကြောင့် စာကို ဆက်မရေးနိုင်ကြောင်း သိသာထင်ရှားနေသည်၊

ထိုအကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာဆိုသည်မှာ သူ့အား ရန်သူများ ဖက်လည်ပိုင်းထားသောကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်၊

ချင်းချန်အဘိုးကိုနှစ်ယောက်သည် သူတို့လက်ထဲမှစာကို ဖင်ပြန်ခေါင်းပြန် စိတ်ကျေနပ်အောင် ဖတ်ကြည့်ပြီးနောက် တက်မှုဆရာတော်အား မေးလိုက်၏၊

'ဆရာတော် ဘယ်သူ့ကို လက်ဆင့်ကမ်းရမလဲ'

တက်မှုဆရာတော်၏ မျက်လုံးများက ကျန်လှကိုထိုး၏ ဝါစဉ်ကြီးဆရာကြီး၊ ကွမ်းစန်စင်ထံသို့ ရောက်ရှိသွား၏၊

ချင်းချန်အဘိုးအိုနှစ်ယောက်သည် သိနားလည်စွာဖြင့် ကွမ်းစန်စင်၏လက်ထဲသို့ ပေးအပ်လိုက်ကြသည်၊

'နောင်ကြီးကွမ်း၊ စာကိုဖတ်ကြည့်ပါဦး'

ကွမ်းစန်စင်သည် စာကိုလက်ခံယူပြီး ဂရုတစိုက်ဖတ်လေ၏၊

ဖတ်ရင်းဖတ်ရင်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွားလေတော့သည်၊

အခန်း (၅၄)

သေစာရင်းမှတ်တမ်း

မိန်းကလေးသည် ဝါရင့်သဘာရင့် သိုင်းဆရာကြီးများ၏ လှုပ်ရှားမှုများကို သတိကြီးစွာဖြင့် စောင့်ကြည့်နေ၏၊

သူမ၏ မျက်လုံးများက မီးဝင်းဝင်းတောက်လျက် ရှိနေသည်၊

သူမ ဒေါသဖြစ်နေသည်၊

ရှောင်လင် တာရှုတ်ဘုန်းတော်ကြီးများကိုလည်း ဒေါသဖြစ်၏၊

မျင်းချွန်အတိုးဗိုနှစ်ယောက်ကိုလည်း ဒေါသဖြစ်၏၊

ကွမ်းစန်စင်ကိုလည်း ဒေါသဖြစ်၏၊

သို့သော် သူမ၏ဒေါသသည် ပေါက်ကွဲမှု မဖြစ်သေး၊

ကွမ်းစန်စင်သည် စာကို သေချာစွာဖတ်ပြီး တက်မုဆရာတော်လက်သို့ ရိုသေစွာပြန်အပ်လိုက်၏၊

'ကဲ....ရှင်တို့ ဖတ်လို့မပြီးကြသေးဘူးလား'

မိန်းကလေးသည် တက်မုဆရာတော်၏လက်မှ စာကိုကြည့်ပြီး အံကြိတ်၍ပြောလေ၏၊

'ဒကာမလေးရဲ့ဖခင် တကယ်သေမသေဆိုတာ သိုင်းလောကသားတွေအတွက် ပဟေဠိဖြစ်နေတယ်၊ သေတယ်ဆိုရင်လဲ ဘာကြောင့် သေရသလဲဆိုတဲ့အချက်ဟာ သိုင်းလောကသားတွေအတွက် အင်မတန် စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်နေတယ်၊ ဒီစာက သိုင်းလောကသားတွေကို ဘယ်လို စိတ်ဝင်စားစေတယ်ဆိုတာ ဒကာမလေး မကြာခင်သိရမှာပဲ'

တက်မုဆရာတော်သည် စာရွက်ခေါက်ကလေးကို ပစ်ပေးလိုက်၏၊

စာရွက်သည် မိန်းကလေးရှိရာသို့ ပျံသန်းသွားရာ မိန်းကလေးက ဖမ်းယူလိုက်၏၊

သူမသည် စာဖတ်လိုသည့် အပြုအမူပြသော်လည်း တကယ်တမ်း စာရသောအခါတွင်မူ စာကိုမဖတ်ပေ၊

စာကိုသူမ၏အတွင်းအိတ်ထဲသို့ ထိုးသွင်း သိမ်းဆည်းလိုက်သည်၊

သူမအား အကဲခတ်နေသူအားလုံးကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး.....

'ဖေဖေ့စာကို ပြန်ပေးတဲ့အတွက် အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်၊ အဖေ့ပစ္စည်းဟာ သားသမီးရဲ့အမွေပါပဲရှင်'

တက်မှုဆရာတော်သည် မိန်းကလေးက ပြန်မပေးဘဲ ယူသွားလိုက်ခြင်းအတွက် စိတ်ဆိုးဟန်မရှိပေ၊

ဆရာတော်က အေးအေးဆေးဆေးပင် ပြောသည်၊

'ဒကာမလေး ဒီလို လုပ်လိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျုပ် ကြိုတင်သိထားခဲ့တယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ ဒီစာရွက်ကို အရေးကြီးတဲ့လူတွေအားလုံးကိုဖတ်ခိုင်းခဲ့တာပဲ၊ ချင်းချွန်ခါးဆရာကြီးနှစ်ယောက်နဲ့ ကျန်လူကိုက်ကလေ ကျွင့်မေးမှူးကြီး ကွမ်းစန်စင်တို့ဟာ သိုင်းလောကရဲ့ အကြီးအကဲ သုံးယောက်ဖြစ်ပါတယ်၊ သူတို့ သုံးယောက် သက်သေအဖြစ် တည်ရှိသွားခဲ့ပြီဖြစ်လို့ ဒီစာကို ဒကာမလေးကပြန်ပေးပေး၊ မပေးပေး ကျုပ်တို့အတွက် မလိုအပ်တော့ပါဘူး'

တက်မှုဆရာတော်သည် သူ၏ရောင်းရင်းများဖြစ်သော သိုင်းဆရာကြီးများကို တစ်ချက်ဝေ့ကြည့်ပြီးမှ မိန်းကလေးအား ထပ်မံ မေးခွန်းထုတ်လေ၏၊

'ဒကာကြီး ဝမ်ကျုံးထန် ဘယ်လိုသေသလဲ၊ ဒါမှမဟုတ် ဘယ်လိုရှင်မလဲဆိုတဲ့ ပဟေဠိကို ပြောပြပါ၊ အားလုံးရှင်းသွားတော့မပေါ့'

မိန်းကလေးက ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်တော့၏၊

မထူးတော့ပြီဆိုသည့် သဘောမျိုးပင် ဖြစ်ပါသည်၊

'အသေးစိတ် သိချင်ရင်တော့ နောက်သုံးရက်ကြာမှ ပြန်လာခဲ့ကြပါ'

'ကျုပ်တို့ သုံးရက်ကြာပြီးမှပြန်လာရင် ဒကာမလေး ဒီမှာ ဘယ်ရှိတော့မလဲ၊ တခြားနေရာကို ရောက်နေရောပေါ့၊ နောက်တစ်ခုက ကျုပ်တို့ရဲ့ငှားနေဟာ ဒကာမလေးတို့ရဲ့ ဝမ်ဂေဟာနဲ့ သိပ်ဝေးတယ်၊ သုံးရက်အတွင်းရောက်လာဖို့ဆိုတာ မလွယ်ဘူး'

'ကျွန်မကတော့ နောက်သုံးရက်ကြာမှပဲ တွေ့ဆုံရှင်းပြနိုင်မယ်၊ ခုတော့ ဘာမှမရှင်းနိုင်ဘူး'

သူမသည် ဝမ်ကျင့်လန်အား ထွက်သွားရန် မျက်ရိပ်ပြလိုက်၏၊

ဝမ်ကျင့်လန်သည် မိန်းကလေး၏ ဩဇာကို မလွန်ဆန်နိုင်ရှာပါ၊

သိုင်းဆရာကြီးများ အားလုံးကို လက်သီးနှစ်ဖက် ဆုပ်၍ ဂါရဝပြုတော့သည်၊

'ကျွန်တော် မှာ ဆောင်ရွက်စရာကိစ္စတွေရှိသေးလို့ ခွင့်ပြုကြပါဦးခင်ဗျာ'

မိန်းကလေးသည် ဆန်ကွမ်းချီ၏ ပခုံးကိုပုတ်၍ ခေါ်ထွက်သွား၏၊

ဝမ်ကျင့်လန်က နောက်မှကပ်သွားသည်။

တက်မှုဆရာတော်အပါအဝင် သိုင်းဆရာကြီးအားလုံးသည် မည်သို့မျှ မတားမြစ်နိုင်ဘဲ အံ့အားကြီးသင့်လျက် ငေးကြောင်ကြည့်နေမိကြတော့၏။

အခန်းထဲရှိ သာမန် သိုင်းသမားများသည်လည်း အလျို အလျို ခွဲထွက်သွားကြသည်။

မျက်နှာနီညိုညိုသိုင်းသမားတစ်ယောက်သာ အခန်းထောင့်တစ်နေရာ၌ ကျန်ရစ်ခဲ့၏။

ထိုသူကား တုထန်ဟိုပေတည်း။

သူသည် ဆန်ကွမ်းချို ရုတ်တရက် သဘောထားပြောင်းသွားပုံကို စဉ်းစားနေသည်။

ထိုစဉ် ယွမ်ချောက်နှင့် ချိန်းချက်ထားသည်ကို သတိရလာမိ၏။

ချိန်းထားသည့် အချိန်မှာ ညသုံးနာရီ ဖြစ်သော်လည်း အချိန်စောနေခြင်းအတွက် မည်သို့မျှပြဿနာမရှိနိုင်ပါ။

ပြဿနာမှာ ဆန်ကွမ်းချို သဘောထားပြောင်းနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

တုထန်ဟိုတစ်ယောက် ချိန်းထားသည့် သစ်ပင်ကြီးအောက်သို့ ရောက်သောအခါ ယွမ်ချောက်သည် သစ်ပင်ပေါ်မှအုံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် လျင်မြန်စွာဆင်းသက်လာလေ၏။

'ကျုပ်အစ်ကိုကြီးကော မပါပါလား'

ယွမ်ချောက်၏လေသံ၌ ဒေါသသံ ပါနေသည်။

တုထန်ဟိုမှာ ထိပ်သီးသိုင်းသမား ဖြစ်သော်လည်း ယွမ်ချောက်၏စွမ်းရည်ကို တစ်စွန်းတစ်စသိရှိထားသဖြင့် ရေခဲရေဖြင့် အလောင်းခံလိုက်ရသလို အေးစက် ထိတ်လန့်သွားမိသည်။

'ကျုပ် အစ်ကိုကြီးဟာ စကားတစ်ခွန်းပြောပြီးရင် ဘယ်တော့မှ မဖျက်ဘူး၊ အခု သူမသာဘူး၊ သူ့ကို ခင်ဗျားဘယ်ခေါ်သွားသလဲ'

ယွမ်ချောက်၏ စကားလုံးများ သိပ် မပီသချင်တော့ပေ။ ဒေါသဖြစ်နေသူများသည် စကားပြောမြန်သဖြင့် ဤသို့ပင် မပီမသ ဖြစ်တတ်သည်မဟုတ်ပါလား။

တုထန်ဟိုသည် ယွမ်ချောက်အား မည်သို့ ကိုင်တွယ်ရမည်ကို စေ့စေ့စဉ်းစားနေ၏။

'ညီမလေးယွမ်ချောက် ဒေါသမဖြစ်နဲ့၊ ငါရှင်းပြမယ်'

'ဘာဖြစ်လို့ဒေါသ မဖြစ်ရမှာလဲ၊ ကျုပ်ရဲ့အစ်ကြီးကို ပြန်ခေါ်မပေးရင် ခင်ဗျားနဲ့ အသက်ချင်းလဲပြီး တိုက်ရမှာပဲ'

တုထန်ဟိုက လွန်စွာတည်ကြည်လေးနက်သော အသံဖြင့် တောင်ပြောကြားလေ၏။

'ညီမလေးယွမ်ရှောက် စိတ်ကိုငြိမ်ငြိမ်ထားပြီး ငါ့စကားကို နားထောင်၊ ငါ့စကားဆုံးသွားလို့ မင်းတိုက်ချင်သပဆိုရင်လဲ တိုက်နိုင်တယ်'

ယွမ်ရှောက် ရုတ်တရက် ငြိမ်ကျသွားသည်။

'ကျုပ်အစ်ကိုကြီး အသက်ရှင်လျက်ရှိသေးလား'

'ရှိသေးတယ်၊ ဝမ်ဂေဟာထဲမှာ အသက်ရှင်လျက် ရှိသေးတယ်'

'တကယ်နော်'

'ငါကလိမ်ပြောမှာလား၊ ဆန်ကွမ်းချီကို မင်းချစ်ခင်သလို ငါလဲချစ်ခင်တာပဲ၊ အဲဒီလိုစိတ်မျိုး မရှိရင် ငါဟာ မင်းတို့ ညီအစ်ကိုနဲ့ အခုထိ တွဲနေစရာ မလိုဘူး'

ယွမ်ရှောက် ငြိမ်သွားပြန်ပြီ။

သို့သော်....

'အစ်ကိုကြီးဟာ ပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်လေ့ရှိတယ်၊ ကျွန်တော်ကို ဒီနေရာကစောင့်လို့ဆိုခဲ့တယ်၊ သူ ဘာဖြစ်လို့မလာတာလဲ'

တုထန်ဟိုက သေချာစွာ ရှင်းပြ၏။

'သူ ဆေးမိထားတယ်'

တုထန်ဟို၏စကားကို ယွမ်ရှောက် နားမလည်ချေ။

တုထန်ဟိုက ဆေးအမျိုးမျိုးတို့၏သဘောသဘာဝတို့ကို ပြောပြပြီးနောက် ဆန်ကွမ်းချီမည်သို့ ဆေးမျိုး အမိခံထားရကြောင်း ရှင်းပြသည်။

ထိုအခါကျမှ ယွမ်ရှောက် နားလည်တော့၏။

'ဒီလို ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ဆေးမျိုး ရှိတာပဲလား'

'လူ့လောကဟာ အင်မတန် ရှုပ်ထွေးပွေလီတယ်၊ သိုင်းလောကကျတော့ ပိုဆိုးတယ်၊ အတတ်ပညာမာနကြီးတဲ့လူတွေချည်း လာစုတော့ ပိုဆိုးတာပေါ့၊ မနိုင်နိုင်ရာ ကိုင်ရင်းနဲ့ နောက်ဆုံး အဆိပ်သုံးတဲ့လူတွေ ပေါ်လာတာပဲ'

'အစ်ကိုကြီးကို ကျွန်တော်တို့သွားကယ်ကြမယ်၊ ခင်ဗျားပါ လိုက်မယ်မဟုတ်လား'

တုထန်ဟိုက လက်ပြင်းချရင်း....

'ညီလေးယွမ်ရှောက်၊ ဒီလို လွယ်လွယ်ကလေးလုပ်လို့ မရဘူး၊ ဒီနေရာက လိပ်ပြီးစကားပြောလို့ မကောင်းဘူး၊ ဝမ်ဂေဟာနဲ့လဲ နီးနေတယ်၊ သစ်နေရာရာမှာ တိုင်ပင်ကြမယ်'

ယွမ်ရှောက်သည် ခေတ္တမျှ စဉ်းစားပြီးနောက် သူတို့အထက်မှ သစ်ပင်ကြီးကို လက်ညှိုးထိုးပြ၏။

'ဟောဒီ သစ်ပင်ကြီးပေါ်တက်ပြီး တိုင်ပင်ရင် မကောင်းဘူးလား'

တုသန်ဟို မော့ကြည့်သည်။

သစ်ပင်ကြီးသည် အမြင့်ပေသုံးဆယ်လောက်ရှိပြီး အခက်အလက် အရွက်များ စိမ်းညို့ ပိန်းပိတ်နေသည်။

ဤသစ်ပင်ပေါ်တက်၍ စကားပြောပါက မည်သူမျှ ချောင်းမြောင်း နားထောင်နိုင်မည် မဟုတ်သည့်အပြင် သူတို့က ရန်သူကိုလည်း အထက်စီးမှ စောင့်ကြည့်နိုင်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် တုထန်ဟိုက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ကောင်းတယ်၊ ဒီထက်ကောင်းတဲ့နေရာကို ငါလဲ မရှာနိုင်ဘူး'

တုထန်ဟို သဘောတူသည်နှင့် ယွမ်ရှောက်သည် မျောက်တစ်ကောင်လို သစ်ပင်ပေါ်သို့ လွှားခနဲ လွှားခနဲ ခုန်တက်သွားသည်။

တုထန်ဟိုလည်း လိုက်တက်သည်။

သူလည်း နဂါးပျံကျွာပွတ်တွဲခံ ထိပ်တန်းသိုင်းသမားကြီးတစ်ဦးပေပဲ။

သူတို့သည် ထိုင်၍ကောင်းသော သစ်ကိုင်းခွဆုံတစ်ခု၌ ကျနစွာ ဝင်ထိုင်ပြီး စကားပြောကြသည်။

တုထန်ဟိုက....

'ညီလေး ယွမ်ရှောက်၊ ငါ အားလုံးရှင်းပြမယ်၊ ညီလေးက စိတ်ရှည်လက်ရှည် နားထောင်ပါ၊ ငါရှင်းပြနေတုန်း ဒေါသ

ကြီး ဝင်မပြောပါနဲ့၊ မင်း ဒေါသကြီးပြီး ဝင်ရှုပ်ရင် ငါလဲ ကပြီး ရှင်းမပြနိုင်ဘူး၊ ငါပြောတာ သဘောပေါက်ရဲ့လား'

ယွမ်ရှောက်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

တုဆန်ဟိုသည် ဝမ်ဂေဟာထဲသို့ သူတို့နှစ်ယောက် လူခွဲဝင်ကြပုံ၊ ဆန်ကွမ်းချိအား ပထမတစ်ကြိမ်တွေ့သဖြင့် မည်သည့်ဆောင်သို့သွားရန် ယမ်းညွှန်လိုက်ပုံ၊ ဒုတိယအကြိမ်တွေ့သောခါ ပထမအကြိမ်ကလိုမဟုတ်ဘဲ မျက်လုံးများ ကြောင်နေ၊ ကျန်လုဂိုဏ်းသားနှစ်ယောက်အား တိုက်ခိုက်ပုံနှင့် သခင်ကြီးမ်၏ သမီးက ခေါ်ထုတ်သွားပုံတို့ကို တဖြည်းဖြည်း ရှင်းပြလေ၏။

ယွမ်ရှောက် သက်ပြင်းချသည်။

'ကောင်းပါပြီ၊ ကျွန်တော် နားလည်ပါပြီ၊ ခင်ဗျားကလဲ ကျွန်တော့်ကို ကတိနှစ်ခုပေးနိုင်မလား'

'ဘာကတိလဲ'

'ကျွန်တော့် အစ်ကိုကြီးနဲ့ ပြန်မတွေ့မချင်း ခင်ဗျား ကျွန်တော့်နားမှာ အမြဲရှိနေရမယ်'

တုထန်ဟိုသည် ယွမ်ရှောက်၏ တောင်းဆိုချက်ကို နားလည်သဘောပေါက်သည်။

သူ့အစ်ကိုကြီးအား သူနှင့် ပြန်တွေ့အောင် လုပ်ပေးနိုင် ဆို၍ ပီမိသာဖြစ်ကြောင်း ယွမ်ရှောက် နားလည်ထား အတွက် တုထန်ဟို ကျေနပ်သည်။

'ကောင်းပြီ၊ ကတိပေးတယ်၊ နောက် ကတိတစ်ခုကဘာ

'နောက်ကတိတစ်ခုကတော့ ကျွန်တော့် အစ်ကိုကြီးသေ ခင်ဗျားကော ကျွန်တော်ကော လိုက်သေကြမယ်'

တုထန်ဟို ရယ်လိုက်၏။

သူသည် သေခြင်းရှင်ခြင်းကို အရေးမထားသည့် ဝါ သိုင်းသမားကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ပြင် သစ္စာဘက်တော်သား သိုင်းသမားတစ်ဦးဖြစ် ကြောင့် ဆန်ကွမ်းချီ၏ လွတ်မြောက်ရေးကို သူ့အသက် ကြိုးစားမည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ရှိပြီး ဖြစ်နေသည်။

ယွမ်ရှောက်၏ တောင်းဆိုချက်များမှာ သူ့အတွက် မလေးသော ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးများ မဟုတ်ပါချေ။

'ကောင်းပြီ၊ ငါသဘောတူတယ်၊ ဒါပေမယ့်....'

တုထန်ဟို၏ စကားကို ယွမ်ရှောက်က စိတ်ပါဝင်စား နားထောင်နေသည်။

'ဝီသခင်ကြီး ဝမ်ကျုံးထန်သေတဲ့ကိစ္စမှာ တရုတ် မြေ သိုင်းလောကသားတွေ အများကြီး ပါဝင်ပတ်သက်နေတ

ဒါပီသိုင်းသမားတွေဟာ အခုတော့ အဆင့်မြင့်ကြတယ်၊ ဒါ ကြောင့် ငါတို့ အရမ်းဝင်စွက်လို့ မရတော့ဘူး၊ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ပြီးမှ စွက်ဖက်လို့ရမယ်'

ယွမ်ရှောက် စဉ်းစား၍ မေးသည်။

'ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လောက်ကြာအောင် စောင့်ရမှာလဲ၊ ဒီ အတိုင်း စောင့်ကြည့်ရမှာလား'

'စောင့်ကြည့်နေရမှာပဲ၊ ဘယ်အချိန်မှာ ငါတို့ဝင်ရမယ်ဆို တာ ငါပြောမယ်'

'ဒီအချိန်အတွင်းမှာ အစ်ကိုကြီး ဆန်ကွမ်းချီ အသတ်ခံရရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ'

တုထန်ဟိုက ခေါင်းခါပြ၏။

'ညီလေးဆန်ကွမ်းချီကို ဖမ်းခတ်ထားတဲ့ မိန်းကလေးဟာ ညီလေးဆန်ကွမ်းချီရဲ့ သိုင်းပညာထူးချွန်မှုကို လိုအပ်နေသေး တော့ ချက်ချင်းမသတ်နိုင်သေးဘူး'

ယွမ်ရှောက်က....

'ကျွန်တော်တို့လဲ ဝမ်ဂေဟာကို သွားပြီး စောင့်ကြည့်ရင် မကောင်းဘူးလား'

တုထန်ဟိုက စဉ်းစဉ်းစားစားဖြင့် ပြောသည်။

'သွားစောင့်ကြည့်ရင်တော့ ကောင်းတယ်၊ ဒါပေမယ့်.... မင်းက စိတ်မထိန်းနိုင်ဘဲ တိုက်တာခိုက်တာမျိုး လုပ်ရင်တော့

မင်းရဲ့အစ်ကိုကြီး ဆန်ကွမ်းချီအတွက် အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်ရတယ်'

'ကျွန်တော့်အစ်ကိုကြီး သေမှာကိုတော့ ကျွန်တော် ဘယ်လုပ်မလဲ'

'အေး... ငါ့စကားကိုနားထောင်ပါ၊ ငါကလဲ ဆန်ကွမ်းချီကို ငါ့ညီလိုချစ်တာပါပဲ၊ ဘယ်သူ့မှ အန္တရာယ် မဖြစ်စေချင်ပါဘူး'

'ဟုတ်ကဲ့...ကျွန်တော် နားထောင်ပါ့မယ်'

'ကဲ....သွားကြစို့'

တုထန်ဟိုသည် သစ်ပင်ပေါ်မှ တစ်ကိုင်းချင်း ခိုဆင်းသည်။

ယွမ်ရှောက်က သူ့ထက် အလျင်ဦးစွာ ရောက်နေသည်။

တောတွင်းသားလေး သဘာဝက သူ့အား သာမန်လူထက် တစ်ပန်းသာစေခဲ့သည်။

❋

ဝမ်ဂေဟာရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ သိုင်းသမားအချို့ အတားအဆီးမရှိ ဝင်ထွက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ယွမ်ရှောက်က ဝင်လိုသည်။

တုထန်ဟိုက တားဆီးသည်။

ယခုဝင်ရမည့်အချိန် မဟုတ်သေးကြောင်း ရှင်းပြသည်။

ယခု အခြေအနေကြည့်ရုံသာ ကြည့်သင့်ကြောင်း၊ ဝင်ရထွက်ရလွယ်မှန်းသိလျှင် တော်ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်နေရာရာ၌ သွားရောက် အနားယူသင့်ကြောင်း ပြောပြသောအခါ ယွမ်ရှောက် သဘောမတူချင်တူချင်ဖြင့် သဘောတူရလေတော့သည်။

တုထန်ဟိုသည် ယွမ်ရှောက်အား စားသောက်ဆိုင် တစ်ခုအတွင်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး အစားအသောက်များ ကျွေးမွေးသည်။

တုထန်ဟိုသည် အစဉ်းစားဉာဏ် အမြော်အမြင်ရှိသူဖြစ်၏။

မည်မျှ သိုင်းပညာကောင်းသူဖြစ်စေ၊ မည်မျှ သမထအတွင်းအား ကောင်းသူဖြစ်စေ၊ အတိုင်းအတာ တစ်ခုအတွင်းမှာသာ အစွမ်းကောင်းနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် အစား လုံးဝစားရဟန် မရှိသေးသော ယွမ်ရှောက်အား စားစရာများ ကျွေးမွေးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထို့နောက် မြို့နှင့်မနီးမဝေး သစ်တော တစ်ခုအတွင်းသို့ သွား၍ နှစ်ဦးစလုံး အတွင်းအားကျင့်စဉ်များ လေ့ကျင့်ကြ၏။

ယွမ်ရှောက်မှာမူ အတွင်းအား ကျင့်စဉ်ကို တုထန်ဟိုကဲ့သို့ မလေ့ကျင့်နိုင်ပေ။

လူ့အစ်ကိုကြီး ဆန်ကွမ်းချီအတွက်သာ စိတ်ပူနေသည်။

တုထန်ဟိုသည် သုံးရက်တိတိ ထိုတောအုပ်ကလေးအတွင်း၌ ခိုနေသည်။

ယွမ်ရှောက်ကိုလည်း ဖျောင်းဖျရှင်းပြသည်။

တတိယမြောက်ညတွင်မူ တုထန်ဟိုက ဝမ်ဂေဟာသို့ သွားမည် ပြောသဖြင့် ယွမ်ရှောက် ဝမ်းသာသွား၏။

တုထန်ဟိုသည် သူ၏ နဂါးပျံကျားပွတ်ကို ခါးတွင် ပတ်သည်။

ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းစီကိုလည်း လျှို့ဝှက် သိမ်းဆည်းထား၏။

'သွားကြစို့'

ယွမ်ရှောက်က လော့ဆော်သည်။

တုထန်ဟိုက ခေါင်းညိတ်ပြပြီး ရှေ့မှ ပြေးထွက်သွား၏။

လရောင်ရှိနေသဖြင့် ဝမ်ဂေဟာခြံဝင်းကြီးကို ထင်ရှားစွာ မြင်နေရ၏။

ခြံဝင်းကြီး၏ တံခါးမကြီး ဖွင့်ထားသည်ကိုလည်း မြင်နေရ၏။

သို့သော်....

ဝမ်ဂေဟာအဆောင်ဆောင်တွင်မူ မီးရောင်များမတွေ့ရဘဲ ရှိနေ၏။

ယွမ်ရှောက်က....

'မီးရောင်လဲ့ မမြင်ရပါလား၊ လူတွေမှရှိပါ့မလား'

တုထန်ဟိုက....

'ရှိတာပေါ့၊ အဲဒီလိုမှောင်ကျနေတာကိုက ဝမ်ဂေဟာမှာ ထူးထူးခြားခြားဖြစ်မယ်ဆိုတာ ဖော်ပြနေတယ်၊ ညီလေးသာ ဆူဆူညံညံမလုပ်နဲ့၊ ငါ့နောက်ကလိုက်ခဲ့ပါ၊ မင်းအစ်ကိုကြီးကို ငါတို့ မုချတွေ့မြင်ရမှာပါ'

တုထန်ဟိုသည် ခြံဝင်းကြီးထဲသို့ တံခါးပေါက်မှမဝင်ချေ၊ နံရံဘေးမှာပေါက်နေသည့် သစ်ပင်ကြီးများပေါ်မှ ခိုတွယ်၍ ဝင်သည်။

တတ်နိုင်သမျှ မှောင်ရိပ်ခိုသည်။

ခြေသံကို လုံအောင်နင်းသည်။

ယွမ်ရှောက်က တီးတိုးမေး၏၊

'ကျွန်တော်တို့ ဘယ်အဆောင်ထဲ ဝင်ကြမှာလဲ'

တုထန်ဟိုကလည်း တီးတိုးပင် ဖြေသည်။

'အနောက်ဘက်ဆောင်'

အနောက်ဘက်ဆောင်၏ ကျောက်လှေကားထစ်အထိ မည် သည့် အတားအဆီးမှမတွေ့ရသဖြင့် တုထန်ဟို အံ့ဩနေ၏။

မုန်တိုင်းမကျမီ ငြိမ်သက်နေသည့် ပင်လယ်ပြင်ကဲ့သို့ဖြစ်နေ သလော။

အနောက်ဘက်ဆောင်၏ တံခါးကြီးလည်း ပွင့်နေသည်။

တုထန်ဟိုနှင့် ယွမ်ရှောက်တို့သည် တံခါးမကြီးကိုလွယ်ကူ စွာ ကျော်ဖြတ်ပြီး ခန်းမကြီးအဝင်အဝ ပုလ္လင်ကြီးအောက်သို့ ရပ်လိုက်ကြ၏။

ထိုအခါကျမှ ထိုဂေဟာအတွင်းရှိအဆောင်များ အဘယ် ကြောင့် မီးရောင်မရှိဘဲဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

ပြတင်းပေါက်များကို အနက်ရောင် ဖျင်စများဖြင့် ကာ ထားသဖြင့် မီးရောင် အပြင်သို့မထွက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။

ခန်းမကြီးအတွင်း၌မူ....

အရောင်မျိုးစုံ ဝတ်ဆင်ထားသော သိုင်းသမားများသည် ငြိမ်သက်စွာထိုင်နေကြ၏။

ရှေ့ဆုံးအတန်းတွင် ရှောင်လင်ဆရာတော်များ ဖြစ်သည့် တက်မှုနှင့် ဖန်မှု၊ ချင်းချန်အဘိုးအိုနှစ်ယောက်၊ ကွမ်းစန်းစ အစရှိသည့် ဝါစဉ်ကြီး သိုင်းဆရာကြီးများကို တွေ့ရသည်။

ထူးဆန်းသည့်အချက်မှာ သိုင်းသမားများ အားလုံးလိုလို စကားလုံးဝမပြောဘဲ ငြိမ်သက်နေကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် လူအတော်များများထိုင်နေသော်လည်း ခန်းမ ကြီးထဲ၌ လူတစ်ယောက်မျှ ရှိမနေသည့်အလား ငြိမ်သက်နေ ခြင်းဖြစ်တော့သည်။

တုထန်ဟိုသည် အင်္ကျီဖြူဝတ်မိန်းကလေး ဆန်ကွမ်းချီနှင့် ဝမ်ကျင့်လန်တို့ကို ဂရုစိုက်၍ရှာဖွေကြည့်သည်။

မည်သည့်နေရာတွင်မျှ ရှာဖွေ၍ မတွေ့ဘဲရှိလေ၏။

'အင်း....ဒါကြောင့် ခန်းမကြီးထဲကို တံခါးမရှိ စားမရှိ ဝင်ထွက်နိုင်နေကြတာကိုး'

တုထန်ဟိုသည် ယွမ်ရှောက်၏လက်ကိုဆွဲ၍ ခန်းမကြီးထဲသို့ ဝင်လိုက်၏။

သိုင်းသမားများ၏နောက်၌ အသာအယာဝင်ထိုင်သည်။

မည်သည့်သိုင်းသမားမျှ သူတို့အား လှည့်မကြည့်ကြပေ။

'ဂစ်....ဂစ်....ဂစ်....ဂစ်'

ငှက်ဆိုးတစ်ကောင်သည် အော်ဟစ်ပြီး အနောက်ဘက် အဆောင်ပေါ်မှ ဖြတ်ကျော် ပျံသန်းသွားသည်။

ည သုံးချက်တီးခန့် ရှိနေသည့်တိုင် ဝမ်ဂေဟာ၏ အနောက် ဘက်အဆောင်ကြီးသည် ဇရပ်ကြီးတစ်ဆောင်ကဲ့သို့ ငြိမ်သက် ကိတ်ဆိတ်မြဲ ရှိနေလေ၏။

သို့သော် မကြာမီပင် ထို ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်မှုကို ဖြိုခွဲလိုက်သည့် အသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

'တက်မုဆရာတော်၊ တပည့်တော်တော့ ဟိုမိန်းကလေး ပြန်လာမယ်လို့ မထင်ဘူး'

ပြောလိုက်သူကား ချင်းချန်အဘိုးအို နှစ်ဦးထံမှ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ် ရွှီးရှီးရှရှ ရယ်လိုက်သည့် မိန်းကလေး အသံတစ်သံ ပေါ်လာသည်။

'ကျွန်မမသေဘူး၊ ဒီတော့ မလာဘဲ ဘယ်ရှိပါ့မလဲ'

ခန်းမကြီး၏အနောက်ဘက် ဝင်ပေါက် တံခါးမကြီးသည် ကျွီခနဲ ပွင့်သွားပြီးနောက် အဖြူရောင်အကျႌ ဝတ်ထားသည့် မိန်းကလေးသည် ခန်းမကြီးထဲသို့ ဝင်လာလေ၏။

သူမ၏အင်္ကျီပေါ်တွင် အနီရောင်သွေးစက်များ စွန်းထင်းနေပြီး ဆံပင်ကိုလည်း ဖားလျားချထား၏။

သူမ၏နောက်၌ ဝမ်ကျင့်လန်၊ ဆန်ကွမ်းချီနှင့် ကျင်းရှောင် ဟိုတို့ တန်းစီ လိုက်လာကြသည်။

ကျင်းရှောင်ဟိုသည် အလွန်တရာကြီးမားသော ဖယောင်းတိုင်ကြီးနှစ်တိုင်ကို မီးထွန်းညှိပြီး ကိုင်ဆောင်လာသည်။

ကြောက်မက်ဖွယ် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်နေသူမှာ သူမ တစ်ယောက်တည်းသာ ဖြစ်သည်။

ကျန်လူများသည် အကောင်းပကတိ ရှိနေကြ၏။

မည်သို့ဖြစ်ခဲ့သည်ကို ထိုလေးယောက်မှတစ်ပါး မည်သူမျှ သိနိုင်ကြ မည်မဟုတ်ပေ။

တက်မုဆရာတော်သည် စဉ်းစားမရဟန်ဖြင့် မျက်မှောင် ကြုတ်သွားသည်။

'ဘယ်လိုဖြစ်လာကြတာလဲ မိန်းကလေး'

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆရာတော်နဲ့ ဘာဆိုင်သလဲ၊ ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တဲ့ကိစ္စကို မမေးစမ်းပါနဲ့'

အလွန်တရာ ရိုင်းပျသော အဖြေပင်တည်း။

တက်မုဆရာတော်သည် အတွေ့အကြုံ လွန်စွာ ရင့်ကျက်ပြီး ခန္တီတရားနှင့် ပြည့်စုံသော ရှောင်လင် တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။

မိန်းကလေး၏ ရိုင်းပျသောစကားများကို အပြစ်မယူချေ။

'ဒကာမလေး ခဏလောက် အနားယူပါ၊ ပြီးတော့မှ စကားကြီး ဝမ်ကျုံးထန်အကြောင်း ဆွေးနွေးကြတာပေါ့'

ပုံပန်းပျက်လာသော မိန်းကလေးသည် တက်မုဆရာတော်၏ စကားမဆုံးမီကတည်းက ခန်းမကြီး၏ ရှေ့ဆုံးခုံ၌ ထိုင်ကာ အတွင်းအားကျင့်စဉ် လေ့ကျင့်နေပြီ ဖြစ်သည်။

ယွမ်ရှောက်မှ သူ၏အစ်ကိုကြီး ဆန်ကွမ်းချီကိုသာ ပြူးကြောင်ဝိုင်းစက်သော မျက်လုံးကြီးများဖြင့် ကြည့်ရှုနေသည်။

သူသည် ဆန်ကွမ်းချီနှင့် လေးနှစ်မျှ အတူတကွ နေခဲ့ဖူးသူဖြစ်ရာ ဆန်ကွမ်းချီ၏ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ဟန်အမူအရာကို မျက်စိထဲစွဲနေပြီဖြစ်၏။

ဆန်ကွမ်းချီ၏ ရုပ်လက္ခဏာ ပြောင်းလဲနေသော်လည်း သူ့အစ်ကိုကြီးဆန်ကွမ်းချီကို ကောင်းစွာ မှတ်မိနေသည်။

သူသည် 'အစ်ကိုကြီးဆန်ကွမ်းချီ'ဟု အော်ခေါ်တော့မည့်ကဲ့သို့ အကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်ခဲ့၏။

သို့သော် တုထန်ဟိုက သူ့လက်မောင်းကို ခပ်တင်းတင်းဆွဲ၍ အကြိမ်ကြိမ် သတိပေးခဲ့သဖြင့် သူ မအော်ဖြစ်တော့ပေ။

ဆန်ကွမ်းချီသည် ပထမတစ်ကြိမ် တွေ့စဉ်တုန်းကလို ငေးကြောင်ကြောင်ကြီး မဟုတ်ဘဲ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံးကို လျှောက်ကြည့်နေကြောင်း တုထန်ဟို တွေ့ရှိရသည်။

တုထန်ဟိုသည် တက်မုဆရာတော် မည်သို့ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်မည်ကို အာရုံရောက်သွားသဖြင့် ယွမ်ရှောက်၏လက်ကိုဆွဲ၍ မထားမိတော့ပေ။

ထိုအခိုက်မှာပင် ယွမ်ရှောက်သည် သိုင်းသမားများ ရှေ့သို့ တစ်ဟုန်ထိုး ခုန်ထွက်သွားလေတော့သည်။

'အစ်ကိုကြီး ဆန်ကွမ်းချီ'

ယွမ်ရှောက်၏ တုန်တုန်ယင်ယင် ခေါ်လိုက်သည့်အသံသည် ခန်းမကြီးထဲ၌ ပဲ့တင်သံကဲ့သို့ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ငြိမ်သက်နေသည့် သိုင်းသမားများအားလုံး ခေါင်းထောင်ကြည့်ကြ၏။

တက်မုဆရာတော်နှင့် ဖန်မုဆရာတော်တို့သည် မျက်လုံးလှန်ကြည့်၏။

ချင်းချန်အဘိုးအိုနှစ်ယောက်နှင့် ကွမ်းစန်စင်တို့က စူးစမ်းသောအကြည့်ဖြင့် ကြည့်၏။

ဆန်ကွမ်းချီသည် ယွမ်ရှောက်အား လူစိမ်းတစ်ယောက်ကို ကြည့်သကဲ့သို့ ကြည့်၏။

မှတ်မိဟန် လုံးဝမရှိပေ။

ယွမ်ရှောက်မှာ အသည်းနှလုံးများ ကွဲကြေသွားမည်ကဲ့သို့ နာကျင်စွာ ခံစားလိုက်ရသည်။

'အစ်ကိုကြီး ကျွန်တော့်ကို မမှတ်မိတော့ဘူးလား'

ဆန်ကွမ်းချီသည် ယွမ်ရှောက်အား မကြည့်တော့ပေ။

မျက်စိများမှိတ်၍ အနားယူနေသော မိန်းကလေးကိုသာ ကြည့်တော့သည်။

တုထန်ဟိုသည် ကပျာကယာ ခုန်တက်လာပြီး ယွမ်ရှောက် ၏လက်မောင်းကို ဆွဲသည်။

သူတို့ထိုင်နေသည့် ခုံများဆီသို့ ဆွဲခေါ်လာ၏။

ယွမ်ရှောက်မှာ မလိုက်ချင်ဘဲ လိုက်လာရသည်။

'ညီလေးယွမ်ရှောက်၊ ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ၊ ညီလေး အစ်ကိုကြီး ဆန်ကွမ်းချီဟာ လုံးဝ သတိမကောင်းသေးဘူ ဓာဏစောင့်ပါဦး၊ ငါ အတန်တန် ပြောထားလျက်သားနဲ့ကွ

ယွမ်ရှောက်သည် သက်ပြင်းချလျက် ထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထို သည်။

'ဘယ်လိုလဲဗျာ....ကျွန်တော့် အစ်ကိုကြီး သတိမှုပြန်ကော ပါဦးမလားခင်ဗျာ၊ အခု ကျွန်တော့်ကို လုံးဝမမှတ်မိဘူး'

ယွမ်ရှောက်၏ ဆို့နစ်စွာပြောလိုက်သော စကားသံကြော တုထန်ဟို စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်သွားသည်။

'ညီလေးယွမ်ရှောက်၊ သိုင်းလောကဆိုတာ အင်မတန်ရှုပ် ပါတယ်၊ အခု အဆိုးနဲ့တွေ့ပေမယ့် တော်ကြာ အကောင်း တွေ့ချင်တွေ့တတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အချိန်ကိုတော့ သည်း ပြီး စောင့်ဆိုင်းရတယ်'

ယွမ်ရှောက်သည် သူ့အစ်ကိုကြီး ဆန်ကွမ်းချီကိုသာ ရီ သော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်နေလေ၏။

တုထန်ဟိုက ဆက်ပြော၏။

'တကယ်လို့ ညီလေးကသာ သံည်းမခံနိုင်ဘူး ဆိုရင်တော့ ညီလေးရဲ့အစ်ကိုကြီး ဆန်ကွမ်းချီအတွက် အန္တရာယ်ကြီး ကြုံ လာလိမ့်မယ်'

ယွမ်ရှောက် ငြိမ်သွားတော့၏။

တုထန်ဟိုလည်း ကျိတ်၍ သက်ပြင်းချမိ၏။

အခန်းထဲ၌ရှိနေသော သိုင်းသမားများသည် ယခင်ကလို ငြိမ်သက်မှု မရှိကြတော့ပေ။

ယွမ်ရှောက်နှင့် တုထန်ဟိုတို့ကို ကွက်ကြည့်ကွက်ကြည့် လုပ် လာကြတော့သည်။

ရှေ့ဆုံးတန်း၌ ရှိနေသည့် ဝါစဉ်ကြီး သိုင်းဆရာကြီးများက မှ အတွင်းအားကျင့်စဉ် လေ့ကျင့်နေသည့် မိန်းကလေးကိုသာ စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေကြသည်။

ထိမ်ရှင်များမရှိဘဲ ငြိမ်သည်သိုင်းသမားများ ထိုင်နေစဉ် အခါက မီးရောင်သည် သိပ်မလင်းလှပေ၊

ထိမ်ရှင်များ ဇင်လာသောအခါ ကျွင်းရှောင်ဟို၏လက်ထဲ၌ ကြီးမားသော အနီရောင်ဖယောင်းတိုင်ကြီးနှစ်တိုင် ပါလာ

ရာ ထိုဖယောင်းတိုင်ကြီးနှစ်တိုင်၏ အလင်းရောင်က ခန်းမကြ ကို အတော်လေး လင်းထိန်စေပေသည်။

အဖြူရောင်အင်္ကျီ ဝတ်ဆင်သည့် မိန်းကလေးကမူ မျက်လ များမှိတ်၍ အနားယူဆဲ ရှိသေးသည်။

သူမ၏ အဖြူရောင်အင်္ကျီမှာ အဖြူတစ်ကွက် အနီတစ်ကွ ဖြစ်နေသည်။

သူမ၏ ဒဏ်ရာများ အတော်ကလေး ပြင်းထန်မည် ဖြ ကြောင်း တုထန်ဟို ရိပ်မိသည်။

ဤ မာကျောကျောမိန်းကလေးသည် ပြင်းထန်သော ဒ ရာမရှားဘဲနှင့် ဤသို့ အတွင်းအားကျင့်စဉ် ကျင့်၍ အနား လိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

ဆန်ကွမ်းချီသည် ခံစားမှုမရှိသော မျက်လုံးများဖြင့် မိ ကလေးကို စိုက်ကြည့်နေ၏။

သူ အခတ်ခံထားခဲ့ရသော ဆေးများ လုံးဝ မပြယ်သေ ကြောင်း တုထန်ဟို ကောင်းစွာသိ၏။

ထို့ကြောင့် ယွမ်ရှောက်အား ဆန္ဒစောပြီး လုပ်ချင်တိုင် မလုပ်ရန် ကျိတ်၍ချွင်းပြနေရ၏။

ဝမ်ကျင့်လန်မှာမူ ပူဆွေးသောက ရောက်သော မျက်လ များဖြင့် ပါစဉ်ကြီးဆရာကြီးများကိုသာ ကြည့်နေသည်။

သူ့မျက်လုံးများက ဆရာကြီးများ ဝင်ရောက်ကူညီကြပါ မတောင်းပန်ခယနေသယောင် ရှိသည်။

ရှာပနှင့် ကြိုဆိုညှော်ခံသူ ကျင်းရှောင်ဟို တစ်ယောက်သာ ကလေး၏အရိပ်အကဲကို စိုးရိမ်စွာ စောင့်ကြည့်နေကြောင်း ထန်ဟို အကဲခတ်မိလေ၏။

ဤသို့ဖြင့်ထမင်းအိုးတစ်လုံးကျက်ခန့်အထိ အချိန်ကြာမြင့် လေ၏။

တက်မုဆရာတော်သည် ရုတ်တရက် မတ်တတ် ထလာပြီး မကြီး၏ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်မှုကို ဖြိုခွင်းပစ်လိုက်ပြန်သည်။

'ဒကာမလေး ဒဏ်ရာဘယ့်နှယ် နေသေးသလဲ'

မိန်းကလေး၏မျက်လုံးများ ပွင့်လာသည်။

တက်မုဆရာတော်သည် ကြာသင့်သည့် အချိန်ထက် ပိုမို ာမြင့်လာပြီကို သိရှိသဖြင့် ဤသို့ထမေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

'ကျွန်မ မသေနိုင်သေးဘူးရှင့်'

မိန်းကလေးက အေးစက်စက် ဖြေလေ၏။

'ဒကာမလေးရဲ့စကားတွေဟာ ချိုသာမှုမရှိတာ အမှန်ပဲ၊ ပဲတို့ရှောင်လင်ဘုန်းတော်ကြီးတွေဟာ သတ္တဝါ အားလုံး

အပေါ်မှာ မေတ္တာထားကြတဲ့လူတွေဆိုတော့ ဒကာမလေ ကြမ်းတမ်းတဲ့စကားတွေကို သည်းခံ ခွင့်လွှတ်နိုင်ကြပါ ကျုပ်တို့ဆီမှာ အင်မတန်အဖိုးတန်တဲ့ ရွှေဝါရောင် လိမ်း ပါလာပါတယ်၊ မိန်းကလေးရဲ့ဒဏ်ရာတွေကို ဒီဆေးနဲ့ လိုက်ရင် ဒဏ်ရာဟာ မကြာခင်ပျောက်ကင်းသွားနိုင်ပါ ကျုပ်တို့ရဲ့ကူညီမှုကို ခံယူမလား'

သူမက ခါးသီးစွာပြောလေ၏။

'မလိုပါဘူး၊ ကျွန်မက သိပ်ပြီး အသက်ရှင်ချင်တဲ့ ကလေးမဟုတ်ဘူး၊ နောက်ထပ်လေးငါးရက်လောက် အ ရှင်ခွင့်ရရင် ကျေနပ်တဲ့မိန်းကလေးပါ'

'ကျုပ်တို့ရဲ့ဆေးဝါးကို အယုံအကြည်မရှိလို့လား၊ ဒီ ဝါရောင် လိမ်းဆေးဟာ ရှောင်လင်ကျောင်းတော်ရဲ့ အဆက် လိမ်းဆေးကြီး ဖြစ်တယ်'

'ဆရာတော်ရဲ့ဆေးကို အယုံအကြည်မရှိလို့ မဟုတ်ဘူး ကျွန်မဆီမှာပါတဲ့ဆေးဟာ ဆရာတော်တို့ရဲ့ဆေးထက် အ မညံ့ပါဘူး'

တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီး တက်မုသည် အတွေ့အကြုံ မျ ရသည့် ဘုန်းတော်ကြီးဖြစ်သည်။

သို့သော် သူမ၏စကားကိုမူ မည်သို့မျှမတုံ့ပြန်နိုင်ဘဲ ပေသည်။

ဆရာတော်သည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်၍တော့မနေပါ။

သူ့စိတ်ထဲ၌ သံသယရှိသည့်အချက်ကိုတော့ မေးလိုက်ပါ သည်။

'ဒကာမလေး၊ မင်းဆီမှာ သိပ်ကောင်းတဲ့ဆေး ပါလျက်နဲ့ ဖြစ်လို့ ကိုယ့်ဒဏ်ရာကို ကိုယ် မလိမ်းရတာလဲ'

'ကျွန်မဘာသာ မလိမ်းချင်လို့မလိမ်းတာပဲ၊ ဘယ်သူ့ကို ဒီ ကြောင်း တင်ပြ ရှင်းလင်းနေရဦးမှာလဲ၊ မဆိုင်တာတွေကို လျှောက်မေးမနေပါနဲ့'

'ကောင်းပြီ၊ ဆိုင်တာကိုပဲမေးမယ်၊ ဒကာမလေးရဲ့ ဖခင် ဟာ အသက်ထင်ရှား ရှိပါသေးရဲ့လား'

'သေပြီရှင့်'

'ဒါဖြင့် ဟိုဟာက'

'ဟိုဟာက အတုအယောင်ပဲ'

'တော်တော်ကလေး တူတာပဲ'

'ရုပ်ဖျက်ပညာတစ်ခုလုံး ရှိနေတာပဲဥစ္စာ'

'ကျုပ်က ဟန်အမူအရာကိုပြောတာပါ'

'ဝါလဲ သေသေချာချာ လေ့ကျင့်ထားတာပဲ'

ထိုစကားများကိုကြားလိုက်ရသောအခါ လူအားလုံး သက် တိတ်ဆိတ်သွား၏။

ကောင်းသောငြိမ်သက်ခြင်းမဟုတ်ပေ။ တိတ်လန့်ပြီး သက်တိတ်ဆိတ်သွားခြင်း ဖြစ်ခဲလေတော့သည်။

ချင်းချွန်အဘိုးကြီးနှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးက ဝင်မေး၏

'အသုဘ ခေါင်းထဲက အလောင်းကတော့ မိန်းက ဖခင်ရဲ့အလောင်း အမှန်ပဲလား'

'မှန်တယ်'

ဆရာတော်ဘက်မှက....

'ဝကာမလေးရဲ့ဖခင် သေပြီးမှပဲ ဘာကြောင့် လှူ ထားရတာလဲ၊ သိုင်းလောကကို ကြေညာသင့်တယ်'

'သိုင်းလောကကို ကြေညာပြီး နေပြီလေ၊ ဆရာတေ ရောက်လာတာ ဘာကြောင့်လဲ၊ ကျွန်မဖခင်သေတဲ့အကြေ သတင်းကြားလို့ ရောက်လာတာပဲမဟုတ်လား'

'ဝကာမလေး၊ ကျုပ်တို့က အသက်လဲကြီးနေပြီ၊ အတွေ့ အကြုံလဲ များနေပါပြီ၊ ဖခင် သေဆုံးတဲ့အကြောင်း သိုင်း လောကကိုလဲ ကြေညာတယ်၊ တစ်ဖက်ကလဲအသက်ရှင်နေသေး သယောင် ဟန်ဆောင်နိုင်းထားတယ်၊ ဒီသဘောက မရိုးသား ဘူးဆိုတာ ဘယ်သူမဆို သိတာပဲ'

'မေးစရာရှိတာတွေ ခပ်သွက်သွက်သာ မေးပါ၊ ကျွန်မ သွေးထွက်လွန်နေပြီရှင့်'

တုထန်ဟိုက ရုတ်တရက်ဝင်မေးသေး၏

'အသုဘခေါင်းကို လှေနဲ့တင်တုန်းက ကမ်းစပ်မှာ သတ် ဖြတ်ပွဲတွေ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တယ်၊ အဲဒါက ဘာသဘောလဲ'

သူမသည် တုထန်ဟိုကို သေချာစွာကြည့်ပြီး....

'ရှင် သေသေချာချာ မြင်လို့လား'

ဟု မေးလေ၏။

တုထန်ဟိုက အသံကို နှိမ့်ချလိုက်ပြီး....

'ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း မြင်တာမှမဟုတ်ဘဲ၊ ဒီအချက်ကို ငြင်းချက်ထုတ်ဖို့တော့ မစဉ်းစားပါနဲ့'

'ဘယ်သူတွေကော မြင်သေးလို့လဲရှင့်'

တုထန်ဟိုး၏ ခေါင်းသံက ပို၍နိမ့်ကျသွားသည်။

'ယင်ယန်စန်းကြွယ်ညီနောင်နဲ့ လွှမင်ယွှမ်တို့ဇနီးမောင်နှံ မတွေ့လေ'

တုထန်ဟိုး၏လေသံ မည်မျှတိုးညင်းသည်ဖြစ်စေ အခန်းထဲရှိ လူအားလုံးမှာ ထိပ်တန်းသိုင်းသမားချည်းသာဖြစ်၍ စကားလုံးကို ပီပီသသကြားလိုက်ကြရသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် သိုင်းသမား အားလုံး၏ ဦးခေါင်းများ သမင်လည်ပြန်လှည့်ပြီး တုထန်ဟိုပြောလိုက်သည့် လူလေးဦးကို လိုက်ရှာကြသည်။

မတွေ့ပါ။

လုံးဝမတွေ့တော့ပါ။

လူလေးဦး စုပ်စမြုပ်စ ပျောက်လျက် ရှိနေပါပြီ။

မိန်းကလေးသည် ကပိုကရိုဖြစ်နေသည့်သူမ၏ ဆံပင်များကို ပြန်လည်သပ်တင်လိုက်၏။

ထို့နောက် တုထန်ဟိုကို အေးစက်စွာကြည့်လိုက်သည်။

'ရှင့်နာမည် ဘယ်သူလဲ'

'တုထန်ဟို'

လူအားလုံး ဦးခေါင်းတော့င်သွားသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်....

တီဗက်ပြည်၌ အလွန်တရာ ကျော်ကြားသည့် ထိပ်တန်း ကျော်ပွတ် သိုင်းပညာရှင်မှန်း လူအားလုံးက သိထားကြသော ကြောင့်ပေတည်း။

မိန်းကလေးက အေးစက်စက်ပြောသည်။

'ကောင်းပြီ၊ ရှင့်နာမည်လဲ့ ယမမင်းရဲ့ သေမင်းမှတ်တမ်းထဲ ပါသွားပြီလို့သာ အောက်မေ့လိုက်ပေတော့'

တုထန်ဟို ရင်ထိတ်သွား၏။

သို့သော် ဟန်မပျက် ပြန်မေးလိုက်လေ၏။

'ဘာဖြစ်လို့ သေမင်းမှတ်တမ်းထဲ ပါရမှာလဲ'

'ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ရှင်လဲ မကြာခင် သေရတော့မှာ မို့လို့ပဲ'

တုထန်ဟိုသည် ခါး၌စည်းထားသည့် ပဝါကို ဆွဲဖြုတ်ပြီး မျက်နှာကို ပွတ်သပ်ချေဖျက်လိုက်၏။

မွှလရှပ်ရည် ပြန်မေTလာသည်။

သိုင်းသမားများသည် တုထန်ပ်ိုး၏ မူလဥပဒေရပ် အမှန်မြင်လိုက်ကြရလေပြီ။

'မိန်းကလေး၊ ကျုပ်မျက်နှာကို သေသေချာချာကြည့်ပါဦး တုထန်ပှိုဆိုတာ ကျုပ်ပဲ'

'တုထန်ပ်ိုမကလို့ တုထန်ပ်ိုရဲ့အဘလဲ သေမင်းမှတ်တမ်းဝင်ပါသွားပြီးရင် ဘယ်သူမှ လွတ်မပြေးနိုင်တော့ဘူး'

တုထန်ပ်ိုက လှောင်ရယ်ရယ်၏။

'ဟား....ဟား....ဟား၊ ဟုတ်ရဲ့လား၊ သေချာရဲ့လား'

'သေချာတယ်၊ ရှင် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်း အပြင်ရောက်အောင်ပြေးကြည့်ပါ၊ လွတ်သလား၊ မလွတ်သလား မကြာခင် သိမှာပဲ၊ မကြာခင်ဆိုတာ ဆယ်ရက်အတွင်း သေစေရမယ်လို့ဆိုတာပဲ'

တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီး တက်မုက ရုတ်တရက် ဝင်မေးလေ၏။

'နေစမ်းပါဦး၊ ကျုပ် တစ်ခုလောက် မေးစမ်းပါရစေဦး၊ ခုနတုန်းက တုထန်ပ်ိုရဲ့စကားကို ဆက်မေးစမ်းပါရစေဦး၊ ယင်ယန်စန်းကြွယ်ညီနောင်နဲ့ လေ့မင်ယွမ်တို့ ဇနီးမောင်နှံကို စကားမလေး သတ်ပစ်လိုက်သလား'

ထိုအခါ မိန်းကလေးသည် အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်သို့ မော့ကြည့်၍ အော်ပြောလိုက်သည်။

'တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီးတက်မုနဲ့ ဖန်မုကိုလဲ ရေးမှတ်လိုက်'

သူမ၏လေသံကို နားထောင်ကြည့်ပါက ခေါင်မိုးထက်၌ တစ်စုံတစ်ယောက်က ရေးမှတ်နေသယောင်ယောင် ထင်မှတ်ရပေသည်။

သို့သော် ထိုအချက်ကို သိုင်းသမား အရင့်အမာကြီးများ ဂရုမစိုက်ကြပါ။

ဆရာတော်ဖန်မုက ရယ်၍မေးလေ၏။

'ဘယ့်နှယ် ကျုပ်တို့ကိုပါ ဆွဲထည့်နေရတာလဲ၊ ဘာကြောင့် ကျုပ်တို့နာမည်တွေကိုပါ မှတ်ခိုင်းနေရတာလဲ'

'မှတ်ခိုင်းထားသူတွေက ဆယ်ရက် အသက် ပိုရှင်ခွင့် ရမယ်'

ချင်းချန်ခေါ်နှစ်လက်ဟု အမည်တွင်သော အဘိုးကြီး နှစ်ဦးမှာ မရယ်ချင်ဘဲ မနေနိုင်တော့ပေ။

သူတို့က ရယ်သံ ဗလုံးဗထွေးဖြင့် မေးလေ၏။

'တကယ်ပဲသေမှာလား မိန်းကလေးရဲ့'

'မသိုရင် စောင့်ကြည့်ပေါ့'

သူမသည် ခေါင်မိုးပေါ်သို့မော့ကြည့်ကာ ထပ်မံ အော်ဟစ်ပြန်လေ၏။

'ချင်းချန် အဘိုးကြီးနှစ်ယောက်ရှိနေမည်ကိုပါ မှတ်ထားလိုက်တော့'

သိုင်းလောကအတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်လှသော သိုင်းသမားများသည် မိန်းကလေး၏စကားကို မယုံကြည်ကြသော်လည်း ဖြစ်ပျက်နေသည့်အခြေအနေများအရ ပြက်ရယ်ပြုရန်မသင့် ဟူသည့်အချက်ကိုမူ အားလုံးသတိပြုမိသည်။

ထိန်းချုပ်သွားကြသည်။

' အရာတော် တက်မုက....

'ကောင်းပြီ၊ ဒကာမလေးက ကျုပ်ကိုတော့ သေနေ့ သတ်မှတ်ခဲ့ပြီ၊ အဲဒီတော့ ကျုပ်မသေမီဗဟုသုတ ပွားများရအောင် ဒကာမလေးရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို ပြောပြခဲ့ပါလား'

ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ မိန်းကလေးသည် သက်ပြင်းရှည်ကြီး ချလိုက်၏။

'ကောင်းပြီ၊ ပြောပြမယ်၊ ဒီကိစ္စတွေကို တကယ်ကြားပြီးရင်တော့ ရာနိုင်နှုန်းပြည့်သေဖို့သေချာသွားပြီ၊ သေမှာကြောက်

ရဲလူတော့ ရှောင်ထွက်သွားကြပေတော့၊ သေမှာမကြောက်ရင် နေခဲ့ကြပေါ့ရှင်'

သိုင်းသမား ခုနစ်ယောက်ခန့် အပြင် ထွက်သွားကြသည်။

ကျန်လူများကား တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ကြတော့ပေ။

❖

အခန်း (၂၂)

လှည့်စားသော မိန်းကလေး

ဆရာတော်တက်မုက သက်ပြင်းချ၍ မှတ်ချက်ပြုလေ၏၊

'အင်း....သိုင်းလောကထဲမှာ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ အများကြီးရှိပါတယ်၊ ဒီအများကြီးထဲက တစ်ခုတလသီရုံကလေးအတွက် ကိုယ့်အသက်နဲ့စတေးရမယ်ဆိုတဲ့ အချက်ကတော့ တန်ဖိုးချင်း မညီမျှဘူးလို့ဆိုရမယ်၊အကယ်၍ဒီကိစ္စကြီးမှာ လုံးဝမပတ်သက်ရင်တော့ အန္တရာယ်စက်ကွင်းကြီးထဲမဝင်တာ အကောင်းဆုံးပါပဲ'

ဆရာတော်တက်မုသည် သိုင်းလောက၌ လူတကာ၏ လေးစားခံယူမှုကိုရရှိသူဖြစ်၍ နောက်ထပ်သိုင်းသမားဆယ်ယောက်ခန့် အခန်းပြင်သို့ ထွက်သွားကြပြန်၏၊

ဆရာတော်သည် အခန်းထဲသို့ကြည့်လိုက်ရာခေါင်ခေါင်မြည်သိုင်းသမားများဟု ဆိုနိုင်သည့် သိုင်းသမား လေးငါး ဆယ်ယောက်ခန့်ကိုသာ တွေ့ရှိရတော့သည်၊

ဆရာတော် တက်မုက....

'ဂကာမလေး၊ မဆိုင်သူတွေမပါရအောင် ကျုပ်ဖျောင်းဖျပြီ၊ ဂကာမလေးအနေနဲ့ အခြေအနေ အရိပ်အမြွက်ပြောပါ၊ ကျန်တဲ့လူတွေထဲက တချို့လူတွေ အပြင်ရောက်သွားအောင် မဟာရပ်ခံပေးပါဦး'

မိန်းကလေးသည် သည်တစ်ကြိမ်တွင်မူ ဆရာတော်တက်မု၏ စကားကို လွယ်လွယ်ကူကူ လက်ခံသည်၊

သူသည် ကျန်ရစ်သော သိုင်းသမားတချို့တက်သို့ လှည့်၍ ပြော၏၊

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်မဖခင်သေတဲ့ကိစ္စဟာ သိုင်းလောကကြီးတစ်ခုလုံးနဲ့ သက်ဆိုင်နေတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဟောဒီအခန်းထဲမှာရှိနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လေးငါးယောက်နဲ့ ရှောင်လင်ဂိုဏ်း၊ ချင်းဂိုဏ်းတွေကတော့ ကျွန်မဖခင်နဲ့ နည်းနည်းပတ်သက်မှုရှိပါတယ်၊ သူတို့ကတော့ သေလဲဂရုမစိုက်ဘူးဆိုတဲ့ လူတွေပဲ ဖြစ်တယ်၊ ကျွန်မဖခင်နဲ့ လုံးဝ မသက်ဆိုင်ရင်တော့ သက်သက်ချင်းအရှုပ်မခံပါနဲ့တော့ရှင်၊ ဒီမှာသေလို့ ဘယ်သူမှနာမည်ရမှာ မဟုတ်ပါဘူး'

မိန်းကလေးက သေချာစွာ ပြော၏။

နားထောင်သူများကလည်း သေချာနားထောင်၏။

သို့သော် မည်သူမျှ ထွက်ခွာမသွားတော့ပေ။

သူမသည် ဆက်၍စကားမပြောဘဲ နာရီဝက်ခန့်အနား
သည်။

ထိုသို့အနားယူလိုက်ခြင်းကြောင့် သူမ၏မျက်နှာ၌ သွေး
ရောင် ပြန်တက်လာသည်။

ဓာတ်ရောအတော်ကြီးသက်သာလာ၍လားမသိ။ သူမ၏ မ
မခန့်အမူအရာလည်း ထင်ထင်ရှားရှား ပြန်ပေါ်လာသည်။

'ကဲ...ကျွန်မလဲ ပြောပြီးပြီ၊ ဆရာတော်အကြားပဲ၊ ကျွန်
လူတွေကတော့ သူ့ထိုက်နဲ့သူ့ကံပဲ'

သူမသည် ဝမ်ကျွင့်လန်ကို လှမ်းပြော၏။

'အစ်ကို အခန်းထဲမှာကျန်နေပြီး နာမည်မှတ်မထားရသေး
တဲ့ လူတွေအားလုံးကို နာမည်မှတ်ထားလိုက်ပါ၊ သူတို့ကတေ
စိတ်ရောကိုယ်ရော တုံးတုံးချထားတဲ့လူတွေပဲ'

ဝမ်ကျွင့်လန်သည် မိန်းကလေး၏စကားကို လုံးဝငြင်းပယ်
နိုင်စွမ်းမရှိပေ။

သူသည် ရုတ်တရက် မတ်တတ်ထပြီး စိတ်ပျက်စွာပြောလေ
၏။

'ဆရာကြီးတို့ ကိုယ်တိုင်က လာမယ်ဆိုတော့ ပြေးတွေ့ချင်ကြ
ယ်ဆိုတော့လဲ ဘာတတ်နိုင်တော့မှာလဲဗျာ'

သူသည် စားပွဲခုံကို လက်ဖြင့်ပုတ်၍အော်လိုက်၏။

'မသေခင်ရင်း မှတ်တမ်းစာအုပ်ယူခဲ့ကြ'

ဈက်ချင်းဆိုသလိုပင် အင်္ကျီစိမ်း ဝတ်ဆင်ထားသည့် မိန်း
ကလေးနှစ်ဦးသည် စာအုပ်ထူကြီးတစ်အုပ်ကို တစ်ဖက် တစ်
ဖက်မှ ယူလာကြ၏။

မိန်းကလေးနှစ်ယောက်၏ ရုပ်ရည်မှာ ချောမောလှပခြင်း
ရှိပါ၏။

သို့သော် သူမတို့ကိုင်ဆောင်ထားသည့် စာအုပ်ထူကြီးမှာမူ
ကျက်သီးရောကောင်းနေသည်။

မိန်းကလေးနှစ်ယောက်သည် စာအုပ်ထူကြီးကို စားပွဲမပေါ်
တင်ပေးလိုက်၏။

စာအုပ်မျက်နှာဖုံးတွင် 'သေစာရင်းမှတ်တမ်း'ဟု ရွှေစာလုံး
ကြီးများဖြင့် ရေးထိုးထား၏။

မှတ်တမ်းစာအုပ် လာပို့သည့် မိန်းကလေး နှစ်ယောက် နောက်မှ မင်းအိုးနှင့်စုတ်တံကိုင်သည့်မိန်းကလေး ပါလာသ

သူမကလည်း မင်အိုးနှင့်စုတ်တံကို စားပွဲပေါ်တင်ပေး ပြန်ထွက်သွားသည်။

အင်္ကျီဖြူဝတ်ဆင်သည့် မိန်းကလေးသည် ကျန်ရစ်ခဲ့သ သိုင်းသမားများကိုကြည့်ပြီး အသံမြှင့်၍ ပြောလိုက်၏။

'ဟောဒီအခန်းထဲမှာ ကျန်တဲ့လူတွေကတော့ သူရဲကော တွေချည်းပဲ၊ လူသေတာတောင် နာမည် ကျန်ခဲ့သင့်တဲ့ လူ မဟုတ်လား၊ ကဲ....ကဲ....အချိန် ဆွဲမနေကြပါနဲ့တော့၊ တစ် ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လာပြီး နာမည်ရေးထိုးကြပါ'

မိန်းကလေးက ဖိတ်ခေါ်သော်လည်း မည်သည့်သိုင်းသမ ကမျှ သေစာရင်းမှတ်တမ်း၌ လက်မှတ်ရေးထိုးရန် ထမ ကြပေ။

သူမက ဆရာတော်ဘက်မှကို ကြည့်ပြီး....

'ဆရာတော် ကျွန်မဖခင်ကြီး ဘယ်လို သေဆုံးရသလဲဆို ကို မြန်မြန်သိချင်ရင် ဟောဒီစာအုပ်ထဲမှာ မြန်မြန် လက်မှ ရေးထိုးဖို့လိုတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ ဖင့်နွဲ့နေကြတာလဲ'

ဆရာတော်က ပြုံး၍ပြော၏။

ကာမလေးပဲ ဘယ်သူ့စာရင်းမှတ်လိုက်၊ ဘယ်ဝါစာရင်း ကဲ့ ရေးမှတ်နိုင်းနေတာပဲ၊ အခု ထပ်ပြီး လက်မှတ်ထိုး သေးသလား'

လိုတယ်၊ လျှို့ဝှက်ချက်ကို မြန်မြန်သိချင်ရင် မြန်မြန်လက် ကြဖို့ ဆရာတော်ကပဲ တိုက်တွန်းပေးပါ၊ ဘာလို့ အခုမှ ကြောက်နေကြသလား'

သိုင်းသမားကြီးများသည် တုံ့ပြန်ပြောဆိုခြင်းလည်းမရှိ၊ ရောက် လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်းလည်းမရှိဘဲ ငြိမ်သက်စွာ ကြသည်။

ဟင်း....ဟင်း....ဟင်း၊ စောစောက သေမှာကြောက်တဲ့ လူ ကြပါဆိုတော့ ခပ်တည်တည်နဲ့ ထိုင်နေကြတယ်၊ အခု ကြောက်နေကြပြန်ပြီ၊ လူတစ်ယောက်မှာ အသက်တစ် ပဲရှိတယ်၊ ဆယ်ကြိမ် ဆယ့်ငါးကြိမ် လက်မှတ်ရေးထိုး ပဲသေရမယ်၊ ဘာမှ ကြောက်မနေကြပါနဲ့တော့ရှင်'

ဆရာတော်ဘက်မှသည် မိန်းကလေး၏စကားများကို နား တော့သည့်အလား ထိုင်ရာမှထ၍ သေစာရင်းမှတ်တမ်း ရှိရာသို့ သွားသည်။

ဆရာတော်သည် စုတ်တံကိုကောက်ကိုင်ပြီး လျင်မြန် သွက် ရေးထိုးလိုက်၏။

'တက်မုဆရာတော်၊ ရွှေလင်ကျောင်းတော်'

တက်မုဆရာတော်သည် သူ၏ညီတော်ဖြစ်သည့် ဖန်မု
တော်အား လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

ဖန်မုဆရာတော်လည်း အလိုက်သိစွာ ထလာ၏။

ထို့နောက် သေစာရင်း မှတ်တမ်းစာအုပ်ထဲ၌ ဖန်မု
တော်၊ ရွှေလင်ကျောင်းတော်ဟု နာမည်ရေးထိုးလိုက်

အင်္ကျီဖြူ ဝတ်ဆင်ထားသည့် မိန်းကလေးက လ
လက်ဝါးတီး၍ ကောင်းချီးပြဿာပေးသည်။

'သိပ်ကောင်းတယ်၊ ဆရာတော်နှစ်ပါးကတော့ အ
အဟောနဲ့ညီပါပေတယ်၊ ဒါမှလဲ သိစရာရှိတာကို မြန်
မှာပေါ့'

ဆရာတော်နှစ်ပါးက ဤသို့ စတင်ရေးထိုးလိုက်သဖြ
သိုင်းသမားကြီးများမှာ ထိုင်မနေသာတော့ပေ။

ချင်းချန်ဓားနှစ်ဖော်ဟု အမည်တွင်သည့် အဘိုး
ယောက် မတ်တတ်ထရပ်လာကြ၏။

မိန်းကလေးက....

'လက်မှတ်ရေးထိုးတဲ့အခါမှာလဲ သစ္စာရှိရှိ လုပ်ကြ
ကိုယ့်နာမည်အစား သူတစ်ပါးနာမည် ရေးသွင်းခဲ့
အဲဒီလူဟာ သေတဲ့အပြင် အရှက်ပါကွဲမှာ သေချာတ

ချင်းချန်အဘိုးကြီးနှစ်ဦးသည် သေစာရင်းမှတ်တမ်းစာအုပ်
သို့ ချဉ်းကပ်သွားပြီး သူတို့၏အမည် လက်မှတ်များကို
ထိုးကြသည်။

လက်မှတ်ရေးထိုးရန် ထလာသူတစ်ယောက်မှာ မျက်နှာစိမ်း
သမားကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်၏။

သူ့ကို မည်သူမှ မသိကြပေ။

အထက်အောင် အနက်ရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။

သူသည် စုတ်တံကို ကောက်ကိုင်ပြီး မိန်းကလေးအား လှမ်း
ကြားပြော၏။

'သိုင်းလောကမှာ လျှို့ဝှက်မှုတွေ၊ ရက်စက်မှုတွေ ဒုနဲ့ဒေး
ပေါ်ခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းလုပ်တဲ့ အပြုအမူကိုတော့ မီ
မထင်ဘူး'

သူသည် ဆူ့နာမည်ကို ရေးထိုးလိုက်၏။

'ကျုပ်က တစ်ကောင်ကြွက်ပဲ သေလဲ ဂရုစိုက်စရာမရှိဘူး၊
ဆက်ဆံငင်စရာ မိသားစုလဲမရှိဘူး၊ မင်းရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ
လောက် ထူးခြားဆန်းကြယ်သလဲဆိုတာကို ငါ့အသက်နဲ့
ပြီး အေးအေးဆေးဆေး နားထောင်နိုင်ပါတယ်'

'ကြားရမှာပေါ့ရှင်၊ တဲ....နောက်တစ်ယောက်'

သိုင်းသမားများသည် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ေ
တိုးလာပြီး လက်မှတ်ရေးထိုးကြသည်။

နောက်ဆုံး ယွန်မ်ရှောက် ရောက်ရှိလာသည်။

သူသည် စာအုပ်ကိုကြည့်၏။

မင်အိုးကို ကြည့်၏၊

စုတ်တံကို ကြည့်၏၊

သို့သော် မည်သည့်အရာကိုမျှ မထိကိုင်ပေ။

ယွန်မ်ရှောက်သည် ခေတ်ထဲ၌ ကြီးပြင်းခဲ့သူဖြစ်၏၊

အဘယ်မှာလျှင် စုတ်တံ၊ ကလောင်တံဖြင့် စာရေးတ
မည်နည်း။

သူသည် စုတ်တံကို ကောက်ကိုင်ပြီး တစ်စုံတစ်ခု ရေး
ကောင်းနိုးနိုး ချီတုံချတုံ စဉ်းစားနေ၏။

မိန်းကလေးသည် စုတ်တံကို ကိုင်၍ ကြာမြင့်စွာရပ်နေသ
ယွန်မ်ရှောက်ကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်သည်။

'ဘယ်သို့လဲ၊ ရှင်က စာအုပ်ထဲမှာ ရေးထားတဲ့နာမည်
ကို အလွတ်ကျက်နေတာလား၊ ဘာဖြစ်လို့ စာမရေးဘဲ
နေတာလဲ'

ယွန်မ်ရှောက်လန့်သွားသည်။

လှုကိုကြောက်၍ လန့်ခြင်းမဟုတ်ပါ၊

သူမကျွမ်းကျင်သည့် စာရေးခြင်းကိစ္စကို ရုတ်တရက် မေး
ခံရခြင်းကြောင့် လန့်သွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သူ ခေါင်းယမ်းပြီး....

'ကျုပ် စာမရေးတတ်ဘူးဗျ'

မိန်းကလေးက အထင်သေးစွာ ရယ်၏။

'ဒီမှာရှိတဲ့လူအားလုံး စာရေးတတ်တယ်၊ မရေးတတ်ရင်
ထဲမှာရှိမနေနဲ့ အပြင်ထွက်သွား၊ ကျုပ် စာမရေးတတ်လို့
ရေးတဲ့နေပါရစေလို့ ပြောလို့မရဘူးရှင့်'

ယွန်မ်ရှောက်သည် သက်ပြင်းချကာ တွေးတောသည်။

'ဟုတ်တယ်၊ သူများတွေ နာမည်တွေ ရေးထိုးပြီး နေနေတဲ့
ချိန်မှာ ငါ့နာမည်မထိုးဘဲ နေနေဖို့ မသင့်ဘူး

သူသည် မိန်းကလေးကို ပြန်ကြည့်၏။

'ကျုပ် စာမရေးတတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားပြောတဲ့အတိုင်း ကျုပ်
အပြင်ထွက်သွားမယ်၊ အပြင်ကစောင့်နေမယ်၊ ခင်ဗျား စကား
ပြောပြီးတဲ့အခါမှာတော့ ကျုပ်ပြန်ဝင်ခဲ့မယ်'

စကားဆုံးသည်နှင့် ယွန်းမ်ရှောက် ထွက်သွားတော့၏။

တုထန်ဟိုသည် တားမြစ်ရန် ကြံသေး၏။

ယှုံသော် အပြင်ကစောင့်၍ အခြေအနေ စောင့်ကြည့်
ခြင်းသည်လည်း မဆိုးဟု တွေးတောမိသဖြင့် မတားမြစ်တေ
ဘဲ လွှတ်ပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက် တုထန်ဟို လက်မှတ်ရေးထိုးသည်။

တက်မုဆရာတော်က မတ်တတ်ရပ်၍ သတိပေးသည်။

'ဒီမှာရောက်နေတဲ့ လူအားလုံးဟာ အသက်တန်ဖိုးပေး
လို့ ဝှက်ကိစ္စကို နားထောင်ခွင့်ကြတယ်၊ အခု ဒကာမလေ
ပြောတဲ့အတိုင်း လက်မှတ်လဲ ရေးထိုးပြီးပြီ၊ ပြောစရာရှိတ
ပြောပေတော့'

သူမသည် ထိုင်ခုံတစ်လုံး၌ ငူငူကြီးထိုင်နေသည့် သူမ၏
ကိုကို အမိန့်ပေးလိုက်၏။

'အစ်ကို တံခါးမကြီးကို ပိတ်လိုက်တော့'

ဝမ်ကျင့်လန်သည် တံခါးမကြီးကို သွားပိတ်လိုက်သည်။

ဒဏ်ရာရနေသည့် သူမသည် လူကောင်းပမာ ထရပ်လို
၏။

'ကျွန်မ ဖယောင်းတိုင်မီးတွေ ငြိမ်းပစ်မယ်'

သူမ၏ လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ဖယောင်းတိုင်မီးများ ငြိမ်းသွား
ကာ တစ်ခန်းလုံး မှောင်ကျသွား၏။

'ဒကာမလေး ထွက်ပြေးဖို့ကြံရင်တော့ ကျုပ်တို့က အလွတ်
ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဓုက္ခရောက်ရင် ကျုပ်တို့ကို အပြစ်မဆိုနဲ့'

တက်မုဆရာတော်သည် ကိုယ့်လက်ချောင်း ကလေးများကို
ပင် ကိုယ်မမြင်ရသဖြင့် လိုဏ်ခေါင်းထဲ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည့်
အဖြစ်များကို သတိရလာ၏။

ထို့ကြောင့် ကြိုတင်သတိပေးခြင်း ဖြစ်၏။

'ကျွန်မ ထွက်မပြေးပါဘူး၊ စိတ်ချစမ်းပါ'

ကွမ်းစန်စင်၏အသံက ပီသစွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့အားလုံးကတော့ သတိရှိနေရမှာပဲ'

သိုင်းသမားကြီးများသည် အလိုလိုနေရာရွှေ့သွားကြ၏။

မီးကလေးအား ဝိုင်းရန် ကြိုးစားကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ်စီကိုယ်စီ အသိဖြင့် နေရာရွှေ့သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

အရင့်အမာ သိုင်းသမားကြီးများသည် အတွေ့အကြုံ ရင့်
ကျက်နေကြသဖြင့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး လက်တို့ရန် မလိုအပ်ပါ။

မိန်းကလေးက တခစ်ခစ်ရယ်သည်။

'ရှင်တို့ ကိုယ့်နေရာကို ကိုယ်နေကြပါ၊ ရှင်တို့သိချင်တဲ့အဖြေ မှန်ကို ပြောပြပါတော့မယ်'

မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ သူမကို ပြန်မပြောပါ။

တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။

မိန်းကလေးသည် မည်သူ့ ထံမှ ပြန်မှုကိုမျှ မရတော့သဖြင့် ဆက်ပြောသွားရ၏။

'ကျွန်မဖေဖေသေရတာ အမှန်မဟုတ်ဘူး၊ လိမ်ညာတဲ့ကိ ကြီးပါ၊ သိုင်းသမားတွေကို ဖြားယောင်းပြီး ခေါ်လိုက်တ'

သူမ၏စကားကြောင့် ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွား၏။

အသံတစ်သံက....

'မင်းရဲ့စကားကို ဘယ်ဟာအမှန်၊ ဘယ်ဟာအမှားလို့ ရွေး လုတ်ဖို့ခက်နေတော့တာပဲ၊မင်းက စကားကိုအတည်မှ မပြောဘဲ ခုတစ်မျိုး တော်ကြာတစ်မျိုးကိုး'

'ရှင်တို့ ယုံချင်ယုံ မယုံချင်နေ၊ သေစာရင်း မှတ်တမ်းစာ ရင်းထဲမှာ ပါသွားတဲ့လူတွေကတော့ ဆယ်ရက်အတွင်း မုချ သေဆုံးစေရမယ်'

ဟက်မုဆရာတော်၏အသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

'ပါကိုချည်း ခဏခဏပြောမနေနဲ့ မိန်းကလေး၊ ကျုပ်တို့ နားငြီးလာပြီ၊ လျှို့ဝှက်ကိစ္စကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံပြောပြဖို့ လိုတယ်'

'ဘာလဲ ဆရာတော်က လူသတ်ကောင်ကို ဖော်ထုတ်ချင်လို့လား'

သူမ၏စကားအရဆိုလျှင် သခင်ကြီးဝမ်သည် လူသတ်ခံ၊ လုပ်ကြံခံရသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်နေ၏။

ဟက်မုဆရာတော်က....

'ကျုပ်သိပေးတဲ့စာအရ ဒကာကြီးဝမ်ဟာ လုပ်ကြံခံရတဲ့ သဘောမျိုးသက်ရောက်နေတယ်၊ တကယ်လုပ်ကြံခံရတာ ဟုတ် မဟုတ်တော့ ကျုပ်လဲမသိဘူးပေါ့လေ၊ တစ်ချက် စဉ်းစားရ တာက သူ့ကိုလုပ်ကြံသူဟာ သူ့အနီးမှာ ရှိနေပုံရနေတယ်'

'ဘာလဲ ဆရာတော်က ကျွန်မ လုပ်ကြံလိုက်တယ် ထင်လို့လား'

'ဒီလို မထင်ကောင်းပါဘူးလေ၊ ဒကာကြီးဝမ်ဟာ မိန်းကလေးတို့ရဲ့ဖခင်ကြီးပဲမဟုတ်လား။ ဒါပေမယ့် တကယ့်အဖြစ်မှန်ဟာ ဘာလဲဆိုတာ ကျုပ်တို့မသိနိုင်ခဲ့ဘူး၊ ဒီအချက်ကို သိချင်လို့လဲ သေစာရင်းမှတ်တမ်းစာအုပ်ထဲမှာ ကျုပ်တို့နာမည် ပေါ့ ရေးသွင်းခဲ့တာပေါ့'

မိန်းကလေးထံမှ မည်သည့် စကားသံမျှ ထွက်မလာတော့ချေ။

ထိုအချိန်မှာပင် အခဝေးမှ တစ်ချက်ချင်းထုလိုက်သည့်မောင်းသံကို ကြားလိုက်ကြရတော့သည်။

ကွမ်းစန့်စင်က....

'ဒီမောင်းသံကို ကျုပ်ကြားဖူးသလိုပဲ'

ထိုအခါကျမှ မိန်းကလေး၏အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

'ဒါက မရဏမောင်းသံပဲ၊ သေခြင်းတရားရဲ့ အတိတ်နိမိတ်မောင်းသံပဲ'

ကွမ်းစန့်စင်က....

'မရဏမောင်းသံကို ကျုပ်တို့ စိတ်မဝင်စားဘူး၊ ဂေဟာသခင်ကြီး ဝမ်ကျုံးထန် ဘယ်လိုသေရသလဲဆိုတာပဲ ကျုပ်တို့စိတ်ဝင်စားတယ်၊ အဲဒီအချက်ကိုရှင်းပြပါ'

မိန်းကလေးက ခပ်မာမာပြော၏။

'ရှင်းမပြရင် ရှင်တို့ဘာလုပ်ချင်ကြသလဲ၊ ကျွန်မက ရှင်တို့ထဲက ဘယ်သူ့ကိုမှကြောက်နေတာမဟုတ်ဘူး'

ကွမ်းစန့်စင်က ဘာမပြောညာမပြောနှင့် လက်ဝါးဖြင့်ရိုက်ချလိုက်သည်။

မဟုတ်အားကြီးမားသူဖြစ်၍ အခန်းထဲရှိလူအားလုံး ခလျှိုက်ဟပ်မှုကို ခံစားလိုက်ကြရ၏။

'ဂုန်း....'

လက်ဝါးချင်းနှစ်ခု ရိုက်မိကြသည်။

မိန်းကလေးသည် အာဂမိန်းကလေးတည်း။

ကွမ်းစန့်စင်၏ လက်ဝါးကို မရှောင်ဘဲ ပြန်လှန် ခုခံသည်။

သူမ၏ခုခံမှုအတွင်းအား အလွန်တရာပြင်းထန်သဖြင့် ကွမ်းစန့်စင် နောက်သို့ တစ်လှမ်းဆုတ်ပေးလိုက်ရသည်။

ဆရာတော်တက်မုက မေတ္တာရပ်ခံလေ၏။

'နောင်ကြီးကွမ်းစန့်စင်၊ သည်းခံပါဗျ၊ တိုက်ပွဲကိုရပ်ဆိုင်းလိုက်ပါ'

ကွမ်းစန့်ကော မိန်းကလေးပါ ထပ်မံ မတိုက်ခိုက်တော့သဖြင့် တိုက်ပွဲသည် ထိုမျှနှင့်ပင် ပြီးစီးသွားသည်။

သိုင်းသမားများသည် အမှောင်ထဲ၌ အနေကြာလာသောကြောင့် အမှောင်ထဲမှ လူများကို သူသူကိုယ်ကိုယ် မြင်တွေ့လာကြသည်။

မြင်နိုင်စွမ်း ရှိလာသည်။

ထိုအခါကျမှ တုထန်ဟိုသည် အဖြစ်မှန်ကို သိရှိလာ၏။

ကျွမ်းစန်စင် လက်ဝါးကို ခုခံသူမှာ မိန်းကလေး မဟုတ်ချေ။

အခြားလူငယ်တစ်ဦး ဖြစ်၏။

ထိုသူကား ဆန်ကွမ်းချိပင်တည်း။

တုထန်ဟိုသည် ဆန်ကွမ်းချိ၏အစွမ်းကို အလွန်တရာ အံ့သြသွား၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွမ်းစန်စင်ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ခြေဘစ်လှမ်းခန့်ဂက်ဆုတ်အောင် ခုခံနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

တက်မုဆရာတော်က....

'အခုလို့မရိုးမသားလုပ်တာကတော့ တကာယ့်ကို ကိုယ့်ဂိုဏ်းသိက္ခာကို နိမ့်ကျစေတာပဲ၊ ကတိပေးပြီးမှတော့ အပြည့်အစုံ ရှင်းပြသင့်တယ်'

လူအားလုံးသည် မှောင်ထဲ၌ဖြစ်သော်လည်း လူရိပ်များ၏ အခြေအနေကို ကောင်းစွာ မြင်တွေ့နေရ၏။

သေစာရင်း မှတ်တမ်းစာအုပ်သည် တက်မုဆရာတော်၏ လက်ထဲသို့ ရောက်နေပေပြီ။

ဆရာတော်၏ အင်အား အနည်းငယ် ဖျစ်ညှစ်လိုက်ရုံမျှဖြင့် စာအုပ်ကြီးတစ်အုပ်လုံး မွမွကြေသွားပေလိမ့်မည်။

မိန်းကလေးသည် ထိုအဖြစ်ကိုမြင်သောအခါ အလွန်တရာ စိုးရိမ်သွားသည်။

ထို့ကြောင့် စိုးရိမ်တကြီး အော်ဟစ်သည်။

'ဆရာတော် စာအုပ်ကို မဖျက်ဆီးပါနဲ့'

'ကျုပ်တို့ဘက်က တာဝန်အားလုံး ကျေပြီး မိန်းကလေးရဲ့ တာဝန် မကျေဘူးဆိုရင်တော့ ဒီစာအုပ်ကို ဖျက်ဆီးပစ်ရမှာပဲ'

'မလုပ်ပါနဲ့၊ အဲဒီစာအုပ်ကို ကျွန်မကို ပြန်ပေးပါ'

'မပေးဘူး၊ ကျုပ်တို့နာမည်တွေ ပျက်စီးသွားအောင် ဒီစာအုပ်ကို မွမွကြေသွားအောင် ဖျက်ဆီးပစ်ရမယ်'

'ကျွန်မလက်ထဲကို စာအုပ်ပြန်ပေးပါ၊ ကျွန်မပြောပါ့မယ်'

ကျွမ်းစန်စင်က ဝင်ပြော၏။

'မပေးနဲ့၊ ဒီမိန်းကလေးက စကားမတည်ဘူး၊ သူ့စကားကို တာမှ မယုံစားထိုက်ဘူး'

'ကျွန်မ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ'

'ဘာမှ လုပ်မပေးရဘူး၊ အမှန်အတိုင်း ပြောပြမယ် ကတိစကားအတိုင်း အမှန်အကန်တွေကိုသာ ပြောပြပေး

'အခုပေးပါ၊ အခုပဲပြောပါ့မယ်'

တက်မှုဆရာတော်က....

'ကျုပ်ဟာ သာသနာ့ဘောင်ထဲ ဝင်ကတည်းက မုသာ ကို မပြောခဲ့ဖူးဘူး၊ အခု မိန်းကလေးကပဲ စပြီးပြောပါ၊ ပြီးတာနဲ့ ဒီစာအုပ် မပျက်မစီးနဲ့ မိန်းကလေးလက်ထဲ ရောက်စေရပါမယ်'

'ကျွန်မကိုတောင် ဆရာတော်က မယုံတော့ ကျွန် ဆရာတော်ကို ဘယ်လိုယုံရမှာလဲ'

တက်မှုဆရာတော်က ပြုံးမဲ့မဲ့ဖြင့် ပြောသည်။

'မိန်းကလေး လျှာအရိုးမရှိတိုင်း ပြောချင်ရာပြောမနေ အဲဒီစကားကို ကြားရပြီဆိုကတည်းက မိန်းကလေးကို မ တော့ဘူးဆိုတာ သေချာနေပြီ'

ထိုစဉ် မိန်းကလေးပြောသည့် မရဏမောင်းသံဆိုသည် နှင့် အခြား ကြိုးတပ်တူရိယာများ၏ အသံကို ပြန်လည်ကြ လာရပြန်သည်။

အသံများ ဆူညံနေသဖြင့် လျှို့ဝှက်ကိုစွဲ ထုတ်ပြောရန် မဖြစ်နိုင်ပြန်တော့ပေ။

ချင်းချန် အဘိုးအိုနှစ်ဦးသည် တံခါးကြီးကို ဆွဲဖွင့်ပြီး ကျောင်းကို လိုက်ကြည့်၏၊

နောက် ပြတင်းတံခါးများကို ဖွင့်ကြည့်သည်။

ကွမ်းစန်စင်သည် တက်မှုဆရာတော်နှင့် ဖန်မှုဆရာတော် သို့ ချဉ်းကပ်လာပြီး ခပ်တိုးတိုးပြောသည်။

'ဆရာတော်၊ ဒီမိန်းကလေးဟာ ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်များတယ်၊ လုံး ဘေးတွေ့နိုင်တယ်'

'မနာင်တော် ကွမ်းစန်စင်က ဘယ်လိုစီစဉ်ချင်သလဲ'

'တပည့်တော်က တော့ သူ့ကိုဖမ်းပြီး ဆရာတော်တို့ ရှောင် ကျောင်းတော်ကိုပဲဖြစ်ဖြစ် တပည့်တော်တို့ရဲ့ ကျုန်လုဂိုဏ်း ချုပ်ကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဖမ်းခေါ်သွားရင် ကောင်းမယ်လို့ ထင်ပါ တယ်'

တက်မှုဆရာတော်က ထိုအချက်ကို လက်မခံပေ။

'ဒါက အင်မတန် အလှုပ်ရှုပ်မယ့်ကိစ္စပဲ၊ သူ့ကိုဖမ်းဖို့ဆိုတာ လဲ သိပ်မလွယ်ဘူး'

တက်မှု ဖန်မှုနှင့် ကွမ်းစန်စင်တို့ပြောသည့် စကားများမှာ မလွန်တရာ တိုးညင်းလှ၏။

ဤနေရာ၌ မည်သည့် အကြောင်းအရာကိုမျှ ကျယ်က မပြောသင့်ကြောင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသုံးဦးစလုံး နားလည်သဘေ ပေါက်ပြီး ဖြစ်ကြသည်။

ထိုစဉ် ခေါင်မိုးပေါ်မှ တဒုန်းဒုန်းအသံ ကြားရ၏။

တုဆန်ဟိုသည် စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ပြတင်းပေါက်မှ ထွက်သွားတော့သည်။

ချင်းချန်အဘိုးအိုနှစ်ဦးသည် ကပျာကယာဝင်လာ၏။

'ဘာဖြစ်တာလဲ ဆရာတော်'

'ခေါင်မိုးပေါ်က တဒုန်းဒုန်းအသံ ကြားတာနဲ့ တီဗက တုဆန်ဟို ပြေးထွက်သွားတယ်'

ထိုစဉ် အပေါ်မှ တဒုန်းဒုန်းအသံများ ပျောက်ကွယ်သ ၏။

ခန်းမကြီးထဲသို့ တုဆန်ဟိုမှတစ်ပါး သိုင်းသမားအစုံအ ပြန်ရောက်လာသည်။

ခန်းမကြီးထဲ၌ စကားပြောသူမရှိဘဲ ငြိမ်သက်မြဲ ငြိမ်သ နေသည်။

✿

တုဆန်ဟိုသည် ခေါင်မိုးပေါ် ခုန်တက် ရောက်ရှိလာသော် မည်သည့် အရိပ်အယောင်ကိုမျှ မတွေ့ရဘဲ ရှိနေသည်။

ထို့ကြောင့် အခြားအဆောင်များ၏ ခေါင်မိုးများပေါ်သို့ ဝင့်ဝင့် ခုန်ကျော်ပြီး လိုက်လံရှာဖွေသည်။

လရောင်အနည်းငယ်သာ ရှိနေသဖြင့် ဝမ်မီသားစု ခြံဝင်း လှုပ်ခနေသော သစ်ပင်ပန်းမန်များကိုပင် တွေ့နေရသည်။

တုဆန်ဟိုသည် ခေါင်မိုးပေါ်၌ ဝမ်းလျားထိုးမှောက်ကာ မိုးအစွန်းမှ အောက်ထပ်သို့ ချောင်းကြည့်သည်။

မီးရောင်လိုလို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် လူတစ်ယောက်ရှိနေပြီဟု ချက်ချ၏။

ထို့ကြောင့် အုတ်ကြွပ်မိုးကို နားဖြင့် ဖိကပ်၍ အထဲမှအသံ နားထောင်ကြည့်သည်။

ရယ်သံသဲ့သဲ့ ကြားလိုက်ရသဖြင့် လူရှိကြောင်း သေချာ သည်။

'တစ်ယောက်တည်း ခေါင်မိုးပေါ်က ချောင်းမြောင်း နား ဝင်မနေရတဲ့ ဒုက္ခဟာ မသေးလှပါဘူး ဝင်ခဲ့ပါ၊ အခန်းထဲ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောကြတာပေါ့၊ ဝင်ခဲ့ပါ'

ရော…ရန်သူကပင်မိမိရောက်နေကြောင်း ဦးစွာသိနေနှင့်ပြီး

ကြားလိုက်ရသည့်အသံမှာ စူးရှသဖြင့် မိန်းမသံ ယော သံ ခွဲခြား၍မရဘဲ ရှိနေသည်၊

'ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ်နဲ့ ဘာစကားမှ ပြောစရာမရှိဘဲဗျာ'

'ဒါဖြင့် ခင်ဗျား ဘာဖြစ်လို့ ချောင်းနားထောင်နေ လဲ'

'ဒီဝမ်ဂေဟာကြီးထဲမှာ လျှို့ဝှက်မှုတွေ ပြည့်နေတယ် သတိမရှိရင် တမလွန်ဘဝ ရောက်သွားနိုင်တယ်ခလေ'

'ခင်ဗျား စိတ်ထင်လို့ပါ၊ ဝမ်ဂေဟာက အေးချမ်းပါ မယုံရင် ခင်ဗျား ကျုပ်အခန်းထဲကို ဝင်လာခဲ့ပါလား'

'ဟား... ဟား... ဟား....ဒီလိုခေါ်လို့တော့ မရပေဘူ ကျုပ်လဲ နလပိန်းတုံးတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး၊ နလပိ တစ်ယောက်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားရဲ့ လိမ်ညာဖိတ်ခေါ်မှု သူမြီး အသက်ခံချင် ခံနေရမှာပေါ့ဗျာ'

'ဒီလိုကြောက်နေရင်လဲ ဘာဖြစ်လို့ ချောင်းနားထော ရတာလဲဗျာ၊ ဝမ်ဂေဟာကြီးနဲ့ဝေးအောင် ပြေးထွက်သ မတာလား'

ထိုတဝက်အတွင်းမှာပင် အောက်ထပ်၌ မီးရောင် ကွယ်သွားပြီး တဝုန်းဝုန်းနှင့် အောက်ထပ်သို့ ဆင်းပြေး သည့်အသံကို ကြားလိုက်ရသည်၊

[illegible] အောက်မှလူသည် ထိပ်တန်းသိုင်းပညာရှင် [illegible] တုဆန်ဟို ယူဆသည်၊

[illegible]....

[illegible] ဆုံးဖြတ်ခြင်း မဟုတ်ပါခဲ့၊

'[illegible]ကမိတ်ဆွေ၊ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို မသတ်ဘူးဆိုရင် [illegible]လိုက်ပါလား၊ ကျုပ် ဝင်လာခဲ့မယ်ခလေ'

[illegible] အောက်ထပ်မှ မည်သည့် တုံ့ပြန်သံမျှ မကြားရ [illegible]

တုဆန်ဟိုက အေးစက်စက်ရယ်လိုက်၏၊

'ခင်ဗျားက အောက်ကိုပြေးဆင်းသွားတဲ့ ပုံစံမျိုး ကျုပ်ကို [illegible]တယ်၊ ကျုပ်က အဲဒီအချိုးကို မယုံဘူးဗျ၊ ကျုပ် ဝင်လာ [illegible] ကျုပ်ကို ခင်ဗျား သတ်မယ်မဟုတ်လား၊ ကျုပ်က ဘယ် [illegible] အထင်မသေးခဲ့ဖူးဘူး၊ အဲဒီစိတ်ခေတ်ကြောင့်လဲ ကျုပ် [illegible] အသက်ရှင်နေခဲ့တာပဲ'

တုဆန်ဟိုသည် ဘုတ်ကြွပ်တစ်ချပ်ကို လက်ဖြင့် ခွာယူလိုက် [illegible]

ပြတင်းပေါက်ထဲသို့ ပစ်သွင်းလိုက်သည်၊

'ခြိမ်း....ချလန်း'

မုန်ကွဲသံများ ဆူညံသွားသည်။

သို့သော် အုတ်ကြွပ်ပြား ကျသံကိုမူ လုံးဝမကြားရ
၍ထဲကျလျှင်ပင် ဗျတ်ခနဲအသံ ကြားရပေလိမ့်မည်၊
အုံ့ဩဖွယ်ကောင်းလေစွ။

တုထန်ဟိုသည် ခပ်အုပ်အုပ် ရယ်လိုက်လေ၏။

'ကြိုက်ပြီ၊ ကျုပ် ပစ်သွင်းလိုက်တဲ့ အုတ်ကြွပ်ကို ခင်
ဖမ်းယူထားလိုက်တော့ ကျုပ် ပိုလို့တောင် ဆင်းမသာရဲ
ဘူးပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားရှိနေတာ သေချာသွားပြီကိုးဗျ'

ဤစကားကို တုထန်ဟိုက တမင်ပြောခြင်းဖြစ်သည်။

အခန်းတွင်းမှလူ မည်သို့တုံ့ပြန်မည်နည်းဟု သိလို၍
လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

သူသည် အုတ်ကြွပ်သုံးချပ်ကို ထပ်မံခွာယူလိုက်ပြီး မ
သော အတွင်းအားများကို သုံးစွဲလျက် ခေါင်မိုးစွန်းမှ
အောက်ထပ်သို့ တစ်ချပ်ပြီးတစ်ချပ် ပစ်သွင်းတော့သည်။

အုတ်ကြွပ်ပြားသုံးချပ် ပြေးဝင်လာသည့်အရှိန်နှုန်းမှာ
ညီသဖြင့် အောက်ထပ်မှလူသည် သာမန်သိုင်းသမားသာဖြ
က မည်သို့မျှ ဖမ်းဆီးနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ရိုရောတွင် အုတ်ကြွပ်ပြားများသည် မည်သည့်အသံမျှမကြား
ရဘဲ အောက်ထပ်သို့ ဝင်သွားခဲ့ပေသည်။

ထိုအချက်ကြောင့် ခေါင်မိုးအောက် ထပ်ရှိ လူသည် သိုင်း
ပညာနှံ့စပ်ပကား လွန်စွာကြီးမားလှကြောင်း တုထန်ဟို ရိပ်မိ
သိရှိသွားပြီး ကျောရိုးထဲမှ စိမ့်ပြီး ကြောက်သွားမိသည်။

လွှစ်ပထမစိတ်ကူးမှာ အုတ်ကြွပ်ပြားတစ်ချပ်ချပ် ကြမ်းပြင်
ကို ထိမတ္တသည့်အသံ ကြားပါက သူပါ တစ်ပတ်ကျွမ်း ထိုး
ချက် လသာဆောင်မှ ခုန်ဝင်လိုက်သွားရန် ဖြစ်သည်။

ယခုသော် တုထန်ဟို မစွန့်စားဝံ့တော့ပေ။

ဤနေရာ၌ အကျိုးအမြတ် တစ်စုံတစ်ခုရရှိမည်ဟု သေချာ
ပါက အသက်စွန့်တန်စွန့်ရမည်ဟု တုထန်ဟို စဉ်းစားထားသည်။

ယခုမူ မည်သည့်အကျိုးအမြတ်မျှ မရရှိဘဲ သေဆုံးရမည့်
ကိစ္စဖြစ်၍ ဤနေရာမှ အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာရန် ခန်းမထဲရှိ ကျန်
ရှိနေသည့် သိုင်းသမားများအား ဤအကြောင်း ပြောကြားရန်
မတ်တတ်ရပ်လိုက်မိလေ၏။

သို့သော် သူ မတ်တတ်မရပ်နိုင်တော့ပါ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့ကျောရိုးသို့ တစ်စုံတစ်ယောက်
က လက်ညှိုးဖြင့် လာထောက်လိုက်သည်ကို ခံစားလိုက်ရသော
ကြောင့်တည်း။

သူ့နားထဲသို့ အေးစက်စက်အသံတစ်သံ ဝင်လာသည်။

ယာမင်း၏အသံသည် ဤအသံမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တုထန်ပ
ထင်လိုက်မိ၏။

'ကျုပ်စကားကို နားထောင်ပါ၊ ကျုပ်သတ်ချင်ရင် မျက်
တစ်မှိတ်အတွင်း သေသွားနိုင်တယ်'

တုထန်ဟိုမှာ လှုပ်လည်း မလှုပ်နိုင်တော့ချေ။

ခုခံနိုင်ရန်ကား ဝေးသေး

ထိုလူက သူ့ကိုဆွဲထူလိုက်၏။

ထိုအခါ ထိုလူ၏မျက်နှာကို မြင်လိုက်ရသည်။

အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသူသည် သားရေတ
မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသူဖြစ်ကြောင်း အခေတ္တအကြုံများအရ တုထ
ဟို ရိပ်မိလိုက်၏။

'ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ပကာဘီမျက်နှာနဲ့ ကျုပ်ကို
ရင်မဆိုင်ဝံ့တာလဲ'

'ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ်ကို ဒီလိုပြောဝံ့တာလဲ၊ ကျုပ်
အစွမ်းကို နည်းနည်းလောက် မြည်းစမ်းကြည့်ပါဦး'

အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသည့်လူသည် တုထန်ဟို၏
သွေးကြောကိုကိုင်ပြီး သွေးပြောင်းပြန် စီးစေ၏။

...ဟိုမှာ မကြုံစဖူးသော ဝေဒနာကို ခံစားလိုက်ရပြီး
...လိုက်၊ ချွေးပြိုက်ပြိုက်ကျလာလေတော့၏။

... ကောင်ဟစ်မိတော့မည့် အချိန်တွင် လူစိမ်းသည် သွေး
...ကို ပြေလွှတ်လိုက်၏။

...အခါကျမှ တုထန်ဟိုမှာ ဟင်းချနိုင်တော့သည်။

'ကျုပ်နောက်ကို လိုက်ခဲ့'

...စိမ်းသည်တုထန်ဟို၏ခါးစည်းကိုဆွဲကိုင်၍ခေါင်မိုးပေါ်မှ
...က်၍ ခုန်ချသည်။

...ိုလူ၏ကိုယ်ဖော့ပညာ ကောင်းလွန်းလှသဖြင့် သူကိုယ်တိုင်
...ဟောင်ကလေးတစ်ခုပမာ ပေါ့ပါးစွာ ကျလာသည်။

...တို့ မြေပြင်ပေါ်သို့ရောက်သည်နှင့် ခါးရှည်များ ဆွဲကိုင်
...သည့် ဝတ်စုံနက်နှစ်ယောက် ရောက်ရှိလာ၏။

...ိုလူများက တုထန်ဟိုကို ကြမ်းတမ်းစွာဆွဲယူပြီး ခါးဖြင့်
...ပိုင်းရန် ကြံရိုက်သည်။

ထိုအခါ....

'ဝါ စိတ်ပြောင်းသွားပြီ၊ သူ့ကို ပြန်လွှတ်လိုက်စမ်း၊ သူတို့
...ကို ဘယ်လောက် ယှဉ်နိုင်သလဲဆိုတာ စမ်းသပ်ကြည့်မယ်'

ထိုစကား ဆုံးသောအခါ လှစိမ်းသည် အမှောင်ထု[illegible]
ဝင် ပျောက်ကွယ်သွားတော့၏။

အစောင့်နှစ်ယောက်သည် သူတို့အရှင်သခင်၏ အမိန့်[illegible]
တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာကြသည်မဟုတ်ပါ။

နောက်ပိုင်း အဖြစ်အပျက်များက ဤအချက်ကို သ[illegible]
ခံနေ၏။

အစောင့်တစ်ယောက်က တုထန်ပိုး၏ ရင်ညွန့်ကို [illegible]
ထောက်၍ အမိန့်ပေး၏။

'ပါးစပ်ဟစမ်း'

'ဘာလုပ်မလို့လဲ'

'မသေချင်ရင်ဟ'

'နောင်ကြီး သူ့ကို ဆေးတိုက်ပြီး လွှတ်မလို့လား'

'ဖမ်းမိတဲ့လူတိုင်း ဆေးတိုက်လွှတ်နေတဲ့ဟာကို မင်းက[illegible]
ဖြစ်လို့ ထူးထူးဆန်းဆန်း မေးနေရတာလဲ'

မေးခွန်းထုတ်သူ နှုတ်ပိတ်သွားသည်။

တုထန်ပိုမှာလည်း အကြီးအကျယ် ထိတ်လန့်သွားသ[illegible]

'[illegible]ပြီ၊ ဆန်ကွမ်းချိုကို ငါမကယ်နိုင်တဲ့အပြင် ငါပါ သူ့
[illegible]မကိုက်မနေတဲ့လူဘာဝကို ရောက်ရတော့မယ်'

[illegible] ပြီး တစ်ပါးကျွန်ဖြစ်ရတော့မည့် အရေးကို တွေးမိ
[illegible] တုထန်ပိုမှာ အသိစိတ်များ ပျောက်သွားမတတ် ထိတ်
[illegible]သွားပါတော့သည်။

တုထန်ပိုသည် ဟကြောပိတ်ခံထားရသဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို
[illegible] မရပေ၊ အတွင်းအားသုံး၍ အကြောဖွင့်ရန် ကြိုး
[illegible]လည်း အချည်းနှီးသာဖြစ်နေပါသဖြင့် ပါးစပ်ကိုသာ
[illegible]လိုက်ရတော့သည်။

တုထန်ပို၏ ပါးစပ်ထဲသို့ ဆေးမှုန့်ထည့်မည့်အစောင့်သည်
[illegible]သည့်အကျဉ်းသားများထဲ၌ အထူးခြားဆုံးအကျဉ်း
[illegible] တွေ့လိုက်ရသဖြင့် လွန်စွာအံ့ဩသွားသည်။

'ခင်ဗျားဟာ တကယ်ပြတ်သားတဲ့လူပဲ၊ ဆေးသောက်ပြီး
[illegible]မှာတော့ ကျုပ်တို့နဲ့ရဲဘော်ရဲဘက် ဖြစ်ပါပြီ၊ ခင်ဗျား
[illegible] ရဲဘော်ရဲဘက်ဖြစ်ရတဲ့အတွက် ကျုပ်အထူးပဲဂုဏ်ယူ
[illegible]ဗျာ'

နောက်မှ အစောင့်သည် ခေါင်းကို အောက်သို့ ချလိုက်ပြီး
[illegible]မည့်လူအား လှမ်းပြော၏။

'နောင်တော် ဆေးလုံးကို လျှော့တိုက်ရင် ကောင်းမယ်၊
[illegible]လူမရှိရင် ပါးစပ်ကိုပိတ်ထားတာနဲ့၊ ငြင်းဆန်တာနဲ့

အတော်ကို ရှုတ်ရှက်သဲသဲလုပ်တတ်တယ်၊ သူကတော့သိပ်... တယ်ဗျာ၊ ဆေးလုံးသိပ်များသွားလို့ သူ့နှလုံးကို ထိ... သွားရင် ကျွန်တော်တို့အတွက်ပဲ့နစ်နာမှာပဲ’

ဆေးတိုက်မည့်အစောင့်သည် တုဆန်ဟိုအား သဘော... နေသူဖြစ်၍ သူ့ မိတ်ဆွေအစောင့်၏ အဆိုပြုချက်ကို လွယ်... ကူကူလက်ခံသည်၊

‘အေး....ဟုတ်တယ်၊ ဆေးနှစ်လုံးလောက် လျှော့လိုက်...

ဆေးတိုက်မည့်အစောင့်က တုဆန်ဟိုအား ရှင်းပြ၏၊

‘မိတ်ဆွေကြီး၊ ခင်ဗျားရဲ့ပြတ်သားတဲ့စိတ်ဓာတ်ကို သ... ကျလို့ ဆေးနှစ်လုံးလျှော့လိုက်ပြီ၊ တကယ်လို့ ဆေးအ... တိုက်ရင် ခင်ဗျားသုံးရက်တိတိမေ့မြောသွားမယ်၊ အခု... အဲဒီအဆင့် မရောက်တော့ဘူးလို့ ထင်ပါတယ်၊ မူးမို... လောက်ပဲ ရှိလိမ့်မယ်လို့ယူဆရတာပဲ’

❖

တုဆန်ဟိုသည် သူ ပြတ်ပြတ်သားသား ပါးစပ်ဟပေး... သည့်ကျေးဇူးကို ချက်ချင်းလက်ငင်း ခံစားနေရသည်၊

‘ကျေးဇူး တင်ပါတယ်၊ မင်းတို့ကို မိတ်ဆွေကောင်းတွေ... အခုကတည်းက သတ်မှတ်လိုက်ပါတယ်’

ဆေးတိုက်မည့်အစောင့်က ရှင်းပြ၏၊

‘ကျုပ်တို့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ခွင့်လွှတ်လိုက်တဲ့လူ အင်မတန်... ပါတယ်၊ သေတဲ့လူပဲများတယ်၊ ကြည့်ရတာ ခင်ဗျားအခုနေနဲ့... ...တာကျွေအောင် တစ်ခုခုလုပ်လိုက်ပုံရတယ်’

တုဆန်ဟိုသည် အုတ်ကြွပ်ချပ်များ ပစ်သွင်းခဲ့သည့်အချက်... ...ကို စဉ်းစားမိ၏၊

‘ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဆိုပါကလား၊ ဘာဂိုဏ်းများလဲ မသိဘူး’

...မတွေးနေစဉ် အစောင့်က ရှင်းပြ၏၊

‘ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက မသတ်နဲ့ပြောမှတော့ မိတ်ဆွေကြီးဟာ ကိုယ်ရဲ့တော်တပ်ဖွဲ့ထဲ ရောက်ဖို့ သေချာနေပြီ၊ ခင်ဗျား ကံ... ကောင်းပါတယ်၊ အထူးသဖြင့် ကျုပ်တို့နဲ့တွေ့တာ ပိုပြီး ကံ... ကောင်းတယ်’

‘ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့တဲ့လား၊ ဘယ်သူ့ ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့... ...လဲ’

အစောင့်က ရယ်ရင်း....

'ဆေး အရင်သောက်လိုက်ပါဗျာ၊ ပြီးတော့မှ ခင်ဗျ
သိချင်တာတွေ အလိုအလျောက်သိလာပါလိမ့်မယ်'

တုထန်ဟို ပါးစပ်ဟပေးလိုက်၏၊

အစောင့်က လျှာဖျားပေါ်သို့ ဆေးတစ်လုံးတင်ပေးသ

ဤအတွက် သူ့ကို တုဆန်ဟို အလွန် ကျေးဇူးတင်
သည်၊

အကယ်၍ ပါးစပ်ထဲပစ်သွင်းလိုက်ပါက အာခေါင်ထဲ
သွားလျှင် ဆေးလုံးကို ပြန်ထုတ်ရခက်သည်၊

ယခုမူ....

တုထန်ဟိုသည် ဆေးလုံးကို လျှာဖျားအောက်သို့လှည့်
တံတွေးကို မျိုချသည်၊

ဆေးလုံးကို မျိုချသည့်ပုံစံမျိုးဖြစ်အောင် ဟန်တီးခြင်း
သည်၊

ထို့နောက် အသက်ပြင်းပြင်းရှူပြီး မျက်ဖြူလန် သလို
ပြသည်၊

နောက်ပိုင်း လုံးဝမေ့သွားသလို ဟန်ဆောင်လိုက်သ

နောက် နှစ်ယောက်သည် တုဆန်ဟိုအား မြေပြင်ပေါ်သို့
...ပြီ၊ ပိတ်ထားသည့် အကြောများကို ဖွင့်ပေး
...သည်၊

...ဟိုသည် အသားများတဆတ်ဆတ်တုန်လာသယောင်
...ပြသည်၊

...လိုက်သည့်အစောင့်က အခြားတစ်ယောက်ကို လှမ်း
...၏၊

'...ဟိုတွေ ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ၊ ဆေးတစ်လုံးထဲ ဆို
...ရောအကြောင်းမရှိဘူး'

...၊ တစ်ယောက်က....

'...အတွင်းအားသိပ်မကောင်းဘူးနဲ့တူတယ်၊ ဒါကြောင့်
...မေ့သွားတာနဲ့တူတယ်'

...စကားများကို ကြားနေရသည့် တုထန်ဟိုသည် ဖင်းခဲနဲ့
...ပြီး မျက်လုံးများဖွင့်တာ ကျိုးကြည့်ကြောင်ကြည့်
...နေတော့၏၊

...လိုက်သည့် အစောင့်က....

'...သတိရလာပြီ၊ အံ့ကိုက်ပါပဲကွာ၊ ဗီလောက်တော့
...ပါလေ'

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက သူ့ကို ဘာတွေ သဘောကျသွာ[း] မသိဘူး၊ ဆေးတစ်လုံးတည်းကိုတော့ အတွင်းအားနဲ့ နိုင်ပုံမရဘူး'

'အေး...ဒါတောင် ငါ ဆေးနှစ်လုံး လျှော့လိုက်[ရ] ဆေးလုံးများမလျှော့ရင် တစ်ခါတည်းအသက်ထွက်သွား[း] မသိဘူး၊ ဟား...ဟား...ဟား'

'နေဝင်ကြီး၊ သူ့ကိုဒီနေရာမှာထားလို့မဖြစ်ဘူးနဲ့ တူ[...] ပန်းရုံဟိုဘက်မှာထားမှတော်လိမ့်မယ်၊ ဝမ်ဂေဟာထဲမှာ သမားတွေကလဲ များပါဘိသနဲ့'

'ကောင်းတယ်၊ မင်းက ခြေထောက်က မ'

အစောင့်နှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်တစ်ဖက် ပန်းရုံ၏အခြားတစ်ဖက်သို့လွှဲ၍ ပစ်ချလိုက်၏။

'ဖုန်း....'

ဖုန်များ တထောင်းထောင်း ထသွားရာ တုထန်ဟို အချိန်မပြန်းဘဲ လျှာအောက်မှ ဆေးလုံးကလေးကို ကယာ ထွေးထုတ်ပစ်လိုက်ရသည်။

'ဟား...ဟား...ဟား....ခဏတော့ သည်းခံပေဦး မိတ်ကြီးရေ'

...ဟိုသည် အလွန်ပါးနပ်သူဖြစ်ရာ သစ်တုံး တစ်တုံးသို့ ...ရသည့်အသား ငြိမ်ငြိမ် သက်သက်ပင် ခံယူလိုက်

...စောင့်နှစ်ယောက်အနေဖြင့် လုံးဝ သံသယမရှိတော့ပေ။

...စောင့်နှစ်ယောက်သည် ထိုတခဏ်အတွင်းမှ တုထန်ဟို ...နိုင်ပေဟု ယူဆထားသည့်အလား ပန်းရုံတစ်ဖက်တွင် ...လိုက်ပြီး ခပ်တိုးတိုးစကားပြောနေကြ၏။

...ပြောနေသည့် စကားများကို တုထန်ဟို ကောင်းစွာ ...ရပေသည်။

'...ဂေဟာကြီးထဲမှာ သိုင်းသမားတွေ သိပ်များနေတယ်၊ ...ဘာရသလဲ'

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ဒီလိုဖြစ်အောင်တမင်စီစဉ်တာပဲ မဟုတ် ...'

'...ဟုတ်ပုံရတယ်၊ ငါလဲ သေသေချာချာတော့ မသိ ...'

...ဟိုသည် သူ့အတွက် ကောင်းစွာအချိန်ရမှန်းသိသော ...နှုတ်ခမ်းများထဲသို့ ထွေးထုတ်လိုက်သည့် ဆေးလုံးကို လက် ...ဖမ်းယူရှာသည်။

တွေ့သောအခါ အတွင်းအိတ်ထဲသို့ ဖြည်းညင်းစွာ ထားလိုက်ရသည်။

သို့သော် ဤမျှထက် ပို၍ မလှုပ်ရှားရဲပေ။

တုထန်ဟိုသည် ခန်းမကြီးထဲမှသိုင်းသမားများ ဘာ[illegible] ကြပြီလဲဟု စိတ်ထဲ၌တွေးနေမိ၏။

ကွမ်းတစ်ယာညက်ခန့်ကြာသောအခါအစောင့်နှစ်[illegible] ထလာပြီး တုထန်ဟိုအားသာကြည့်၏။

တုထန်ဟိုက မျက်စိများ ပိတ်ထားလိုက်သည်။

'မိတ်ဆွေကြီး၊ ဘယ့်နှယ်နေသေးသလဲ'

တုထန်ဟို စကားမပြောပေ။

'အား....ကျွတ်....ကျွတ်....ကျွတ်'

ရှုံ့ရှုံ့မဲ့မဲ့စုတ်သပ်ပြလိုက်သောအခါ အစောင့်နှစ်[illegible] က ကျေနပ်စွာ ရယ်မောကြလေတော့၏။

'ကျုပ်တို့ ဆေးနှစ်လုံးလျှော့တိုက်တာကို ခင်ဗျားသိ[illegible] မယ် မထင်ဘူး၊ ဒါတောင် ဆေးစွမ်းကမပြယ်သေးဘ[illegible]

အခြားအစောင့်တစ်ယောက်က သူ့ထက် ဝါစဉ်ကြ[illegible] အစောင့်တစ်ယောက်အား ပြန်မေးနေသည်။

'[illegible] ဒီအဆိပ်က ဖြေဆေးမရှိဘူးလား'

'[illegible] တာအဓိပ္ပာယ်နဲ့မေးတာလဲ'

'[illegible] ကျွန်တော်က ရိုးရိုးမေးတာပါ၊ ကျွန်တော်သစ္စာ [illegible]ပုမဟုတ်ပါဘူး'

'[illegible]ဒီမေးခွန်းမျိုး ငါ့ကိုပဲမေး၊ တခြားလူကို သွား [illegible]'

'[illegible]...ဟုတ်ကဲ့၊ ဒီလူသတိမေ့၊ အတိတ်မေ့သွားတာကို [illegible] ဖြေဆေးရှိမရှိစဉ်းစားမိ၊ မေးမိတာပါ၊ တခြား ဘာ [illegible] မရှိပါဘူး'

'[illegible]တော့ရှိပါတယ်၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဆီမှာပဲ ရှိတယ်၊ [illegible]ကို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကလွဲလို့ဘယ်သူမှမဖော်စပ်နိုင်ဘူး၊ [illegible] ဒီအဆိပ်ကျွေးပြီးတဲ့လူကို သစ္စာဖောက်မှာ လုံးဝ [illegible]တော့ဘူး၊ တကယ့်လူရင်း လူယုံဖြစ်သွားတာပဲ'

[illegible]လိုက်သည့် အစောင့်သည် တုထန်ဟို၏ သွေးကြော [illegible]များကို လက်ဖြင့်အသာအယာပုတ်ပေးပြီး ညင်သာ [illegible]

'[illegible]ဆွေကြီး၊ ထထိုင်ကြည့်ပါဦး'

[illegible]ထန်ဟိုက ခက်ခက်ခဲခဲထထိုင်သည်။

'နေလို့ ထိုင်လို့ ကောင်းရဲ့လား၊ ခေါင်းထဲမှာ မူး[illegible] လာလား'

'သိပ်မမူးတော့ပါဘူး'

'ကောင်းလာပါပြီ၊ ခင်ဗျားရဲ့နာမည်ကို ပြောစမ်[illegible] ဗျာ'

တုထန်ဟိုသည် မျက်မှောင်ကြုတ်၍ စဉ်းစားနေသ[illegible]

နဖူးမှချွေးများ သီးလာသည်၊

သူ့ဆံပင်များကို ဆုပ်ဖွသည်၊

အတန်ကြာအောင် ခက်ခက်ခဲခဲစဉ်းစားနေပြီးမှ [illegible] မေးခွန်းထုတ်လေ၏။

'ခာဗျားတို့ဘာမေးတာလဲ'

'နာမည်...နာမည်၊ ခင်ဗျားရဲ့ မျိုးရိုးနာမည်'

တုထန်ဟို စဉ်းစားပြန်၏။

အတန်ကြာမှ....

'ကျုပ်မှာ နာမည်မရှိဘူးဗျ၊ အဲ....ရှိတော့ ရှိမှာ[illegible] ကျုပ်စဉ်းစားလို့ မရဘူးဗျ၊ တိန်မျိုးရှိလား၊ တုမျိုး[illegible] တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ'

'[illegible]ခေါင်းထဲမှာ ဘယ်လိုနေသေးလဲ'

'[illegible]ကလေးကြည်လင်လာပါပြီ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ် [illegible] ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ် မသိအဲဖြစ်နေတယ်ဗျာ၊ တော် [illegible] ကိစ္စပဲ'

[illegible]သည့်လူက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်း ပြုံးနေ[illegible]

❋

အခန်း (၂၆)

ဉာဏ်ကောင်းသော တိပက်ထရာကြီး

ဆေးတိုက်သည့်အစောင့်က တုထန်ဟိုး၏မျက်နှာကိုစေ့
ကြည့်ပြီး ပြောချလိုက်၏၊

'ခင်ဗျားကို ကျုပ်တို့က အဆိပ်တိုက်ထားခဲ့ပြီးပြီ'

'ဗျာ...အဆိပ်ဟုတ်လား၊ ဒါဖြင့် ကျုပ် ဘာဖြစ်လို့ မ
တာလဲ'

တုထန်ဟို အင်မတန် ဟန်ဆောင်ကောင်းသည်၊

'အေးလေ....ကျုပ် စကားပြောလော့သွားတယ်၊ အ
မဟုတ်ပါဘူး၊ အတိတ်မေ့ဆေးပါ'

တုထန်ဟိုက သူ့ပေါင် သူ ပုတ်လိုက်သည်၊

'...တယ်၊ ကျုပ်ရဲ့ နောက်ကြောင်းတွေကို လုံးဝ ပြန်
...မရတာ ဒါကြောင့်ကိုး'

'...ယိုင်လဲစိတ်မပူပါနဲ့၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး
...သစ္စာရှိရင်လား အမှုထမ်းပေါ့၊ အချိန်တန်ရင် ဖြေဆေး
...ပါပြီ၊ ဒီလို ဖြေဆေးရပြီး ရာထူးအဆင့် မြင့်သွားတဲ့
...တွေ အများကြီးရှိနေပါတယ်'

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး....ဟုတ်လား၊ ဘယ်ကဂိုဏ်းချုပ်ကြီးလဲ'

'ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးပေါ့၊ သူ့အပေါ်
...ရှိရမယ်'

'...ပါပြီ၊ ကျုပ်သစ္စာရှိပါ့မယ်'

'...ဗျာ၊ ဘယ်ကရောက်လာတာလဲ'

...ဟို ခေါင်းကုတ်သွား၏၊

'ကျုပ်...ကျုပ် မသိဘူး၊ ညွှန်ခန်းလိုလို ဘာလိုလိုကပဲ'

...စောင့်နှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်
...လိုက်၏၊

...တိုက်သည့်အစောင့်က တုထန်ဟိုအား....

'...ခင်ဗျားလာခဲ့တဲ့နေရာကို ပြန်သွားပေတော့၊ သတင်း
... ကျုပ်တို့ကို သတင်းပြန်ပို့၊ ဟုတ်လား'

'နေပါဦး၊ ကျုပ်က ဘယ်ကလာလို့ ဘယ်ကိုသွားရမှ

'ခင်ဗျား ဗီဝမ်ဂေဟာ ခြံကြီးထဲကလာတာတော့ သေ တယ် မဟုတ်လား'

တုဆန်ဟိုက မခရေမရာ ခေါင်းညိတ်၏။

'ဒါဆိုပြီးတာပဲ၊ ခင်ဗျား ဝင်ချင်တဲ့အဆောင် ရွေ့ဘ ဗျာ၊ ခင်ဗျားရဲ့ မိတ်ဆွေဟောင်းတွေနဲ့ တွေ့ချင်တွေ့လိမ့် အလိုက်သင့် အလျှားသင့်နေပြီး သူတို့ဆီက ကြားရတဲ့သ ကို ကျုပ်တို့ကိုပြော၊ ဝတ်စုံနက်ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ လူတိုင်း ဟာ ခင်ဗျားရဲ့ ဘက်တော်သားတွေလို့ပဲ မှတ်ထားပါ'

တုဆန်ဟို အလွန်အံ့ဩသွားသည်။

သူ့အား ဤသို့ အလွယ်တကူပြန်လွှတ်ပေးလိမ့်မည်ဟု မထင်မိခဲ့ချေ။

ရန်သူများသည် သူတို့ဆေးကို သူတို့ အတော်ကလေး ကြည်ကိုးစားထားဟန် ရှိသည်။

ထိုခဏမှာပင် ဆန်ကွမ်းချီကို သတိရလိုက်သဖြင့် တု ဟိုမှာ ကြက်သီးထသွားတော့သည်။

'ဟင်း....ငါတောင် ကံကောင်းလို့ပဲ၊ နို့မို့ရင် ဆန်ကွမ်း ပုံစံအတိုင်းဖြစ်မှာ သေချာတယ်၊ သူတို့ ဆေးကလဲ တ စွမ်းတာပဲကိုး'

...မှ ကျေးနေစဉ် ဆေးတိုက်သည့်အခေါင့်က ရှတ် ...မေးလေ၏။

'...ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ'

'...သစ္စာဖောက်သွားမှာကို ခင်ဗျားတို့ မစိုးရိမ်ဘူး ...'

'...ဟား...ဟား၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတောင် ဘာမှန်းမသိ ...ဆယ်လိုလုပ် ကျုပ်တို့ကို သစ္စာဖောက်နိုင်မှာလဲ၊ ...ခင်ဗျား တကယ်သစ္စာဖောက်ချင်စိတ် ပေါ်လာရင် ...ရင်ထဲမှာ နာလာမယ်၊ အော့ချင်အန်ချင် ဖြစ်လာမယ်၊ ...ချုပ်ကြီးရဲ့ဆေးက ဒီလောက်စွမ်းတာဗျ၊ အဲဒီလို ...ပြီးရင် ဆယ်ရက်အတွင်းမှာ ခင်ဗျား သေပြီသာမှတ် ...'

'...ကြောက်စရာပါလားဗျာ'

'ဟား...ဟား...ဟား၊ ဒါက သဘောလောက်ပဲ ရှိသေး ...၊ ဒီထက်သိရင် ဒီထက်ပိုကြောက်လာရဦးမယ်၊ ဒါကြောင့် ...ခင်ဗျားကို ဂီလောက် စိတ်ချလက်ချ လွှတ်ပေးရဲတာပေါ့၊ ...ခင်ဗျား ထရပ်ကြည့်ပါဦး'

...ဆန်ဟို ထရပ်သည်။

'...ခင်ဗျား သွားပေတော့၊ ကျုပ်တို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ...ပေါ် သစ္စာရှိနေသရွေ့ ခင်ဗျား အသက်ရှင်နေမှာပဲ၊ သွား ...ပေတော့'

တုထန်ဟိုသည် ဂူခြေမပျက်စေရန် ခပ်ဖြည်းဖြည်းလျှော… ထွက်လာ၏။

သူ့စိတ်ထဲကမူ ခန်းမကြီးထဲ၌ မည်သည့်အခြေအနေ… နေပြီကို သိချင်လှပေပြီ။

မကြာမီ....

ပန်းရုံများ ကွယ်သွားသဖြင့် တုထန်ဟို ခပ်မြန်မြန်လျှော… ခွင့်ရသွား၏။

အတန်ကြာ လျှောက်မိသောအခါ သူထွက်ခွာခဲ့သည့် ခ… ကြီးရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာတော့သည်။

'ဟင်'

ခန်းမကြီး၏ရှေ့ဘက် တံခါးမကြီးရှေ့၌ ငုတ်တုတ်ထိုင်… သည့် ယွမ်ရှောက်သည် အလွန်တရာ အံ့ဩသွားသည်။

'ကျုပ်....ကျုပ်ရဲ့အစ်ကိုကြီးကော'

တုထန်ဟိုက ခပ်သွက်သွက် ပြန်ဖြေလိုက်ရ၏။

'ဧည့်ခန်းထဲမှာ ရှိနေတယ်'

ခန်းမကြီးထဲ၌ရှိနေရာမှ အဘယ်ကြောင့် အပြင်သို့ရောက်… နေသနည်းဟု ယွမ်ရှောက်မေးချင်သည်။

… မမေးတတ်သဖြင့် အထစ်အထစ် ဖြစ်နေတော့ …၏။

တုထန်ဟိုသည် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ရှင်းပြမနေတော့ဘဲ တံခါးမကြီးကို ပြင်းထန်စွာ ခေါက်လိုက်လေ၏။

'ဘယ်သူလဲ'

'ကျုပ်ပါ'

ကျွီခနဲ တံခါးမကြီး ပွင့်သွား၏။

ဆရာတော်တက်မုသည် တံခါးဝ၌ ထွက်ပေါ်လာ၏။

တုထန်ဟိုမှန်း သိသောအခါ အထဲသို့ ဝင်နိုင်ရန် ကိုယ်ကို …ပေး၏။

တုထန်ဟိုသည် ယခင်မူလ ရပ်နေသည့်နေရာ၌ မျက်နှာထား …တည်ဖြင့် သွားရပ်နေတော့၏။

ဆရာတော်တက်မုက....

'တုထန်ဟို၊ ခင်ဗျား ဘယ်သွားနေတာလဲ'

တုထန်ဟိုသည် လုံးဝစကားမပြောဘဲ တက်မုဆရာတော်ကို …စိမ်းစိမ်း ပြန်ကြည့်သည်။

တက်မုဆရာတော်သည် တုဆန်ဟို တစ်စုံတစ်ခု ထူးခြ ပြီကို ရိပ်မိလိုက်၏။

တုဆန်ဟိုအနေဖြင့်မူ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုချပြီး ထိုပုံစံအ ဟန်ဆောင်နေရခြင်း ဖြစ်တော့သည်။

'ခစ်...ခစ်....ခစ်'

မိန်းကလေး၏ ရယ်သံသည် ရှင်မြူးစွာ ထွက်ပေါ် သည်။

'အဲဒီမိတ်ဆွေကြီး ဒီကို လာစမ်းပါ'

တုဆန်ဟိုသည် သူ့ကိုယ်သူ ချီးကျူးလိုက်မိ၏။

'အင်း....ငါထင်တဲ့အတိုင်းပဲ၊ သူတို့မှာ ချိတ်ဆက်မှုရ ဒါမှမဟုတ် နားလည်မှု တစ်ခုခုရှိရမယ်'

သူသည် မထုံတက်တေး အမူအရာဖြင့် မိန်းကလေး လျှောက်သွား၏။

သူမက ဆန်ကွမ်းချီရှိရာသို့ ညွှန်ပြပြီး....

'သူ့ဘေးမှာ ရှင်သွားရပ်နေ'

တုထန်ဟိုသည် ကျိတ်၍ဝမ်းသာသွား၏။

အနေဖြင့် ဆန်ကွမ်းချီ၏ဒုက္ခကို တစ်နည်းတစ်ပုံ ကယ် ပေတော့မည်။

ကြောင့် မိန်းကလေး၏ အမိန့်အတိုင်း ဆန်ကွမ်းချီ၏ သွားရပ်နေလိုက်သည်။

'ခစ်...ခစ်....ခစ်'

မိန်းကလေးက ရယ်ရင်းဆက်ပြော၏။

မတွေ့လား၊ ဟိုတစ်ယောက် ဘယ်လို ဖြစ်သွားသလဲ၊ တစ်နာရီလောက်ကြာရင် ရှင်တို့အားလုံး ပုံစံအတိုင်း ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်'

တက်မုဆရာတော်တစ်ယောက်သာ တုထန်ဟို ခြားနေသည်ဟု ခန့်မှန်းခဲ့သည်။

အခန်းထဲရှိ သိုင်းသမားအားလုံး တုထန်ဟို၏အဖြစ် ထိတ်လန့်သွားကြတော့သည်။

'ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ၊ တိဗက်သိုင်းသမား လူစွမ်းကောင်း ဒီမိန်းကလေးရဲ့ ချုပ်သေးရုပ်ဖြစ်ရတာပါပဲလား ဘုရား

မုဆရာတော်က လက်အုပ်ချီပြီး တီးတိုးရေရွတ်နေသည်။

တက်မုဆရာတော်က ကွမ်းစန်စင်အား ခပ်တိုးတိုးပြော ၏။

'အဲဒီလူကို ကျုပ်သွားစစ်ဆေးမယ်'

'မသွားနဲ့ဆရာတော်၊ အနီးကပ်တာနဲ့ တိုက်ခိုက်မှာ သေ[illegible]
တယ်'

'သူ့ ထိန်းချုပ်ဆေး သောက်လာခဲ့ရပြီနဲ့တူတယ်'

'သေချာတယ်၊ ဒါကြောင့်မို့ သူ့နားကို မသွားဖို့ [illegible]
တာပေါ့'

'ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ် ကာကွယ်နိုင်ပါတ[illegible]
သူ့နားသွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်'

'သတိထားနော်ဆရာတော်'

ကွမ်းစန်စင်က သည်မျှပဲပြောသည်။

တက်မုဆရာတော်သည် တုထန်ဟိုအနီးသို့ လျှောက်လာ[illegible]

မိန်းကလေးကရယ်ရင်း တုထန်ဟိုအား လှမ်း၍အမိန့်[illegible]
လေ၏။

'ဆရာတော်ကိုရိုက်မလွှတ်နဲ့နော်၊ ကျွန်မအမိန့်ပေးမှ ရ[illegible]
လုပ်ရမယ်'

တုထန်ဟိုသည် အလွန်တရာအကင်းပါး၏။

[illegible]ရယ်သံကြားလိုက်ရသည်နှင့် တက်မုဆရာတော်
[illegible]ရန် သူ့လက်ကို မြှောက်ပြီးဖြစ်နေ၏။

[illegible]စကားသံဆုံးသွားသည့်အခါတွင်မူ အမိန့်ကို
[illegible] မတိုက်ခိုက်ဘဲ လက်ဝါးကိုပြန်ချလိုက်လေ

[illegible] တက်မုဆရာတော်သည် တုထန်ဟို၏အနီးသို့ ချဉ်း
[illegible]၏။

[illegible]ကမူ မိန်းကလေး၏ အမိန့်စကားအရ ခပ်ကြောင်
[illegible] ရပ်နေရသည်။

[illegible] တက်မုဆရာတော် နီးကပ်လာ၏။

'[illegible]'

[illegible] အော်ဟစ်အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

[illegible]စကားကြောင့် တုထန်ဟိုမှာ ရုတ်တရက်
[illegible]မသိ ဖြစ်သွားသည်။

[illegible] တက်မုဆရာတော်အား လက်သီးဖြင့်
[illegible]

[illegible] လက်ဝါးဖြင့် ခံသည်။

သူ၏အတွင်းအားကို ငါးပုံပုံ တစ်ပုံမျှသာသုံးပြီး ခု[illegible] ဖြစ်သော်လည်း တုထန်ဟိုမှာ လက်သီးတစ်ခုလုံး၊ လက်[illegible] တစ်ဖက်လုံး ထုံကျဉ်တုန်ခါသွားပြီး နောက်သို့ ခြေတစ်[illegible] ဆုတ်လိုက်ရလေ၏။

'ဘုရားရေ၊ ဆရာတော်အတွင်းအားက တကယ့် ကြေ[illegible] စရာအတွင်းအားပါပဲလား'

တုထန်ဟိုသည် နောက်ဆုတ်ရင်း စိတ်ထဲမှ ပြောမိလေ[illegible]

သူမသည် ခါးကြားၥ၌ ထိုးထားသည့် ဓားမြှောင်[illegible] ချောင်းကိုဆွဲထုတ်ပြီး တုထန်ဟိုအား ကြိမ်းမောင်းသည်။

'အခုတော့ အသုံးမကျဘဲ့လူပဲ'

သူမသည် ဆန်ကွမ်းချီမြင်အောင် ဓားကို ဝှေ့ယမ်း[illegible] ထပ်မံအမိန့်ပေးလေ၏။

'တိုက်စမ်း၊ ဟိုလူ လုံးဝ အသုံးမကျဘူး'

ဆန်ကွမ်းချီ ရှေ့တက်လာသည်။

တုထန်ဟို၏ ပုံစံအတိုင်း လက်သီးဖြင့်ထိုးသည်။

တက်မုဆရာတော်က လက်ဝါးဖြင့် ခံသည်။

ထိုသော် ဆန်ကွမ်းချီ၏အတွင်းအား ပြင်းထန် ကြီး[illegible] ကြောင့် တက်မုဆရာတော် နောက်ဆုတ်သွားရ၏။

[illegible] ဆရာတော်သာ အတွင်းအား အကုန်သုံးလျှင် [illegible] ခုခံနိုင်ကောင်း ခုခံနိုင်ပေလိမ့်မည်။

[illegible] ခြေရောလက်ပါတိုက်ခိုက်သောအခါ တက်မု[illegible] သူ့အတွင်းအားကို ငါးပုံပုံ သုံးပုံ အင်အား [illegible]။

[illegible] ငယ်ရွယ်သောဆန်ကွမ်းချီကို အမှန် [illegible] သိပ် အံသြမကြီးချေ။

[illegible] ငါးပုံ တစ်ပုံအင်အား၊ ငါးပုံသုံးပုံ အင်အား [illegible] ဖြစ်သည်။

[illegible]....

[illegible] သူထင်သလိုမဟုတ်၊ သူ့ထက်ပင် အတွင်း[illegible] မြင့်မားနေသူဖြစ်၏။

[illegible] ဆန်ကွမ်းချီ၏တိုက်ကွက်များကို ကြိုတင် တွက်ဆ [illegible]

[illegible] မှန်ကန်စွာ နှစ်ချက်ကြောင့် တက်မုဆရာတော်မှာ ဆုတ် [illegible] နေရတော့သည်။

[illegible] မှုသနေရာ၌ရပ်ကာ ဆန်ကွမ်းချီ၏ သိုင်း[illegible] ကြီးမားပုံကို အလွန်အံ့ဩစွာကြည့်နေမိ

'အဲဒီလိုမှပေါ့၊ တိုက်ပြီဆိုရင် အပေါ်စီးက တိုက်[illegible]
မြင်ချင်တယ်'

မိန်းကလေးက အားရစွာ ချီးကျူးရင့်ကြူး၏။

တက်မုဆရာတော်မှာ အမှန်ဘာကယ်ပင် အောက်စီး[illegible]
ရသည်။

ဆန်ကွမ်းချီ၏တိုက်ခိုက်ပုံပြင်းထန်သောကြောင့် ခန်း[illegible]
သိုင်းသမားကြီးများအားလုံး အံ့ဩထိတ်လန့်ကုန်သည်။

ဆန်ကွမ်းချီမှာ တစ်ကြိမ်ထက်တစ်ကြိမ် ပို၍ပို၍ ရဲ[illegible]
တိုက်ခိုက်သည်။

တိုက်စစ်လည်း ပို၍လျှင်မြန်လာသည်။

အချို့သော လက်တိုက်ကွက်များကို တုထန်ဟိုပင် [illegible]
မသွက်တော့ချေ။

ဖန်မုဆရာတော်သည် သူ၏နောင်တော် တက်မု ဆ[illegible]
နောက်ဆုတ်နေရသည်ကို ကြည့်ပြီး လက်အုပ်ချီ၍ [illegible]
ထား၏။

'နောင်တော်...ညီတော်တို့ရဲ့ ရှောင်လင်ဂိုဏ်း....'

'ကိစ္စမရှိပါဘူးညီတော်၊ သူ့သိုင်းပညာကို ထုတ်ပြီး[illegible]
တာပါ၊ နောင်တော်အတွက် မစိုးရိမ်ပါနဲ့'

[illegible] အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။

[illegible]တော်သည် ရှောင်လင်ကျောင်း၏ သိုင်းကွက်
[illegible] အပိုင်အနိုင် တတ်ကျွမ်းထားသူဖြစ်၏။

[illegible] သိုင်းပညာစွမ်းပကား မည်မျှပင် ကြီးမား
[illegible]ရာတော်သည် သူ့အသက်အန္တရာယ် မထိခိုက်
[illegible] ကောင်းစွာ ခုခံနိုင်စွမ်းရှိပေသည်။

[illegible]တော်သည် ဆေးများသုတ်လိမ်းပြီး ရုပ်ဖျက်
[illegible] ဆန်ကွမ်းချီ၏မျက်နှာကို အကဲခတ်သည်။

[illegible]ကိုကြည့်၍ ဥပဓိရုပ် ကောင်းမည့်သူ ဖြစ်
[illegible]သည်။

[illegible]ပညာနှင့်ဆိုလျှင် သာမန် ထိပ်သီးသိုင်းသမား
[illegible]တွင်း ရှုံးနိမ့်ရမည်။

[illegible]ရမည်။

[illegible] တိုက်ကွက်သုံးဆယ်ကျော်ခဲ့ပြီ။

[illegible] ဖက်ရာမရသေး။

[illegible] မနောက်ဆုတ်နေရသေးသည်။

အကာယ်၍ ခန်းမထဲရှိ ဝါရင့်ကြီးသိုင်းသမားများအား [illegible] ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်မည် ဆိုပါက ဆန်ကွမ်းချိ မုချ ဒုက္ခ [illegible] လိမ့်မည်။

ဤသို့ တိုက်ရန်တစ္စမှာ ဖြစ်ရန်ခက်ခဲသော်လည်း [illegible] ဟိုလည်း မပြေးသော် ကံဇာတ်ရှိ ကြိုတင် တွေးတောထား [illegible]

ဆန်ကွမ်းချိ ဒုက္ခရောက်ပါက ဆန်ကွမ်းချိအား ကျ [illegible] အဆင်သင့်ပြင်ထားသည်။

သူသည် ထူးခြားသော ရေစက်ကြောင့် ဆန်ကွမ်း [illegible] ညီငယ်တစ်ယောက်ကဲ့သို့ သံယောဇဉ် တွယ်မိနေသည်။

ထို့မှ နောက်ပိုင်းတွင် တက်မုဆရာတော်သည် သူ [illegible] အားကို ငါးပုံအပြည့်သုံး၍ ခုခံသဖြင့် ဆန်ကွမ်းချိ [illegible] နိုင်တော့ဘဲ တန့်သွားသည်။

ဆရာတော် တကာယ်တမ်း ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခို [illegible] အခါကျွင်မှ ဆန်ကွမ်းချိနောက်သို့ ခြေနှစ်လှမ်း ဆုတ် [illegible] သည်။

'အင်း... ဒါကြောင့်လဲ ရှောင်လင်ကျောင်းတော် [illegible] လောကရဲ့ မကိုင်ရဲဥယျောင်အဖြစ် အမြဲတမ်း ရပ်တည် [illegible] ကိုး'

သိုင်းသမားအသီးသီး၏ စိတ်ထဲ၌ ထိုအတွေးဝင် [illegible]

[illegible] နောက်ဆုတ်သွားသောအခါ တက်မု ဆရာ [illegible] ရှေ့တက်၍ မတက်တော့ပေ။

[illegible] စောင့်နေတော့သည်။

[illegible] ကလည်း ထပ်မံ၍ ရှေ့တိုးမလာတော့ပေ။

[illegible] ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် မြှင့်တင်ထားသည့် အတွင်း [illegible] လျှော့ချပစ်နေကြောင်း သိရှိရသည်။

[illegible] တော်သည် သူ့နောင်တော် တက်မုဆရာတော် [illegible] ကပ်လာပြီး လေသံနှင့် မေးမြန်းလေ၏။

'[illegible] တော်၊ ဟိုလူငယ် ဓာတ်ရာရသွားသလား'

[illegible] ဆရာတော်က ခေါင်းယမ်းပြလေ၏။

'[illegible] ငယ်ပါ၊ ငါတို့တစ်သက်မှာ ပထမဆုံး ကြုံတွေ့ရမယ့် [illegible] ကြီးဆုံး ရန်သူ ဖြစ်နေပြီ၊ အကာယ်၍သာ သူက [illegible] ဘဲ ဆက်ထိုးစစ်ဆင်ရင် ငါ့အဖို့ သိက္ခာကျမှာ [illegible]'

[illegible] ဖြတ်ဆင်ထားသည့် မိန်းကလေးသည် ထိုင်နေသည့် [illegible] ဆန်ကွမ်းချိအနီးသို့ တိုးကပ်သွား၏။

'[illegible] ဓာတ်ရာရသွားသလား'

မိန်းကလေး၏အသံမှာ တိုးသည်။

သို့သော်....

ခန်းမထဲ၌ သိုင်းသမားအားလုံး ထိုစကားကို ပီပီသ[illegible] ကြားသည်။

ဝ ါစဉ်ကြီး သိုင်းသမားများ၏ စိတ်အစရှိသည် အလွ[illegible] စူး၍ ထက်မြက်သဖြင့် နားပါးကြသည်။

မျက်စိစူးကြသည်။

ဆန်ကွမ်းချီ ခေါင်းယမ်းပြနေကြောင်း တွေ့ရသည်။

ထိုမိန်းကလေးသည် ဆန်ကွမ်းချီကဲ့သို့သော တာမှ[illegible] ညာမှန်းမသိသော လူတစ်ယောက်အား သနားညှာတာ[illegible] သည်မဟုတ်ပေ။

ဆန်ကွမ်းချီ၏ သိုင်းပညာ အလွန်ထူးချွန်သည်ကို သိ[illegible] သဖြင့် ဆေးခတ်ပြီး သူမအတွက် လက်ကိုင်တုတ် လုပ်ထာ[illegible] [illegible]ာ ဖြစ်သည်။

တုထန်ဟိုသည်လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပင်။

ထိုစဉ် တံခါးအပြင်မှ ယွမ်ရှောက်၏အော်သံ ထွက်ပေါ[illegible] လေ၏။

[illegible] ခင်ဗျားတို့ လှည့်ကွက်စကားတွေ ပြောလို့ မပြီး [illegible] ကျုပ်က ဘယ်အထိ စောင့်ရမှာလဲ'

[illegible] မိန်းကလေးက တခစ်ခစ်ရယ်ရင်း....

[illegible] အပြင်ဘက်မှာပဲ စောင့်ဦး၊ ပြီးရင် ရှင်လာ [illegible]

[illegible]တော်က မိန်းကလေးအား လှမ်း၍ ပြောလိုက်

[illegible]မလား၊ ဘာတွေဆပ်ပြီး အချိန်ဆွဲဦးမလို့လဲ'

[illegible] အရာတော်တို့ကို ကျွန်မက ပြန်မေးရဦးမယ်၊ [illegible]လာတာ ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ လာတာလဲ၊ ဈာပန [illegible] ရတည်းပဲလား'

[illegible]တော်က ခပ်စပ်စားစား ဖြေ၏။

[illegible]ပိုင်၊ ရည်ရွယ်ချက်တွေ တူချင်မှ တူမယ်၊ [illegible]မျိုးနဲ့ လာကြတာပဲ၊ တိတိကျကျ ဖြေဖို့တော့ [illegible]'

[illegible] ပြန်ပြောသည်။

[illegible] ထွလျှို့ဝှက်ချက်ကို သိသူတိုင်းကို လူလွတ်ပြီး [illegible] သိုင်းပညာကိုလဲ အမြဲတမ်းအဆင့်မြင့်နေအောင်

ကြီးစားတယ်၊ သိုင်းလောကသားတချို့ရဲ့ အသက်ကို
တင်ခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် ဖေဖေဟာ တစ်ချိန်တုန်းကသိုင်း
တိုက်ပွဲကြီးတစ်ခုဖြစ်အောင် လှုံ့ဆော်ပေးခဲ့တယ်'

တက်မုဆရာတော် အံ့ဩသွားသည်။

'ဘယ်လို....ဘယ်လို၊ သူရဲကောင်းကြီး ဝမ်ကျုံးထန်
လုပ်မယ့် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး မဟုတ်ပါဘူး'

'ခစ်....ခစ်....ခစ်၊ ဖေဖေဟာ တိုက်ပွဲကြီးကို ဖြေ
တာပေါ့၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီတိုက်ပွဲ ဖြစ်တဲ့အတွ
အကျိုးအမြတ် အများကြီး ရရှိခဲ့လို့ပဲ'

တက်မုဆရာတော်သည် ကိုယ့်ဖခင်အကြောင်း မ
ပြောနေသည့် မိန်းကလေးအား စိတ်ထဲ၌ သက်ပြင်းချ
၏။

သူမ အဘယ်ကြောင့် ဖခင်သိက္ခာကျသည့် စကား
ပြောနေရသနည်း။

'ဧကာမလေး၊ ဧကာမလေးရဲ့ ဖခင်ကြီးနဲ့ အဆင်မ
ဖြစ်ခဲ့ဖူးသလား'

အက်ကျီဖြူ ဝတ်ဆင်ထားသည့် မိန်းကလေးက ခေ
ပြောလေ၏။

'[illegible] ဆရာတော်တို့က လျှို့ဝှက်ချက်ပြောပါ ပြောပါ
[illegible]ပြောနေကြတယ်၊ အခု ပြောလဲပြောရော မယုံ
[illegible]ဘူးလား'

[illegible]ဆရာတော် နှုတ်ဆိတ်သွားသည်။

'[illegible]ဒီတိုက်ပွဲကြီးဟာ အတော်ကြီးကျယ်ပါတယ်၊ အသက်
[illegible]သမားတွေနဲ့ အောက်လမ်းသိုင်းသမားတွေဖြစ်ခဲ့တဲ့
[illegible] ပြည်မပိုင်းမှာ ဖေဖေဟာ အောက်လမ်းသိုင်းသမား
[illegible]ကို အကူအညီတွေ ပံ့ပိုးပေးခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့်
[illegible]သိုင်းသမားတွေ ရှုံးရိပ်လဲမြင်ရော အသက်လမ်း
[illegible]တွေဘက်က ကူညီခဲ့တာပဲ၊ ဒီအချက်ကို ရှောင်
[illegible]တော်က သိရှိလိမ့်မယ်လို့ထင်တယ်'

[illegible]ဆရာတော်က ခေါင်းမညိတ်၊ ခေါင်းမခါ။

[illegible]ကျောင်းတော်ဘက်မှ ဝမ်ကျုံးထန် တကယ်တမ်း
[illegible] ရှောင်လင်တုန်းတော်ကြီးများမှလွဲ၍ အခြားမည်သူ
[illegible] မသိနိုင်ကြပါ။

'ဖေဖေ ဒီလိုစိတ်ထားမျိုးရှိတော့မှ ကျွန်မကလဲ မှုပြောင်း
[illegible]ပေါ့၊ ဂါဆန်းသလား'

[illegible] မည်သူက ပြောလိုက်မှန်းမသိသည့် အသံတစ်သံသည်
[illegible]သို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်သွား၏။

'ဇနီးသားသမီးနဲ့ သိုင်းလောကသားတွေ လေးစားခံ... ယောကျ်ားမြတ်ဘဝကို ရဖို့မလွယ်ဘူး၊ သိုင်းလောကတ... စားပေမယ့် သားသမီးက စော်ကားချင်လဲ စော်ကားတ... ပဲ၊ ဒီအဖြစ်ကို ဘယ်သူမှ တားဆီးနိုင်တာ မဟုတ်ဘူး'

ထိုစကားသံအဆုံး အင်္ကျီဖြူ ဝတ်ဆင်ထားသည့် ကလေးမှာ မည်သို့မျှ တုန့်လှုပ်ဟန်မပြဘဲ ဝမ်းကျင့်လ... မျက်ရည်ပေါက်ပေါက်ကျလျက် ငိုကြွေးနေတော့သည်။

မိန်းကလေးက ဦးခေါင်းကို ခါယမ်းပြီး ခပ်တင်း... မျက်နှာဖြင့် ခေါင်းမော့လိုက်၏။

'အကျိုးအမြတ်ကို မျှော်ကိုးပြီး သွေးသောက်ညီနောင်... ဦးကို သတ်ခဲ့တဲ့ဖခင်၊ ဇနီးသားမယားတွေကိုလဲ သတ်ဖြတ်... စားခဲ့တဲ့ဖခင်၊ ဒီလိုဖခင်မျိုးကို ဖခင်တော်ထိုက်သလား'

ခန်းမထဲမှ သိုင်းသမားတစ်ဦးက ရုတ်တရက် ထမေး... ၏။

'မိန်းကလေး.... မင်းဟာ ဖခင်ကြီး စမ်ကျုံးထန်ရဲ့သ... ဟုတ်ရဲ့လား'

'မဟုတ်ဘူး၊ သစ္စာမဲ့တဲ့ ဖခင်ရဲ့သမီးမဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်... ဟာ ဖခင်ရှိတဲ့မိန်းမမဟုတ်ဘူး'

...ကြီးမှုးရာဇတော်က ဦးခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ခါယမ်း... ၏။

'...ပဲ၊ အဖေကိုပစ်ပယ်လို့မရဘူး၊ နောက်ပြီး ...ပြောတဲ့ သတင်းမျိုး ခုမှပဲ ကြားဖူးတယ်၊ ကျုပ် ...တော့ ဝမ်ကျုံးထန်ဟာ သိုင်းလောကကို ...ပြုတာချည်းပဲ'

...ကလေး၏မျက်လုံးမှ မျက်ရည်စများ တွေ့လာရ...

...မျက်ရည်များကို အင်္ကျီလက်ရှည်စဖြင့်သုတ်သည်။

'...အတွက် အပြစ်ဒဏ်ပြန်လာတာဘာယ်မဟုတ်လား၊ ...ဟာ ဒီအပြစ်ဒဏ်ခံသွားရတာပဲ'

...ကြီးမှုးရာဇတော်က....

'...ကို သမီးဖြစ်သူက မပြောအပ်ဘူး'

'...လို့ မပြောရမှာလဲ၊ ကျွန်မအဖေမှမဟုတ်ဘဲ၊ ကျွန်မ... တယ်သူပြောရဲသလဲ'

...ကြီးမှုးရာဇတော်က မမျှော်လင့်သည့် မေးခွန်းကို ရုတ် ...မေးလိုက်၏။

'...မိန်းကလေးကိုယ်တိုင် ဖခင်ကြီးကို သတ်ခဲ့မိသလား'

ဤမေးခွန်းသည် မီးကို ရေနှင့်ငြိမ်းသတ်လိုက်သည့် တစ်ခန်းလုံးကို လုံး၀ ငြိမ်သက်သွားစေခဲ့လေ၏။

လူအားလုံး မိန်းကလေးဖြေမည့်မေးခွန်းကို စိတ်ပါ ရွာ နားထောင်နေကြလေ၏။

မိန်းကလေးကိုယ်တိုင်လည်း အံ့ဩ်မိသွားပုံရသည်။

သို့သော် သူမက ဟင်းခနဲတစ်ချက်ရယ်လိုက်ပြီး ပြ ရွာ ဖြေသည်။

'ကျွန်မက ဘာအရည်အချင်းရှိလို့ သူ့ကို သတ်နိုင် ဆရာတော်တို့ပဲ သေသေချာချာ ပြန်စဉ်းစားကြည့်ကြ

တက်မှဆရာတော်၏အသံသည် ရှတ်တရက် တင်းမာ လာ၏။

'ဒါဖြင့် ပြောစမ်း၊ ဒုတ္တာကြီး၀မ်ကျုံးထန်ကို သတ်သွားသလဲ'

မိန်းကလေးက ရယ်သည်။

'မြေခွေးအကောင်တစ်ရာရဲ့ ကောက်ကျစ်မှုမျိုးကို ပြီး ဆရာတော်လို သိုင်းသမားမျိုး အယ်ယောက်ပေါ် သလိုသိုင်းပညာအစွမ်းထက်မြက်တဲ့ လူတစ်ယောက်အ ပြောပြလို့ ဆရာတော်တို့ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ'

မျက်နှာမှာ အလွန်တရာ တည်ကြည်

အကြောင်းမဲ့ ကျော်ကြားတဲ့ သိုင်း တချို့ သိုင်းသမားက တောင်ထိပ်ရောက်အောင် တက်သမားလို့ အမြင့်မှာ ကျော်ကြားတယ်၊ သမားက မြေအောက် ဥမင်ထဲ ၀င်သွားတဲ့ လူလို ကျော်ကြားတယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူတို့အပြုအမူ ကျော်ကြားတာပဲရှိတယ်၊ ဘာမှမထူးခြားဆောင်တာနဲ့ ကျော် သိုင်းသမားဆိုတာ ဒီသိုင်းလောကမှာမရှိဘူး'

သိုင်းသမားကြီးများက တစ်ပြိုင်နက် အော်ဟစ် ကြတော့သည်။

မင်းပြောတဲ့သိုင်းသမား ဘယ်သူလဲ၊ ပြော ပြောစမ်းပါ'

ခန်းမကြီး၏ ခေါင်မိုးများ လွင့်စဉ် ထွက် မြည်ဟိန်းနေ၏။

တခစ်ခစ်ရယ်ပြန်သည်။

အယုံ်အပိုတွေလုပ်နေကြတာပဲ၊ သူ ဘယ် ရှိလဲ ရှင်တို့ ဘာမှမတတ်နိုင်ပါဘူး'

သိုင်းသမားကြီးများအား ရင်၀သို့လှံနှင့်ထိုး အခံရခက်စေပေသည်။

တက်မုဆရာတော်ကမူ အခြားသူများကဲ့သို့ ခေါင်း[illegible] လှုပေ၏

အေးအေးချမ်းချမ်းပင် မေးလေ၏၊

'မိန်းကလေး၊ အချိန်ဆွဲမနေနဲ့၊ပြောမှာသာ ပြောပေ[illegible]'

မိန်းကလေးသည် အချိန် အနည်းငယ်ယူပြီး 'စဉ်းစား[illegible]

'ကောင်းပြီ၊ ကျွန်မပြောမယ်၊ ကျွန်မပြောတဲ့ 'နာမ[illegible] ရှင်တို့ ကြားဖူးသလားလို့ စဉ်းစားကြပါ'

အားလုံး တိတ်ဆိတ်စွာ နားထောင်နေကြ၏၊

'သူ့နာမည်က နဂါးမင်းကွန်လို့ အမိပ္ပာယ်ရှိတဲ့ ကွ[illegible] ဝမ်ပဲ ဖြစ်တယ်၊ ကဲ....သိကြပြီလား'

'ကွန်လုံဝမ်'

'ကွန်လုံဝမ်'

'ကွန်လုံဝမ်'

တက်မုဆရာတော်၏နှုတ်ခမ်းများသည် တလှုပ်လှုပ် ရေရွ[illegible] နေ၏၊

အတန်ကြာရေရွတ်ပြီးသောအခါမှ မိန်းကလေးအားပြန်[illegible] မေးခွန်းထုတ်လေ၏၊

[illegible] နာမည်ပေါ်လာတာ မကြာသေးဘူး၊ [illegible] ကြားဖူးနေပြီ၊ သိပ်ကျော်ကြားတဲ့လူတော့မဟုတ် [illegible]

[illegible] ခေါင်းညိတ်၏၊

[illegible] ကျော်ကြားရင်ရင် လွယ်လွယ် ကလေးပါ၊ သူက [illegible] ကိုထောက်ပြီး ငုပ်လျှိုးနေတဲ့လူပါ၊ ကျွန်မ [illegible] ပြန်မပြောနိုင်တဲ့ စကားကတော့ ဆရာတော် [illegible] သေစာရင်းမှတ်တမ်းစာအုပ်ထဲ လက်မှတ်ထိုးထား [illegible] သေတော့ မလွတ်တော့ဘူးဆိုတဲ့ အချက်ပဲ'

[illegible] ဦးခေါင်းကို ခါယမ်းပြီး....

[illegible] အဆန်း မဟုတ်ပါဘူး၊ လူဆိုတာ [illegible] သေမြဲပါ၊ ဒကာမလေးပြောတဲ့စကားအရ [illegible] ဒကာမလေးရဲ့ ဖခင်ကြီးကို သတ်သွားတဲ့ [illegible] သက်ရောက်နေတယ်၊ သူ့ကို ဘာဖြစ်လို့ လက် [illegible] ကျုပ်တို့ ကူညီမှာပေါ့'

'[illegible] ကူညီဖို့ မလိုပါဘူး'

'[illegible] ကူညီဖို့မလိုရမှာလဲ၊ သိုင်းပညာကို ဘယ်သူမှ [illegible] ကိုလိုတတ်ကျွမ်းတာ မဟုတ်ဘူး'

'[illegible] မပြောလိုက်နဲ့ပြီ၊ ဆရာတော်တို့ ပြန်မယ်ဆိုရင် ပြန်

[illegible]

ထိုစဉ် ကျွမ်းစန်စင်က ထလာပြီး တက်မုဆရာတော် ခပ်တိုးတိုး တိုင်ပင်ဆွေးနွေး၏။

'ဆရာတော် ဒီမိန်းကလေးဟာ ပေါက်တတ်ကရစကား လျှောက်ပြောနေတာပဲ၊ အခု နောက်ပိုင်းကလေးမှာပဲ နည်းပါးပါး မှန်မှန်ကန်ကန် ပြောလာတယ်လို့ ယူဆပါတ တပည့်တော်စိတ်ထင်တော့ သူဟာ သခင်ကြီးဝမ်ရဲ့ သမီးအ ဟုတ်ဟန်မတူဘူး'

တက်မုဆရာတော်က ခေါင်းညိတ်ပြီး မိန်းကလေး တည်ကြည်စွာ လှမ်းကြည့်သည်။

'ဒကာမလေး....ဒကာမလေးဟာ မိတ်ဆွေကြီး ဝမ်ထ ထန်ရဲ့သမီး ဟုတ်ရဲ့လား'

'သယ်....ဒီတရုတ်ဘုန်းကြီးက ဘယ့်နှယ် သူတစ်ပါးရဲ့ က ရေးကိုယ်တာကို ရှိုင်းရှိုင်းစိုင်းစိုင်း မေးမြန်းရဘာလဲ'

ကျွမ်းစန်စင်က...

'ဆရာတော် ဒီကလေးမဟာ တပည့်တော်တို့ သိုင်းသ အရင့်အမာကြီးတွေကို သေစာရင်းမှတ်တမ်းမှာ ရေးထိုးခို ရေထိုးခိုင်း၊ တူရိယာသံနဲ့ ဖျက်ဆီးလိုဖျက်ဆီး၊ တိဗက် ဆရာကြီးကို ဆေးခတ်လို့ခတ်နဲ့၊ အမျိုးမျိုး အလုပ်ရှုပ်အော လုပ်ခဲ့တယ်၊ အမျိုးမျိုးနှောင့်နှေးအောင်လုပ်ခဲ့တယ်၊ သူပြော

ကလဲ ဘယ်အချက်ကို တိတိကျကျ ယုံရမယ်ဆိုတာ ကိုတောင် အမြီးအမောက်မတည့်တဲ့ ဖြစ်နေခဲ့တယ်၊ ကျန်ကုန်ပြောမယ်၊ ကိုယ့်ဖခင်ကိုတောင် ရစရာမရှိ မဖြစ်ဖို့ ပြောကြားခဲ့တယ်၊ သူ့အချိန်ဆွဲတိုင်း တပည့် ဖြစ်ခံနေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး၊ အားလုံး ညီညီညွတ် ပြတ်ပြတ်သားသားလုပ်ဖို့ သင့်ပါပြီ'

ဆရာတော်က ခေါင်းညိတ်၏။

တယ်၊ ကဲ....ဒကာမလေး၊ ကျုပ် မေးခွန်းသုံးခု ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖြေပေတော့၊ အဲဒါမှ ဝေ့လည် ထပ်လုပ်နေရင်တော့ ကျုပ်တို့ကို အဆိုးမဆိုနဲ့တော့'

သော သိုင်းသမားကြီးများ၏ ထောက်ခံသံသည် ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။

အခန်း (၅၃)

ခြေရာပျောက်သည့်ရန်သူ

မိန်းကလေးသည် တစ်ခဲနက် တညီတညွတ်တည်း လိုက်သည့် စကားသံများကို ကြားသောအခါ ကြီးစွာ အကျဉ်းအကျပ် တွေ့သွား၏။

သို့သော် သူမ အလျှော့မပေးချေ။

ဆရာတော်နှင့်တကွ ခေါသော သိုင်းသမားကြီးများကို ပြ ရန် ကြိုးစားသည်။

'ဆရာတော်မေးမယ့် မေးခွန်းသုံးခုကို ကျွန်မဖြေမယ် တော်တို့ကလဲ ကျွန်မရဲ့ တောင်းဆိုချက်ကို လိုက်လျော တယ်နော်လဲ'

မလေးက ဘာတောင်းဆိုမှာလဲ'

မဖြေဆိုပြီးရင် ရှင့်တို့ ပြန်ထွက်ခွာသွားရမယ်'

ကိုယ်ရာတော်မှာ ရုတ်တရက် တာပြန်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွား၏။

နောက်ရှိ သိုင်းသမားကြီးများကို ပြန်လှည့်ကြည့်၏။

လုံးက တညီတညွတ်တည်း လှမ်းပြောကြလေ၏။

ရာတော် ကျုပ်တို့ သဘောတူပါတယ်'

ကိုယ်ရာတော်က ခေါင်းညိတ်ပြီး မိန်းကလေးဘက်သို့ ပြောသည်။

'ကျုပ်တို့ ဒီကထွက်ခွာသွားဖို့ သဘောတူတယ်၊ ပြန်မလာ ကတိမပေးဘူး'

ရာတော်၏စကားက အလွန်တရာ လိမ္မာလှသည်၊

မိန်းကလေးကလည်း ကျေနပ်သွားသည်။

'ကောင်းပြီ၊ ကျွန်မဖြေမယ် မေးပါ'

'ကလေးဟာ ဝမ်ကျုံးထန်ရဲ့သမီး ဟုတ်ရဲ့လား'

'လူ့လောက သတ်မှတ်ပုံအရတော့ သမီးပါပဲ၊ မေတ္တာ
အရတော့ သမီးမဟုတ်ပါဘူး'

အက်မုဆရာတော်မှာ ဘုရားတသွားသည်။

သည်လိုသမီးမျိုးလည်း သည်လောကမှာရှိပါသေးသ
တွေ့တော့မိပြီး လောကကြီး ပျက်စီးတော့မည့်အရေး
မှာ စိုးရိမ်မိသွား၏။

ဆရာတော်က ဆက်မေး၏။

'ဒကာမလေးက ဖြေပုံက မရှင်းဘူး'

'ဝမ်ကျုံးထန်ရဲ့သမီး ဟုတ်မဟုတ်ဆိုတဲ့အချက်ကိုပဲ
လင်းလင်းဖြေပါ'

'ကျွန်မဖြေတာ မရှင်းဘူးထင်ရင် ရှောင်လင်ကျောင်
တဲ့အခါကျမှ ဆရာတော်ရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ် ဆရာတော်ကြီး
မေးပါ'

'ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဒုတိယမေးခွန်းမေးမယ်'

'မေးပါ'

'ဝမ်ကျုံးထန်ကို ဘယ်သူသတ်သလဲ'

ခန်းမထဲရှိ သိုင်းသမားများ အလွန်စိတ်ဝင်စားသည့်
နှုန်းဖြစ်သည်။

[illegible]က ဤမေးခွန်းကို မေးရာ၌ သူမသတ်သလိုလို
[illegible]သလိုလို မရေမရာပြောခဲ့၏။

[illegible]က ပြတ်သားစွာဖြေ၏။

[illegible]တော့ သူ့ဘာသာ အဆိပ်သောက်သေခဲ့တာပဲ'

[illegible]'

[illegible]တော် ဘုရားတသွားရပြန်သည်။

[illegible] ဖြေကြားပုံ ရှင်းလင်းသဖြင့် ဤအဖြေသည်
[illegible]ဟု ယူဆရန်ရှိပေသည်။

[illegible]က ခေသျှာအောင် ထပ်မံ၍ အတည်ပြုချက် ယူ

[illegible] [illegible]တယ်နော်၊ ကျွန်ုပ်လုံဝမ်သတ်တာ မဟုတ်ဘူး
[illegible]'

[illegible] [illegible]စကားပါပဲ'

[illegible] နောက်ဆုံးမေးခွန်း မေးမယ်၊ ဝမ်ကျုံးထန်
[illegible]ပါက်တစ်ခု တွေ့ထားတယ်ပြောတယ်၊ အဲဒီရတနာ
[illegible]မှာရှိသလဲ'

[illegible]က အေးစက်စက်ရယ်၏။

ခန်းမကြီးထဲမှ သိုင်းသမားကြီးများသည် မိန်း[illegible] ရယ်နေပုံကိုကြည့်ပြီး စိတ်မရှည်နိုင်အောင် ဖြစ်လာကြ[illegible]

သိုင်းသမားတစ်ယောက်က ခပ်ငေါ့ငေါ့ ထပြော[illegible]

'မိန်းကလေး ပမာမခန့်လုပ်နေတာ များနေပြီ၊ [illegible] တာကို မြန်မြန်ဖြေတော့'

မိန်းကလေးက ထိုအဘိုးကြီးကို မျက်စောင်းထိုး[illegible]

'အဘ ရတနာသိုက်ကို ဘယ်သူမှ ထုတ်ဖော် မပြော[illegible] သူ့ကိုယ်သူ သေကြောင်း ကြံစည်သွားခဲ့တာပဲ'

'သူသေတာက ဒုတိယမေးခွန်းထဲမှာ ပါပြီးပြီ၊ သူ[illegible] တွေကို ဘယ်မှာဝှက်ထားသလဲ၊ နေရာသိချင်တယ်'

'ကွယ်လွန်သူ ဖခင်ကြီးကလွဲလို့ အဲဒီနေရာကို [illegible] မသိဘူးရှင့်'

'ဒါဆိုရင် ကျုပ်မေးခွန်းက အလကား ဖြစ်သွား[illegible] ပေါ့'

'ဒါကတော့ ကောက်ကျစ်တဲ့မေးခွန်းပဲ၊ ဒီမေးခွ[illegible] တည်းနဲ့ ပြဿနာအားလုံး ပေါ်အောင် မေးတာပဲ၊ [illegible] မေးတာလဲ အကြောင်းမဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်မ မသိတဲ့ကိစ္စ[illegible] ကျွန်မလဲ ဘာမှမဖြေနိုင်ဘူး၊ ဆရာတော်တို့လဲ ဘာမှ[illegible] နိုင်ဘူး'

[illegible] မေးခွန်းသုံးခု ပြီးပြတ်သွားသည်။

[illegible] စိတ်ကျေနပ်စရာ၊ ဘဝင်ကျစရာတစ်ခု [illegible]

[illegible] တော်သည် သူ့ အပါအဝင် သိုင်းသမားများ [illegible] ကျေးဇူးရှိသည့် မေးခွန်း တစ်ခုမျှ မမေးနိုင်ခဲ့ [illegible] သွားပါသည်။

[illegible] မိန်းကလေးထံမှ လိုက်လျောမှု တစ်ခုကို ရရှိ [illegible]

'[illegible] ပြောတာတွေကို ဆရာတော်တို့ ဘဝင်မကျဘူး ဆို [illegible] ရှိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မလဲ ကျွန်မသိ [illegible] တော့ ဘာမှမဖြေနိုင်ဘူး၊ ဆရာတော်တို့ စိတ် [illegible] အောင် မေးခွန်းတစ်ခု ထပ်မေးပါ၊ ကျွန်မ [illegible] ဖြေပါ့မယ်'

[illegible] ရာတော်သည် မသိမသာ သက်ပြင်းချလိုက်၏။

'[illegible] ပြီ၊ ကျုပ်မေးမယ် မမေးခင် အ[illegible]ခြေအနေတွေကို [illegible] မယ်၊ တခု ကျုပ်လေ့လာမိသလောက်ဆိုရင် မိန်း [illegible] တစ်စုံတစ်ဦးရဲ့ ထိန်းချုပ်စေခိုင်းမှုကို ခံနေရတယ်၊ [illegible] မှာ ဓားကြီး ဝမ်ကျုံးထန်ကို ဘယ်သူ သတ် [illegible] အဖြေပေးနိုင်မှာဖြစ်တယ်'

မိန်းကလေးက အေးအေးဆေးဆေးပင် နားထော[illegible]
သည်။

'အဲဒီတော့ အခု မိန်းကလေးရဲ့ခွင့်ပြုချက်နဲ့ မေးခွန်း[illegible] မေးမယ်၊ ကန့်လန့်ကာနောက်ကွယ်ကနေ မိန်းကလေးကို [illegible] ကြားနေသူဟာ ဘယ်သူလဲ'

'ကွန်လုံဝမ်'

တက်မူဆရာတော်၏ စကားမဆုံးမီမှာပင် မိန်းကလေ[illegible] လျှင်မြန်စွာ ဖြေကြားလိုက်၏။

သိုင်းသမားအားလုံး စိတ်ပျက်သွားကြသည်။

ယခုမေးခွန်းလေးခု မေးခဲ့ပြီးပြီ။

မည်သည့် အသစ်အဆန်း အဖြေမျှမပါချေ။

ထို့သို့ဖြစ်လျှင် မိန်းကလေးအား သူတို့ ကတိပေးခဲ့သ[illegible] အတိုင်း ဤနေရာမှ ထွက်ခွာရန်ကိစ္စသာ ကျန်ပါတော့သ[illegible]

ထိုအချိန်မှာပင် နောက်ပိုင်းမှ ရုတ်ရုတ်သဲသဲပြောကြ[illegible] သည့် စကားသံကို ကြားလိုက်ကြရလေ၏။

'ချင်းချန် ခါးနှစ်ဖော်'

'ချင်းချန် ခါးနှစ်ဖော်'

'[illegible]ရောက်နေသလဲ'

[illegible]ဆရာတော် လှည့်ကြည့်သောအခါ ချင်းချန်ခါးနှစ် [illegible] တွေ့လိုက်ရသည်။

[illegible]ဆရာတော်က...

[illegible] သူတို့ပြန်လာရင်လဲ ကျုပ်တို့က သူတို့လက် [illegible]ကျော် အင်အားရှိနေပါသေးဘယ်'

[illegible] သိုင်းသမားကြီးများအား ပို၍ ထိတ်လန့်စေ [illegible]ပင်ဖြစ်သည်။

[illegible] ချင်းချန် ခါးနှစ်ခဖော် ပြန်လာလျှင် ဆန် [illegible]ဟိုတို့ကဲ့သို့ မိန်းကလေး၏ဘက်တော်သားများ [illegible]မည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ပေါက်နေသည်။

[illegible]ကြီးသည် မတင်မကျ အခြေအနေကြောင့်ရုတ်တရက် [illegible]၏။

[illegible]ဆရာတော်က တက်မူဆရာတော်အနီး ချဉ်းကပ်သွား [illegible] မေးလျှောက်သွားလေ၏။

'[illegible]တော်...တကယ်ပဲ ဒီက ဆုတ်ခွာ ပေးကြတော့မလို [illegible]'

'[illegible]...'

ထို သက်ပြင်းချသံက တက်မှုဆရာတော်အမြေပင် [illegible] သည်။

ဆရာတော်သည်လည်း မျက်ဖြတ်တက်အောင် [illegible] သည်။

ထိုစဉ်....

'ဝုန်း....'

တံခါးမကြီးသည် ပြင်းထန်စွာ တွန်းလိုက်သည့် အဟုန်ကြောင့် ပွင့်ထွက်သွား၏။

နံရံနှင့် တံခါးရွက် ရိုက်သံသည်ပင်လျှင် တစ်ခ [illegible] ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ လွှမ်းခြုံသွားသည်။

ဝင်လာသူကား ယွမ်ရှောက်တည်း။

'ပြောလို့ပြီးကြပြီလား'

ယွမ်ရှောက်ကို မည်သူကမျှ ဂရုမစိုက်ကြပေ။

ယွမ်ရှောက်ကို ဂရုစိုက်ကြည့်နေသူမှာ တုထန်ဟို [illegible] သည်။

အကယ်၍သာ ဆန်ကွမ်းချီသာ မူလအတိုင်း သတိ [illegible] လျှင် တုထန်ဟိုနှင့်အတူ ဂရုစိုက်မည်မှာ သေချာသည်

[illegible]

[illegible] ဆန်ကွမ်းချီပါ ခပ်ကြောင်ကြောင် ကြည့် [illegible]

[illegible] ဆန်ကွမ်းချီ၏ ရုပ်ရည်အသွင်သဏ္ဌာန်ကို မည်သို့ [illegible] မြင်၍ ဆန်ကွမ်းချီထံ တည့်တည့် မတ်မတ် [illegible] လက်ကောက်ဝတ်ကို သွားကိုင်သည်။

'[illegible]....ဘာဝေးနေတာလဲ၊ သွားမယ်'

[illegible] အာကြာအလျှောက်ပင် ယွမ်ရှောက် ဝေT [illegible] မသွားလေ။

'[illegible] လွှတ်လိုက်စမ်း'

[illegible] ကြားသောအခါ ဆန်ကွမ်းချီ လှည့် [illegible]

[illegible] အပိန့်အတိုင်း တွန်းမထုတ်ပေ။

[illegible] သည် အလွန် ဒေါသထွက်သွား၏။

[illegible] မြှောင်ကို ဆွဲထုတ်ပြီး လေထဲ၌တဝီဝီမြည်အောင် [illegible] လိုက်၏။

'[illegible] မှိုက်ပစ်စမ်း'

သူ့ပဓါးခေါင်းမြွေခြင်ကို မြင်သောအခါ ဆန်ကွမ်းချိ ဆောင့်ရှုန်းပြီး ယွမ်ရှောက်၏ပခုံးကို လက်သီးဖြင့် ထိုးချ လေ၏။

'ဝုန်း'

ယွမ်ရှောက်သည် ဆန်ကွမ်းချိက ဤသို့ တိုက်ခိုက်လိမ့် ဟု လုံးဝမထင်မှတ်ခဲ့ချေ။

ထို့ကြောင့် ထိုလက်သီးတစ်ချက်တည်းဖြင့် ဝုန်းခနဲ လွင့် သွားသည်။

နံရံနှင့်တိုက်မိမှ လွင့်သွားသည့် အရှိန်အဟုန် ရပ်ဆိုင်း သည်။

ယွမ်ရှောက်သည် 'လဲကျနေရာမှ လူးလဲထသိုင်၏။

'အစ်ကိုကြီး...ညီလေး ဘာမှားလို့လဲ'

သူ့စကားမဆုံးမီ ဆန်ကွမ်းချိ ခုန်ဝင်လာပြီး တိုက်ခိုက် သည်။

သည်တစ်ကြိမ်တွင်တော့ ယွမ်ရှောက် လိမ့်၍ ရှောင်ပ သွားသည်။

'အစ်ကိုကြီး'

'ရှုံး'

ယွမ်ရှောက်မှာ နောက်တစ်ကြိမ် စကားပြောရန် ကြိုးစား ...ကန့်ခံလိုက်ရသဖြင့် လွင့်ထွက်သွားပြန်၏။

...ကွမ်းချိက လုံးဝအလျှော့မပေးဘဲ တစ်ရှိန်ထိုးတိုက်ခိုက် ...သည်။

ယွမ်ရှောက်မှာ စကားမပြောနိုင်တော့ဘဲ အလူးအလဲ ...ရတော့သည်။

...ထဲရှိသိုင်းသမားများမှာ မထင်ရှားသောသိုင်းသမား ...ယောက် (ယွမ်ရှောက်)၏ ပညာစွမ်းကို အံ့မခန်း တွေ့မြင် ...သဖြင့် အားလုံးလိုလို ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေ ...သည်။

ယွမ်ရှောက်သည် ဆန်ကွမ်းချိ၏ လေ့ကျင့်ဘက် ဖြစ်၍ ...မ်း အသေအကြေ တိုက်ပွဲမဟုတ်လျှင် ကောင်းစွာ ...တိမ်းနိုင်၏။

...လည်း ဆန်ကွမ်းချိ၏ လက်သီးများကို လေ့ကျင့်ချိန် ... ကောင်းစွာ ရှောင်တိမ်းနိုင်ခဲ့ပေ၏။

'နောက်ဆုတ်တော့'

...ခေါင်းကို ငွေ့ယမ်းပြီး အချိန်ပေးလိုက်သည်။

အသံကြောင့် ဆန်ကွမ်းချို ခုန်ဆုတ်သွားသည်၊

တုထုန်ကိုနှင့်အတူ ယှဉ်၍ သွားရပ်နေသည်၊

ယွမ်ရှောက်သည် လူမှုရေးနားလည်သူ မဟုတ်သော် ဆန်ကွမ်းချိုကို စေခိုင်းရာ၌ ခေါ်မြှောင်ကိုမြှောက်ပြပြီး ရေ ရသည်ဟူသော အချက်ကိုမူ ချက်ချင်းလိုလို သိမြင် သ ပေါက်သွားလေ၏၊

ထိုသော် ခေါ်နှင့် ဆန်ကွမ်းချို မည်သို့ဆက်စပ်နေသည် သူ မစဉ်းစားတတ်ပေ၊

'အစ်ကိုကြီးကို သူက ခေါ်ပြပြီး အမိန့်ပေးတာပဲ၊ ဒီခေ ဘာခေါ်းလဲ'

ယွမ်ရှောက်သည် တဖြည်းဖြည်း ရှေ့သို့ လျှောက်လ

မိန်းကလေး၏ လက်ထဲမှခေါ်းကို လုသင့်မလုသင့် စဉ်း နေသည်၊

မိန်းကလေးက ရယ်ရင်း....

'ရှင်နဲ့သူ ဘာတော်လို့လဲ'

'ကျုပ်ရဲ့အစ်ကိုပဲ'

'ရှင့်အစ်ကို ဟုတ်လား'

[illegible]

[illegible]သည်၊ ထိုအချက်ကို လွယ်လွယ်ကူကူ လက်ခံ

[illegible]နှင့် ယွမ်ရှောက်တို့၏ ခန္ဓာကိုယ် ဖွဲ့စည်းတည် [illegible] မတူပေ၊

[illegible]သည် သာမန်အရပ်အမောင်းနှင့် သာမန်ခန္ဓာ [illegible]ပြီး ရှပ်ချောသည်၊

[illegible]မှာ တောထဲ၌ ကြီးပြင်းခဲ့ရသူဖြစ်၍ ရုပ်ကြမ်း [illegible]ကိုယ်တောင့်တင်းသည်၊

[illegible] သိုင်းလောကတွင် ညီအစ်ကိုဆိုသည်မှာ အမိတစ်ဝမ်း [illegible]ကိုဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ပေ၊

[illegible]သော ညီအစ်ကို၊ သွေးသောက် ညီအစ်ကိုနှင့် [illegible] ညီအစ်ကိုဟူ၍ အမျိုးမျိုးရှိရာ ထိုအမျိုးမျိုးထဲမှ တစ်မျိုး [illegible] ဆန်ကွမ်းချိုနှင့် ယွမ်ရှောက်တို့ ညီအစ်ကိုတော်စပ်ကြ [illegible] မိန်းကလေး နားလည်သဘောပေါက်ပြီး ဖြစ်ပေ [illegible]

မိန်းကလေးက....

'[illegible] ရှင့်အစ်ကိုက ရှင့်ကို မမှတ်မိတာလဲ သိလား'

ယွမ်ရှောက် ခေါင်းယမ်းပြ၏၊

မိန်းကလေးက ရယ်ရင်းမေးလေ၏၊

'ရှင့်အစ်ကိုကို ရှင်တကယ်ချစ်သလား'

'ချစ်တာပေါ့၊ သူမရှိရင် ကျုပ်သတ်သေမှာပဲ'

'ဟာ....ဟာ၊ တကယ်ချစ်တာပါလား၊ ဒါဆို သိပ်[illegible] တယ်၊ ရှင် သူနဲ့အတူတူ မနေချင်ဘူးလား'

ယွမ်ရှောက်၏မျက်လုံးထဲ၌ မျက်ရည်များ ဝဲလာသည်[illegible]

ယွမ်ရှောက်သည် ခန္ဓာကိုယ် ကြုံ့ခိုင်သလေခုက် [illegible] နှလုံး နူးညံ့လှချေသည်၊

'ကျုပ်နဲ့ ကျုပ်အစ်ကိုကြီးဟာ ခလေးငါးနှစ်လုံးလုံ[illegible] ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မခွဲမခွာ နေခဲ့တာဗျ၊ အခု[illegible] အစ်ကိုကြီး စိတ်ပြောင်းနေပြီ'

တက်မုဆရာတော်သည် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို အ[illegible] မဟုတ်သော်လည်း အဘော်ကသေး ခြုံငုံ သဘောပေါ[illegible] ချေပြီ၊

ထို့ကြောင့် ရှေ့သို့လှမ်းတက်လာရင်း....

'ဒကာမလေး၊ ရိုးသားဖြူစင်သူ လူတစ်ယောက်ကို ယ[illegible] ကောက်ကျစ်တဲ့နည်း မသုံးပါနဲ့'

[illegible]သည် ယွမ်ရှောက်အား မိန်းကလေး ရန်မရှာနိုင် [illegible] ယွမ်ရှောက်၏ဘေး၌ ပခုံးချင်းယှဉ်၍ လာရပ်နေ [illegible]

[illegible] မိန်းကလေးက ခေါ်သထွက်သွားသည်၊

'[illegible] ဘယ်လို လုပ်တာလဲ၊ မေးခွန်းသုံးခု ဖြေပြီး [illegible] ဆရာတော်တို့ ဒီက ထွက်ခွာသွားသင့်နေပြီ၊ ဒါ [illegible] ဆရာတော်တို့ ထွက်ခွာမသွားဘဲ ပေပေတေတေ ရပ်နေ [illegible] ကျွန်မကိစ္စမှာ ဝင်ရှုပ်ပြန်ပြီ'

[illegible]သည် ရုတ်တရက် မပြောင်းသာအောင် ဖြစ် [illegible]

[illegible] ယွမ်ရှောက်၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို ဖမ်းဆွဲ

'[illegible] ကျုပ်တို့သွားမယ်၊ လာ....ဒကာလေး၊ ကျုပ် [illegible] ဒီမှာ နေရစ်ခဲ့ရင် အင်မတန် အန္တရာယ် [illegible]'

[illegible] လူ့လက်လွှတ်သွားအောင် ပြန်ရုန်းသည်၊

'[illegible]....ကျုပ်အစ်ကိုကြီး မပါဘဲ မသွားဘူး၊ သူနဲ့မှ [illegible]'

[illegible] သက်ပြင်းချမိသည်၊

ဆန်ကွမ်းချိ ဆေးမိထားသည်ကို သိုင်းသမားတိုင်း

ဤသူငယ် မသိပါကလားဟု ကရဏာသက်မိသည်

'ဒကာလေး....သူ ဆေးမိနေတယ်၊ ဆေးဆိုတာ မျိုးပဲ၊ အဲဒီဆေးမိထားလို့ သူ့ဘဝမှန်ကို သတိမ ကြောင့် ဒကာလေးကို ပြန်ပြီး တိုက်ခိုက်တာပေါ့ အသိစိတ်ဝင်အောင် အဲဒီဆေးပြယ်အောင် လုပ်ရမ ပြယ်အောင် လုပ်ဖို့ကလဲ နည်းလမ်းရှာရဦးမယ်'

ယွမ်ရှောက်က ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မေးသည်။

'ခင်ဗျား နည်းလမ်းရှာပေးနိုင်မလား'

တက်မုဆရာတော်သည် ယွမ်ရှောက် စကားပြော ပြီး အလွန်တရာ ရိုးသားလှသူဖြစ်ကြောင်း သိသည်။

စောစောက တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့်ပညာအရ ယွမ်ရှော ပညာ အလွန်တရာမြင့်မားလှကြောင်းလည်း သိသည်

ဝမ်ကျုံးထန်၏ သမီးသည် ဆန်ကွမ်းချိတစ်ယော အားကို ရရှိနေခြင်းကြောင့် သူတို့သို့ အရင့်အမာ ကြီးများအား ဤမျှ မာမာထန်ထန် ဆက်ဆံနေခြင်း

အကယ်၍ ဤတောသား လူရိုးကလေးကိုပါ ကဲ့သို့ အပိုင်အနိုင် ကိုင်သွားနိုင်ခဲ့လျှင် သူတို့အတွက် ကလေးဒုက္ခရောက်မည်ဟု တွေးတော စဉ်းစားမိ

[illegible]သည် အဘက်ဘက်ကချင့်ချိန်စဉ်းစားပြီးနောက် [illegible] ဤသို့ ကတိပေးသည်။

[illegible]တာ စဉ်းစား ကြံဆရင် တွေ့တာချည်းပဲ၊ [illegible]ကို ဆေးမိထားတာကို ကျုပ်တို့တစ်နည်းတစ်ဖုံ [illegible] ဟောဒီကသိုင်းသမားကြီးတွေရဲ့ဦးနှောက် [illegible] စဉ်းစားကြံဆမယ်'

[illegible] တကယ်ပြောတာလား'

[illegible] ကုန်းကြီးပဲ၊ ဘယ်တုန်းကမှ မလိမ်ညာခဲ့ဖူး

[illegible]သည် သူ့အစ်ကိုကြီးအား သူကိုယ်တိုင်မခေါ [illegible] မျက်မြင်လက်တွေ့ပင် ဖြစ်သည်။

[illegible] ရန်လှုပမာပင် တိုက်ခိုက်ခဲ့ပေသေးသည်။

[illegible] သူ့အစ်ကိုကြီးအား မည်သို့ခေါ်ရမည်နည်း [illegible]စဉ်းစားသည်။

[illegible]ပေါက်ထွက်မတတ် စဉ်းစားသော်လည်း အကြံ [illegible]မလာပါ။

[illegible] ဟင်ခနဲသက်ပြင်းချပြီး....

'[illegible]အစ်ကိုကြီးရဲ့အသက်ကို ကယ်တင်ပေးနိုင်မယ် ဆိုရင် [illegible]မယ်ဗျာ'

တက်မုဆရာတော်နှင့် ယွမ်ရှောက်တို့သဘောတ[illegible] သည်ကို မိန်းကလေးသည် ကောင်းစွာ တွေ့မြင်[illegible] ရသည်။

စောစောက ယွမ်ရှောက်၏တိုက်နိုက်ပုံကို တွေ့[illegible] ယွမ်ရှောက်ကိုပါ ဆန်ကွမ်းချိုကဲ့သို့ ဆေးတော်နိုင်[illegible] သမားအုပ်စုကို ကြောက်စရာမလိုတော့ဟု သူမ [illegible]

ယွမ်ရှောက်ကို သူမရရှိနိုင်ရန် တက်မုဆရာ[illegible] ဉာဏ်ကို ဖယ်ရှားပစ်ရန် လိုမည်ဖြစ်ကြောင်း သိ[illegible]

ထို့ကြောင့် ချက်ချင်းလက်ငင်း အကောင်[illegible] တော့သည်။

'အင်း....ရှင်တော့ သိမ့်ပြီး အသက် မရှည်[illegible] ကျွန်မ စိတ်မကောင်းပါဘူး'

ယွမ်ရှောက်သည် မိန်းကလေး၏အံ့သံကြော[illegible] လှည့်ကြည့်သည်။

'ခင်ဗျား ဘယ်သူ့ကိုပြောတာလဲ'

'ဘယ်သူ့ကိုပြောရမှာလဲ၊ အူ့ကိုပြောတာပေ[illegible]

သူမက ဆန်ကွမ်းချိုကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။

[illegible] ကြီးအကျယ် ထိတ်လန့်သွားတော့၏။

[illegible]'

[illegible]ပေါ့၊ နောက်ထပ် သုံးလေးရက် လောက်ပဲ [illegible]တော့မယ်'

[illegible]သည် တက်မုဆရာတော်အနီးမှ ခွာကာ ဆန် [illegible] လျှောက်သွားတော့သည်။

[illegible]တော်က စိုးရိမ်ထိတ်လန့်သော မျက်လုံးများ [illegible]နေသည်။

[illegible]တော်က....

[illegible]တော်....ဒီသူငယ်က သူ့ အစ်ကိုကြီး အပေါ်မှာ [illegible]ဇော်ကြီးနေတယ်၊ သူ့ကို ညီတော်တို့ ဘယ် [illegible]လိုရမယ်မထင်ဘူး၊ သူ့ထိုက်နဲ့သူ့ကံ ထားပစ်ခဲ့ [illegible] ညီတော်တို့ချည်းပဲ ထွက်ခွာသွားကြတာပေါ့'

[illegible]ဆရာတော်က ခေါင်းခါ၏။

[illegible] အရှည်ကိုကြည့်ရမယ်၊ သူ့ကို ထားပစ်ခဲ့ခြင်း [illegible] နောက်ဆက်တွဲ ဆိုးကျိုးတွေအများကြီး ပေါ်လာ [illegible]

[illegible]တော် အခုမျက်မြင်ပဲ၊ ညီတော်တို့အကျိုးအကြောင်း [illegible] ပေါ်နေလျက်နဲ့ သူ့အစ်ကိုဆီ ပြန်သွားနေပြီ'

'ပြန်သွားမှာပေါ့၊ ဟိုဒကာမလေးက သူ့အစ်ကို [illegible] လို့ ခြိမ်းခြောက်စကား ပြောကြားနေတာကိုး'

တက်မှုဆရာတော်နှင့် ဖန်မှုဆရာတော်တို့ အပြ[illegible] ပြောကြားနေသည့်စကားများကို ထိုမိန်းကလေး ကော[illegible] ကြားသည်။

'ဆရာတော်တို့၊ ကျွန်မကို ဘယ်လို ကတိပေးထား[illegible] အခုဆိုရင် ဝမ်ဂေဟာကြီးထဲကထွက်ခွာဖို့ အင်မတန်[illegible] နေပြီ၊ ထွက်သွားကြပါတော့၊ ဒီထက်ထပ်ပြီးလဲ မ[illegible] စေနဲ့တော့'

တက်မှုဆရာတော်က အေးချမ်းစွာ ပြုံးလိုက်သည်။

'ကျုပ်တို့ ကတိမဖျက်ပါဘူးလေ'

'ကတိမဖျက်ဘူးလို့သာ ပြောတယ်၊ ရှင်တို့အားလုံး သူ့မှ အခန်းအပြင်ကို မရောက်ကြသေးဘူး၊ အခုနေ ဆ[illegible] ဆုတ်ကြ၊ တော်တော်ကြာ အားလုံး ဒဏ်ရာကိုယ်စီနဲ့ အ[illegible] နေကြရမယ်'

'ဟား....ဟား....ဟား....ဒကာမလေးက တယ်ပြီး အ[illegible] ပါတာပဲကိုး၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်က ဒကာမလေးကို [illegible] မသေးပါဘူး'

ဖန်မှုဆရာတော်က....

[illegible] ပပြင်ထွက်ကြရင် ကောင်းမယ်၊ ဒီထဲမှာ [illegible] ကြာကြာ မထူးတော့ပါဘူး'

[illegible]ပြီလေ၊ အပြင်ကျမှ တစ်ခါစဉ်းစားကြတာ [illegible]ကိုထားပစ်ခဲ့ရတာတော့ စိတ်မချမ်းသာလှဘူး'

[illegible]တော်က သိုင်းသမားကြီးများအားလုံးကို လက်[illegible] ခန်းမကြီးအပြင်သို့ ထွက်ခွာသွားလေတော့

[illegible]သည် ဝါစဉ်ကြီးသိုင်းဆရာကြီးများ ခြေလှမ်း [illegible] ထွက်ခွာသွားသည်ကိုကြည့်ပြီး မထေမဲ့မြင် လှမ်း [illegible]။

[illegible]၊ သေစာရင်းမှတ်တမ်း စာအုပ်ထဲမှာ စာရင်း [illegible]ပြီ၊ ဆယ်ရက်ထက်ပိုပြီး အသက်မရှည်နိုင်တော့ [illegible] မေ့မသွားကြနဲ့'

[illegible]ဆရာတော် တပါအဝင် မည်သည့် သိုင်းသမားကြီး [illegible]စကားမပြောကြပေ။

[illegible]တို့အပြင်ဘက် ခြံဝင်းကြီးထဲရောက်သောအခါ [illegible]တော်က အချက်ပြလိုက်သဖြင့် အားလုံးက စုဝေး [illegible]။

[illegible]ဆရာတော်က....

'ဝမ်မီသားစု အရေးအခင်းဟာ ပေါ့ပေါ့တန်တန် မဟုတ်ဘူးလို့ ကျုပ်တော့ ယူဆမိတယ်၊ ဒီက ဒကာကြီး တော့ ဘယ်လိုသဘောပေါက်ကြသလဲမသိဘူး'

ကွမ်းစန်စင်က ဝင်၍ ထောက်ခံ၏။

'ဖခင်ကို သမီးဖြစ်သူက အခကောက်ကြံတယ် ဆိုကတည်း လောကသဘာဝနဲ့ အတော်ကလေး ဆန့်ကျင်နေပြီ၊ နေ တစ်ချက် ဒီမိန်းကလေးနောက်က ညွှန်ကြားသူ ကွန်လုံ တာလဲ သိခဲ့ကြရပြီ၊ ဒီလူဟာ ခန်းမဆောင်ကြီးနဲ့ တစ်နေ မှာတောင် ရှိနေနိုင်တယ်'

တက်မူဆရာတော်က ခေါင်းညိတ်၏။

'တုထန်ဟို အပြင်ရောက်သွားပြီး ပြန်လာတော့ သူ့ စိတ် ပျောက်နေပြီ၊ ဆေးတစ်မျိုး အကျေးခံ လိုက်ရတာ အသေအချာပဲ'

ဖန်မူဆရာတော်က....

'အခုလဲ ချင်းချန်ခေါနှစ်ဖော် ပျောက်နေပြန်ပြီလေ'

ကွမ်းစန်စင်က ထောက်ခံလိုက်၏။

'ဒီဝမ်ဂေဟာကြီးဟာ မရိုးသားတော့ဘူး၊ သရဲ တ မြို့တော်ဖြစ်နေပြီ၊ ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့အားလုံး ဝမ်ကျုံး

...ချက်ပဲ၊ ဘာပဲဖြန်ဖြစ် ရှေ့တိုးပြီး သရဲမြို့တော် ...ဂေဟာကို မြေလှန်ပစ်သင့်တယ်၊ ခြံဝင်းအပြင် ...နောက်တစ်ခါ ပြန်ဝင်ရင် အားလုံး ခြေစလက်စ ...ကုန်လိမ့်မယ်'

...မူဆရာတော်က ခေါင်းညိတ်၏။

...တော် ကွမ်းစန်စင်ရဲ့ အကြံညာဏ် ကောင်းပါတယ်၊ ...ရင် ခန်းမကြီးထဲ ပြန်ဝင်လာကြတာပေါ့'

...စန်စင်က....

...ရင် တစ်ခုခုလုပ်ရမယ်၊ ဘာလုပ်သင့်တယ် ဆိုတာ ...ကြီးက တိုင်ပင်ထားတာ ကောင်းပါတယ်'

...မူဆရာတော်က ဝန်ခံ၏။

'...ကြီးပြောတာ မှန်တယ်၊ ကျုပ်တို့ကို ဝိုဏ်းချုပ် ...ကိုယ်တိုင်က ဒီကိစ္စ ပြီးပြတ်အောင် လုပ်ခဲ့ရမယ်လို့ ...ထားတော့ ငုပ်မိသဲတိုင် တက်နိုင်ဖျားရောက်ဆိုသလို ...အောင်လုပ်ရတော့မှာပဲ၊ အထဲကိုရောက်တာနဲ့ ဝမ်ကျုံး ...ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးကို လက်ရဖမ်းရတော့မှာပဲ၊ အဲဒီ ...တဲ့အခါမှာ ဟိုအတိတ်မေ့ဆေးမိထားတဲ့ သူငယ်ရယ် ...၊ ဝင်လာတဲ့သူငယ်ရယ်ကတော့ အပြင်းအထန် ခုခံ ...တော့မှာပဲ၊ အဲဒီအခါမှာ တချို့က အဲဒီသုံးယောက်

ကို တိုက်ရမယ်၊ ကျုပ်ရယ် ညီတော်ဖန်မုရယ်က မိန်း… ကို လက်ရဖမ်းမယ်၊ ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီးရှေ့မှာ … မယ်၊ အဲဒီအစီအစဉ်ကို သဘောတူကြရဲ့လား'

ကွမ်းစန်စင်မှာ မပြောင်းသာသည့် မျက်နှာမျိုးဖြင့် ဝ… ၏။

'ဆရာတော်က ကြိုတင် အကြံပြုမှတော့ ဗီမိန်းကလေး… ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်ဖို့ကိစ္စကို တပည့်တော်တို့ ကျန်လူ… မဆောင်ရွက်တော့ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် သခင်ကြီး ဝမ်ကျ… ရှိသားဖြစ်တဲ့ ဝမ်ကျင့်လန်ကိုတော့ တပည့်တော်တို့… ခေါ်ဆောင်သွားပါမယ်၊ အဲဒါကိုရော အားလုံး သဘော… ကြပါရဲ့လား'

သိုင်းသမားကြီးများ ခေါင်းချင်းရိုက်သွားတော့၏။

တခြား ဝါစဉ်ကြီး သိုင်းသမားကြီးတစ်ဦးက မေး… သည်။

'ဒီကိစ္စက သိုင်းလောကကြီး တစ်ခုလုံးအတွက် … ဆောင်ရွက်ကြတဲ့ကိစ္စပဲ၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ် ဆရာတော်တို့… သွားမယ့် မိန်းကလေးကိုတော့ အထူး ဂရုစိုက်ရပါလိမ့်… အာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သခင်ကြီး ဝမ်ကျုံးထန် သေတဲ့ကိ… လူ့ပယောဂ အများကြီးပါလိမ့်မယ်လို့ ယူဆရလို့ပါပဲ၊ သ… ကလေး ဝမ်ကျင့်လန်ကတော့ ဒီကိစ္စမှာ အရှုပ်သက်သက် … နေပုံရတယ်'

…မားကြီး၏စကားကို အားလုံးသဘောတူ လက်ခံ…

…မုဆရာတော်က....

'…ပါတယ် ဧကာကြီး၊ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ ဗီမိန်းကလေး… …ခေါ်သွားချင်တာကလဲ လျှို့ဝှက်ကိစ္စကြီးကို ဖိဖိစီးစီး …ချင်လို့ပါ၊ တကယ်လို့ ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီးကသာ …ဘူးဆိုရင် ဗီမိန်းကလေးကို နောင်ကြီး ကွမ်းစန် …လဲ ပကွက်အပ်လိုက်ပါတယ်'

…စင်က ခေါင်းညိတ်ရင်း....

'…တော်တို့ ဆောင်ရွက်ရင်လဲ ပြီးတာပါပဲ၊ ကဲ....အထဲ… …ရင် ကောင်းမယ်နဲ့တူတယ်'

…မုဆရာတော်က....

'…ဒီပွဲကို နောင်ကြီး ကွမ်းစန်စင်ကပဲ ကွပ်ကဲပါတော့'

…ကို ကွမ်းစန်စင်က ခါးခါးသီးသီး ငြင်းဆန်လေ…

'…ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့၊ တပည့်တော်ထက် ဝါစဉ်ကြီးတဲ့ …ရှိပါ၊ ပါးနပ်လျက်နဲ့ တပည့်တော်က ဒီတိုက်ပွဲကို …မယ်ဆိုတော့ အမြင်မတော် ဆင်တော်နဲ့ခလောက် ဖြစ်…

နေပါတယ်၊ တက်မုဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ဦးစီးကွ
တာပည့်တော် တောင်းပန်ပါတယ်'

တက်မုဆရာတော်က မပြောင်းပါ၊

'ကောင်းပြီလေ၊ နောင်ကြီး ကွမ်းစန်စင်က တော
တော့သဲ ကျုပ်ပဲ ကွင်းကဲရတော့မှာပေါ့၊ ကဲ....အထဲကို ဝ
ရအောင်'

သိုင်းသမားကြီးများသည်ခန်းမဆောင်ကြီး၏ တံခါး
ပြန်လည် ရောက်ရှိလာတော့သည်၊

တက်မုဆရာတော်သည် အကာအကွယ်အဖြစ် မည်သည့်
ဆင်ခြင်းမျှ မပြုလုပ်ပေ၊

ကွမ်းစန်စင်နှင့်တကွ အခြားသိုင်းသမားကြီးများ အာ
က အဆင်အင့်ပြင်ဆင်ထားကြ၏၊

ဆရာတော်သည် တံခါးမကြီးကို လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချ

ဝုန်းခနဲမြည်ဟည်းပြီး ပွင့်သွားသည်၊

သိုင်းသမားကြီးများအားလုံး လျှင်မြန်စွာ ခုန်ဝင်ကြ
၏၊

'ဟင်....တစ်ယောက်မှ မရှိတော့ပါကလား'

မှန်သည်၊

ခန်းထဲ၌ တစ်ယောက်မျှ မရှိတော့ပေ၊

ခါတည်းကြီး သိုင်းဆရာကြီးများသည် ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းချ
ကြပြီ၊ လူတို့၏အတွင်းအားများကို လျှော့ချလိုက်ကြ၏၊

ကွမ်းစန်စင်က....

'ဆရာတော် ဒီအခန်းမှာ လျှို့ဝှက်တံခါးတွေ၊ လျှို့ဝှက်
လမ်းမကြောင်းတွေရှိမှာ သေချာတယ်၊ အဲဒီကနေ ထွက်သွားကြ
ပုံရမယ်'

အခန်းထဲ၌ ဖယောင်းတိုင်မီးက တောက်လောင်ဆဲ ရှိနေ
၏၊

မိန်းကလေးသည် ဖယောင်းတိုင်မီးများကို
ငြိမ်းသတ်ခြင်းမရှိဘဲ ရုတ်တရက် ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြသည်၊

သိုင်းသမားကြီးတစ်ယောက်ကဖယောင်းတိုင်ကြီးတစ်တိုင်ကို
ကိုင်ယူလိုက်ပြီး အခန်းပတ်ပတ်လည်ကို လိုက်လံစစ်ဆေး၏၊

ကွမ်းစန်စင်က ဆော်ဩ၏၊

'အားလုံး သဲလွန်စ ရှာကြပါ၊ ဒါမှ မြန်မြန်တွေ့နိုင်မယ်'

ခန်းမဆောင်၏ အနောက်ဘက်၌ တံခါးမကြီးတစ်ခုရှိ၏၊

ထိုတံခါးမကြီး အတွင်းဘက်၌ မင်းတုပ်များ ပိတ်[illegible] ဆဲရှိသဖြင့် ထိုအပေါက်မှထွက်ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း [illegible] က သဘောပေါက်ကြပြီး ဖြစ်သည်။

အခန်းနံရံများ၌ အဆက်အစပ်၊ အက်ကြောင်း၊ [illegible] ခလုတ်တူ၍ မည်သည့်အရာမျှ မရှိသဖြင့် လျှို့ဝှက်လိုဏ်[illegible] ရှာဖွေသည့်အလုပ်ကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရတော့မည်ကိုသို့ ရှိ[illegible] သည်။

သို့ရာတွင် ကွမ်းစန်စင်၏မျက်လုံးများသည် ခန်းမနံရံ[illegible] တည်းသော ပန်းချီကားကြီးဆီသို့ မျက်စိရောက်သွား[illegible]

သူသည် မည်သူ့ကိုမျှ စကားမပြောဘဲ ထိုပန်းချီ[illegible] သို့ လျှောက်သွားလေ၏။

ပန်းချီကားဆီသို့ ရောက်သောအခါ ပန်းချီကားကို[illegible] လာ၏။

ပန်းချီဆရာ၏လက်ရာ ကောင်းလှသည်ကား အမှန်[illegible]

ကျေးလက် လုလင်ပျိုတစ်ဦးသည် ဘူး၊ ဖရုံ၊ သခွား[illegible] ရှိသည့်သစ်သီးများကို မြင်းလှည်းပေါ်၌ တင်ဆောင်ပြီ[illegible] မြင်းလှည်းကို အပြင်းမောင်းနှင်နေပုံ ဖြစ်၏။

မြင်းကြီး၏ အမြှောင်းအမြှောင်းကြွက်သားများ၊ [illegible] ထနေသည့်လည်ဆံမွေးများ၊ မိုးပေါ်ပျံတက်မည့်ဟန် [illegible]

[illegible] ပန်းချီကား၏ အသက်ဝင်မှုကို ဖော်ပြလျက်ရှိနေ[illegible]

[illegible]စန်စင်သည် ပန်းချီကားကိုကြည့်နေသဖြင့် အခြား [illegible]ကြီးများသည်း သူ့အနီးသို့ရောက်ရှိလာ၏။

[illegible]မှဆရာတော်က ခေါင်းညိတ်ပြီး....

[illegible] ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ နောင်ကြီးကွမ်းစန်ဇင်ဖြုတ်ကြည့်[illegible]

[illegible]စန်စင်သည် ပန်းချီကားကြီးကို လက်နှင့် ဆွဲဖြုတ် [illegible]

[illegible]ကြီးများအားလုံး ပန်းချီကားနောက်၌ တစ်စုံ[illegible] မည်ဟု ထင်ထားကြသည်။

[illegible] နံရံချည်းသာ မြင်သောအခါစိတ်ပျက်သွားကြ၏။

'[illegible] မရှိပါလား'

[illegible]လုံး အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်သူများဖြစ်၍ [illegible] [illegible]ကြပြန်၏။

'[illegible] ရှိရမယ်'

'[illegible]ပေါ်မှာ ရှိနိုင်တယ်'

ထိုစဉ် တံခါးမကြီးမှ လူတစ်ယောက်ဝင်လာသည်။

'ခင်ဗျားတို့အားလုံး မျက်စိမှောက်နေကြပြီ'

အခန်းထဲရှိ သိုင်းသမားကြီးများသည် ထိုသူကို တင်ခနဲ ဟာခနဲဖြစ်ကုန်တော့သည်။

အဘယ်မှာလျှင် မဖြစ်ဘဲနေအံ့နည်း။

ထိုသူကား အာမခံအဖွဲ့များနှင့် အထက်လမ်းဂိုဏ်း[illegible] ကို တတ်နိုင်သမျှ အနှောင့်အယှက်ပေးလေ့ရှိသည့် ည[illegible] ဝမ်ကန်း ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

ဝမ်းကန်းသည် ရက်စက်စဉ်းလဲသဖြင့် အထက်လ[illegible] သားများလက်မှ လက်တစ်လုံးခြားကလေး လွတ်[illegible] သွားခဲ့သည်။

သူသည် သူ၏ ရန်သူတော်များအကြားသို့ ကျ[illegible] ချိတ်ဟု ကျော်ကြားသည့် သူ၏ဓားကောက်ကြီးကို[illegible] လာ၏။

ကွမ်းစန်စင်သည် ခပ်တိုးတိုး ပြောလိုက်မိသည်။

'ဒီလိုနေရာမျိုးကို ခင်ဗျား ရောက်လာလိမ့်မယ်လို့[illegible] ဘူးဗျာ'

'[illegible]ကြီးကွမ်းစန်စင်၊ ကျုပ်ကလဲ ဒီကို ဘယ်လာချင်ပါ[illegible] ကျုပ်လာရင် ကိုယ့်သေတွင်း ကိုယ်တူးသလို ဖြစ်နေမှာ [illegible] ဝါတွေအသာထား၊ ဟောဒီမှာကြည့်'

[illegible] ကျားခေါင်းချိတ်ဖြင့် ကြမ်းပြင်တစ်နေရာသို့ ထိုး[illegible]လိုက်ရာ ကြမ်းပြင်နှင့် တစ်သားတည်း ပြုလုပ်[illegible] လေးတောင့်သစ်သားအံဝှက်ကြီးတစ်ချပ် ပါလာ[illegible]သည်။

[illegible] တပေါက်ကြီးတစ်ပေါက်ကို ထင်ရှားစွာ မြင်[illegible]ရတော့သည်။

အခန်း (၅၈)

ဝမ်ဂေဟာ၏ မြေအောက်ကြွက်တွင်းများ

ကျွမ်းစန်စင်သည် ဦးထောက်ထိုင်ပြီး လျှို့ဝှက်အခေါ
ကို လေ့လာကြည့်၏၊

အောက်၌ မည်းမှောင်နေသည်၊

ဖယောင်းတိုင် (သို့မဟုတ်) မီးအိမ်ယူမသွားဘဲနှင့်
ကူ ချောမောစွာ ဝင်ရောက်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ၊

ဝမ်ကျန်းက ရယ်၍ ပြောသည်၊

'ကိုင်း....နောင်ကြီးတို့ စိတ်ချလက်ချသာ ဝင်သွား
တော့'

ဆရာတော်တို့လည်း ဘာမျှရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်း
တော့ဘဲ လျှို့ဝှက်အခေါက်ထဲသို့ ခုန်ချလိုက်ကြ

လေးကို ဖြတ်ကျော်ပြီးသည့်နောက် တက်မုဆရာ
ရပ်တန့်သွားသည်၊

မျက်လုံးများ ကျင့်သားရလာပြီဖြစ်၍ တော်ရုံ
ကို မြင်လာသည်၊

ကြီး၊၊

ကြီးကို သူတို့မြင်ကြသည် မဟုတ်ပါ၊

ဆရာတော်သည် ဆဋ္ဌမအာရုံ၏ လှုံ့ဆော်မှုဖြင့် သူ့
ကားဆီးနေပြီဖြစ်ကြောင်း ခံစားသိရှိလိုက်သဖြင့်
ရပ်တန့်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်၊

စမ်းသပ်လိုက်သောအခါ အေးစက် မာကျောနေ
ကို တွေ့ရှိရတော့သည်၊

ဘာတွေလိုလဲ'

ကြီး၊ ကာဆီးနေပြီ'

နှင့် ကျွမ်းစန်စင်တို့သည် တက်မုဆရာတော်
တန့် တက်လာ၏၊

တံခါးထားရှိသဖြင့် ထိုနေရာ၌ ကျယ်ကျယ်ခန်း
သည်။

'ဆရာတော်က ဘာလုပ်ချင်သလဲ'

ကွမ်းစန့်စင်၏အသံ။

'အတွင်းအားသုံးပြီး ရိုက်ဖွင့်မယ်၊ သုံးယောက်အ
ဆိုရင် ပွင့်နိုင်ပါတယ်'

တက်မုဆရာတော်၏အသံ။

'ကောင်းပါတယ်၊ ရိုက်ကြစို့'

ဖန်မှုဆရာတော်က ထောက်ခံပြီး ပြိုင်တူရိုက်ချကြ

'ဝုန်း....ဝုန်း....ဝုန်း'

သံတံခါးကြီးသည် တဝုန်းဝုန်းမြည်နေ၏။

သို့သော် လုံးဝမပွင့်ပါ။

ကွမ်းစန့်စင်သည် တစ်စုံတစ်ခုကို တွေးမိသဖြင့် အ
အော်ဟစ်သတိပေးလေ၏။

'နောက်ဘက်မှာရှိနေတဲ့ လူတွေ အမြန်ဆုံးပြန်

ကွမ်းစန့်စင်၏ အော်ဟစ်သတိပေးသံမဆုံးမီ သ
ဘက်မှ တဂျိမ်းဂျိမ်း အော်မြည်သံကြီးကို ကြားလိုက်

စန့်စင်က နာကြည်းစွာ ပြောလေ၏။

ကျုပ်တို့အညာခံရပြီ၊ ဟိုအယုတ်တမာ ဝမ်ကန်းက ကျုပ်
ယုံသွင်းပြီး သားရဲတွင်းထဲ ပို့လိုက်တာပဲ'

မုဆရာတော်က စိတ်ထိခိုက်နေသည့် ကွမ်းစန့်စင်ကို
သည်။

မယ့်ကိစ္စက ဖြစ်ကိုဖြစ်လာတာပါ၊ ဘယ်လိုမှ တားဆီး
ဘူး။ ဒီထောင်ချောက်ထဲကိုရောက်ဖို့ ကံကြမ္မာရှိနေဖြီ
ဝမ်ကန်းကမဟုတ်လဲ ကျုပ်တို့ဘာသာ ရှာဖွေပြီး ဝင်လာ
ပါ၊ ဘာမှ စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့'

အားလုံး ခစ်ဆေးကြည့်သောအခါ သံတိုင်ကြီးများက
ဆရာကြီးမားကြောင်း တွေ့ရသည်။

မှာ သံတံခါးကြီး။

က်မှာ သံတိုင်၊ ဤမြေအောက်မှ မလွတ်မြောက်နိုင်
။

က်မုဆရာတော်သည် အတွင်းအား အလွန်ကောင်းသူဖြစ်
တွင်းအားသုံးကာ သံတိုင်ကို ဆွဲချိုးသည်။

လေးငယ်၏ လက်မောင်းခန့်ရှိသော သံတိုင်များသည်
ဆရာတော်၏ အတွင်းအားကို ကောင်းစွာ အန်တုဖက်
လေ၏။

တက်မှုဆရာတော်သည် သိုင်းသမားများအကြားမှ ...ပြီး မှုလသိတ်ခါးနား လာရပ်သလေ၏။

သိုင်းသမားတစ်ယောက်က ညည်းညူလိုက်သည်။

'ရိုးတိုးရိုပ်တိတ်တော့ မြင်နေရတယ်ဗျ၊ သေသေ... သာ မြင်ရရင် ထွက်လမ်းရှာနိုင်မှာပဲ'

'သတိရပြီဗျို့၊ ခင်ဗျားတို့ဘာမှမပူကြနဲ့'

ရှဲခနဲအသံနှင့်အတူ မီးလင်းသွား၏။

နောက်ဆုံးမှ ခုန်ဝင်လာသော သိုင်းသမားကြီးသည် ယူလာသည့် ဖယောင်းတိုင်ကို သတိရပြီး မီးထွန်းညှိလို... ဖြစ်ပေသည်။

ထိုအခါကျမှ သူတို့ရောက်ရှိနေသည့် နေရာကို အသေ... တွေ့မြင်ရတော့သည်။

သူတို့ အကျဉ်းကျနေသည့် နေရာမှာ ပေသုံးဆယ်ပတ်... ခန့်ရှိသည်။

အတော်ကလေး ကျယ်ဝန်းသည်ဟု ဆိုရမည်။

ထောင်ချောက်ဆင်ထားသည့်နေရာဖြစ်၍ ဤမျှ ကျယ်... ဝန်းဝန်း ပြုလုပ်ထားဟန်တူသည်။

တက်မှုဆရာတော်သည် ဖယောင်းတိုင် ကိုင်ထားသည့် သိုင်း... ကြီးအား လှမ်း၍ ချီးကျူးလိုက်၏။

'...ကြီးကတော့ ကျုပ်တို့အားလုံးထဲမှာ အမြော်အမြင် ...ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ပါပဲဗျာ၊ ကျေးဇူးကြီးလှပါပေတယ်'

...သိုင်းသမားကြီးက လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ရှိခိုးရင်း....

'...ရာတော် ချီးကျူးသလို မဟုတ်ရပါဘူး၊ တပည့်တော်လဲ ...ကိမီကောက်ရ ကောက်ယူလာခဲ့တာပါပဲ၊ ကံအားလျော် ...သုံးဝင်သွားတာပါ'

'...မှတော်လှကောင်းတွေဟာ ဒီလိုပဲ နှိမ့်ချတတ်ကြတာပါ ...'

...စဉ် တွမ်းစန်ဆင်က....

'...ရာတော်....စောစောက သံတိုင်တွေကို စစ်ဆေးကြည့်တာ ...မြေရှိလား'

'...အင်း....ကျုပ်ရဲ့အတွင်းအားနဲ့ ဒီသံတိုင်တွေကို မဖြိုဖျက် ...ဘူးဗျာ'

'...လိုဆိုရင် ဖန်မုဆရာတော်ရယ်၊ တပည့်တော်ရယ် သုံး ...က်ပေါင်းပြီး ဖို့ဖျက်ကြရင်ကော စောစောကသံတံခါး ...က်သလိုပေါ့'

'ကြီးစားခြင်းဟာ အချည်းနှီးတော့ မဖြစ်ပါဘူး၊ ယောက်ပေါင်းပြီး ကြိုးစားကြည့်ကြဘာပေါ့၊ ကဲ....'

တက်မုံ၊ ဖန်မုန္နင့် ကွမ်းစန်စင်တို့သည် သံတိုင်ကြီးများ အတွင်းအားသုံး၍ ရိုက်ချိုးကြသည်။

သံတံခါးကို မဖျက်ဆီးနိုင်သလို ဤသံတိုင်များကို မဖျက်ဆီးနိုင်ကြပေ။

ကွမ်းစန်စင်က သက်ပြင်းချ၍ ပြော၏။

'ခန်းမထဲမှာ လှေငါးယောက် ချန်ထားခဲ့ရင် အင် အဆင်ပြေမှာ အခုတော့ ရှိရှိသမျှဆယ့်ငါးယောက်စလုံး ဆင်းလာကြတော့ တောင်မင်းမြောက်မင်း မကယ်နိုင်ဆို ဖြစ်ကုန်ပြီပေါ့'

တစ်ယောက်က မေး၏။

'ဝမ်ကန်း ပါမလာဘူး၊ ဒီကောင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ'

အခြားတစ်ယောက်က ရယ်၍ပြော၏။

'မိတ်ဆွေကြီးကလဲ ကယောင်ချောက်ချား ဖြစ်နေ ထောင်ချောက်ထဲထည့်တဲ့လူဟာ ကျုပ်တို့နဲ့လိုက်ပြီး ဘယ ခံလိမ့်မလဲဗျာ၊ သူ အုံဖုံးတံခါးပိတ်ပြီး ပြေးလောက်ပြီ

လှုယုက်မာဟာ အမြဲတမ်း လှုယုက်မာစိတ်ပဲ မွေးတတ် ကလား'

စကား ကြားရသောအခါ ကွမ်းစန်စင်မှာ လှု ကိုယ်သူ မဲ့ပြင်သွားသည်။

တခန်းထဲ ရောက်နေသူများမှာ အနည်းဆုံး အသက်ငါး ခင်အထက် ကျော်သူများဖြစ်ရာ မည်သူမျှ သေဘေး ပျာယာခတ်ခြင်း မရှိကြပေ။

အားလုံး တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင် ရှိကြသည်။

တစ်ယောက်က ရယ်သလိုမဲ့သလို ပြောသည်။

'ရှေ့မှာ သံတံခါး၊ နောက်မှာ တံတိုင်း၊ ဘေးမှာ ကျောက် ကျုပ်တို့အားလုံး ဒီမှာအိပ်ရုံပဲရှိတော့တယ်'

လူတို့သည် နောက်ထပ်တွေ့ကြုံရမည့် ကြမ္မာဆိုးကို မမှန်း ကိုစဉ်းစားမယ်နေကြသည်။

တစ်ယောက်က....

'သိပြတ်လွှမပါဘဲနဲ့တော့ ဒီထဲက လွတ်နိုင်ဖို့ မမြင်တော့ ပါ'

'ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့က ငုတ်တုတ်ထိုင်ပြီး အဖမ်းခံရတော့မှာ လား'

'အသတ်မခံရရင် ကံကောင်းပေါ့ဗျာ'

'အဟမ်း....အဟမ်း....အဟမ်း'

တက်မုဆရာတော်၏ ချောင်းဟန့်သံကြောင့် စကားသံ... တိတ်သွား၏။

ဆရာတော်က ဆက်၍ စကားပြော၏။

'အားလုံး အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်သူတွေဖြစ်တာမို့ ... သုံးကားတော့ မဖြစ်ပါဘူး၊ အေးအေးဆေးဆေး စဉ်း... ရင် လွတ်မြောက်နိုင်တဲ့ နည်းလမ်းတစ်ခုခုကို တွေ့မှာပေ... ပါတယ်'

ကွမ်းစန့်စင်သည် တက်မုဆရာတော်၏ ခေါင်းအေးပုံကို... ထဲမှ ကျိတ်၍ ချီးကျူးမိလေ၏။

'အင်း....ဒီဆရာတော်ဟာ မကြာခင် ရှောင်လင်ကျော... တော်ရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ် ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်မှာပဲ၊ ဒီမြေအော... အကျဉ်းခန်းက လွတ်မြောက်နိုင်မယ်ဆိုရင်ပေါ့လေ'

ထိုစဉ်မှာပင် ဇုန်းခနဲ ဝုန်းခနဲ ပြိုလဲကျသံများ ကြားလို... ရ၏။

သူတို့ထဲမှ သိုင်းသမား ငါးယောက်ခန့် လဲကျသွား... သည်။

...က်မုဆရာတော်၊ ဖန့်မုဆရာတော်နှင့် ကွမ်းစန့်စင်တို့သည် ...မှုံရွာသတိဝီရိယ ရှိကြ၏။

...အမဦးဆုံးလက်နက် သူတို့အားမထိလျှင် ဒုတိယ၊ တတိယ ...ရှိသော လက်နက်များ မထိနိုင်တော့ပေ။

...ဘာယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့၏အင်္ကျီလက်စရှည်ကြီးများ ...ကို ...ါယမ်းရန် အသင့်ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

...က်မုဆရာတော်သည် ဆွဲမြှောက်ထားသော သက်နိုးစကို ...ချလိုက်ပြီး လဲကျနေသူများ၏ရင်ဝကို လိုက်လံစမ်းသပ် ...ည်။

'ကယ်လို့ မရနိုင်တော့ဘူး'

ကွမ်းစန့်စင်က....

'ဘယ်လိုသေတာလဲ'

'မဆိပ်လက်နက်ပဲဖြစ်မှာပေါ့၊ အဆိပ်အပ်ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်'

'ဆရာတော် စမ်းသပ်ကြည့်ပါဦး'

...က်မုဆရာတော်သည် အလောင်းတစ်လောင်း၏ပခုံးသား ...စ်မနေရာကိုညှစ်လိုက်ရာ အပ်ချည်မျှင်ထက် အနည်းငယ်ကြီးပြီး ...ခန့်ရှည်သော အပ်ကလေးတစ်ချောင်း ထွက်လာ၏။

'ဘာအပ်လဲ ဆရာတော်'

'ဝိညာဉ်ခြွေ၊ အရိုးဖောက်အပ်သို့ခဲ့ပါတာပဲ'

မသေဘဲကျန်ရစ်သူများသည် အပ်ကို ဝိုင်းကြည့်ကြ၏။

သိုင်းသမားကြီးတစ်ယောက်က ညည်းညည်းညူညူ ... သည်။

'ဝိတိုက်ပွဲကတော့ အတော်ကို မတရားတဲ့ တိုက်ပွဲပဲ'

တစ်ယောက်က...

'စစ်ပွဲမှာ တရားတာ မတရားတာတွေ မရှိဘူးဗျ'

'ဒါ...စစ်ပွဲမဟုတ်ဘူးဗျ၊ စစ်မြေပြင်မဟုတ်ဘူး၊ ... လောကရဲ့ ထုံးစံအရတော့ စည်းကမ်းချက်နဲ့မညီတဲ့ လူ... ပွဲပဲ'

ထိုတခဏ်မှာပင် တိုးညင်းသော လေတိုးသံများကို ကြား... ပြီး နောက်ထပ် လူလေးယောက်ခန့် လဲကျသွားပြန်လေ၏။

ထိုသို့လဲသွားထဲတွင် ဖယောင်းတိုင်မီးကိုင်ထားသည့် ... သမားကြီး ပါဝင်သွားရာ ချက်ချင်း မှောင်အတိကျသွား... တော့သည်။

အကျဉ်းခန်းထဲ၌ စုစုပေါင်း သိုင်းသမားခြောက်ယော... ခန့်သာ ကျန်တော့သည်။

...မှုအချိန်တွင်မှ သေရမည့်ကိစ္စကို အားလုံး တွေးတော ...ကြတော့သည်။

...လိုစဉ် နံရံဖောက်ထွင်းထားသည့်ပြွန်ပေါက်မှ ပြောကြား ...တဲ့သည့် လိုက်သံပါသော ခပ်အက်အက်အသံကို ပထမဆုံး ...ကြားကြရလေတော့သည်။

'...ရခုသေတာ သေစာရင်းမှတ်တမ်းစာအုပ်ထဲမှာ နာမည် ...ရေးထားသူတွေပဲ ဖြစ်တယ်၊ ကျန်ရစ်သူတွေလဲ ဆယ်ရက် ...တွင်း ထပ်သေရမယ်၊ မုချသေရမယ်'

...လိုရင်းကိုပြောပြီးနောက် စကားသံ ပျောက်သွားလေ၏။ ...ပြောရသူတိုင်း ကျောရိုးထဲစိမ့်သွားကြသည်။

...ကျမ်းတစ်ယာညက်ခန့်ကြာမျှ မှောင်မည်း၍ ငြိမ်သက်နေ ...ပြီးနောက် ကျွမ်းစန်စင်၏ ပထမဦးဆုံးအသံ ထွက်ပေါ် ...လာသည်။

လေသံမျှသာ....

'ဆရာတော် ဘေးကင်းပါရဲ့လား'

'ကျန်းမာ ပကတိပါပဲ'

'တက်မှုဆရာတော်ကော'

'ကျုပ်လဲ ကျန်းမာပကတိပါပဲ'

အခြားသိုင်းဆရာကြီးသုံးယောက်ကလည်း သူတို့အား ကြောင်းလေသံဖြင့် အကြောင်းပြန်သည်။

ဖန်မုဆရာတော်က....

'မှောင်နေတာကောင်းတယ်၊ ရှတ်တရက်တော့ အားမ နိုင်ဘူး'

ကွမ်းစန်စင်က သတိပေး၏။

'တပည့်တော်တို့ကိုပစ်တာ ရှေ့နဲ့နောက်ကမဟုတ်ဘူး၊ အက်ကာပဲဖြစ်တယ်၊ ကျောက်နံရံတွေမှာ လျှို့ဝှက်အပေါက် ရှိလိမ့်မယ်၊ သတိထားကြပါ၊ အဲဒီအပေါက်တွေကို တပည့်တော်တို့ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း ကြံနိုင်မှာ သေချာ တယ်'

သူတို့ထဲ၌ အတွင်းအားအကောင်းဆုံးလူမှာ တက်မုဆ ရာတော်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်သော အမှောင်ထု တွင် တက်မုဆရာတော်သည် သူတကာထက် အမြင်သန် သည်။

သူနှင့်အတူ ဂူခြေရှရ အတွင်းအားကျင့်စဉ် ကျင့်နေသူ သူ၏ညီတော် ဖန်မုဆရာတော်နှင့် ကွမ်းစန်စင်တို့ပင် ကြောင်း တွေ့ရှိရမေသည်။

သိုင်းသမားသုံးယောက်တို့မှာ အလောင်းကောင်များ အကွယ်ယူထားကြောင်း တွေ့မြင်နေရသည်။

ဂိုဏ်အပ်နှင့်ပစ်သူများသည် ကျောက်နံရံအတွင်း လျှို့ ပေါက်များ၌ ရှိရမည်ကို ဖန်မုဆရာတော် သိရှိပြီး ဖြစ်

'ကြော်....သိုင်းသမားတွေဟာ သေခြင်းတရားနဲ့ တွေ့ဆုံဖို့ ပန်းကလေးတစ်ပွင့်နမ်းသလို သဘောထားကြတယ် လောကသားတွေက ပြောကြားကြတယ်၊ အခုတော့ တ်လို့လဲ၊ သေခြင်းတရားနဲ့ တကယ် ရင်ဆိုင်လာကြရ သူတို့လဲ ကြောက်ကြတာပါပဲလား'

မုဆရာတော် တွေးတောနေစဉ်မှာပင် လိုဏ်ခေါင်းထဲ၌ သည့် ခပ်အက်အက်အသံမျိုး စတင်ကြားရတော့

ရှင်ကား သူတို့အား ဓုက္ခပေးနေသည့် မိန်းကလေး

'တို့အားလုံး တစ်နာရီတော့ အေးချမ်းစွာနေနိုင်ပြီ၊ တစ် ပေးတယ်၊ တစ်နာရီ အတွင်းမှာ ဘာဘေးဆိုး ဆိုးမှ မကြုံစေရဘူးလို့ တာဝန်ခံတယ်၊ တစ်နာရီကြာ တော့ မီးလောင်တိုက်အသွင်းခံကြရမယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ရှင်တို့အားလုံး သေစာရင်းမှတ်တမ်း စာအုပ်ထဲမှာ ပြီးကြသူတွေ ဖြစ်လို့ပဲ'

ကျွမ်းစန်စင်က အတွင်းအားထုတ်၍ ပြန်လှန် စကား
သည်။

သူ့အသံကလည်း လိုဏ်သံပေါက်နေသည်။

'မင်းလုပ်တဲ့ လုပ်ရပ်တွေဟာ အင်မတန် အောက်
တဲ့ အောက်လမ်းနည်းတွေပဲ၊ ဒါဟာ ရန်သူကို တရာ
ချေမှုန်းတဲ့လုပ်ရပ် မဟုတ်ဘူး'

တက်မုဆရာတော်က ကြားဖြတ်ပြောလေ၏။

'နောင်တော် ကျွမ်းစန်စင်၊ ဒီမိန်းကလေးဟာ အ
ကောက်ကျစ်တယ်၊ သူနဲ့ စကားမပြောနဲ့၊ ဘေးဆိုး
တယ်'

တက်မုဆရာတော်က စကားပြောခြင်းဖြင့် မိမိရှိသ
ကို တစ်ဖက်ရန်သူအား အသိပေးရာရောက်သည်ဟု
ဖြစ်ပေသည်။

မဲ့ယ်သံခပ်အက်အက် ကြားလိုက်ရသည်။

'ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မတို့ကတော့ ရန်သူဆိုရင် သတ်
သိတယ်၊ တရားတာမတရားတာ မသိဘူး၊ ပထမတော့
လောင်တိုက်သွင်းမလို့ဘဲ၊ အခု စိတ်တစ်မျိုး ပြောင်း
နေလွှတ်ပေးရင် ပိုကောင်းမယ်လို့ တွေးမိလာပြီ၊ ကဲပ
ရှင်တို့ ဘာကြိုက်ကြသလဲ၊ မီးကြိုက်သလား၊ ရေကြိုက်

က်မုဆရာတော်ဘက်မှ မည်သည့်အသံမျှ မကြားရတော့

ကလေး၏အသံ ပြန်ပေါ်လာပြန်သည်။

ပ်လဲစိတ်မပူကြပါနဲ့၊ ရှင်တို့ရဲ့ သေမင်းကို နောက် တစ်
ကျင်း မတွေ့စေရပါဘူး၊ ဒီတစ်နာရီ အတွင်းမှာတော့
ဆေးဆေး နားနိုင်ပါတယ်'

က်မု ဖန်မုနှင့် ကျွမ်းစန်စင်တို့သည် မြေအောက်အကျဉ်း
ကျင်းမှ မည်သို့ လွတ်မြောက်နိုင်မည်ကို အပြင်းအထန်
ကာနေစဉ်မှာပင် အလောင်းကောင်များကို အကာ
ထားသည့် သိုင်းသမား သုံးယောက်အနက် တစ်
ထိပ်နေသည်ကို မကြာမီ တွေ့လိုက်ကြရ၏။

ရေ...သိုင်းလောကသားဆိုတာ ဒီလိုပါလို့ သူက ငါ့
လပြနေတာလား မသိ'

က်မုဆရာတော်က ကျွမ်းစန်စင်ကို လက်တို့၍ သတိပေး

င်ကြီး ကျွမ်းစန်စင်၊ ဟို...ဒကာကြီးကို ကြည့်စမ်းပါ

င်နှင့်ညည်းညည်း ဖြစ်သော်လည်း ကျွမ်းစန်စင်အနေဖြင့်
ရိုင်တိပ် မြင်နိုင်စွမ်းရှိသည်။

သူလည်း ဝါစဉ်ကြီး သိုင်းသမားကြီးတစ်ဦး ဖြစ်

ကျန်လုကိုကျား၏ လေ့ကျင့်ရေးမှူးကြီးသည် အဘယ် အတွင်းအားပညာ ညွှန်ဖျင်းပါမည်နည်း။

'သိပ်ထူးခြားတယ်၊ သူဘယ်သူလဲဆိုတာ တပည့် မသိဘူး၊ မေးရင်လဲ သူ့သိက္ခာကို စော်ကားသလို ဖြ မယ်'

ကွမ်းစန်စင်က ခပ်တိုးတိုးပြန်ဖြေသွားသည်။

'ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ၊ နောင်ကြီးလဲ သိချင်တာ သိရ ကျုပ်လဲသိက္ခာမကျအောင် ကျုပ်ဘာသာပဲ မိတ်ဆက် မှာပေါ့၊ ကျုပ်က ဝါဆန်းတောင်က ဖေကုံးလျှန်ပဲ တယ်'

'ဘုရားရေ'

သည်တစ်ကြိမ် ဘုရားတသူမှာ တက်မုဆရာတော် တည်း မဟုတ်ပါ။

တက်မုံ၊ ဖန်မုနှင့် ကွမ်းစန်စင်တို့ သုံးဦးစလုံး တစ် ဘုရားတခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဖေကုံးလျှန်....

ဖေကုံးလျှန်ဆိုသည့် အမည်မှာ သိုင်းလောက၌ အကျော် ကျော်ကြားသည့် နာမည်တစ်လုံး ဖြစ်ပါသည်။

ဝါဆန်းတောင်၏ ဝါစဉ်ကြီး သိုင်းသမားကြီးများထဲမှ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

သိုင်းလောကသားတိုင်းက ဖေကုံးလျှန်၏အမည်ကို မရို မလုပ်ရဲကြပေ။

သို့ပိုင် တက်မုဆရာတော်၊ ဖန်မုဆရာတော်နှင့် ကျန်လု လေ့ကျင့်ရေးမှူးကြီး ကွမ်းစန်စင်တို့က ဖေကုံးလျှန် တစ်ယောက်လုံးကို မသိခဲ့ကြပေ။

တက်မုဆရာတော် အပါအဝင် သုံးဦးစလုံးက အရေးတကြီး လက်ဂါရဝပြုကြသည်။

'နောင်ကြီး ဖေကုံးလျှန် သည်းခံပါ၊ ကျုပ်တို့ စိစဉ်ဆွေး နေတဲ့အချိန်တုန်းက နောင်ကြီးဖေကုံးလျှန်ကို နေရာမပေးခဲ့ မိလို့ ခွင့်လွှတ်ပါ'

ဖေကုံးလျှန်သည် အခလောင်းများကြား အိပ်နေရာမှ ထပြီး ပြန်လည်ဂါရဝပြုသည်။

'ကိစ္စမရှိပါဘူး နောင်ကြီးကွမ်းစန်စင်၊ ကျုပ် ဦးမီးကွပ်ကဲ ကျုပ်ပဲ နာမည်ပျက်မှာပေါ့ဗျာ၊ ခုတော့ ကံကောင်း သွားလို့မပြီး နောင်ကြီးနဲ့ ဆရာတော် နာမည်ပျက်တာပေါ့၊

ဝီအသုတ်တမာမလေးက ပိပိရိရိကို ထောင်ချောက်ဆ
တာကိုးဗျ၊ ကျုပ်လဲ ဝမ်ကန်းပြောတာ တကယ်ပဲအော
မိခဲ့ပါတယ်ဗျာ'

ဖေကုံးလျှန်သည် အလွန်စိတ်တိုစိတ်ဆတ်သည်။

သို့ရာတွင် ယခုတစ်ကြိမ်၌ သူသည် တစ်လျှောက်လုံး
ပြီး နောက်လိုက်လုပ်လာခဲ့၏။

သူ ဖေကုံးလျှန်ဖြစ်ကြောင်း မည်သူကမျှလည်း
ပေ။

အလောင်းများကြား အိပ်နေရှိသော တက်မုဆရာ
ရိပ်မိသွားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဖေကုံးလျှန်မှာ ပိန်လိုလှသည်။

သို့သော် သူ့အား မည်သူမျှ မထိမဲ့မြင် မလုပ်ဝံ့ချေ

ဖေကုံးလျှန်က ဆက်ပြောနေ၏။

'နောင်ကြီးတို့ ကျုပ်ကိုမသိတာလဲ ခပ်ကောင်းကော
ပဲဗျ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျုပ်လဲ သက်ကြားအို ဖြ
မဟုတ်လား၊ သိပ်ပြီး အသုံးမတည့်တော့ဘူးလေ'

ကျွန်သည် သိုင်းသမားကြီးနှစ်ယောက်မှာမူ ထိတ်လ
သဖြင့် စကားပင် မပြောနိုင်ကြတော့ပေ။

မှုဆိုလျှင် သိုင်းသမားခြောက်ဦးသာ အသက်ရှင်ကျန်ခဲ့ရာ
ကြီးက ဂိုဏ်းချုပ်အဆင့် မရောက်သေးသည့် တကယ့်အကျော်
များ ဖြစ်နေပေသည်။

ကျန်သူများကို ပရိယာယ်များသော မိန်းကလေး ချေမှုန်း
မည်လော။

စဉ် တစ်နာရီ ပြည့်သွားဟန်တူသည်။

ကယ့်ကြောင့်ဆိုသော် နံရံကြားမှ မီးခိုး ဖြူဖြူများ
ပြည်း အူထွက်လာနေသောကြောင့်တည်း။

အား မီးခိုးမှိုင်းဖြင့် မှိုင်းတိုက်သတ်ရန် ကြံစည်နေ
မသိပေ။

က်မုဆရာတော်သည် မီးခိုးထွက်သည့်နေရာကို အထူးဂရု
ကြည့်နေ၏။

လုံးများ တဖြည်းဖြည်း ကြီးလာသည်။

လွတ်သည့် အပေါက်က တဖြည်းဖြည်း ကျယ်လာ
တွေ့ရှိလိုက်ရသည်။

က်မုဆရာတော်က အားလုံးကို သတိပေးလေ၏။

နောင်တော်တို့ အသင့် ပြင်ထားကြပါ၊ ထွက်ရပ်လမ်း
တွေ့ပြီ၊ ကံကောင်းရင် လွတ်နိုင်ပါတယ်'

ကျန်သိုင်းသမားများအားလုံး အဆင်သင့်ပြင်ထားကြ

တက်မုဆရာတော်သည် အတွင်းအားအပြည့်အဝသွင်း မီးခိုးထွက်နေသည့် ကျောက်သားအက်ကြောင်းကြားထဲ ထန်သော အတွင်းအားတစ်ချက် ရိုက်သွင်းလိုက်သည်။

'ဂုန်း'

အနည်းငယ်ဟနေသည့် ကျောက်သား ပတ်ကြားအ ရှစ်လက်မခန့် ကျယ်သွားသည်။

ကွမ်းစန်စင်က....

'အင်း....ရွှေလက်ဂုါး အတွင်းအားသိုင်းအကြောင်း ဖူးသားတာတော့ကြာပါပြီ၊ ခုမှပဲ မြင်တွေ့ရတော့တယ်၊ ကြီးမားတဲ့ အတွင်းအားသိုင်းပါပဲ'

ကွမ်းစန်စင် ရေရွတ်နေစဉ် ဖေကုံးလျှန်သည် သူ လှသော ကိုယ်ခန္ဓာကို ထိုတံခါးအက်ကြောင်းထဲသို့ ပစ်သွင်းလိုက်၏။

အတွင်း၌ မာန်သွင်းသံ၊ တိုက်ခိုက်သံများ ကြားရပြီး မီးခိုးလုံးများ တဖြည်းဖြည်း အထွက်ရပ်သွားသည်။

တက်မုဆရာတော်က အားလုံးကို ပြောကြားလိုက်

'ဝင်ကြ'

...ဘေးနှုံဖယ်ပေးသည်။

...ကွမ်းစန်စင်နှင့် ဝါခေဉ်ကြီး သိုင်းသမားကြီး နှစ် ...တို့ အစဉ်အတိုင်း ဝင်ဆည်။

...၌ မှောင်နေသော်လည်း ရိုးတိုးရိပ်တိပ် မြင်ရသည်

...လျှန်၏ လက်ချက်ဖြင့် လူနှစ်ယောက် လဲကျသေဆုံး ...။

...လှွင့်ထွက်သည့် ပြောင်းကြီးနှစ်ခုကိုလည်း စမ်းသပ် ...ရသည်။

...ကုံးလျှန်က....

'ကျောက်နံရံအစစ်မဟုတ်ဘူး၊ တံခါးကို ခလုတ်နဲ့ အဖွင့် ...လုပ်ထားတဲ့ ကျောက်နံရံအတုပဲဖြစ်တယ်၊ ဝိတ်ကာစ်ဆင့် ...ပေါက် တစ်ပေါက်ပေါက် တွေ့လိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ရ ...'

...ညီတစ်ကြိမ်တွင်တော့ ဖေကုံးလျှန် ဦးဆောင်ထွက်သွား

...ပါးဆယ်ခန့် သွားပြီးသည်နှင့် လက်မောင်းလုံးခန့်သံ ...ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် သံတံခါးကြီးတစ်ချပ် ပိတ်ဆို့ ...ကြောင်း စိတ်ပျက်စဖွယ် တွေ့ရှိရတော့သည်။

ဖေကိုးလျှန်က သံတိုင်ကြီးကို ကိုင်လှုပ်သည်၊

အနည်းငယ်လှုပ်ခါသည်မှအပ ရွေ့လျားခြင်း မရှိပေ၊

ဆရာတော်တက်မုက....

'နောင်ကြီး ဖေကိုးလျှန် မဖြစ်နိုင်ဘူးလား'

'မဖြစ်နိုင်ဘူးဆရာတော်၊ သိပ်ခိုင်ခံ့တယ်'

ထိုစဉ်မှာပင် သူတို့နှင့် တစ်ဖက်ခြား သံတံခါး အ
မည်းမည်းလူရိပ်တစ်ခုရိပ် လျှောခနဲ ရောက်ရှိလာသည်၊

'ရှူး....တိုးတိုး၊ သိပ်စကားမပြောကြပါနဲ့'

တက်မုဆရာတော်တို့အုပ်စုသည် ပထမဦး မည်သူမှန်း
ချေ၊

သို့သော် ချက်ချင်းလိုလိုပင် ထိုသူ မည်သူဖြစ်သည်ကို
လာကြ၏၊

'တုထန်ဟို'

အားလုံးက တစ်ပြိုင်တည်း ရေရွတ်မိကြ၏၊

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျုပ် တုထန်ဟိုပါ၊ ဒီတံခါးက
ရှိတယ်၊ ဒီသော့ကို ကြံဖန်ပြီးခိုးယူလာခဲ့ရတာ'

လူသည် သော့ခလောက်ကိုဖွင့်ပေးလိုက်ပြီး သံတံခါးကြီး
ကို ဆွဲဖွင့်လိုက်၏၊

တို့နောက် ခပ်တိုးတိုးပြော၏၊

'ဆရာတော်တို့ လက်ဝဲဘက်နံရံကိုစမ်းပြီး အဲဒီအတိုင်းထွက်
ပါ၊ ထွက်ပေါက် တွေ့ပါလိမ့်မယ်၊ တပည့်တော်ကတော့
ရာတော်တို့နဲ့လိုက်လို့မဖြစ်သေးဘူး၊ ခွင့်ပြုပါဦး'

ကိုဗက်သိုင်းဆရာကြီးသည် ထိုစကားကို ပြောပြီးသည်နှင့်
နဲ့ထွက်ပြေးရန် ဟန်ပြင်သည်၊

ကျမ်းစန်စင်က....

'အသက်လာကယ်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးအထူးပဲ တင်ပါတယ်
ကြီး တုထန်ဟို'

တုထန်ဟို ပြန်လှည့်လာ၏၊

'ကျေးဇူးတင်ဖို့မလိုပါဘူးဗျာ၊ ကူညီသင့်တဲ့ကိစ္စကို ကူညီ
ပဲ၊ နောင်ကြီးတို့ ထွက်လာတာအချိန်မီပဲ၊ မီးခိုးလွှတ်ပြီး
လူတို့ ရေလွှတ်တော့မယ်၊ ကျုပ်လဲ့ အရဲစွန့်ပြီးထွက်လာခဲ့
ပဲ၊ အချိန်မီ ပြန်ရဦးမယ်'

ကျမ်းစန်စင်က လက်သီးနှစ်ဖက်ဆုပ်ကိုင်ကာ ဂါရဝပြုလိုက်
၏၊

'အမြဲအနေကလေးများ ဆောင်းပါးရိုပ်ခြည် မသိ လား နောင်ကြီး၊ ကျုပ်တို့ နောင် ဘယ်လိုဆက်လုပ်ရမ တာ စဉ်းစားရတာပေါ့'

တွက်ပြေးသွားတော့မည့် တုဆန့်ဟိုသည် သိုင်းသမား များ၏အနီးသို့ ပြန်လည်ချဉ်းကပ်လာ၏။

'ကျုပ်လဲ အပြည့်အစုံတော့ မသိသေးဘူး၊ သခင်ကြီး ကျိုးထန့်ရဲ့ပြဿနာက မသေးဘူးဗျ၊ ပြဿနာတွေက အ အစပ်များလွန်းတယ်၊ သခင်မလေး ဝန် ဟိုအက်ျီအပြ ထားတဲ့မိန်းကလေးဟာ လက်ထောက်သဘောမျိုးပဲ ရှိ သူ့နောက်မှာ ကြိုးဆွဲတဲ့လူတစ်ယောက် ရှိနေတယ်'

တက်မုဆရာတော်က....

'ကွန်လုံဝမ် ဆိုတာလား'

'အတတ် မပြောနိုင်ဘူး'

'လူကို မမြင်ဖူးဘူးလား'

'မြင်တော့မြင်ရတယ်၊ ဒါပေမယ့်မသဲကွဲဘူး၊မျက်နှာရှင်းရှင်း မဟုတ်ဘူး၊ ကဲ...ကျုပ်ဖြန့်းတဲ့အချိန်တွေ သိပ်များသွား ပြေးလိုက်ဦးမယ်ဗျို့၊ ကျုပ်ပြောတဲ့အတိုင်း လက်ဝဲဘက်နံ လက်နဲ့စမ်းပြီး သွားကြနော်'

တက်မုဆရာတော်အပါအဝင် သိုင်းသမားကြီး ခြောက်ဦး သူတို့အား လာရောက်ကယ်တင်ပြီး ပြန်လည်ထွက်ပြေး သည့် တိဗက်သိုင်းဆရာကြီး တုဆန့်ဟိုအား ဦးညွတ် ပြောလိုက်မိတော့သည်။

မကျေးလျှန့်က တက်မုဆရာတော်အား လှမ်းပြော၏၊

'ဆရာတော်....တိဗက် ဆရာကြီးရယ်၊ ဟို ရုပ်ချောချော ထားတဲ့လူငယ်ရယ်၊ ဟို တိရစ္ဆာန်လိုလို မျောက်လိုလို လို သူငယ်ရယ်၊ သုံးယောက်ဟာ အဆက်အစပ်များ ရှိ းမသိဘူး'

တက်မုဆရာတော်က ခေါင်းညိတ်ရင်း....

'ကျုပ်သတိထားမိသလောက်တော့ သူတို့သုံးဦး တွဲဝင်လာ တာပဲ'

'ဒါဆိုရင် အဆက်အစပ်ရှိရမယ်'

'ရှိနိုင်ပါတယ်'

'ဟို မျောက်လိုလိုသူငယ်နဲ့ ဟိုသူငယ်ကတော့ ဂိုဏ်းတူ ညီ ကိုလား ဘာလားပဲ'

'ဟုတ်တယ်၊ ဆေးမိထားတဲ့လူငယ်ကို ဟိုသူငယ်က အင် မတန် သံယောဇဉ်ကြီးနေတာပဲ၊ နောင်တော်က ဒီသူငယ်ကို

အင်္ဂါဖြူမိန်းကလေးလက်ထဲ ချန်မထားခဲ့ချင်ဘူး၊ ကျုပ်ကနေ့ခင်တော်ကို အတင်းခေါ်လာရတာ'

ထိုစကားကိုပြောသူမှာ ဖန်မုဆရာတော် ဖြစ်သည်။

ဖေကုံးလျှန်က....

'အဲဒီ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် တိုက်ခိုက်ပုံက အင်မတန်ကြမ်းတယ်၊ ဘယ်သူ့ တပည့်တွေလဲမသိဘူး'

တက်မုဆရာတော်က ဝန်ခံ၏။

'ဟုတ်ပါတယ်၊ သူတို့ကတော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ထမင်းစားရေသောက် တိုက်ခိုက်နေကြတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် တိုက်ကွက်တွေက လျှို့ဝှက်နက်နဲလွန်းလို့ မနည်းကြည့်ထွက်အောင်ကြည့်နေရတယ်၊ ခက်တာက သူတို့တိုက်ကွက်တွေဟာ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံရဲ့ ထူးခြားတဲ့တိုက်ကွက်တွေ ဖြစ်နေတာပဲ၊ ဒီတော့ ခန့်မှန်းရခက်နေတာပေါ့'

ကွမ်းစန်စင်က....

'သူတို့အသက်အရွယ်နဲ့ နှိုင်းယှဉ်ရင် သူတို့ ရရှိနေတဲ့ပညာက ပိုများနေတယ်'

တက်မုဆရာတော်က ခေါင်းညိတ်၏။

'မှန်တယ်၊ ဟိုသူငယ်နဲ့ ကျုပ် တစ်ကြိမ်တိုက်ခဲ့တယ်၊ သူ့ကျင့်အားပညာ ဘယ်အဆင့်အထိ ရောက်နေတယ်ဆိုတာ ကျုပ် မခန့်မှန်းနိုင်ခဲ့ဘူး၊ သူကသာ နောက်မဆုတ်ဘဲ ဆက်တိုက်ရင် ကျုပ်အဖို့တော့ ပြဿနာပဲ'

ကွမ်းစန်စင်က တစ်ချက်ထောက်ပြသည်။

'ထိပက်ဆရာကြီးကတော့ ဟိုမိန်းကလေးရဲ့ အဆိပ်ဆေးကို တိုက်ထုတ်တာမှာ ထိပက်ဆရာကြီးရဲ့ တွဲဖက်မှုမ ထိပက်ဆရာကြီး ထိပက်ဟန့်မတူဘူးဗျ'

ဖေကုံးလျှန်က ရယ်ရင်း....

'အဆိပ်မေ့ ဆေးထိမှတော့ ကျုပ်တို့ကို သာကယ်ပါမလား၊ ဆရာကြီးဟာ သူ့နည်းသူ့ဟန်နဲ့ ဝမ်ဒေဂဟာကြီးရဲ့ အရှုပ်အထွေးကို ဖော်ထုတ်နေပုံရတယ်'

သိုင်းဆရာကြီးများသည် စကားတပြော်ပြောနှင့် လျှောက်လာကြသည်။

ဖေကုံးလျှန်သည် လက်ဝဲဘက်နံရံကို လက်မလွှတ်ဘဲ ဦးဆောင်၍လျှောက်သည်။ ပြေပြစ်သောလမ်း၊ လှေကားထစ်များရှိသောလမ်း အစရှိသည်တို့ကို ကျော်ဖြတ်လာကြရ၏။

မိုင်ဝက်ခန့်လျှောက်မိသောအခါ ပိုရှုတ်သည့်နေရာတစ်နေရာ ရောက်လာကြ၏။

ရှုရှိုက်ရသည့် အနံ့အသက်ကလည်း မကောင်းလှ... ဉာဉ်ဥမင်လမ်းကို လူအသုံးပြုနည်းကြောင်း ထိုအချက်က သ... ဆေပြနေ၏။

ကွမ်းစန်စင်က မှတ်ချက်ချသည်။

'ဝမ်ဂေဟာကြီးရဲ့ အောက်မှာရှိတဲ့ လိုဏ်ခေါင်းတွေ... ကြွက်တွင်းတွေလို ဖြစ်နေတယ်၊ တုထန်ဟို ပြောတဲ့အတို... မလျှောက်ဘဲနဲ့ ကျုပ်တို့ စိတ်ထင်တိုင်း လျှောက်သွား... နောက်ထပ် ဆောင်ချောက်တစ်ခုထဲ ရောက်သွားနိုင်တ...

ဖေကုံးလျှန်က ရယ်ရင်း....

'သိပ်မသေချာတာပေါ့ဗျာ'

တက်မုဆရာတော်က လေးလေးနက်နက် ပြောလေ၏။

'ကျုပ်လဲ မိန်းကလေးပြောတဲ့စကားတွေကို ယုံလာပ... သခင်ကြီးဝမ်ကျုံးထန်ဆိုတဲ့ဓကာကြီးဟာ ထင်ရှားကျော်ကြ... သလောက် ကိုယ်ကျိုးအတွက် လုပ်ခဲ့ပုံရတယ်၊ ဘယ်ရိုးသာ... လူမှ ကိုယ့်ခြံဝင်းအောက်မှာ ဒီလောက်များတဲ့ မြေအော... ဥမင်လမ်းတွေ တူးထားမှာမဟုတ်ဘူး၊ သိုင်းလောကထဲ... အထက်လစ်းဂိုဏ်းသားတွေဟာ သူ့ရဲ့ကောင်းသတင်းကြေ... သူ့စကားတွေကို အလွယ်တကူ ယုံကြည်မိကြတယ်၊ သူ... ဒီအကာအကွယ်နဲ့ ပုစရိုက်မှုတွေ တော်တော်များများ လုပ်... သလား မဆိုနိုင်ဘူး'

ကွမ်းစန်စင်က....

'တာပဲဖြစ်ဖြစ် ဝမ်ကျုံးထန်ဟာ အထက်ဂိုဏ်းသား တော်... တော်များများကို ကယ်ခဲ့တာအမှန်ပဲ'

တက်မုဆရာတော်က လေးလေးနက်နက် ကန့်ကွက်သည်။

'ဒါဟာ သူ့အတွက် မျက်နှာဖုံးကောင်းတစ်ခု ဖြစ်နိုင်တာ... ပေါ့၊ ဒီလိုကယ်ခဲ့တာကိုကြည့်ပြီး အထက်လမ်းဂိုဏ်းသားတွေ... ဟာ သူ့အပေါ် အမြင်ကြည်လင်ခဲ့တယ်၊ သူ့ကို အထက်လမ်း... ဂိုဏ်းသားလို့ပဲ ယူဆခဲ့ကြပါတယ်'

တိုစဉ်....

ဖေကုံးလျှန်က လှမ်းအော်လေ၏။

'လမ်းဆုံးရောက်ပြီလို့ ထင်တယ်ဗျို့'

မှန်သည်။

သူတို့အားလုံး ရှေ့သို့လှမ်းကြည့်သောအခါ အလင်းရောင်... ...န်းတစ်ခု ထိုးကျနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထို့ကြောင့်....

အားလုံး ခပ်သွက်သွက် လျှောက်သွားကြသည်။

'ဟာ'

သိုင်းသမားကြီးများအားလုံး ရင်မောသွားကြသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်....

သူတို့အားလုံး မော့ကြည့်သောအခါ ကောင်းကင်ပြာ[ကြီး]ကို ခပ်ဝိုင်းဝိုင်းကလေး တွေ့နေရသောကြောင့်တည်း။

ဝမ်ဂေဟာသည် မြေအောက်ဥမင်လမ်း၏ ထွက်ပေါက်ရေတွင်းတစ်ခုအဖြစ် ဖန်တီးထားသည်။

တွင်းနံရံများ၌ ကိုင်တွယ်စရာမရှိသဖြင့် ထိုမျှမြင့်သောအ[မြင့်]ကို မည်သူမျှ ခုန်ပျံမတက်နိုင်ဘဲ ရှိနေလေ၏။

တက်မုဆရာတော်သည် မော့ကြည့်ပြီး မှတ်ချက်ချသ[ည်]

'ဝမ်ကျုံးထန်ဟာ ကျုပ်ထင်ထားသလို ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းသ[ား] ဖြစ်ဖို့ကတော့ အတော့်ကို ဝေးချာနေပြီ'

ကွမ်းစန်စင်ကလည်း ခေါင်းညိတ်သည်။

'တပည့်တော်တောင် လက်ခံချင်လာပါပြီ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဆိုတော့ ထွက်ပေါက်ဖန်တီးထားပုံက စိတ်ကူးသိပ်ကောင်း[ပါ]တယ်'

ဖေကုံးလျှန်က....

'ဒါပေမယ့် သူ့ထွက်ပေါက်က ဘာထွက်ပေါက်လဲ ဘာမှ တွယ်စရာမှ မရှိတော့ဘဲ'

[တက်]မုဆရာတော်က ရယ်ရင်း....

'ကျုပ်တို့မှာ ကြိုးခွေတစ်ခွေပါရင်တော့ လွယ်လွယ်နဲ့ တက်[နိုင်]တာပဲ၊ သူတို့ ဒီထွက်ပေါက်ကိုသုံးရင် ကြိုးခွေယူလာကြမှာ[ပေါ့]'

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အပြန်အလှန် စကားပြောနေ[စဉ်] ရေတွင်း အပေါက်ဝအပေါ်မှ လှမ်းခေါ်သံကြားရ၏။

'ဟို့... နောင်ကြီး ကွမ်းစန်စင်'

လူအားလုံး ဝမ်းသာအားရ မော့ကြည့်လိုက်၏။

ရေတွင်းအဝ၌ လူဦးခေါင်းသေးသေးကလေး မြင်ရသည်။

လူတို့အားလုံး အံ့သြသွားကြ၏။

ထိုလူကား ညသိမ်းငှက် ဝမ်ကန်းတည်း။

'ဝမ်ကန်း....မင်း....မင်း'

'ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ် ဝမ်ကန်းပါ၊ ကဲ....'

[သူ]သည် တစ်စုံတစ်ခုကို လွှတ်ချလိုက်၏။

ရှည်လျားသောကြိုးခွေကြီး ကျလာသည်။

ဝမ်ကန်းသည် တစ်ဖက်အစကို ရေတွင်းနှုတ်ခမ်း၌ သ
ဖြင့် ချိတ်တွယ်ထားလေ၏။

'တက်ခဲ့ကြတော့'

ရှေးဦးစွာ ဖေကူးလျှန် တက်လာ၏။

ထို့နောက်....

နာမည်မသိရသေးသော ဝါစဉ်ကြီးသိုင်းဆရာနှစ်ယော

ထို့နောက်....

ကွမ်းနေ့်စင်၊ ထို့နောက် ဖန်မုဆရာတော်၊ ထို့နေ
တက်မုဆရာတော်။

လူအားလုံး စုံသောအခါ သူတို့ သစ်တောတစ်ခုထဲ ရေ
နေသည်ကို တွေ့ရပြီး ဇရပ်ဟောင်းကြီးတစ်ဆောင်ကို
တွေ့ရသည်။

တက်မုဆရာတော် အပါအဝင်စုစုပေါင်းသိုင်းသမားရှ
ယောက်ကိုကြည့်ပြီး ဝမ်ကန်း အုံ့သြနေ၏။

'ဘယ်လို ဖြစ်လာကြတာလဲ၊ အားလုံးနီးပါး ကျ
ပါပဲလား'

ကွမ်းစန့်စင်က....

ကုန်ဘဲခံနိုင်မလား၊ မင်းပဲ ကျုပ်တို့ကို ထောင်ချောက်ထဲ
က်တာ မဟုတ်လား'

'ကြံကြံဖန်ဖန်နောင်ကြီးရာ၊ ဒီလိုမစွပ်စွဲပါနဲ့၊ ကျုပ်စေတနာ
အလကားဖြစ်ကုန်ပါမယ်'

'ဘာ အလကားဖြစ်ရမှာလဲ၊ မင်းစေတနာကြောင့် လူကိုး
က် အောက်မှာသေခဲ့ပြီ၊ အောက်မှာ ထောင်ချောက်ရှိနေ
ဆိုတာ မင်းသိနေတယ်မဟုတ်လား'

'မြေအောက်ဥမင်လမ်း ရှိတယ်ဆိုတာပဲ သိပါတယ်၊ ထောင်
က်ရှိတယ်ဆိုတာတော့ မသိပါဘူး'

'အား....မင်း ဖွင့်ပေးလိုက်တဲ့ ဥမင်လမ်းထဲဝင်ပြီး အားလုံး
ရောက်ကုန်တာပဲ၊ မင်းနဲ့ကျုပ်တို့နဲ့ ရန်ကြွေးကတော့
သက် မပြေတော့ဘူး'

ဝမ်ကန်းက ဗျက်စိမျက်နှာပျက်သွက် ပြောသည်။

'နောင်ကြီးကွမ်းစန့်စင်၊ နောင်ကြီးတို့ကို ရေတွင်းပျက်ထဲက
ကယ်တာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ စဉ်းစားပါဦးဗျာ၊ နောင်ကြီး
မြေအောက်လမ်းပြပြီးတော့ ကျုပ် အဲဒီမှာ စောင့်နေခဲ့
တယ်၊ ဝါဒပမယ့် အဲဒီထဲက သိုင်းသမားဆယ်ယောက် ဝိုင်း
ကြည့် ခွေးပြေးဝက်ပြေး ပြေးလာခဲ့ရပါတယ်၊ ဟောဒီမှာ
ခုံးကို ကြည့်ပါဦး၊ ဓားဒဏ်ရာတစ်ချက် ရထားတယ်'

ကွမ်းစန်စင်ကိုကြည့်သောအခါ ဒဏ်ရာ အတော်ကြီးကြောင်း တွေ့ရ၏။

ဝမ်ကန်း အကြောပိတ်ထားဟန်တူသည်။

သွေး အလွန်အကျွံ မထွက်တော့ပေ။

သူ ဆက်ရှင်း၏။

'အဲဒီနေရာက ခွေးပြေး ဝက်ပြေး ပြေးလာပြီး... နောင်ကြီးတို့ ဒုက္ခရောက်ပြီဆိုတာ ရိပ်မိပါတယ်၊ ဒါ... ကျုပ် ဟောဒီတောထဲ ပြေးရင်းလွှားရင်း ဝမ်ဂေဟာ... တချို့ ဒီရေတွင်းထဲက ထွက်လာတာ တွေ့ဖူးထားတော... နေရာဟာ လျှို့ဝှက်ထွက်ပေါက်တစ်ခုဆိုတာရိပ်မိထားပါ... ဒါကြောင့် ကြိုးတစ်ခွေနဲ့ ဒီမှာ လာစောင့်နေတာပါ၊ စည်... ပါဦး နောင်ကြီးရာ'

တက်မုဆရာတော်က ချောင်းဟန့်လိုက်သဖြင့် ကွမ်း... ရပ်တန့်သွားသည်။

တက်မုဆရာတော်က ခပ်တိုးတိုးပင်ပြောသည်။

'နောင်ကြီးကွမ်းစန်စင်၊ သူပြောတာတွေဟာ စဉ်း... တော့ ကောင်းပါတယ်၊ ဒိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့'

ကွမ်းစန်စင်က လေသံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

'...ရာတော်....ဝမ်ကန်းဟာ တပည့်တော်တို့ရဲ့ ကျွန်လုဂိုဏ်း... ...လေးယောက်ကို သတ်ဖြတ်ခဲ့ပါတယ်'

...စကားကို ဝမ်ကန်း ကြားသွားသည်။

'...နောင်ကြီး ကွမ်းစန်စင်၊ ကျွန်လုဂိုဏ်းသားလေးယောက်ကို ...မသတ်ဘူးဗျ၊ အထင်မမှားပါနဲ့၊ ကျုပ်က သူတို့သေနေ... ...ကို မြင်တွေ့ခဲ့တဲ့ လူပါဗျ'

...မ်းစန်စင်သည် စိတ်မထိန်းနိုင်ဘဲ ပြန်လည် အော်ငေါက်... ...လေ၏။

'...ဟ်စမ်း....မင်းမသတ်ရင် ဘယ်သူ သတ်မှာလဲ'

'...လိုတော့ အရမ်းမပြောပါနဲ့၊ နောင်ကြီး ကွမ်းစန်စင်ဟာ ...ရှိပါ'

'...အား....ပညာရှိလို့ မင်းကို စွပ်စွဲနေတာပဲ'

...မ်ကန်း စိတ်ညစ်သွားဟန်ဖြင့် ခေါင်းကုတ်သည်။

...မုဆရာတော်က ညည်းညည်းညူညူ ပြောမိလေ၏။

'...ဂိုဏ်းလောကပြဿနာဆိုတာ ယန်စီမြစ်ထဲကလှိုင်းတွေလို ...ား၊ လှိုင်းတံပိုး ရိုက်ခတ်ပြီးသွားလို့ ပြီးသွားပြီမထင်နဲ့၊ ...ပြီးသွားရင် နောက်တစ်လုံးက ဆက်တိုက်ပါလာတာပဲ၊ ...မပြီးနိုင်တော့ပါကလား'

ကွမ်းစန်စင်သည် တက်မုဆရာတော်ကို မဆန့်ကျင်

သို့သော်....

သူ၏ကျွန်လုဂိုဏ်းသားအချို့ သေဆုံးမှုတွင် ညသိ
ဝမ်ကန်းတစ်ယောက် ပါဝင်ပတ်သက်နေသဖြင့် ဆရ
များကို လျှစ်လျူရှုထားပြီး သူ့ကိစ္စကိုသာ ပြန်ဆက်
သည်။

ဆွမ်းခံရင်း ငှက်သင့်သူမှာ ဝမ်ကန်း ဖြစ်နေလေသ
တက်မုဆရာတော် တွေး၏။

ကျွန်လုဂိုဏ်းနှင့် ပတ်သက်သည့်ကိစ္စများ ဖြစ်
ဆရာတော်ကလည်း ပြန်သည် လျှစ်လျူရှုရလေတော့

❖

အခန်း (၁၉)

ဇရပ်ထဲမှ တွေ့ဆုံပွဲ

'အဖြစ်က ဒီလိုပါ၊ ကျွန်လုဂိုဏ်းသား လူသေလေးယောက်
ဆီက ရတနာအချို့ကို ကျုပ် ရှာဖွေရရှိခဲ့တာပါ၊ ကျုပ် သူတို့
ကို မသတ်ပါဘူး'

'ဟား.... ဟား.... ဟား.... တော်တော် ယုံစရာကောင်းတဲ့
ဖောင်ခြေပါလား၊သူတို့က လူသတ်ခဲ့ပြီးမှပစ္စည်းတွေကို ဒီအတိုင်း
ထားပစ်ခဲ့မှာလား'

'ထားခဲ့ပါတယ်ဗျာ၊ နောင်ကြီးကွန်းစန်စင်လဲ သိသားပဲ၊
လိုင်းလောကသား ဆိုတာက အတော်ခက်တယ်၊ တချို့က
ရတနာထက် အသက်ကို တန်ဖိုးထားတယ်၊ တချို့က အသက်

ထက် သိုင်းပညာကို တန်ဖိုးထားတယ်၊ နောင်ကြီးရဲ့ ကျွန် ဂိုဏ်းသားတွေကို သတ်သွားတဲ့ လူတွေက ရတနာကြော ဟုတ်ချင်မှဟုတ်မှာပေါ့'

ညသိမ်းငှက် ဝမ်ကန်းဆိုသည်မှာ ခေါးပြတစ်ဦးသာ ဖြ သည်။

သိုင်းပညာ အတော်ကလေး တတ်ကျွမ်းသဖြင့် ကျား စောင်ပံ့ဘပ်ပေးထားသလို ဆိုးချင်တိုင်းဆိုးနေသူ ဖြစ်၏။

သို့သော် သူ ယခုပြောပြနေသည့် အချက်များကိုမူ ကွမ်း စင်အနေဖြင့် လက်မခံမဖြစ် လက်ခံရမလိုဖြစ်နေသည်။

'သူတို့မှာ ဘာရတနာတွေ ပါလာခဲ့သလဲ'

'နန်းတွင်းရတနာတချို့ပါပဲ'

'ကျုပ်ရဲ့ ဂိုဏ်းသားတွေနဲ့ ရတနာနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး'

'အဲဒါ ထူးဆန်းတာပေါ့၊ သူတို့ဆီက ပုလဲတွေရလိုက်တယ် လိမ်ညာပြောတယ်ဆိုရင် ခုချက်ချင်း သွေးအန်ပါစေဗျာ၊ အဲ လိုကို ကျိန်ရဲပါတယ်'

ကွမ်းစန်စင် ဒေါသထွက်လာသည်။

'အဲဒီပုလဲဆိုရင် ပိုဆိုးသေးတယ်၊ ကျွန်လုဂိုဏ်းဟာ ခေါးပြ ဂိုဏ်းမဟုတ်ဘူး၊ ဘယ်တော့မှ နန်းတော်ထဲဝင်ပြီး ပုလဲ မခိုး ဘူး'

'နောင်ကြီးမှားနေပါပြီ၊ ကျုပ်က နောင်ကြီးရဲ့ ဂိုဏ်းသား နန်းတော်ထဲဝင်ပြီး ပုလဲခိုးတယ်လို့ လုံးဝမဆိုပါဘူးဗျာ၊ ဆီက ပုလဲရတနာတွေ ရခဲ့တယ်လို့ပဲ ပြောခဲ့ပါတယ်'

ကွမ်းစန်စင်က ခေါက်လိုက်၏။

'ပြစမ်းပါဦး၊ ဘယ်လိုပုလဲမျိုးလဲ'

ဝမ်ကန်းက လျှင်မြန်စွာ နှိုက်ယူပြီးပြ၏။

ပုလဲများသည် လက်ဖဝါးပေါ်၌ တောက်ပပြောင်လက်နေ သည်။

'ဟောဒီလိုပုလဲမျိုး နှစ်ဆယ့်လေးလုံးကို ရှာဖွေ တွေ့ခဲ့ပါ ယ်၊ နောင်ကြီးတို့လို လူမျိုးတွေအတွက်တော့ ဒီပုလဲတွေက တန်ဖိုးမရှိပါဘူး၊ ကျုပ်လို ခေါးပြတစ်ဦး အဖို့ကတော့ ယ်လောဘတက်စရာတွေပါဗျာ'

ကွမ်းစန်စင်မှာ ဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိဘဲ ဖြစ်သွားတော့ သည်။

'ကောင်းပြီ၊ ဒီကိစ္စရှင်းဖို့ မင်းလိုက်ခဲ့ပါ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနဲ့ ပြီး ရှင်းပြပါ'

'ဗျာ....ဒါကတော့ဗျာ'

ကွမ်းစန်စင်သည် တက်မုဆရာတော်နှင့်တကွ သေ
လွတ်မြောက်လာသည့် သိုင်းသမားများ အားလုံးကို ဦး
ဂါရဝပြုလိုက်ပြီး....

'တပည့်တော်ကို ခွင့်ပြုတော်မူပါ၊ ဟောဒီက ဝမ်
ပြဿနာတချို့ ဖြေရှင်းရဦးမှာမို့ ထွက်ခွာခွင့်ပြုပါ'

တက်မုဆရာတော်က ခေါင်းညိတ်ပြသဖြင့် ကွမ်းစန်စင်
ဝမ်ကာန်းအား အတင်းအဓမ္မ ဆွဲခေါ်သွားလေတော့၏။

သူတို့ ခရီးပြင်းနှင်လာသဖြင့် တက်မုဆရာတော်အုပ်
အတော်ကလေး ဝေးကွာလာသည်။

ဝမ်ကာန်းက...

'နောင်ကြီးကွမ်းစန်စင်၊ ကျုပ်ကို ဒီလို အတင်းအဓမ္မ
မလုပ်နဲ့ဗျာ၊ နောင်ကြီးကသာ သဘောတူမယ်ဆိုရင် ကျုပ်
နဲ့ တစ်ဦးချင်းတိုက်ဖို့ အဆင်သင့်ပါဗျ'

ကွမ်းစန်စင်မှာ ဒေါသထောင်းခနဲ ထွက်သွား၏။

'ကောင်းပြီ၊ မင်းက ပြိုင်ချင်တယ်ဆိုရင် ငါဘာမှမပြ
ဘူး၊ မင်းကြိုက်ရာလက်နက် ထုတ်ပါ၊ ငါကတော့ လက်
မလိုပါဘူး'

ဤစကားမှာ မှန်သောသစ္စာစကားပင်ဖြစ်၏။

ညသိမ်းငှက်ဝမ်ကာန်းမှာ လမ်းခွဲ့ပြာတစ်ဦးသာ ဖြစ်၏။

သိုင်းပညာကလေး အနည်းငယ်ကောင်းနေသဖြင့် အောက်
လမ်း သိုင်းလောကတွင် အခေါ်အဝေါ် နာမည်ရနေခြင်း ဖြစ်
သည်။

ကွမ်းစန်စင်မှာ နာမည်ကျော်ကြား ထင်ရှားလှသော ကျွန်
လုဂိုဏ်းကြီး၏ လေ့ကျင့်ရေးမှူးကြီး ဖြစ်သည်။

ကွမ်းစန်စင်၏ အဝတ်အစားများ စုတ်ပြတ်လျက် အဖ
တစ်ရာနှင့် ဖြစ်နေသော်လည်း သူ့မျက်လုံးများ၏ တောက်ပမှု
က သူ့အတွင်းအားပညာအဆင့်ကို ဖော်ထုတ်ပြသလျက်ရှိသည်။

သူ့အနေဖြင့် ဝမ်ကာန်းလိုလူမျိုးကို တိုက်ခိုက်ရန် လက်နက်
လုံးဝမလိုချေ။

စင်စစ်....

ဝမ်ကာန်းကလည်း ဤအချက်ကို မသိမဟုတ်။

ကျွန်လုဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဓရှ့ရောက်သွားပြီး အကျယ်အကျယ်
မငြိမ်းဖွယ်ဖြစ်နေပါက သူသာ ဒုက္ခရောက်ရမည်ဟု ကြိုတင်
တွက်ဆထားသောကြောင့်ဖြစ်လိုရာဖြစ်ဟုစိန်ခေါ်လိုက်ခြင်းသာ
ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်ချက်မှာ ကွမ်းစန်စင်ကို ချီးကျူးသင့်သည့်အချက်
ဖြစ်သည်။

သူသည် ဝမ်ကန်းလိုလူမျိုးကို ဆယ်ကျော် မတိုက်ရဘဲ အသာတကြည် ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်နိုင်သည်၊

အကြောပိတ်ပြီး ဖမ်းသွားပါက ဝမ်ကန်းအဲနေနှင့် မည်သူမျှ တတ်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ချေ၊

သို့သော် ကွမ်းစန်စင်သည် ဤသို့မပြုဘဲ ဝမ်ကန်း၏ ခေါ်မှုကို လက်ခံလေ၏၊

'ဝမ်ကန်း၊ မပြိုင်ခင် ငါတစ်ခုမေးမယ်၊ ငါတို့ ဂိုဏ်းသား လေးယောက်ကိုသတ်တဲ့ တရားခံကိုသာပြောပါ၊ မင်းနဲ့ငါ ပြိုင်ဖို့ မလိုတော့ပါဘူး၊ ငါလဲမပြိုင်ချင်ပါဘူး'

'လူသတ်ကောင် သုံးယောက်ဟာ အင်မတန် ရက်စက်တယ်ဗျ၊ ကျုပ်လဲ မပြောရဲဘူး'

'ကောင်းပြီ၊ ဒီလိုဆိုရင် ပြိုင်ကြရုံပဲရှိတော့တာပေါ့'

ကွမ်းစန်စင်က ဝမ်ကန်းအား ဦးစွာတိုက်ခိုက်ရန် အချက်ပြသည်၊

'အီး....အား....အား'

ထိုစဉ် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ငယ်သံပါအောင် အော်ဟစ်လိုက်သည့် စူးစူးရှရှ အသံများကြောင့် ကွမ်းစန်စင်နှင့် ဝမ်ကန်း

တို့မှာ မြောက်ထားသည့်လက်များကို ပြန်ချလျက် အသံလာရာသို့ လှည့်ကြည့်မိ၏၊

ဝမ်ကန်းသည် စူးစမ်းလိုဟန်ရှိနေသည့် ကွမ်းစန်စင်၏အရိပ်အကဲကိုကြည့်ကာ စိတ်သက်သာရာရသွားသည်၊

'နောင်ကြီး ကွမ်းစန်စင်၊ အော်သံကတော့ ကြောက်အားလန့်အား အော်လိုက်တဲ့အသံပဲဗျ၊ လူတစ်ယောက် အသတ်ခံရကာနီး အော်တဲ့အသံမျိုး ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကျုပ် လောင်းကြေးပြောရဲတယ်၊ နောင်ကြီးသာ ဆန္ဒရှိမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့တိုက်ပွဲကို ခဏရပ်ဆိုင်းလိုက်ကြရအောင်၊ နောင် အချိန်မရွေး တိုက်နိုင်တာပဲဗျာ'

ကွမ်းစန်စင်သည် ဝမ်ကန်းကို စူးရှစွာ တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

'ကောင်းပြီ၊ နောင်မှ တိုက်ကြတာပေါ့၊ အသံကြားတဲ့ဆီသွားစုံစမ်းကြရအောင်'

ကွမ်းစန်စင်နှင့် ဝမ်ကန်းတို့ အလျင်အမြန် ပြေးလာကြသော်လည်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှား လုပ်နေသည့် အရာဟူ၍ တစ်ခုမျှ မရှိတော့ပါ၊

အလောင်းလေးလောင်းသာ တုံးလုံးပက်လက် လဲကျသေဆုံးနေကြောင်း တွေ့ရတော့သည်၊

ကျွမ်းစန့်စင်သည် အမြင့်ဆုံး သစ်ပင်ပေါ်သို့ တစ်ကိုင်းချင်း ခုန်တက်သွား၏။

ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်ရှစ်မျက်နှာကို လိုက်လံ ကြည့်ရှုသော် လည်း လူသူအရိပ်အယောင်ဟူ၍ လုံးဝမတွေ့ရပါ။

သူ ပြန်၍ခုန်ဆင်းလာသည်။

သူဆင်းလာသောအခါ ဝမ်ကန်းတစ်ယောက် အလော များကို ငုံ့ကြည့်နေကြောင်း တွေ့ရ၏။

'ဘာတွေ့သလဲ'

ကျွမ်းစန့်စင်ကို ဝမ်ကန်း မော့ကြည့်၏။

'ဘာမှမတွေ့ဘူး၊ ဘာဇာတ်ရာမှမရှိဘူး'

'မင်း အကုန်လုံး လှန်လှောကြည့်ပြီးလို့လား'

'ဘယ်ကြည့်ရဲမလဲ၊ သူတို့က နာယ်နည်းနဲ့ သေတာမှန်းမှ တာ၊ တက်မုဆရာတော်တို့ကို ပင့်ခေါ်ပြီး ကြည့်ခိုင်းရင်မ တစ်ချက်တည်းနဲ့ ကြည့်တတ်မယ်ထင်တာပဲ'

ကျွမ်းစန့်စင်က....

'မင်းမှာ ဓားရှည်ကြီးတစ်ချောင်းရှိနေကာပဲ၊ အလော တွေ မကိုင်ဝံ့ရင် ဓားနဲ့လှန်လှောကြည့်ပေါ့ကွာ'

ဝမ်ကန်းသည် လူသေတစ်ခုလောင်းကို ဓားနှင့်ထိုးကော်လှန် ကြည့်ရာ မျက်နှာပေါ်လာသည်။

ဝမ်ကန်း မျက်လုံးပြူးသွား၏။

ချက်ချင်းပင် လှမ်းပြောသည်။

'နောင်ကြီးကျွမ်းစန့်စင်၊ ဟောဒီလူကို သိသလားဗျ'

ကျွမ်းစန့်စင် ခေါင်းခါသည်။

'မသိဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ နောင်ကြီးတို့ဂိုဏ်းသားလေးယောက် သတ်တဲ့ လူသုံးယောက်ထဲမှာ သူတစ်ယောက်ပါတယ်၊ သူ့မှာ ရှာဖွေကြည့်ရင် သဲလွန်စတစ်ခုခုတော့ ရနိုင်မယ်လို့ထင် တယ်'

ကျွမ်းစန့်စင်သည် ဝမ်ကန်း၏လက်ထဲမှ ဓားကို လှမ်းယူပြီး အလောင်း၏အဝတ်အစားများကို ဓားနှင့်ထိုးခွဲလျက် လှန် လှပ်သည်။

ပုလဲခြောက်လုံးသည် ထိုအလောင်း၏ အတွင်းအိတ်ထဲမှ မြေသို့ လိမ့်ဆင်းလာလေတော့သည်။

ဝမ်ကန်းက ပုလဲခြောက်လုံးကိုကောက်ယူပြီး ကျွမ်းစန့်စင် လက်ထဲသို့လှမ်းပေးသည်။

'နောင်ကြီးမျှော်မြင်ပါပဲ၊ သူ နောင်ကြီးတို့ဂိုဏ်းသားတွေ ဆီက ပုလဲတွေယူလာသေးသဗျ၊ ကျုပ်ရခဲ့တာတွေကို သူ မမြင်မိလို့ပဲဖြစ်လိမ့်မယ်'

ကွမ်းစန်စင်မှာ စိတ်ထဲမှာ မသက်မသာဖြစ်သွားသည်၊

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဝမ်ကန်းပြောသည့် စကားမှာ မှန်နိုင်ကြောင်း တွေ့လာရသောကြောင့် ဖြစ်သည်၊

ကွမ်းစန်စင်သည် ပုလဲခြောက်လုံးအနက်မှ တစ်လုံးကို ယူသည်၊

'ကျန်တဲ့ငါးလုံးကို မင်းပဲယူပါတော့၊ တစ်လုံးတော့ ကျ ယူသွားမယ်၊ ဒီပုလဲလုံးတွေကို ကျုပ်ဂိုဏ်းသားတွေ ဘယ် ယူလာတယ်ဆိုတာ သဲလွန်စရှာချင်လို့ပါ'

ဝမ်ကန်း ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွား၏၊

'ကျုပ်တော့ တကယ်ပဲ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ၊ နောင် ကွမ်းစန်စင်က ကျုပ်ကို အထင်မှားနေတော့ ကျုပ်လဲ ရှင်းမပြတတ်ဘူး ဖြစ်နေတယ်၊ နောင်ကြီးတို့ဂိုဏ်းသားတွေ ကျုပ်လို လမ်းခွဲးပြတစ်ယောက်က ဘယ်လိုလုပ်သတ်ဝံ့ ဗျာ'

'ဒါလဲဟုတ်တာပဲ'

ဟု ကွမ်းစန်စင်က တွေးသည်၊

ကွမ်းစန်စင်က....

'ကဲ....ဒီလိုဆိုရင် မင်းနဲ့ကျုပ် ဘာမှ အငြင်းပွားနေစရာ တော့ဘူး၊ ရေတွင်း ထွက်ပေါက်နားမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ မှုဆရာတော်တို့ ဖန်မှုဆရာတော်တို့ဆီ ခပ်မြန်မြန်ပြန်ပြေး တော့မယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဝမ်ဂေဟာကြီးရဲ့ ပြတ်မှုမပြတ်သေးတာပဲ'

'ဟုတ်တယ်၊ နောင်ကြီးကွမ်းစန်စင်ကသာ သဘောတူတယ် ကျုပ်လဲ အဲဒီကို ပြန်လိုက်ခဲ့လိုပါတယ်'

'ဘာဖြစ်လို့သဘောမတူရမှာလဲ၊ လိုက်ခဲ့ပါ'

ကွမ်းစန်စင်နှင့် ဝမ်ကန်းတို့သည် ကိုယ်ဖော့ပညာ သုံး၍ ပြေးလာကြ၏၊

ဝမ်ကန်း၏ ကိုယ်ဖော့ ပညာသည် ကွမ်းစန်စင်လောက် ကောင်းသော်လည်းကွမ်းစန်စင်ကစောင့်ခေါ်သဖြင့် ရေတွင်း ထွက်ပေါက်ဆီသို့ အတူတူပင် ရောက်ရှိကြသည်၊

ဝမ်ကန်းက....

'နောင်ကြီးကွမ်းစန်စင်၊ တစ်ယောက်မှမရှိတော့ဘူး၊ထွက် သွားကြပြီနဲ့ တူတယ်'

'ဘယ်များ ထွက်သွားကြပါလိမ့်'

ဝမ်ကန်းသည် ဟိုဟိုသည်သည် လျှောက်ကြည့်၏။

အဝေးခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ သစ်ပင်ချုံဖုတ်များအကြား၌ သော ဇရပ်ပျက်ကြီးကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး ကွမ်းစန့်စ လှမ်းပြော၏။

'မိန့်ဝင်ကြီးကွမ်းစန့်စင်၊ သူတို့ ဟိုဇရပ်ပျက်ကြီးထဲမှ သွားနေကြသလား မသိဘူး'

'မသိဘူး၊ သွားချင်သွားကြမှာပဲ'

'ကျုပ်တို့လိုက်ရှာရင် မကောင်းဘူးလား'

'ကောင်းတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဗီဇေတွင်းသွက်ပေါက်က ဂေဟာရဲ့ ထွက်ပေါက် ဖြစ်နေတယ်၊ အခုဆိုရင် ဝမ် ထဲမှာအကျိုးဖြူမိန်းကလေးနဲ့ လူပါးဝပ်က ထုတ်ပြေ ကွန့်လုံဝမ်ဆိုတဲ့လူက ပြဿနာကြီးတစ်ခုကို ဖော်ဆေ ကြတယ်၊ ဇီဇရပ်ကိုအထင်သေးပြီး ပေါ့ပေါ့ဆဆဝင် မဖြစ်ပေဘူး'

ဝမ်ကန်းက ခေါင်းညိတ်၏။

'စိတ်ချင်း တူလိုက်လေ၊ ကျုပ်ကလဲ သွားဖို့ပြော ပေါ့ပေါ့ဆဆ မဝင်ပါဘူး၊ ဘာဖြစ်သို့လဲဆိုတော့ ဇီဇ အန္တရာယ်ရှိတယ်ဆိုတာ ရိပ်မိနေလို့ပါပဲ'

ကောင်းပြီ၊ ဒီလိုဆိုရင် သစ်ပင်ပေါ်ကနေ အကိုင်းကူးပြီး ပေါ်ကိုသွားမယ်၊ ခေါင်မိုးပေါ်ကနေ အထဲကို ဝင်မယ်၊ ယ်လဲ'

မ်ကန်းသည် ကွမ်းစန့်စင် ပြောသည့်အချက်ကို မျက်စိထဲ ဖြစ်သည်။

ပ်ခေါင်မိုးအထိ အကိုင်းချင်း ယှက်နေသော သစ်ပင်များကို တွေ့ပြီး ပြုံး၏။

'ကောင်းတယ်၊ အဲဒီအတိုင်း သွားကြစို့'

ယောက်စလုံး အနီးရှိ သစ်ပင်များပေါ်သို့ ခုန်တက် ည်။

ကိုင်းများမှတစ်ဆင့် တစ်ပင်သို့တစ်ပင်ကူးသည်။

ပ်များနှယ်တည်း။

ကြာပီ ဇရပ်ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ရောက်သည်။

ယောက် ဇရပ်ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ခုန်ချပြီး ဝပ် ခိုက်မှာပင် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ လာနေသည့် အနက် လူဆယ်ဦးကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။

မ်ကန်းက ခပ်တိုးတိုးပြောသည်။

'နောင်ကြီးကွမ်းစန်စင် ဒီလူတွေဟာ ဝမ်ဂေဟာထဲ တွေပဲ'

'သေချာရဲ့လား'

'သိပ်သေချာတယ်'

'ဒါဖြင့် ဇရပ်ထဲမှာ လူတွေများ ရောက်နေပြီလားမ'

'အခုအထိတော့ ဘာသံမှမကြားရသေးဘူးလေ'

သူတို့စကားပြောနေစဉ် ထိုလူဆယ်ယောက်သည် ချင်းဆိုင် တီးတိုးစကားပြောပြီး ဇရပ်ပတ်လည်ရှိ ချုံ အကြား တိုးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ကွမ်းစန်စင်သည် အခြေအနေကို ချက်ချင်းသဘော သွား၏။

'ဝမ်ကန်း၊ ကျုပ်တို့ ဇရပ်ထဲဝင်ကြဖို့တော်ပြီ၊ အထဲ မှ ချောင်ကောင်းကောင်းတစ်နေရာက ပုန်းကြည့်ရမ'

'နောင်ကြီးဝမ်ကန်း၊ ဒီခေါင်မိုးပေါ်ကစောင့်ကြ မကောင်းဘူးလား'

'မကောင်းဘူး၊ အခု ဒီလူဆယ်ယောက်ဟာ ဇရပ် လည်မှာ လာပြီး ကင်းပုန်းဝပ်နေကြတယ်၊ ဒါက ညလို့ဆိုရင် ဒီဇရပ်ထဲကို သူတို့ဆီက အရေးပါတဲ့ ပု

ာက် လာမယ်ဆိုတဲ့အချက်ကို ပြနေတာပဲ၊ အဲဒီလူရောက်ပြီး ျုပ်တို့ အထဲဝင်ရင် သူတို့ သိသွားမှာပေါ့၊ အခုကတည်းက င်ထားမယ်၊ တကယ်လို့ တက်မုဆရာတော်တို့အုပ်စုကို ရင်လဲ ကြိုတင်အကြောင်းကြားနိုင်တာပေါ့'

ဝမ်ကန်း သဘောပေါက်သွားသည်။

ထို့ကြောင့်....

ဇရပ်ခေါင်မိုးမှ အပေါက်တစ်ပေါက်ကိုရှာဖွေကာ အတွင်း ဝင်လိုက်သည်။

အတွင်းသို့ရောက်သောအခါ အလွန်တရာကျယ်ဝန်းကြောင်း ရှိရသည်။

ဝမ်ကန်းက တစ်နေရာကို လက်ညှိုးထိုးပြီး....

'နောင်ကြီး ကွမ်းစန်စင်၊ ဟိုမှာ နတ်ရုပ်ကြီးတစ်ရုပ် အုတ်ခုံ ကလဲ အတော်မြင့်တယ်၊ မှောင်လဲ အတော်မှောင်တယ်၊ နတ်ရုပ်ကြီးနောက် ဝင်ပုန်းနေရင် တော်ရုံတန်ရုံလူ မသိ ူး'

'ကောင်းတယ်၊ တက်မုဆရာတော်တို့ကိုလဲ မတွေ့ရဘူး၊ ဘူး၊ ပုန်းပြီးစောင့်ကြည့်မယ်'

ကွမ်းစန်စင်နှင့် ဝမ်ကန်းတို့သည် အချိန်ဖြုန်းမနေတော့ဘဲ ရုပ်ကြီးနောက်သို့ ခုန်ဝင်လိုက်ကြလေ၏။

အတန်ကြာမှ အပြင်မှ ခြေသံများကြားရသည်။

ကျွမ်းစန်စင်နှင့် ဝမ်ကန်းတို့သည် ရုတ်တရက် ခေါ မကြည့်ရဲပေ။

အကယ်၍ သူတို့ ခေါင်းပြူကြည့်ပါကလည်း ဝင်လ များ ရုတ်တရက် မမြင်နိုင်ပေ။

နတ်ရုပ်ကြီးသည် ဇရုပ်ဖီးခေါ်းရင်းဘက်၌ရှိခြင်းမဟု ဘေးတိုက်ရှိနေသဖြင့် ဝင်လာသူများသည် နတ်ရုပ်ကြီး နှာမှုမိခြင်း မရှိပေ။

မျက်နှာမမူရသဖြင့် ဂရုစိုက်၍သည်း မကြည့်မိပေ။

ခြေသံများဆိုသော်လည်း လူအုပ်ကြီးများ မြောက်မြာ ရောက်ရှိလာသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်....

အချို့ခြေသံများမှာ ပြင်းပြီး အချို့ခြေသံများမှာ မကြားရသလောက် တိုးသည့်အပြင် ၊ အများဆုံး လူ ယောက် သို့မဟုတ် ၊ ဆယ့်ငါးယောက်ခန့်သာ ငုံ့နိုင်မ ခန့်မှန်းနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ကျွမ်းတစ်ယာညက်ခန့် ကြာသောအခါ အေးစိမ့်သော တစ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ .

'ယုတန်....ကင်းပုန်းတွေ သေသေချာချာ ချထားရဲ့လား တော်ကြာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကွန် ရောက်လာတော့မယ်၊ ရှုတ်ယှင်းချက် မရှိစေချင်ဘူး'

သေစွာပြောလိုက်သည့် အသံစာစ်သံ ပေါ်လာလေသည်။

ပ်ချုပ်ခင်ဗျာ၊ ဒီဇရုပ်ကို လူစိမ်းတွေ ဝင်မနေနိုင်အောင် ဆယ်ယောက်ကို ကင်းပုန်းဝပ်ခိုင်းထားပါတယ်'

ကောင်းဘယ်၊ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကွန်အတွက် အန္တရာယ် ပြောတာမဟုတ်ဘူး၊ ငါတို့ လျှို့ဝှက်တွေ့ဆုံတာကို သိသွားမှာစိုးလို့ ဒီလို အစေခံချထားရတာ'

ဟုတ်ကဲ့...ကျွန်တော် နားလည် သဘောပေါက်ပါတယ်

မ်ကန်းသည် ကျွမ်းစန်စင်အား လက်တို့လျက် အပြင်သို့ ပြူကြည့်သည်။

ကျွမ်းစန်စင်လည်း မသိမသာဘာလေး ခေါင်းပြူကြည့်

အေးစိမ့်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာသည့် ဇရုပ်မှာ ဇရုပ် ခေါင်းရင်းဘက်မှဖြစ်သည်။

ရုံနေရာ၌ ဆင်းတုံ ရုပ်ပွားတော်များ မရှိတော့သည့် တံလွှင်ကြီးများရှိနေသဖြင့် အမှောင်ရိပ် ဖုံးနေသည်။

သူတို့ပုန်းခိုကြသည့်နေရာလိုပင် အမှောင်ရိပ်ဖုံးနေသည်။ စကားပြောသည့်လူကို ထင်ရှားစွာ မတွေ့မမြင်ရပေ။

အဆင့်နိမ့်ဂိုဏ်းသားများဖြစ်ဟန်တူသည့်လူ ဆယ့်ငါးဦး ကိုမူ ဒူးတုပ်ထိုင်နေကြကြောင်း တွေ့ရှိရ၏။

ထို့ထက် ထူးခြားသည့် အခြင်းအရာမှာ ထူးထူးခြား မတ်တတ်ရပ်နေသည့် လူ သုံးဦးကိုတွေ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

၎င်းတို့မှာ ဆန်ကွမ်းချီ၊ ယွမ်ရှောက်နှင့် တုထန်ဟို ကြ၏။

ကွမ်းစန်စင်သည် ထိုင်နေရာများအကြားသို့ ခစ ခစ ရှာဖွေကြည့်ပြန်ရာ ခန်းမဆောင်အတွင်းမှ ပျောက်ဆုံး သည့် ချင်းချန် ခါးနှစ်ဖော်ဟု အမည်တွင်သည့် အဘို နှစ်ဦးကို အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့ရှိရပြန်သည်။

'ဟင်....ချင်းချန်ခါးနှစ်ဖော်ပါလား၊ ဘယ်လိုများဖြ တာပါလိမ့်၊ သူတို့လဲ ဟိုသူငယ်လိုဆေးမိသွားတာပဲ ဖြ ဒါဖြင့် သူတို့ထဲမှာ တုထန်ဟိုပဲအပါးနပ်ဆုံး၊ ကံ့အခက လွတ်မြောက်သွားတာ ဖြစ်ရမယ်'

ဆန်ကွမ်းချီ၊ ယွမ်ရှောက်နှင့် တုထန်ဟိုတို့ အုပ်စု ချင်းချန်ခါးနှစ်ဖော်အုပ်စုတို့မှာ အမှောင်ရိပ်ထဲ သိပ်မ

ဖြင့် မျက်နှာ အနေအထားများကို ကောင်းစွာ တွေ့မြင် ရှိရသည်။

ဆန်ကွမ်းချီနှင့် တုထန်ဟိုတို့ မျက်လုံးများ မှိတ်ထားပြီး ယွမ်ရှောက်က ဟိုကြည့်သည်ကြည့်လုပ်နေသည်။

ချင်းချန် အဘိုးအိုနှစ်ဦးလည်း မျက်လုံးများ မှိတ်ထား ကြောင်း တွေ့ရှိရပေသည်။

ထိုဇရပ်အတွင်းသို့ လျှပ်မြန်သောလူရိပ်တစ်ခု ပြေးဝင်လာ ကြောင်း တွေ့ရ၏။

ထိုလူ၏ကိုယ်ဖော့ပညာမှာ ကောင်းလွန်းလှသဖြင့် ကွမ်းစန် င် အသေအချာ မကြည့်နိုင်မီမှာပင် ထိုလူသည် ဇရပ်၏ ေါင်းရင်းပိုင်း အမှောင်ရိပ်အတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားလေ တော့၏။

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကွန် ရောက်ရှိလာပြီ၊ အားလုံးဂါရဝပြုကြ'

စောစောက အေးစိမ့်စိမ့်အသံ၏ အမိန့်ပေးသံကြောင့် လူ များလုံး ဂါရဝပြုကြလေ၏။

သို့သော် ဆန်ကွမ်းချီ၊ ယွမ်ရှောက်၊ တုထန်ဟိုနှင့် ချင်းချန် ခါးနှစ်ဖော်တို့မှာမူ ဂါရဝပြုသူများထဲ၌ မပါဝင်ပေ။

'ကဲ....ဘာများအစီရင်ခံစရာရှိကြသလဲ၊ ဂိုဏ်းရေးရာမှူးက ပြီး တင်ပြစမ်း'

လေလှိုင်းထဲ၌ တုန်ခါ၍ထွက်ပေါ်လာသော အသံကြောင့် ကွမ်းစန့်စင်နှင့် ဝမ်ကန်းတို့ ထိတ်လန့်သွားကြသည်။

ထိုလူ၏အတွင်းအားသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကောင်းလှပေသည်ဟု နှစ်ယောက်စလုံး တွေးမိကြသည်။

'ကျွန်တော်တို့ အသုံးမကျတဲ့အတွက် ဆက်မှုဆရာတော် ကျွန်လုဂိုဏ်းက လေကျင့်ရေးမှူးကြီး ကွမ်းစန့်စင်တို့ဦးဆောင်တဲ့ သိုင်းသမားအချို့ လွတ်မြောက်သွားပါတယ်၊ ကိုးယောက်ကတော့ မြေအောက် ဥမင်ထဲမှာ သေကျန်ရစ်ပါတယ်၊ ဒီချို့ယွင်းချက်အတွက် ကျွန်တော်တို့ကို ပေးချင်တဲ့အပြစ် ပေးပါ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးစီရင်သမျှ နာခံဖို့အသင့်ရှိပါတယ်'

'ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဒီကျွန်လုဂိုဏ်းကို မကြာခင် ဝါဖျက်ဆီးမယ်၊ အခုလွတ်သွားတဲ့ ကွမ်းစန့်စင်ကိုလဲ သတ်ရမယ်၊ သူ့ဂိုဏ်းထဲက ပြည့်နှင့် ဆန်ရှင်လို့ အမည်ခံထားတဲ့လူတစ်ယောက်ကို သတ်ရမယ်၊ ဒီနှစ်ယောက်သေရင် ကျွန်လုဂိုဏ်းဟာ အလိုလို ပျက်စီးသွားမှာပဲ'

ကွမ်းစန့်စင်နှင့် ဝမ်ကန်းတို့ သတိထားမိသလောက်ဆိုလျှင် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကွန်ဆိုသူသည် အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံရှည်ဝတ်ဆင်ထားကြောင်း သိရှိလိုက်ရသည်။

သူ့ရုပ်ရည်ကိုမူ မှတ်မိရန် မဆိုထားနှင့် အသေအချာပင် ကြည့်ခွင့်မရခဲ့ချေ။

ထိုအချိန်မှာပင် အဖြူရောင်လူရိပ်တစ်ခု ဇရပ်ထဲသို့ ပြေးဝင်လာပြန်သည်။

ထိုလူရိပ်ကား အင်္ကျီအဖြူဝတ်ဆင်ထားသည့် သခင်ကြီးမ်ကျုံးထန်သမီးဆိုသူ မိန်းကလေးတည်း။

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကွန်း သမီး ဂါရဝပြုပါတယ်'

မိန်းကလေးသည် ကြမ်းပြင်၌ထိုင်ကာ ပြားပြားဝပ် ရှိခိုးလေ၏။

'မင်းရောက်လာတာအတော်ပဲ၊ ဘာအဓိရင်ခံစရာ ရှိသလဲ'

'ကျွန်လုဂိုဏ်းရဲ့ လေကျင့်ရေး မှူးကြီး ကွမ်းစန့်စင်နဲ့ ဆက်မှုဆရာတော်တို့ လွတ်မြောက်သွား....'

ဝတ်ရုံစိမ်းပုဂ္ဂိုလ်၏ ကြားဖြတ်မေးလိုက်သည့်အသံ ပေါ်လာသည်။

'တော်ပြီ၊ ကြားပြီးပြီ၊ ကိစ္စမရှိဘူး၊ သူတို့ကို မကြာခင် ဖြတ်ရှင်းမှာပဲ၊ တခြားကိစ္စကိုပြော'

'သမီး တစ်ခုတောင်းပန်ချင်ပါတယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး'

'ဘာလဲ ပြော'

'ဝမ်ဂေဟာကြီးထဲက ဖမ်းမိထားတဲ့ သုံ့ပန်း သုံးဦးကို ဂိုဏ်းချုပ်မှူးအောက်မှာ ထားပါရစေ'

'တိဗက်ကြီး တုထန်ဟိုကလဲ့ရင် ခွင့်ပြုတယ်'

မျက်လုံးစုံမှိတ်ထားသည့် တုထန်ဟိုသည် ထိုစကားကြောင့် ထိတ်လန့်သွား၏။

'ငါ့ကို သံသယများရှိသွားပြီလား၊ မဆိုင်နိုင်ဘူး၊ သံသယရှိသွားရင်တော့ ဆန်ကွမ်းချီနဲ့ ယွမ်ချောက်ကို မကယ်နိုင်ရုံတင် မကဘူး ငါပါ အသေဆိုးနဲ့သေမှာ သေချာတယ်'

တုထန်ဟိုတွေးတောနေစဉ် ဂိုဏ်းချုပ်အမည်ခံသူက ဆက်၍ အမိန့်ပေး၏။

'ဝမ်ကျွင့်လန်ဆိုတဲ့ကောင်ကိုလဲ သတ်ပစ်လိုက်၊ မီးကြိုး မီးကျွန်ဆိုတာ မထားကောင်းဘူး'

အင်္ကျီဖြူ မိန်းကလေးက အကြိမ်ကြိမ် ဂါရဝပြု ဦးညွှတ်၍ ကမန်းကတန်း တောင်းပန်သည်။

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၊ သခင်လေးဝမ်ဟာ အင်မတန် စိတ်သဘော ထား ပျော့ညံ့ပါတယ်၊ သူ့ကို ဘယ်ဆရာမှ သိုင်းပညာ ပေးလို့မရခဲ့ပါဘူး၊ သမီးဟာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး တာဝန်ပေးချက် အရ ဝမ်ဂေဟာထဲ ငါးနှစ်လောက် ဝင်နေခဲ့လို့ သူ့စိတ် သဘောထားကို အသေးစိတ်သိနေပါတယ်'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကွန်ထံမှ အသံထွက်ပေါ်လာသည်။

'ဖခင်တစ်ယောက် အဖမ်းဆီးခံထားရတဲ့ သားအနေနဲ့ ဒီ ရန်ကြွေးကို ပြန်မဆပ်ဘူးလို့ ဘယ်သူက တာဝန်ခံရဲမှာလဲ'

'သမီး တာဝန်ခံပါတယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၊ သူဟာ အင်မတန် ကြောက်တတ်ပါတယ်၊ သူ့အဖေကိုဖမ်းဆီးပြီး သူ့ကို ကျွန်မ လိုသလို အမိန့်ပေးခဲ့တာ ငါးနှစ်နီးပါး ရှိနေပါပြီ၊ သူပါ သေ မှာကြောက်လို့ သမီးလုပ်တာမှန်သမျှ ဘာမျှစောဒကမတက်ရဲ ပါဘူး၊ ဒါကြောင့်မို့ သခင်လေးဝမ်ရဲ့ အသက်ကို ချမ်းသာ ပေးပါလို့ ဦးနိုက်ပြီး တောင်းပန်ပါတယ်ရှင်'

'အင်း....သူ့ထက် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ လူတွေကိုမှ ငါ မမှုခဲ့တာ၊ ဒီရေမြွေလေးလောက်ကိုတော့ ဘာမှုစရာ လိုတော့ မလဲ၊ ကောင်းပြီ....သူ့ကို ဆေးကျွေးပြီး မင်းလက်အောက်မှာ ပဲ ထားလိုက်တော့'

'ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး'

'ကဲ....အားလုံး ဘာတင်ပြစရာ ရှိသေးသလဲ၊ တင်ပြစရာမရှိ ရင် ငါသွားတော့မယ်၊ နောက် ခြောက်လ ကြာတဲ့အခါ ဂိုဏ်းရေးရာမှူးက အရေးပါတဲ့ ခေါင်းဆောင် အားလုံးကို ဦးဆောင်ပြီး နွားဝပ်တောင်ကိုလာခဲ့၊ အမိန့်အသစ်ပေးမယ်'

'ဂိုဏ်း....ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၊ သမီး....သမီး၊ တင်ပြပါရစေဦး'

အင်္ကျီဖြူ မိန်းကလေးစကားသံကြောင့် ထွက်ခွာလုဆဲဆဲ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကွန်သည် ရပ်တန့်သွား၏။

'ဘာပြောချင်သေးလို့လဲ'

'တိဗက်သိုင်းသမားကြီး တုထန်ဟိုနဲ့ ချင်းချန်စားနှစ်ဖော် သမီးလက်အောက်မှာ ထားခွင့်ပြုဖို့ တောင်းပန်ချင်လို့ပါ၊ အဲ ဆိုရင် သမီးဟာ မြေပြန့်သိုင်းလောကသား အားလုံးနဲ့ ထပ် တည်လင်းလင်း ရန်ပြိုးဖွဲ့လိုက်ပါပြီ၊ သမီးအတွက် အင်အား အောင့်တင်းဖို့လိုပါတယ်'

'တုထန်ဟိုဟာ မင်းကိုပေးထားတဲ့ဆေးမျိုး မိထားတာ မဟုတ်ဘူး၊ ငါ့ ကိုယ့်ရဲ့တော်တွေ တိုက်ကျွေးထားတဲ့ဆေး ထားတာ ဖြစ်တယ်၊ အေးလေ...ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သုံးလို့တော့ ပါတယ်၊ ချင်းချန်စားနှစ်ဖော်ကိုလဲ ပထမတော့ နွားဝ တောင်ဆီ ခေါ်သွားမလို့ဘဲ၊ အခုလို တောင်းဆိုတော့လဲ ထား ပစ်ခဲ့ရမှာပေါ့'

အင်္ကျီဖြူမိန်းကလေးက ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွား၏၊

သူမ လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ တုထန်ဟို၊ ဆန်ကွမ်းချိန့် ချင်းချန်စားနှစ်ဖော် အဘိုးကြီးနှစ်ယောက်တို့သည် မျက်လုံး များမှိတ်ကာ ငြိမ်သက်နေကြောင်း တွေ့ရ၏၊

ယွမ်ရှောက်သာ သူမအား စူးစူးရားရား ကြည့်နေကြောင်း တွေ့ရှိရလေ၏၊

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကွန် အမည်ခံသူက....

'အကယ်၍ ချင်းချန်ဂိုဏ်းက လာရောက်တိုက်ခိုက်မယ် ဆို ရင်တော့ ပထမဦးဆုံး ငါ့ဆီသတင်းလာပို့ရမယ်'

'အမိန့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပါ့မယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး'

'ကောင်းပြီ...တော်လောက်ပြီ'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကွန်အမည်ခံသူသည် ဇရပ်အတွင်းမှ အလွန် လျင်မြန်သော အရှိန်နှုန်းဖြင့် ပြေးထွက် ပျောက်ကွယ်သွား သည်၊

ထိုအခါကျမှ ဇရပ်ထဲရှိ ဂိုဏ်းသားများ ဦးခေါင်းမော့နိုင် ကြတော့သည်၊

ကျန်ရစ်သူများထဲတွင် အေးစိမ့်သောအသံဖြင့် စကားပြော ခဲ့သည့် ဂိုဏ်းရေးရာမှူးနှင့် အင်္ကျီဖြူ ဝတ်ဆင်ထားသည့် မိန်းကလေးတို့ကသာ ဟဆင့်မြင့်ဆုံး ခေါင်းဆောင်များ ဖြစ် ကြရှိသည်၊

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်....

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကွန်လုံဝမ် ထွက်သွားပြီးနောက် ဂိုဏ်းရေး ရာမှူးနှင့် ထိုမိန်းကလေးတို့ ဆက်လက် ခွေးနွေးနေကြသော ကြောင့်တည်း၊

'ရေးရာမှူးကြီးရှင့်၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အမိန့်ပေးတဲ့အတိုင်း ချင်းချန်အဘိုးကြီးနှစ်ဦးကို လက်ခံရယူပါတော့မယ်၊ သူတို့ကို ဘယ်လိုထိန်းကျောင်းလို့ရမလဲရှင့်'

အေးစိမ့်သောအသံက....

'သခင်မလေး ဝန်ဆီမှာရှိနေတဲ့ အမိန့်ပေးခဲ့နဲ့ ထိ[illegible] ကျောင်းလို့ရပါတယ်၊ ဟိုသူငယ်ကို ကျွေးထားတဲ့ ဆေးမျိုး[illegible] ကျွေးထားပါတယ်၊ စမ်းကြည့်ချင် စမ်းကြည့်ပါ'

ကျွမ်းစန်စင်နှင့် ဝမ်ကန်းတို့သည် သခင်မလေးဝန်၏ လှု[illegible] ရှားမှုများကို မျက်တောင်မခတ်တမ်း လိုက်ကြည့်သည်။

သူမသည် ချင်းချန်အဘိုးကြီးနှစ်ဦးရှေ့သို့ သွားရပ်ပြီး [illegible] စေ့ကြည့်သည်၊

ထို့နောက် သူမ၏ခါးကြား၌ ထိုးထားသည့် ခေါင်းကို နုတ်ယူလိုက်ပြီး လေထဲ၌ တဝှီးဝှီး ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်၊

ချင်းချန် အဘိုးကြီးနှစ်ဦး၏ မျက်လုံးများ ပွင့်လာ၏၊

သူတို့၏မျက်လုံးများသည် ခေါ်းကို လိုက်ကြည့်နေကြသ[illegible]

'ရှင်တို့ ထကြစမ်း'

ချင်းချန်အဘိုးကြီးနှစ်ဦး လျှင်မြန်ဖျတ်လတ်စွာ ထရပ်[illegible]

'မြန်ထိုင်'

လျှင်မြန်ဖျတ်လတ်စွာ ပြန်ထိုင်၏၊

'မြန်ထ'

ခုန်ထကြပြန်သည်၊

'ကောင်းပြီ၊ ဟောဟိုနတ်ရုပ်ကြီးကို ရိုက်ချိုးပြစမ်း'

ကျွမ်းစန်စင်နှင့် ဝမ်ကန်းတို့ အကြီးအကျယ် ထိတ်လန့်သွား [illegible]၏၊

သခင်မလေးဝန်ဆိုသူသည် သူတို့နှစ်ယောက် နတ်ရုပ်နောက် ပုန်းကွယ်နေသည်ကို ရိပ်မိသွားလေပြီလော၊

သူတို့သည် ကပျာကယာ ခုပ်လျှိုးပုန်းကွယ်လိုက်ကြရ၏၊

'ဝုန်း....ဝုန်း'

နတ်ရုပ်ကြီး အပိုင်းပိုင်း ကျိုးပြတ်သွားသည်၊

ချင်းချန် ခေါ်းနှစ်ဖော်သည် နတ်ရုပ်ကြီးအား ပြင်းထန် [illegible] လက်ဝါးစောင်းဖြင့် ခုတ်ချ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သဖြင့် [illegible]မှုန့်သဲမှုန့်များ လွင့်ပျံတက်လာလေတော့သည်၊

သခင်မလေးဝန်၏ ကျောနှပ်အားရစွာ ရယ်လိုက်သည့်အသံ [illegible]မှုန့်မှုန့်များအောက်၌ ပုန်းကွယ်နေသည့် ကျွမ်းစန်စင် ဝမ်ကန်းတို့ ကောင်းစွာ ကြားလိုက်ကြရသည်၊

'ဟင်း....ဟင်း....ဟင်း....ချင်းချန်ခေါ်းနှစ်ဖော်ဟာ နာမည် [illegible]ကျော်သလောက် သိုင်းပညာ ထက်မြက်ကြတာကိုး၊ ကျွန်မ [illegible]ကျက်တော့ သိပ်ဟန်ကျသွားတာပဲ'

ဂိုဏ်းရေးရာမှူးက အေးစိမ့်သော လေသံဖြင့် ဝင်ပြော
သည်။

'မှန်တယ်၊ ချင်းချန်ဓားနှစ်ဖော်ရဲ့နာမည်ဟာ သိုင်းလော
ထဲမှာ အနှစ်လေးဆယ်ကျော်လောက် ကျော်ကြားခဲ့ပြီးပ
ဖြစ်လဲကျော်ကြားဆဲပဲရှိသေးတယ်၊ သခင်မလေးဝန်ရဲ့
ပညာစွမ်းအားကိုက ထက်မြက်နေတော့ ဒီလူတွေရဲ့အကူ
ကို ရလိုက်ရင် မြေပြန့်သိုင်းလောကရဲ့ သိုင်းဂိုဏ်းကြီးတွေ
ကြောက်ဖို့မလိုတော့ပါဘူး'

အေးစိမ့်သောလေသံသည် ခေတ္တခဏမျှရပ်တန့်သွား၏။

မကြာမီ ဆက်ပြောလာ၏။

'ဟောဟိုက ရုပ်ဆိုးဆိုးလူငယ်ရဲ့ သိုင်းပညာကလဲ တက
ထက်မြက်တယ်'

လေသံအရ ယွမ်ချောက်ကို ပြောနေမှန်း ကွမ်းစန်
ခန့်မှန်းမိကြ၏။

'အဲဒီသုံးယောက်ရယ်၊ ဒီအဘိုးကြီးနှစ်ယောက်ရယ်
ပြီး ခုခံရင် ရှောင်လင်တစ်ကျောင်းလုံးကိုတောင် ခုခံနိုင်
မယ်လို့ ထင်တယ်၊ ကဲ...သခင်မလေးဝမ်အာနနဲ့ ကျန်တဲ့
တွေကိုကြည့်ပြီး စီမံခဲ့ပေတော့၊ ကျုပ်ကတော့ ဂိုဏ်း
တစ်ခုလုံးကို လိုက်ပြီးစစ်ဆေးရဦးမယ်'

င်မလေးဝန်က ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုလိုက်သည်။

းရေးရာမှူးလည်း ထိပ်တန်းကိုယ်ဖော့ပညာဖြင့် ပြေး
သွားလေတော့၏။

းရေးရာမှူးပြေးထွက်သွားသည်ကို ကွမ်းစန်စင်တို့ လှမ်း
ကြရပေ၏။

စင်နောက်ဖက်၌ ပုန်းလျှိုးနေကြရသောကြောင့် ဖြစ်

င်မလေးဝန်၏အသံ ပေါ်လာ၏။

င်းရှောင်ဟို၊ ဧည့်ထွက်ဖို့ လှေသမ္ဗာန်တွေ အဆင်သင့်
ပြီးပြီလား'

ဆင်ပြေပါပြီသခင်မလေး၊ ပြင်ဆင်ထားတာ အတော်
ာနေပါပြီ'

ကောင်းပြီ၊ ကျွန်မတို့သွားကြမယ်၊ ကဲ...အားလုံး သွား

ာမီ ထွက်ခွာသွားသည့် ခြေသံများ ကြားလိုက်ရ၏။
းစန်စင်သည် စန်ကွမ်းချိတို့လူစုအား အမိန့်ပေး ဓားပြ
ကိုက်သွားမည် ဖြစ်ကြောင်းကို ပုန်းကွယ်နေရာမှ
သိရှိလိုက်ကြသည်။

လုံးဝခြေသံများ မကြားရတော့သည့်အခါမှ ကွမ်း နှင့် ဝမ်ကန်းတို့ ထရပ်လိုက်ကြသည်။

သူတို့ ခန္ဓာကိုယ်များ၌ ပေကျံနေသည့် ဖုန်မှုန့်သဲမှု ကို ခါထုတ်ပစ်ကြရသည်။

'နောင်ကြီးကွမ်းစန့်စင်၊ သူတို့အားလုံး ထွက်ခွာသွ တာတော့ သေချာပါတယ်ဗျနော်'

ကွမ်းစန့်စင်က ရယ်ရင်း....

'မင်းက ကျုပ်ကို ပြန်မေးလာခင်နေပြန်ပြီ၊ သူတို့ ထွ အသံတွေကို မင်းတောကျုပ်ပါ ကြားလိုက်တာပဲ'

'နောင်ကြီး၊ သူတို့ဂိုဏ်းသားတွေက သူတို့ဂိုဏ်းချု အခတ်ကြောက်ကြပုံပဲ၊ လေသံတွေကိုက အင်မတန် လန့်တဲ့ အရိပ်အယောင်တွေပါခဲ့နေတယ်'

'ကြောက်မှာပေါ့လေ၊ သူတို့ဂိုဏ်းက အသက်ကိုမှ တစ်ကောင်လောက်မှ တန်ဖိုးမထားတဲ့ ဥစ္စာပဲ၊ တရားထက် ဓားကိုကြောက်ကြတယ်၊ နှုတ်ထက်တုတ်ကို ကြတယ်၊ ဒါ သဘာဝပေါ့ပဲ'

'နောင်ကြီး ကွမ်းစန့်စင်၊ အခု ဘာလုပ်မယ် သလဲ'

ကျုပ်ရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဆီ ပြန်ရတော့မှာပဲ၊ တက်မူးသရာ တို့နဲ့လဲ မတွေ့ရှတော့ စာမှာအက်လုပ်လို့ မရတော့ဘူး'

နောင်ကြီးကွမ်းစန့်စင်၊ အခု ထွက်ပြေးသွားတဲ့ သခင်မ ဝန့်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးနောက် မလိုက်တော့ဘူးလား'

မလိုက်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ဒါပေမယ့် ခုချက်ချင်းတော့ တ်ဘူး၊ သိုင်းလောကရဲ့ ညီညွတ်မှု အင်အားကို ယူပြီး သိ သူမသိ ကြီးထွားနေတဲ့ ကွန့်လုံဝမ်ရဲ့ ဂိုဏ်းကြီးကို ျက်ရမယ်'

နောင်ကြီး...ကွန့်လုံဝမ်ရဲ့ မျက်နှာကို မြင်လိုက်မိသလား

မျက်စရောပါပဲ၊ ကျုပ်တော့ လုံးဝ မမြင်လိုက်ရပါဘူး၊ ပြန်တဲ့လူပါပဲ'

ကျုပ်လဲမမြင်လိုက်ရပါဘူး နောင်ကြီးရာ၊ ဒီလောက်သိုင်း ကောင်းတဲ့လူကို သိုင်းလောကရဲ့ ညီညွတ်မှု အင်အားနဲ့ မှ ရမယ်ဆိုတာကို ကျုပ် ကောင်းကောင်းကြီး သဘော က်ပါတယ်၊ တကယ်လို့ နောင်ကြီးကသာ မကန့်ကွက်ဘူး င် နောင်ကြီးတို့ကို တတ်နိုင်သမျှကူညီချင်ပါတယ်၊ နောင် သွားတဲ့ခရီးစဉ်မှာ ခေတ္တခဏ လိုက်ပါရစေ'

ကွမ်းစန့်စင်က ကျေးဇူးတင်သောအကြည့်ဖြင့် ကြည့်ကာ ားဆိုလိုက်၏။

'ကဲ....ဒီလိုဆိုရင်လဲ ခုပဲ ဇရပ်ထဲကထွက်ကြစို့.'

ကွမ်းစန့်စင်နှင့် ဝမ်ကန်းတို့သည် ဇရပ်ထဲမှပြေးထွက်ကြတော့သည်။

ဇရပ်ကြီးကား ငြိမ်သက်စွာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

အခန်း (၆၀)

ကျန်လုဂိုဏ်း၏ ပညာရှိ

'ဝမ်ကန်း မင်းနဲ့ကျုပ် ခုလိုမရင်းနှီးခင်က မင်းကိုတကယ့် ...မ်းစားပြ တစ်ဦးလို့ ထင်ခဲ့မိတယ်၊ အခုကျတော့မှ ထင် ...လောက် မဆိုးတဲ့ ဓားပြမှန်းသိတော့တယ်'

ပြေးလွှားလာရင်း ကွမ်းစန့်စင်က ထိုသို့ပြောလာလေ၏။

ကွမ်းစန့်စင်၏ စကားဆုံးသောအခါ ဝမ်ကန်းရယ်မောသည်။

'စကားဆိုတဲ့အတိုင်းပဲ ခွဲကြားလာတာပေါ့ပဲ၊ နောင်ကြီး ...ုံကြမလားမသိဘူး၊ ကျုပ်လက်နဲ့ လူတစ်ယောက်မှ မသတ်ခဲ့ ...ူးသေးပါဘူး'

'ဟော...'

ကွမ်းစန်စင် အလွန်အံ့သြသွားလေ၏။

သိင်္ဂလောကသားများသည် သေခြင်းတရားနှင့် အလွန်တ[illegible] ရင်းနှီးသူများ ဖြစ်၏။

သစ္စာသက်တော်သားဖြစ်သည့် အထက်လမ်းဂိုဏ်းသားမျ[illegible] ပင် အခြေအနေအရ တိုက်ရင်းခိုက်ရင်း မလွဲသာမရှောင်[illegible] လူသတ်မိကြသည်။

ဝမ်ကန်းကဲ့သို့သော လမ်းဘေးပြူတစ်ဦးအနေဖြင့် လူ[illegible] ယောက်မျှမသတ်ခဲ့မိသေးဟုဆိုခြင်းမှာ အလွန်တရာ အံ့သြ[illegible] ကောင်းသည့် အခြင်းအရာတစ်ရပ်ပင်။

'အင်းလေ၊ တစ်ခါတလေတော့လဲ အသင်နဲ့အမြင်ဆို[illegible] နွားခြေရာခွက်နဲ့ ပင်လယ်ပြင်လို ခြားနားတတ်တာပါပဲ[illegible] အသင်မှားမိခဲ့တဲ့အတွက် မင်းကို တောင်းပန်ပါတယ် ဝမ်က[illegible]

'ဟာ...မဟုတ်တာ နောင်ကြီးရာ၊ ကျုပ်လို လမ်းဘေ[illegible] တစ်ဦးကို ဒီလောက်တောင်းပန်ဖို့ မသိုပါဘူး'

ဝမ်ကန်းသည် ရှတ်တရက် နားစွင့်လိုက်ပြီး....

'နောင်ကြီးကွမ်းစန်စင်၊ နောင်ကြီးက ကျုပ်ကိုအ[illegible] စကားပြောနေလို့ ထူးခြားတဲ့အသံတစ်သံကို မကြားလိုက်[illegible]

[illegible] တစ်ယောက်ယောက်တော့ လာနေပြီ၊ ပုန်းလိုက်ရင် [illegible]ကောင်းမယ်'

ကွမ်းစန်စင် နားစွင့်လိုက်၏။

ထို့နောက် ချက်ချင်းခေါင်းညိတ်သဘောတူ၏။

နှစ်ယောက်စလုံး ကြီးမားသော သစ်ပင်ကြီးများ၏ နောက်[illegible]ယ်သို့ ခုန်ဝင်သွားကြလေတော့၏။

ကွမ်းစန်စင်သည် ဝမ်ကန်းကို ပို၍အံ့သြလာသည်။

ဝမ်ကန်းသည် သူ့ထက်ပင် သတိရှိသလိုဖြစ်နေသည်မဟုတ် [illegible]လား။

[illegible]စင်စစ် ကွမ်းစန်စင်၏အဆင့်သည် သိုင်းလောက၌ အလွန် [illegible]မြင့်မားသော အဆင့်ဖြစ်သည်။

[illegible]တို့ ပုန်းကွယ်နေစဉ်မှာပင် တဖြည်းဖြည်း မြင်းခွာသံများ [illegible]ကြားလိုက်ရတော့သည်။

[illegible]ကာသလောကကြီးတစ်ခုလုံး အလင်းရောင်ထိန်ထိန်ညီး [illegible]ဖြစ်ရာ ခပ်ဝေးဝေးမှ မြင်းတစ်စီးကို မြင်လိုက်ကြရ၏။

မြင်သည်နှင့် နှစ်ယောက်စလုံး ပုန်းကွယ်လိုက်ကြသည်။

လူတို့ပုန်းကွယ်ပြီး ခေါင်းပြူကြည့်လိုက်သည့်အချိန်တွင် ထို [illegible]သမား၏ နောက်ကျောကိုသာ တွေ့မြင်ရတော့သည်။

'နောင်ကြီးကွမ်းစန်စင်၊ မြင်းစီးသမား ဘယ်သူဆိုတာ လိုက်ရဲ့လား'

'ရှက်စရာပါပဲကွာ၊ ကျုပ်မြင်တောင် မမြင်လိုက်ရဘူး'

'နောင်ကြီးတင် မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်လဲ မမြင်မိပါဘူး၊ သိုင်းလောကထဲမှာ လူဆန်းလူကြယ်တွေ ရောက်နေပြီ ခန့်မှန်းနိုင်ပြီဗျ'

'ဘာလဲ မြင်းပေါ်မှာ တင်ပျဉ်ခွေထိုင်ပြီး လိုက်သွား လား'

'ဒါပေါ့နောင်ကြီးရာ၊ ဘယ်သူက အဲဒီလိုမြင်းစီးဖူး

ကွမ်းစန်စင်နှင့် ဝမ်ကန်းတို့ တွေးတောငေးမောနေ ပင်အဝေးမှပြေးလာသည့်ခြေသံသဲ့သဲ့ကို ကြားကြရပြန်

'ဒီတစ်ခါလဲ ပုန်းရဦးမယ်ထင်တယ်'

ဝမ်ကန်းက ပြောသောအခါ ကွမ်းစန်စင်က လက် လေ၏။

'မပုန်းပါနဲ့ဦး၊ ဒီခြေသံမျိုး ကျုပ်ကြားဖူးပါတယ်'

ကွမ်းစန်စင်၏အထင် မမှားပါ။

ရောက်ရှိလာသူများမှာ အဖြောတစ်ရာအင်္ကျီများကို ဝ ပြီး မြက်ဖိနပ်များကို စီးထားသည့် ကျန်လုဂိုဏ်းသာ ယောက် ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

လူတို့၏ကျောကုန်းပေါ်တွင် အဝါရောင် အိတ်တစ်အိတ်စီ ချိတ်ဆွဲထား၏။

ထိုနှစ်ယောက်သည် ကွမ်းစန်စင်အား အဝေးမှပင် ဂါရဝ ပြုလာကြလေ၏။

ကွမ်းစန်စင်က လှမ်းမေး၏။

'အရေးကြီးလာသလား'

'ကြီးပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဒီနယ်ထဲ ရောက်နေ ပါပြီ'

'ဆရာကြီး ထန်ရှင်ကော ပါလာသလား'

'ပါပါတယ်ခင်ဗျာ'

ကွမ်းစန်စင်၏မျက်နှာ၌ အားတက်သော အမူအရာမျိုး ပေါ်လာသည်။

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးလဲ ရောက်လာတယ်၊ နောင်ကြီး ထန်ရှင်လဲ ပါတယ်၊ ဘာစိုးရိမ်စရာ ရှိတော့မလဲ'

ဝမ်ကန်းက ခပ်တိုးတိုး မေးသည်။

'နောင်ကြီးကွမ်းစန်စင်၊ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ သိုင်းလောက မှာ ကျော်ကြားနေတဲ့ သံပဏ်ကိုယ်ရံတော် နှစ်ယောက်များ လား'

'မမှားဘူး'

ကွမ်းစနံ့စင်က အသေးမည်းမည်း ဗလကောင်းကော[illegible] ကျွန်လုဂိုဏ်းသားကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး မိတ်ဆက်ပေးလေ[illegible]

'သူက သိမ္မာကိုယ်ရံတော် ကျိုးတာကြည်'

တစ်ဖန် မျက်နှာဖြူဖြူ မပိန်မဝ လူတစ်ဦးအား လက်[illegible] ထိုးပြပြီး....

'သူက သိမ္မာကိုယ်ရံတော် ပေါ့ကုံးပေါင်'

ဝမ်ကာန်းက ကိုယ်ရံတော်နှစ်ဦးအား ဦးညွှတ်ဂါရဝပြု[illegible] သည်။

သိမ္မာကိုယ်ရံတော်နှစ်ဦးမှာ သူတို့အား လေးစားသမှု[illegible] ဂါရဝပြုနေသော ဝမ်ကာန်းအား ပြန်လည်ဂါရဝပြုသည်။

ကွမ်းစနံ့စင်က....

'သူကတော့ ညသိမ်းငှက်ဝမ်ကာန်းပဲ'

ကျိုးတာကြည်နှင့် ပေါ့ကုံးပေါင်တို့၏ မျက်ခုံးများ [illegible] တက်သွား၏။

သို့သော်....

သူတို့၏အထက်၌ ရှိနေသည့် ဝါစဉ်ကြီးဆရာကြီးကွမ်းစနံ့စင်အား စောဒကမတက်ရဲကြပေ။

ဝမ်ကာန်းက....

'မနောင်တော်တို့နှစ်ယောက်နဲ့ ခုလိုဆုံတွေ့ရတဲ့အတွက် အထူးဝမ်းသာမိပါတယ်ဗျာ၊ တစ်နေ့တည်းနဲ့ မိုင်သောင်တော်များများ ပြေးလွှားနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ထူးဝိသေသကို ကြားဖူးထားတော့ တွေ့ချင်နေခဲ့တာ ကြာပါပြီ'

ကျိုးတာကြည်က ချောင်းတစ်ချက်ဟန့်ပြီး ကွမ်းစနံ့စင်ကို မသိမသာကြည့်၏။

ထို့နောက် ဝမ်ကာန်းအား လှမ်းမေး၏။

'အဟမ်း....ကျုပ်တို့ကလဲ နောင်တော်ဝမ်ကာန်းနဲ့ တွေ့ဆုံချင်နေတာ ကြာပါပြီဗျာ၊ အဟမ်း....ကျုပ်တို့ရဲ့ ကျွန်လုဂိုဏ်းသားလေးယောက်....အဟမ်း'

ကျိုးတာကြည့်မှာ ကွမ်းစနံ့စင်၏ ရှေ့မှောက်၌ ထပ်မံ၍ စကားမဆက်နိုင်အောင် ရှိနေလေ၏။

ထိုအခါမှ ဝမ်ကာန်းက ကပျာကယာ ရှင်းပြသည်။

'နောင်တော်တို့ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဟောဒီက လေကျင့်ရေးမှူးကြီး နောင်ကြီးကွမ်းစနံ့စင်ကို အားလုံးရှင်းပြပြီးပါပြီ'

ကွမ်းစန်စင်က လက်ကိုစွေ့ယမ်းပြလိုက်၏။

'ကျိုးတာကြည်...ငါတို့ဂိုဏ်းက ဝမ်ကန်းကို အသင်လွဲခဲ့ကြတာ၊ တို့ ဂိုဏ်း သား လေး ယောက် ကို မသတ်ဘူးဆိုတာ အထောက်အထားတွေ ရပြီးနေပြီ'

ကျိုးတာကြည်သည် ကွမ်းစန်စင်ကို တစ်လှည့်၊ ဝမ်ကန်းကို တစ်လှည့် လက်သီးဆုပ် ဂါရဝပြုပြီး တောင်းပန်စကား ဆိုလေသည်။

'နောင်ကြီး ဝမ်ကန်း၊ ကျုပ် စကားတွေကို ခွင့်လွှတ်ပါ'

ဝမ်ကန်းသည် ကျန်လုဂိုဏ်းသားများ၏ စုတ်ပြတ်နေသည့် အဝတ်အစားများ၊ အဖာအထေး ဗရပွ အဝတ်အစားများကို ကြည့်ပြီး တအံ့တဩတွေးနေလေသည်။

❁

'ဒီဂိုဏ်းရဲ့ အဝတ်အစားတွေကတော့ တကယ့်ကို အောက်တန်းကျတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် အထက်လူကြီးရဲ့စကားကို နာခံပုံ၊

...ကမ်း သိက်နာပုံကတော့ အံ့ဩစရာ ကောင်းလောက် ...င် အဆင့်အတန်း မြင့်လှမါကလား'

ဝမ်ကန်းသည် အတွေးဆုံးသည်နှင့် ကျိုးတာကြည်ကို ပြန်... ဂါရဝပြုသည်။

'ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ၊ အကြောင်းမသိသေးတော့ ဒီလို မှား...တာပါပဲ၊ ကျုပ်က နောင်ကြီးကွမ်းစန်စင်နဲ့ တမင်လိုက် ...တာပါ'

'...ဩော်....ကျုပ်တို့ကလဲ ရုတ်တရက်တော့ မသိဘူးလေ'

ကွမ်းစန်စင်က....

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဒီနယ်ထဲ ရောက်နေပြီလို့ပြောတယ်၊ ဘယ် ...မှာလဲ၊ ငါ့ဘို့ဒီမှာ သိပ်အချိန်ဖြုန်းနေလို့ မဖြစ်ဘူး'

ကျိုးတာကြည်က အနောက်ဘက်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြရင်း....

'ကျုန်ရစ်ခဲ့တဲ့ နှစ်မိုင်လောက်ရှိတဲ့ သစ်တောထဲမှာပါ'

ကွမ်းစန်စင်က....

'ကဲ...ဒီလိုဆိုရင် သွားကြမယ်'၊

ကျိုးတာကြည်နှင့် ပေါ့ကုံးပေါင်တို့က လမ်းပြရန်အလို့ငှာ ...မှသွား၏။

ဝမ်ကန်းသည် ပေါက်ုံးပေါင်၊ ကျိုးတာကြည်နှင့် ကျ[illegible] စန်စင်တို့ အလွန်လျင်မြန်သောနှုန်းဖြင့် သွားနေသည်ကိုတွေ[illegible] သဖြင့် ထိုသုံးဦးနှင့် ရင်ပေါင်တန်း လိုက်နိုင်ရန် ကြိုး[illegible] သည်။

သူကြီးစားတိုင်း ကျိုးတာကြည်နှင့် ပေါက်ုံးပေါင်တို့[illegible] ခြေတစ်လှမ်းတိုး၍တိုး၍သွားနေသဖြင့် ဝမ်ကန်းမှာ လူ[illegible] ယောက်အနက် နောက်ဆုံးမှ ဖြစ်မြဲ ဖြစ်၍ ကျန်နေရစ်[illegible] သည်။

ဝမ်ကန်းသည် ရယ်ရင်း လှမ်းပြောလေ၏။

'သိမ်ဇာကိုယ်ရံတော်နှစ်ယောက်ကို နတ် ခြေမြန်[illegible] သီးခြားမှည့်ခေါ်ခဲ့တာ အလကားမဟုတ်ဘူးဆိုတာ [illegible] ရတော့တယ်ဗျာ'

ကျွမ်းစန်စင်သည် မရယ်မပြုံးဖြင့် အလယ်မှလိုက်နေ[illegible]

မကြာမီ သစ်တောအစပ်သို့ ရောက်ရှိလာကြလေတော[illegible]

ကျွမ်းစန်စင်သည် သိမ်ဇာကိုယ်ရံတော်နှစ်ဦးအား [illegible] သွားရောက်အကြောင်းကြားရန် စေခိုင်းလိုက်၏။

သူတို့ သစ်တောထဲရောက်[illegible]သောအခါ သစ်ကိုင်း [illegible] များကို အသုံးပြုလျက် သပ်ရပ်စွာ ဆောက်ထား[illegible] တစ်လုံးကို တွေ့ရသည်။

[illegible]တဲအဝတွင် သိမ်ဇာ ကိုယ်ရံတော်နှစ်ဦး ရပ်နေကြ၏။

[illegible]ကွမ်းစန်ဂင်က....

'ကဲ....မင်းတို့ဒီကသွားနိုင်ပြီ၊ ကိုယ်ကျရာတာဝန်ကို ထမ်း[illegible]င်ပေတော့'

[illegible]ကိုယ်ရံတော်နှစ်ယောက်သည် ကွမ်းစန်စင်ကို ဂါရဝပြုပြီး [illegible]သွားကြ၏။

'[illegible]မ်ကန်း....အသဲကို ဝင်ပါ'

'[illegible]ယင့်တာခင်ဗျာ၊ နောင်ကြီး ကွမ်းစန်စင် အရင်ဝင်ပါ၊ [illegible]ကြီးက ကျုပ်ထက် ဂုဏ်ဒြပ် ပိုကြီးပါတယ်'

'ကဲ....ဒါဖြင့်လဲ အတူတူပဲ ဝင်ကြတာပေါ့'

[illegible]တို့ တဲထဲဝင်သောအခါ တဲအတွင်းမှ လူနှစ်ဦး ထ[illegible] [illegible]ကြသည်။

[illegible]ဦးမှာ အဝါရောင် ဝတ်ရုံရှည်ကြီး ဝတ်ဆင်ထား၏။

[illegible]ပေါက်အပြ အဖာအထေးများစွာ ရှိသည်။

[illegible] တစ်ဦးသည် သာမန် အဖြူရောင်အင်္ကျီ ဝတ်ဆင်[illegible]သည်။

အပေါက်အဖြူ အဖာအထေးများ ရှိနေသော်လည်း မျက်နှာက ချိုပြုံးလှသည်။

တစ်ယောက်က တည်ကြည် ခန့်ညားသော မျက်နှာ၊ တစ်ယောက်က ချိုပြုံးသောမျက်နှာ ရှိနေသည်။

ချိုပြုံးသော မျက်နှာရှင်၏ လက်ထဲ၌ ယပ်တောင်တ… ရှိနေပြီး တဖျပ်ဖျပ် ခတ်နေသည်။

တည်ကြည်ခန့်ညားသော မျက်နှာပိုင်ရှင်သည် ရုတ်… ပြုံးလိုက်ပြီး….

'ဟဲ….အပြင်ကို ထွက်မကြိုနိုင်တာကိုတော့ ခွင့်လွှတ်… မိတ်ဆွေ'

ဝမ်ကန်းမှာ ရှုးထောက် အရှိအသေပေးမိမတတ် ဖြစ်… သည်။

အဆယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့အား တရင်းတနှီး နှုတ်… လိုက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ သိုင်းလောက၌ ကျော်ကြ… သော ကျန်လု ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဖြစ်သည်ကို သူသိလိုက်… ကြောင့်တည်း။

ဝမ်ကန်းမှာ လက်သီးနှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ အကြိမ်ကြိမ် ဂါ… ပြုလေ၏။

…ကျွန်တော့်ကို ခုလောက်ကြိုတာကပဲ အလွန့်အလွန် မျက်… …ပေးရာကျနေပါပြီခင်ဗျာ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဟာ နာမည်… …င်းကြီးသလောက် ရည်မွန် ခန့်ညားလှပါတယ်ခင်ဗျာ'

'…င်း….ကျုပ်ကတော့ ဒီလိုပဲ အကြောင်းမဲ့ နာမည်ကြီး… …ပါပဲဗျာ'

ကွ…်းစန်စင်သည် ရှေ့သို့တစ်လှမ်းချင်းတိုးလာပြီး ဂါရဝ… …ည်။

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၊ ကျွန်တော် ကွမ်းစန်စင် ပြန်ရောက်လာ… …ခင်ဗျာ'

'…င်း….ခင်ဗျားလဲ့ သိပ်ပင်ပန်းခဲ့ပြီပေါ့'

'မပင်ပင်းလှပါဘူး ခင်ဗျာ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတို့ ဒီအနီး… …ရောက်နေတာကိုသိရလို့ ကျွန်တော် တအားတက်ခဲ့… …တယ်'

ကျန်လု ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ခုံလွတ်များဆီသို့ လက်ကိုဝှေ့… …ပြလိုက်ပြီး….

'…မိတ်ဆွေကြီး ဝမ်ကန်း၊ ထိုင်ပါ'

…မ်ကန်းမှာ ဝင်၍မထိုင်ဝံ့အောင် ဖြစ်နေ၏။

အတာယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့အား တလေးတစား ဆ...
နေသူမှာ သိုင်းလောကဘ္ဘ အလွန်တရာ နာမည်ကြီးလှ...
ကျန်လူဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်။

မာသည့်ဂိုဏ်းချုပ်မျှ ဝမ်ကန်းကဲ့သို့ လမ်းဘေးပြ...
ကို ဤသို့ အရေးတယူ လုပ်လိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။

ကွမ်းစန်စင်က တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ် ဖြစ်နေသည့် ဝမ်...
အား ဝင်ထိုင်ရန် အားပေးတိုက်တွန်းလိုက်၏။

သစ်ခက်များဖြင့် တည်ဆောက်ထားသည့် တဲလေးမှ...
စွာ သန့်ရှင်းပြပ်ရပ်သည်။

ဝါးကုလားထိုင်များကို ညီညာစွာ ခင်းကျင်းထား...

သူတို့ထိုင်ပြီးသောအခါမှ ယပ်တောင် တဖျပ်ဖျပ်...
သူက ဝမ်ကန်းအား နှုတ်ဆက်စကားပြောလေ၏။

'မိတ်ဆွေ ဝမ်ကန်း....နေကောင်းရဲ့လား၊ ကျုပ်...
မှတ်မိရဲ့သား'

ဝမ်ကန်းသည် ထိုင်ရမလိုထရမလို ဖြစ်သွား၏။

ထို့နောက် ကမန်းကတန်း ဂါရဝပြုသည်။

'ကျွန်တော်သိပြီ၊ ဆရာကြီးနဲ့ မတွေ့ရတာ ဆယ်နှ...
ကျော်ပြီနဲ့တူတယ်'

ယပ်တောင်တဖျပ်ဖျပ် ခတ်နေသူက....

'ထိုင်ပါ....ထိုင်ပါ၊ တိုင်ရင်း စကားပြောတဲ့ ရပါတယ်၊
...ပ်တို့ချင်း မတွေ့ကြတာ ဆယ်နှစ်ကျော် ကျော်ပြီပေါ့'

ဝမ်ကန်းသည် အတော်ကလေး အနေအထိုင်ကျုံ့သွား၏။

...သူ့တွေ့နေရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ သိုင်းလောကဘ္ဘ တုံ့စဖွယ်
...ခေတ်တစ်ယောက် ထွက်ပေါ်လာရမည့်အစား၊ တစ်ခေတ်
...ယောက် ထွက်ပေါ်နေသည့်လူများ ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်
...ည်း။

ခေါက်ယပ်တောင် တဖျပ်ဖျပ် ခတ်နေသည့်လူကား ကျွန်လူ
...ဏ်း၏ပညာရှိ ထန်ရှင်ဖြစ်ပေတော့သည်။

ပညာရှိထန်ရှင်သည် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအား တစ်ချက် လှမ်း
...ကြည့်လိုက်ရာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ခေါင်းညိတ်ပြလေ၏။

ထို့ကြောင့်....

ထန်ရှင်က လေ့ကျင့်ရေးမှူးကြီး ကွမ်းစန်စင်ဘက်သို့ လှည့်
...မေးသည်။

'လေ့ကျင့်ရေးမှူးကြီးကွမ်းစန်စင်၊ ခင်ဗျားကို တစ်ယောက်
...ည်း လွှတ်လိုက်တဲ့အတွက် အတော်ကလေး ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရ
...ယ် မဟုတ်လား'

ကွမ်းစန်စင်က ဦးညွှတ် ဂါရဝပြုပြီး ပြန်လည် ဖြေ[illegible]
လိုက်သည်။

'နောင်ကြီးတစ်ယောက်တည်း လွှတ်လိုက်လို့ ဒုက္ခရော[illegible]
ရတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဝမ်ဂေဟာထဲမှာ ဝင်လျှိုနေတဲ့ လူ[illegible]
ညာဏ်နီညာဏ်နက် များလွန်းတာကတစ်ကြောင်း၊ သူတို့ကဝ[illegible]
ဟာထဲမှာ နှစ်နဲ့ချီပြီး ခြေကုပ်ယူခဲ့တာက တစ်ကြေ[illegible]
အကြောင်းနှစ်ကြောင်းကြောင့် ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရတာပါ'

ကွမ်းစန်စင်သည် ဝမ်ဂေဟာထဲ၌ ကြုံတွေ့နေရသည့် အ[illegible]
အပျက်များကို အပြည့်အစုံ ပြန်လှန်ပြောကြားလိုက်သည်၊

'ဟင်း....ကျုပ် အတွက်မှားသွားခဲ့တယ်၊ သခင်ကြီးဝမ်က[illegible]
ထန်ကိုလဲ ကျုပ်က လျှော့တွက်မိတာကိုး၊ ဒါကြောင့်မို့ [illegible]
ခေါ် စဉ်းစားတဲ့နေရာမှာ အစွန်းမရောက်ဖို့ လိုအပ်တယ်ဆို[illegible]
တယ်မှန်သကိုး'

ပညာရှိထန်ရှင်က ခပ်တိုးတိုး ညည်းညူလိုက်သည်။

သူ၏လက်ထဲမှ ယပ်တောင်ကမူ တဖျပ်ဖျပ် ခတ်မြဲခတ်[illegible]
သည်။

ကွမ်းစန်စင်က....

'ဗီပွဲမှာ အံ့ဩလောက်အောင် သိုင်းကိုဏ်းကြီးတွေ ရှုံးနိမ့်[illegible]
ရပါတယ်၊ တက်မုန့်ဖန်မုဆရာတော်နဲ့ ဝါဆန်းတောင်က [illegible]
ကုံးလျှန်တို့ပါ ကျွန်တော်နဲ့အတူ ရှုံးနိမ့်ခဲ့ရပါတယ်'

[illegible]ထန်ရှင်က ခေါင်းညိတ်၏။

'အင်းလေ ရိပ်မိပါတယ်၊ တစ်ဖက်ကလဲ ကျုပ်တို့အဘောက်
[illegible]တွေ သတင်းပို့ထားလို့ အနည်းအကျဉ်းတော့ ရိပ်မိထားခဲ့
[illegible]တယ်'

[illegible]စဉ် တဲအပြင်မှ ခြေသံများ ကြားလိုက်ရသည်။

[illegible]တံခါးဝ၌ မီးခိုးရောင် အဖာတစ်ရာ အဝတ်အစားများ
[illegible]ဆင်ထားသည့် ကျွန်လုဂိုဏ်းသားသုံးဦး မတ်တတ်ရပ်နေ
[illegible]ကြောင်း တဲအတွင်းမှ လူအားလုံး တွေ့မြင်လိုက်ကြရ၏။

[illegible]ထိုလူသုံးယောက်စလုံး တဲအတွင်းသို့ ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုနေ
[illegible]

[illegible]ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက လှမ်းမေးသည်။

'မင်းတို့ ဘာများတွေ့ခဲ့ကြသလဲ'

[illegible]တက်အစွန်ဆုံးမှလူက စတင်ဖြေကြား၏၊

'မြစ်ကမ်းစပ်တစ်နေရာမှာ သံသယရှိစရာ လူတစ်သိုက်ကို
[illegible]မြင်ခဲ့ရပါတယ်'

'စုရုပေါင်း လူအင်အားဘယ်လောက်ရှိသလဲ၊ ဘယ်သူတွေ
[illegible]ကော သိသလား'

'ယောကျ်ားမိန်းမ ခုနှစ်ယောက်လောက်တော့ ရှိပါတ သူတို့ရဲ့အမြင်ကို မခံဝံ့လို့ ရှေ့ကို တိုးကာဝ်မကြည့်ခဲ့ပါဘူး'

'သူတို့ ဘာလုပ်နေကြသလဲ'

'လှေကြီးတစ်စင်းပေါ် တက်နေပါတယ်'

ပညာရှိထန်ရှင်သည် စကားမပြောဘဲ စဉ်းစားခန်း ဝ သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက အလယ်ကလူကို မေးဝေ့လိုက်၏။

မင်းဖြေဆိုပါဆိုသည့်သဘော။

ထိုလူက ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုသည်။

'တက်မှုဆရာတော်တို့ကို မြင်တွေ့ခဲ့ပါတယ်'

'ဘယ်နေရာမှာလဲ'

'ရှစ်မိုင်ခွဲလောက် အကွာအဝေးရှိတဲ့ နေရာမှာပါ၊ ဘု ကျောင်းပျက်တစ်ခုမှာ စတည်းချနေကြပါတယ်'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် လက်ယာအစွန်ဆုံးမှ လူကြီးကို ကြ လိုက်၏။

ထိုလူကြီးက ဂါရဝပြုပြီး ဖြေသည်။

'ခရီးထွက်ဖို့ အားလုံးအဆင်သင့်ဖြစ်ပါပြီ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး'

'မင်းတို့ အားလုံး ကိုယ့်တာဝန် ကိုယ်ဆက်ပြီး ထမ်းကြ တော့'

ဂိုဏ်းသားသုံးဦး ပြန်လည် ပြေးထွက်သွားလေတော့၏။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည် ပညာရှိထန်ရှင်အား ကြည့်လိုက်သည်။

ထန်ရှင်က ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအား ခပ်တိုးတိုးပြန်ပြော၏။

'ကွန်လုံဝမ်ဆိုတဲ့နာမည် သိုင်းလောကထဲမှာ ပေါ်လာတာ မကြာသေးဘူး၊ သူ့နာမည်ရင်းရှိမှာ သေချာတယ်၊ အချိန် လေးငါးနှစ်အတွင်းမှာ ဘယ်လူသစ်မှ သူ့လို နာမည်ပျံ့အောင် လုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး'

ဝမ်ကန်းက ဝင်ပြောလေ၏။

'ဆရာကြီးထန်ရှင်....တက်မှုဆရာတော်တို့ကို တွေ့အောင်ရှာ ပြီး ပိုသခင်မလေးဝန်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးကို အမိ ဖမ်းသင့်ပါ တယ်၊ သူ့ကိုမိရင် ကွန်လုံဝမ် ဘယ်သူလဲဆိုတာ သေသေချာချာ စစ်မေးလို့ရနိုင်ပါတယ်'

ပညာရှိထန်ရှင်က ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

'ကျုပ်ရဲ့ပါးနပ်လိမ္မာတဲ့ ဂိုဏ်းသားနှစ်ဦးကို ဒီအမျိုးအမည် မသိတဲ့ဂိုဏ်းထဲဝင်ဖို့ စေလွှတ်ခဲ့တာ သုံးနှစ်ကြာနေပြီ၊ သူတို့

ကျုပ်ကိုပြန်ပြီး မသက်ညှာဘူး၊ အလိမ်ပေါ်လို့ အသတ်ပဲ... သလား၊ ရန်သူ ကွန်လုံဝမ်ဆီပဲ အညှံ့ခံလိုက်သလား၊ ဝါ... မဟုတ် ဆေးတစ်မျိုးမျိုး အတိုက်ခံရပြီး အတိတ်မေ့ကုန်သလား... တစ်ခုခုဖြစ်တာတော့ သေချာနေပါပြီ’

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက စဉ်းစဉ်းစားစား ပြောသည်၊

‘ကျုပ် တစ်ခု စဉ်းစားတယ် နောင်ကြီးထန်ရှင်၊ ကျုပ်... အနေနဲ့ တက်မုတို့ မဖကုန်းလှုန်တို့ကိုလဲ ရှာသင့်တယ်၊ လုံမ... ဝန်ကိုလဲ တားဆီးသင့်တယ်ဆိုတဲ့အချက်ပဲ၊ တောဒီက မိတ်... အကြံပေးတဲ့အတိုင်းပေါ့’

ဂိုဏ်းချုပ်က ဝမ်ကန်းကို ညွှန်ပြီးပြော၏၊

ဝမ်ကန်းမှာ မနေတတ်မထိုင်တတ် ဖြစ်သွားပြန်သည်၊

ဤပုဂ္ဂိုလ်များကား အမြင့်ဦးရှိသလောက် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ... ချလှူန်းသူများ ဖြစ်ချေတကားဟု တွေးမိပြီး ပို၍ ကြည်ည... လေးစားသွားမိသည်၊

ဝမ်ကန်းက ချောင်းတစ်ချက်ဟန့်ပြီး....

‘ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို ကျွန်တော်တစ်ခုလောက် တင်ပြပါရစေ’

‘ပြောပါ....မိတ်ဆွေ’

‘တက်မုဆရာတော်တို့ကို သွားခေါ်ချင်တယ်ဆိုရင်ကျွန်တော်... ပြေးပြီး ခေါ်ပေးနိုင်ပါတယ်၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက တွေ့ချင်တယ်... ဆိုရင် တက်မုဆရာတော် ကြွလာမှာ သေချာပါတယ်’

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး စဉ်းစားနေစဉ် ပညာရှိထန်ရှင်က ပြုံး၍ ...ပြောလေ၏၊

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး....မိတ်ဆွေဝမ်ကန်းက တက်မုဆရာတော်တို့ ...ကုန်းလှုန်တို့ဟာ ထိပ်တန်း သိုင်းအကျော်အမော်များ ဖြစ် ...လည်း ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအဆင့် မဟုတ်တဲ့အတွက် ဒီစကား ...နေခြင်း ဖြစ်ဟန်တူပါတယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ၊ ဂိုဏ်းချုပ် ... ဗိမှာပဲစောင့်နေပါ၊ ကျွန်တော်ရယ်၊ လေကျင့်ရေးမှူး ...ကွမ်းစန်စင်ရယ်၊ မိတ်ဆွေဝမ်ကန်းရယ် သုံးယောက်ပေါင်း ...က်မုဆရာတော်နဲ့ မဖကုန်းလှုန်တို့ကို သွားရောက် ဖိတ်ခေါ် ...ပါမယ်’

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက အသံထွက်အောင်ရယ်သည်၊

‘ဟား....ဟား....နောင်ကြီး ထန်ရှင်ရယ်၊ လေကျင့်ရေးမှူး ... ကွမ်းစန်စင်က တပင်တပန်း ပြေးလွှားနေတဲ့ အချိန်မှာ ...ပ်က ဒီတဲထဲထိုင်နေလို့ ဘယ်သင့်လျော်ပါ့မလဲ၊ ဒီလိုလုပ် ... ကျုပ်က မြစ်ဆိပ်သွားမယ်၊ မြစ်ဆိပ်မှာတွေ့တဲ့အုပ်စုဟာ ...လေးဝန်တို့အုပ်စုပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ဒီအုပ်စုကို ကျုပ် သွား ...တားလိုက်မယ်’

ပညာရှိထန်ရှင်သည် သူ လေးစားချစ်ခင်သည့် ဂိုဏ်းချုပ်... ...အား တားဆီးရန် နှုတ်မထွက်နိုင်ဘဲဖြစ်သွားသည်၊

အတန်ကြာစဉ်းစားပြီးမှ....

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအမိန့်အတိုင်းပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအနေနဲ့ သတိပြုရမယ့် ရှိပါလို့ တောင်းပန်ချင်ပါတယ်၊ မြင့်လိုလဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ ဝမ်ကာန်း ဘယ်သူဆိုတာ စဉ်းစားလို့ သေးလို့ပါပဲ'

'မစိုးရိမ်ပါနဲ့ နောင်ကြီးထန်ရှင်၊ ကျုပ်သတိထားမိ ခင်ဗျားတို့ပြန်လာရင် မြစ်ဆိပ်ကိုလိုက်ခဲ့ကြမယ်'

'ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့သွားတော့မယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး'

ထန်ရှင်က ထရပ်လိုက်ပြီး ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကိုဦး ညွှတ်ဂါရဝပြုသဖြင့် ကွမ်းစန်စင်နှင့် ဝမ်ကာန်းတို့သည်း ဂါရဝပြုကြတော့သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက လက်ကို ဝှေ့ယမ်း ပြလိုက်သော် သူတို့လည်း တဲအပြင်သို့ ထွက်ခွာလာကြ၏။

တဲ၏ ကိုက်ဘစ်ရာခန့် အကွာ၌ လွန်းအိမ်ပုံသဏ္ဍာန် ဆန်းသောမြင်းရထားတစ်စင်းနှင့် မြင်းသုံးစီးခန့်ကို ကျ ဂိုဏ်းသားတချို့က အသင့်ပြင်စောင့်ဆိုင်းနေကြောင်း တွေ့ရ သည်။

ဝမ်ကာန်းသည် တူးခြားသော မြင်းရထားကို ကြည့်

လှည်းလွန်းအိမ် ပုံသဏ္ဍာန် ရှည်မျှော မျှော ရှိပြီး အော ကိုယ်ထည်ပေါ်၌ ဆုံလည်ပမာ လှည့်ပတ်၍ ရနိုင်အောင် ဆောက်ထားကြောင်း အံ့ဩဖွယ်ရာတွေ့ရှိရသည်။

မြင်းနှစ်ကောင် က ထားပြီး ထိုမြင်းနှစ်ကောင်စလုံး အလွန် ရာ သန်စွမ်းသည့် မြင်းကြီးများဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

'မိတ်ဆွေဝမ်ကာန်း၊ မြင်းနဲ့သွားမလား၊ ကျုပ်ရဲ့မြင်းရထား ပါ လိုက်မလား'

ဝမ်ကာန်းသည် မြင်းရထားကို လေ့လာချင်စိတ်ပေါက်လာ မြင့် ထန်ရှင်အား ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုရင်း....

'ဆရာကြီးခွင့်ပြုရင် မြင်းရထားနဲ့ပဲ လိုက်ချင်ပါတယ်'

ထန်ရှင်သည် အသင့်စောင့်နေသည့် ကျန်လုဂိုဏ်းသားများ ကို လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ တက်မှုဆရာတော်တို့ စတည်းချသည့် နေရာကို ရှာဖွေခဲ့သော ဂိုဏ်းသားကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

'မင်း ရှေ့က လမ်းပြပါ၊ တက်မှုဆရာတော်ဆီ သွားကြ မယ်'

ဂိုဏ်းသားသည် ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုပြီး မြင်းတစ်ကောင်ပေါ် ခုန်တက်လိုက်၏။

ကျန်လုဂိုဏ်းသားတစ်ဦးက ပညာရှိထန်ရှင်၏ မြင်းရထား ခေါင်းမိုးပေါ်သို့ တက်ထိုင်သည်။

စင်စစ် ထိုမြင်းရထားကို အတွင်း၌ ထိုင်နေသည့် ထန်ရှင် ကိုယ်တိုင် မောင်းနှင်၍လည်း ရသည်။

ကျွမ်းစန်စင်သည် မြင်းတစ်စီးပေါ် ခုန်တက်လိုက်ပြီး စတော် ခရီးထွက်လေတော့သည်။

ပညာရှိထန်ရှင်၏မြင်းရထားမှာ အတွင်း၌ ဘေးချင်းယှဉ်ထိုင်၍ရသော ရထားမျိုးမဟုတ်သဖြင့် ဝမ်ကန်းသည် ထန်ရှင်၏ နောက်ဘက်ထိုင်ခုံ၌ ရှေ့နောက်ထိုင်ရ၏။

အထဲ၌ ကြေးကွင်းများ၊ မောင်းတံများ စသည့်ပြူး ထူးထူးခြားခြားအရာများကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် ဤမြင်းရထားသည် သာမန်မြင်းရထားတစ်စင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ အထူးစီမံ ပြုလုပ်ထားသည့် မြင်းရထားတစ်စင်း ဖြစ်ကြောင်း ဉာဏ် ကောင်းသည့်ဝမ်ကန်း ရိပ်မိသွားသည်။

'ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော် နည်းနည်းပါးပါးလောက် မေး ပါရစေခင်ဗျား'

ဝမ်ကန်း၏စကားကိုကြားသောအခါ ပြုံးနေသည့် ထန် ရှင်၏ မျက်နှာမှာ ပို၍ပြုံးသွား၏။

'လမ်းခရီးပြဗိုလ်ကြီးတစ်ဦးက ကျုပ်မြင်းရထားကို [illegible] ပြီး လမ်းမှာ ခရီးပြတိုက်ချင်လို့လား'

ဝမ်ကန်းမှာ နောက်မှထိုင်နေသူဖြစ်၍ ပညာရှိ ထန်ရှင် ပြုံးနေသည်ကို မမြင်ရပေ။

ထို့ကြောင့် ထိတ်လန့်တကြားဖြစ်သွားပြီး....

'ဆရာကြီး ခွင့်လွှတ်ပါ၊ ကျွန်တော် သိချင်တဲ့စိတ် သက် သက်နဲ့ မေးတာပါ၊ ကျွန်တော် မမေးတော့ပါဘူး ခင်ဗျာ'

ထန်ရှင်က သူ့ယပ်တောင်ကို ခေါက်သိမ်းလိုက်ပြီး....

'ကျုပ်က ရယ်စရာပြောတာပါ၊ လူမသတ်ဘူးတဲ့ လမ်း ခရီးပြတစ်ဦးကို ကျုပ်ရထားအကြောင်းပြောဖို့ ဒီလောက် ဝန်မလေးပါဘူးလေ'

'ဗျာ....ဆ....ဆ....ရာကြီး၊ ကျွန်တော့် အကြောင်းတွေ.... ....သိ....'

'ခင်ဗျားကို လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်လောက်ကတည်းကသိခဲ့တာ ဘာများထူးဆန်းလို့လဲ'

'ဒါပေမယ့် ဒီဆယ်နှစ်အတွင်းမှာ....'

'လူချင်း မတွေ့တာကို ပြောမလို့လား၊ သတင်းကိုတော့ ကြားတဲ့ရှိပါ့မလား'

'ကြားကြတဲ့ သတင်းတွေက ကျွန်တော့်ကို လူဆိုးကြီး တစ်ဦးအဖြစ်....'

'တချို့ကသတ်မှတ်ကြတာပါ၊ ခင်ဗျားစိတ်ထားကိုသိတဲ့… တွေကတော့ ဘယ်သတ်မှတ်မလဲ၊ ဟောဒီမြင်းရထားကို တ… တစ်ဦးကလမ်းက ဖြတ်တိုက်နိုင်မယ် ထင်သလား၊ မိတ်ဆွေ… ဝမ်ကန်း'

ဝမ်တန်း စိတ်သက်သာရာ ရသွား၏။

ကြေးကွင်းများ၊ မောင်းတံများကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး…

'ကျွန်တော့်စိတ်ထင်တော့ မရနိုင်ဘူးထင်တယ်၊ ယော… ပစ္စည်းတွေက ရန်သူတွေကို တားဆီးနိုင်တဲ့ ပစ္စည်းတွေပဲ… လိမ့်မယ်'

ပညာရှိ ထန်ရှင်က ကျေနပ်စွာပြုံးလိုက်၏။

'မိတ်ဆွေဝမ်ကန်းက တကယ်တော်တာပဲ၊ အတွေ့… များတဲ့လူဆိုတော့ ခန့်မှန်းချက် ၂ ခဲတာပေါ့လေ'

ပညာရှိထန်ရှင်က သူ့လည်းရထားနံရံကို ပုတ်ပြပြီး…

'ဒီထဲမှာ လက်နက်မျိုးစုံရှိတယ်၊ ဘေးဆိုးအန္တရာယ် ကြုံ… ရင် ဒီလက်နက်တွေ အခုံးကိုးပြီး ကျုပ်အသက်ကို ကာ… ရမယ်'

ဝမ်ကန်း အံ့ဩသွားသည်။

'ခင်ဗျာ….'

'မိတ်ဆွေဝမ်ကန်း အံ့ဩသွားသလား၊ ဘာကို အံ့ဩရ…တာလဲ'

'ဆရာကြီးလို ဝါစဉ်ကြီး ဆရာကြီးတစ်ယောက်အတွက် …လောက်လက်နက်တွေ လိုအပ်ပါသလားခင်ဗျာ'

ပညာရှိထန်ရှင်၏ ရယ်မောသံက လှည်းထဲမှ အပြင်သို့ပင် …လွင့်ထွက်သွားသည်။

'ကျုပ်က ဝါစဉ်ကြီးတဲ့လူတော့ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် …ိုင်းပညာတော့ ဘာမှမတတ်ဘူးဗျ'

ဝမ်ကန်းမှာ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး ချာချာလည်သွားသလို …ားလိုက်ရ၏။

သူပင် နားကြားမှားလေသလားဟု တွေးလိုက်မိသည်။

မမှားပါ။

သူ့ နားကြားမမှားပါ။

ပညာရှိ ထန်ရှင်ကဲ့သို့သောလူမျိုးသည် သူ့လို သာမည… …မ်းခရီးသွားပြတစ်ဦးကိုလည်းအထူးလိမ္မာသိုဝှက်ရန်အကြောင်း …ပါ။

ဝမ်ကန်းသည် မြင်းရထား၏ပြတင်းပေါက်မှ အပြင်သို့ …ကြည့်လိုက်ရာ မြင်းရထားသည် အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ မောင်း

နှင်နေသည်ကို တရှိပ်ရှိပ်ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် သစ်ပင်များအား ကြ
၍ ရိပ်မိသဘောပေါက်လိုက်၏။

ဝမ်ကန်းသည် ပညာရှိထန်ရှင်အား တစ်စုံတစ်ခု မေး
ပြန်ပြင်လိုက်၏။

သို့သော်....

ခေါက်ယပ်တောင်ကို လက်ထဲ၌ ဆုပ်ကိုင်ရင်း ငေး
စဉ်းစားနေသည့် ထန်ရှင်အားကြည့်၍ မေးတော့မည့်စကာ
များကို ပြန်လည်မျိုချပစ်လိုက်ရတော့သည်။

ထိုစဉ်....

သူတို့ မြင်းရထားလည်း ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွားလေ

'ဆရာကြီးထန်ရှင်....ဆရာကြီး ကွမ်းစန်စင် ဘုရားကျေ
ပျက်နားကို ရောက်ခါနီးပါပြီ၊ ဘုရားကျောင်းပျက်မှ
တစ်ခါတည်း တန်းပြီး မောင်းသွားရမလား'

ကွမ်းစန်စင်၏အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

'မမောင်းနဲ့တော့၊ ဒီကနေ ခြေလျင်လျှောက်သွား
သူတို့လဲ ဝါစဉ်ကြီး သိုင်းဆရာကြီးတွေပဲ၊ မြင်းရထာ
မြင်းတွေနဲ့ အဲဒီရှေ့အထိ မောင်းသွားလို့ မတော်ပေဘူး'

ကျွန်တော် သတင်းသွားပို့ပေးရဦးမလားခင်ဗျာ'

'ပို့နဲ့တော့၊ ဒီကပဲ စောင့်နေကြတော့'

ထန်ရှင်သည် မြင်းရထားတံခါးကို အသာအယာတွန်းဖွင့်ပြီး
စန်စင် စကားပြောနေသည့်နေရာသို့ လျှောက်လာလေ၏။

ခင်ဗျားရဲ့ အစီအစဉ် အင်ပတန် သင့်လျော်ပါပေတယ်၊
တို့ ခြေလျင်ပဲ သွားသင့်ပါတယ်၊ ဒါမှလဲ တက်မှဆရာ
တို့ နောင်ကြီး ဖေကိုးလျှန်တို့ကို လေးစားရာ ကျပါ
မယ်'

ထန်ရှင်၊ ကွမ်းစန်စင်နှင့် ဝမ်ကန်းတို့သည် ဘုရားကျောင်း
ရှိရာသို့ လျှောက်လာကြ၏။

ဘုရားကျောင်းပျက်ကြီးကား နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာမြင့်စွာ
က ပျက်စီးနေခဲ့သဖြင့် အတော်ကလေး အကြည့်ရ
ဆိုးနေသည်။

သူမနီးသော သစ်တောအတွင်း ရှိနေခြင်းကလည်း ဤသို့
ကင်းဝေးစေခြင်း ဖြစ်တော့သည်။

တို့သည် ဘုရားကျောင်းပျက်ကြီး၏ လှေကားနှင့် ခြေသံ
အသံကို နားစွင့်၏။

သည့်အသံမျှ မကြားရသောအခါမှ လှေကားများကို
ချင်း နင်းတက်ကြသည်။

လှေကားထစ်များ ဆုံးသောအခါ တံခါးမရှိတော့ အပေါက်ဝသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

ထိုအခါကျမှ ဘုရားကျောင်းပျက်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်၍ ဝင်ကြည့်နိုင်ကြသည်။

ဘုရားကျောင်းပျက်ကြီး၏ အလယ်ခေါက်တွင် ရုပ်တုယောက် တင်ပျဉ်ခွေထိုင်ပြီး မျက်လုံးများ မှိတ်ထားကြ

အထွင်းအားလှေကျင့်နေကြကြောင်း မြင်ကွင်းကထိုထိုသာပြနေ၏။

အလယ်နှစ်ယောက်မှာ သက်နိုးရောင် ဝတ်စုံရှည်ကြီး ဆင်ထားသည့် တရုတ်ဘုန်းကြီးနှစ်ပါး ဖြစ်သည်။

တရုတ်ဘုန်းကြီးနှစ်ပါး၏အစွန်တွင် ပိန်ပိန်ပါးပါး အိုတစ်ဦး ထိုင်နေသည်။

အခြားတစ်ဖက်၌ ခပ်လှမ်းလှမ်း၊ ခပ်ကွာကွာ၌ ငါးဆယ် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိသော သိုင်းသမားကြီးနှစ် နေသည်။

တရုတ်ဘုန်းကြီးနှစ်ပါးနှင့် ပိန်ပိန်ပါးပါးအဘိုးကြီး လက်တစ်လှမ်းကွာလောက်စီ ထိုင်နေကြသဖြင့် နီး ဆိုနိုင်သည်။

ကျန်နှစ်ယောက်မှာ အခေဘိုကလေး ဝေးကွာသည်။

ကွမ်းစန့်စင်က အသယ်ကောင်မှ တရုတ်ဘုန်းကြီးကို ညွှန်ပြ

'နောင်ကြီးထန်ရှင် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ တက်မုဆရာတော် ပါတယ်'

'ဒါဖြင့် ဒီဘက်ကတော့ ဖန်မုဆရာတော်ပေါ့'

'မှန်ပါတယ် နောင်ကြီး၊ ဒီဘက်အစွန်ဆုံးက တစ်ယောက် ကတော့....'

ထိုအခါ ထန်ရှင်က ကွမ်းစန့်စင်၏ စကားမဆုံးမီ ဖြတ်၍ လိုက်၏။

'ငါ့ဆန်းတောင်က ဖေကုံးလျှန်ပဲ ဖြစ်ရမယ်'

ကွမ်းစန်စင် အံ့ဩသွား၏။

'နောင်ကြီးထန်ရှင် မှန်းဆတာ သိပ်ကောင်းပါတယ်'

'လေ့ကျင့်ရေးမှူးကြီးအနေနဲ့ အစဉ်အကိုင်းပဲ မိတ်ဆက် ပေးသေချာပါတယ်၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား၊ သိုင်းလောက ကလူငယ်ဒါစဉ်က စကားပြောတာပဲ မဟုတ်လား'

ထန်ရှင်က ဆက်၍ပြောသည်။

'ဟောဟိုဘက်က နှစ်ယောက်ကတော့ လေ့ကျင့်ရေး
ကြီးကိုယ်တိုင် မသိတဲ့လူတွေ ဖြစ်ရမယ်'

'ဗျာ....နောင်ကြီးထန်ရှင် ဘယ်လိုသိပါလိမ့်'

'သူတို့ကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင် မသိတဲ့အပြင် လေ့ကျင့်ရေး
ကြီးကိုယ်တိုင် သိပ်ဂရုမထားတာကို ကျုပ်သတိပြုမိထား

ထိုအခါကျမှ ကွမ်းစန်စင်သည် ထန်ရှင်၏စေ့စပ်ပုံကို
ပို၍ သိလာရတော့သည်။

သူ့အား မိတ်ဆက်မပေးမီကပင် ထန်ရှင်သည် မိတ်
ပေးမည့်သူ၏အမှုအရာများကို လေ့လာထားခဲ့ချေသည်

သူတို့၏စကားသံများက အတွင်းအား လေ့ကျင့်နေ
ကို အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားစေသည်။

ပထမဆုံး မျက်စိပွင့်လာသူမှာ ဖေကုံးလျှန် ဖြစ်၏

ကွမ်းစန်စင်တို့သုံးယောက်ကို မြင်သောအခါ အံ့ဩသွား
သည်။

'အလို....နောင်ကြီး ကွမ်းစန်စင်ပါလား'

ဖေကုံးလျှန် ခုန်ထလာ၏။

ဖေကုံးလျှန်သည် စိတ်မြန်ကိုယ်မြန် လှုပ်ရှားတတ်သူဖြစ်ရာ
ထန်ရှင်အား လက်ညှိုးထိုးပြီး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင် ပြောသည်။

'ဒီကနောင်ကြီးဟာ ကျန်လုဂိုဏ်းက ပညာရှိထန်ရှင်ပဲ ဖြစ်
ရမယ်'

ကွမ်းစန်စင်က အံ့ဩစွာပြောလေ၏။

'လူကဲခတ် တော်ပါပေတယ်ဗျာ၊ နောင်ကြီးဖေကုံးလျှန်
ကိုလဲ နောင်ကြီးထန်ရှင်က အလိုလိုသိနေခဲ့ပါတယ်'

ဖေကုံးလျှန်က ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုသည်။

ထန်ရှင်ကလည်း ပြန်လည် ဂါရဝပြုသည်။

ဖေကုံးလျှန်က ထန်ရှင်၏နောက်သို့ ကျော်ကြည့်၏။

နောက်ဘက်၌ ဝမ်ကန်း ရပ်နေသည်။

'နောင်ကြီးကွမ်းစန်စင် ဝမ်ကန်း ပြန်ပါလာသလား၊ ခင်
ဗျားနဲ့ ပြေလည်သွားကြပြီလား'

ကွမ်းစန်စင်က ခေါင်းညိတ်ပြ၏။

'မှန်ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ ကျန်လု ဂိုဏ်းသားတွေက သူ့ကို
အထင်မှားခဲ့တာပါ၊ အခုတော့ ပြေလည်သွားပါပြီ'

သူတို့ ဤသို့ စကားပြောနေသော်လည်း ကျန်သူလေးဦးမှာ ဖေကုံးလျှန်ကဲ့သို့ ထမလာခဲ့ကြပေ။

အတွင်းအားကျင့်စဉ် ကျင့်မြဲကျင့်နေသည်။

ထန်ရှင်က ကွမ်းစန်စင်အား ခပ်တိုးတိုး လှမ်းမေးသည်။

'လေ့ကျင့်ရေးမှူးကြီး ဟိုအက်အစွန်က လူနှစ်ယောက်ကို အရင်က မြင်ဖူးခဲ့သလား'

'ဟုတ်ကဲ့....ကျွန်တော်တို့ ဝမ်ဂေဟာ မြေအောက်ခန်းထဲက လွတ်မြောက်လာတုန်းက သူတို့နှစ်ယောက်ပါပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့'

ထန်ရှင်သည် ဝမ်ကန်းကိုပါ လှမ်းခေါ်ပြီး လေသံကလေးဖြင့် စကားပြောလိုက်သည်။

ဖေကုံးလျှန်က ထန်ရှင်အား မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်လေ၏။

ထန်ရှင်သည် ဖေကုံးလျှန်အနီး၌ သွားရပ်ပြီး ယပ်တောင်ကလေးဖြန့်ကာ တဖျပ်ဖျပ်ယပ်နေသည်။

ကွမ်းစန်စင်သည် အစွန်၌ ဖန်မှုဆရာတော်၊ တက်မှုဆရာတော်တို့ကို အနီးကပ်ကြည့်ရှုသွား၏။

ဆရာတော်နှစ်ပါးသည် အနည်းငယ်မျှပင် မလှုပ်ကြချေ။

ကွမ်းစန်စင် တဖြည်းဖြည်းရှေ့တိုးသွားရာ အမည်မသိ သိုင်းဆရာကြီးနှစ်ဦး၏ရှေ့သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

ထိုနှစ်ယောက်သည်လည်း တက်မှုနှင့် ဖန်မှုဆရာတော်နှစ်ပါးကဲ့သို့ပင် အနည်းငယ်မျှမလှုပ်ကြပါ။

ကွမ်းစန်စင်သည် နောက်ဆုံးလူအနီးသို့ ရောက်ကာနီးမှ ရုတ်တရက် နောက်လှည့်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် သိုင်းသမားအားမျက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချ၏။

'သေပေတော့ သူလျှိုသစ္စာဖောက်'

ကွမ်းစန်စင်၏ သိုင်းပညာမှာ ထိပ်တန်း၌ရှိသည်။

သူသည် ကျွန်လုဂိုဏ်း၌ ဝါရင့်ကြီးသိုင်းဆရာကြီးဖြစ်သည်။

သို့တိုင်....

အရိုက်ခံရသူ ရှောင်တိမ်းသွားပုံမှာ အလွန်လျင်မြန် ဖျတ်လတ်လှသည်။

သူလျှိုသည် ရုတ်တရက် ရှောင်တိမ်းသွားရုံမျှမက ကွမ်းစန်စင်၏ ဝမ်းဗိုက်အောက်ပိုင်းကိုပင် ခြေထောက်နှင့် ကန်သွားလေ၏။

ဝမ်ကန်းသည် ထန်ရှင်၏မှာကြားချက်အရ ကွမ်းစန်းမလှမ်းမကမ်းမှ လိုက်ပါသွားရာ ရန်သူကလည်းထိုသို့ တိုက်ခိုက်နှင့် သူကလည်း ခုခံအုပ်လိုက်သည်။

သူလျှိုသည် ဝမ်ကန်းကိုပင် ထပ်မံ ရှောင်တိမ်းသွားသည်။

ကွမ်းစန်စင်သည် အခွင့်မပေးဘဲ အဆက်မပြတ် တိုက်ခိုက်သည်။

ဝမ်ကန်းကလည်း ဘေးမှ ကူညီတိုက်ခိုက်သည်။

နောက်ဆုံး၌ သူလျှိုသည် ကွမ်းစန်စင်၏ လက်ဝါးကွက် တစ်ချက်အမိခံရပြီး လဲ့စင်သွား၏။

'ဂုန်း....'

သူလျှို လဲ့စင်သွားသည်။

ထန်ရှင်က အရေးတကြီးပြောကြားလိုက်၏။

'လေ ကျင့်ရေးမှူးကြီး၊ သူ့ ဒဏ်ရာတွေ မြန်မြန် လိုက်စမ်းပါ၊ လုံးဝမလွှင်ရှားပါစေနဲ့'

ကွမ်းစန်စင်က ရယ်ရင်း....

'သူ အတွင်းဒဏ်ရာရသွားပါပြီ၊ ဘာမှ မခုခံနိုင်တော့ဘူး'

ကွမ်းစန်စင်၏ စကား မဆုံးမီ လူလျှိုရှိ မျက်နှာသည် ကဖြည်းဖြည်း ရှုပ်ပျက်လာ၏။

ချွေးသီးချွေးပေါက်များ စီးကျလာ၏။

ထန်ရှင်က သက်ပြင်းချပြီး ပြောသည်။

'ကျုပ်တို့တော့ အကြောင်းမဲ့သက်သက် ပင်ပန်းသွားခဲ့ကြပြီ'

ထန်ရှင်၏စကားမဆုံးမီမှာပင် သူလျှိုသည် ဂုန်းခနဲ လဲ့ကျသေဆုံးသွားလေတော့၏။

ကွမ်းစန်စင်သည် ထန်ရှင်၏စကားကို နားမထောင်မီသည် မှာ မှားလေပြီဟု ကြိုးစား နောင်တရသွား၏။

'ကျွန်တော်မှားသွားပြီ၊ နောင်ကြီးထန်ရှင် စဉ်းစားသလို ကျွန်တော်မစဉ်းစားမိခဲ့ဘူး'

ထန်ရှင်က ကွမ်းစန်စင်အား နှစ်သိမ့်လိုက်၏။

'ဒီလောက်လဲ စိတ်မကောင်း မဖြစ်ပါနဲ့လေ၊ သူဆောင်ထားတဲ့အဆိပ်ကလဲ အင်မတန်ပြင်းနေတယ်၊ လေ ကျင့်ရေးမှူးကြီး လူ့အကြောမပိတ်နိုင်ခင်မှာပဲ သူ အဆိပ်ကိုမျိုချပြီး ဖြစ်နေပုံရပါတယ်'

ကွမ်းစန်စင်မှာ အနည်းငယ် စိတ်သက်သာရာ ရသွား၏။

'သူ့ အဆိပ်တက်တာ သိပ်မြန်တာပဲ၊ပေါ့စပ်ထဲ ထည့်လို တာကို လုံးဝမမြင်ရပါကလား'

ထန်ရှင်က....

'သူ့လျှိုဟာ အဆိပ်ဆေးလုံးကို သွားကြားထဲမှာ လျှိုရှ ထားပုံရတယ်၊ သူ့ကို သူလျှိုမှန်း ရိပ်မိသွားပြီး လုံးဝမလွ နိုင်မှန်းသိတော့မှ အဆိပ်ဆေးလုံးရဲ့အကာကို ကိုက်ခွဲပြီး ထဲ မျိုချလိုက်တာပဲ ဖြစ်ရမယ်'

ဖေကိုးလျှန်သည် ထန်ရှင်အား လေးစားစွာ ကြည့်လိုက်

'သိုင်းလောကမှာ စာပေပညာရှင် ထန်ရှင်ဟ အင်မတန် အတွေးအခေါ် ကောင်းတယ်လို့ ကျော်ကြား တယ်၊ အခုတော့ လက်တွေ့ပါပဲလား'

ထန်ရှင်က....

'ဒီလိုလဲ မဟုတ်ပါဘူးလေ'

'နောင်ကြီးထန်ရှင်၊ ဒီရန်သူကို သူလျှိုလို့ ဘယ်လို ရိပ်မိလိုက်တာလဲ၊ ကျုပ်တို့နဲ့ တတွဲတွဲပါနေတာတောင် ကျု တို့ လုံးဝမရိပ်မိဘူး'

'ကျုပ် နောင်ကြီးဖေကုံးလျှန်ကို ဥပမာတစ်ခုပြချင်တယ် ခတာတောင်ထဲမှာ အမြဲတမ်းနေနေတဲ့လူဟာ မြို့ကြီးကိုရော

တာနဲ့ အဲဒီက အနံ့အသက်အားလုံးကို ရှူးရှူးရှဲရှဲ ခံစားနိုင်စွမ်း ရှိကြတယ်၊ ကျုပ်လိုသိုင်းပညာ မတတ်ကျွမ်းတဲ့လူကလဲ သိုင်း ပညာ သိပ်တတ်ကျွမ်းတဲ့လူတွေကြား ရောက်တော့ ဘယ်သူ တယ်လို အခြေအနေရှိတယ်ဆိုတာ ထင်းခနဲသိပါတယ်'

'ဘယ်လိုများ ထူးခြားနေလို့လဲဗျာ'

'တက်မုဆရာတော်၊ ဖန်မုဆရာတော်နဲ့ ဟောဟိုအစွန်ဆုံးက ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ပျော့ပျောင်းနေတယ်၊ ဒီပုဂ္ဂိုလ်က တော့ မသိမသာတောင့်တင်းနေတယ်၊ ဒီအချက်က ဘာကိုပြ လဲဆိုတော့ သူဟာ အတွင်းအားကျင့်စဉ်ကို တကယ်မကျင့်တဲ ဟန်ဆောင်နေတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားစေပါတယ်'

'ဪ...ကျုပ်တို့ကတော့ ဒီအချက်ကို သတိမထားမိခဲ့ကြ ဘူးဗျာ'

'ဘယ်သတိထားမိမလဲ၊ နောင်ကြီးဖေကုံးလျှန်တို့က လူ့ကို ယုံနေတာကိုး၊ သူ တကယ် အတွင်းအားကျင့်စဉ် မကျင့်ဘူး ဆိုတာ တယ်သောက်သိသာသလဲ၊ လေ့ကျင့်ရေးမှူးကြီးကွမ်း ရဲ့စင် လက်ဝါးနဲ့ရိုက်တာနဲ့ ချက်ချင်း ရှောင်ထွက်သွားနိုင် တယ်၊ ရှောင်ထွက်ရုံတင်မကဘူး၊ ပြန်လှန်ပြီးတောင်တိုက်ခိုက် သွားနိုင်ခဲ့တယ်ဗျာ'

ဖေကုံးလျှန်က ခေါင်းဘဆတ်ဆတ်ညိတ်ပြီး....

'ရှင်းပါပြီဗျာ၊ ရှင်းပါပြီ'

ထိုအခိုက်မှာပင် တက်မုဆရာခဲဘော်၊ ဖန်မုဆရာတော်သို့ ရှီးရှီးသားသားပါဝင်လာသည့် သိုင်းသမားကြီး သုံးယော[illegible] သည့် အတွင်းအခန်းကျဉ့်စဉ် ကျဉ့်ရာမှ ထလာကြလေတော့၏။

❁

အခန်း (၆၁)

မလှပသော ရေယာဉ်

ပညာရှိထန်ရှင်သည် သာသနာ့ ဘောင်ဝင် သူတော်စင် ဖြစ်သည့် တက်မုဆရာတော်နှင့် ဖန်မုဆရာတော်တို့အား အလျှင်ဦးစွာ လက်အုပ်ချီ ဂါရဝပြုလေ၏။ ဆရာတော်နှစ်ပါးက လက်အုပ်ချီပြီး ပြန်လည် ဂါရဝပြု ၏။

'ကျွန်လုပ်ဂိုဏ်းရဲ့ ပညာရှိ ထန်ရှင်မှတ်တယ်'

'ဆရာတော် ခန့်မှန်းတာ မှန်ပါတယ်၊ တပည့်တော်ဟာ ရှင်ပါပဲ'

သခင်ကြီးဝမ်ရဲ့ အရေးကိစ္စကြောင့် ဒကာကြီး ကိုယ်
လိုက်လာတာလား'

'တပည့်တော်တို့ရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရဲ့ အမိန့်အရ ဆရာ
တို့ကို လာရောက်တွေ့ဆုံခြင်းဖြစ်ပါတယ် ဆရာတော်'

'ဪ....ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန်ထုံကိုယ်တိုင် ဒီကိစ္စကို
ဝင်စားနေပြီလား၊ အင်းလေ၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာ
ကြီးကိုယ်တိုင်ကတောင် စိတ်ဝင်တစား ဖြစ်နေမှတော့
ချုပ်ကြီး အို့ယန်ထုံလဲ စိတ်ဝင်စားတော့မှာပေါ့၊ ဂိုဏ်း
ကြီး အို့ယန်ထုံ အခု ဘယ်မှာရှိနေသလဲ'

ထန်ရှင်သည် မျက်နှာစိမ်း သိုင်းသမားကြီးကို တစ်
ကြည့်လိုက်သည်။

မျက်နှာစိမ်းသိုင်းသမားကြီးသည် အဆိပ်တက် သေ
သည့်အလောင်းကို ကြည့်နေသည်။

ထန်ရှင်သည် ဆရာတော်၏အမေးကို ချက်ချင်း မ
သေဆုံးနေသည့်အလောင်းကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်ပြီ

'ဆရာတော်တို့အုပ်စုထဲမှာ သူလျှိုဝင်နေတယ်ဆိုတာ
တော်တို့ သတိမထားခဲ့မိဘူးနဲ့တူတယ်'

ထိုအခါကျမှ ဆရာတော်များသည် သေဆုံးနေသည့်
ကို ကြည့်မိတော့သည်။

ဘုရားရေ၊ ဒီလိုဆိုရင် မကြာခင် ကျုပ်တို့ပါ သေဆုံးရ
လား၊ ဒကာကြီး ရောက်လာတာ ကံကောင်းတယ်လို့
မှာပဲ'

မျက်နှာစိမ်းသိုင်းသမားကြီးသည် ရှုပ်မထွေးနေသည့် အခြေ
များကို နားလည်သဘောပေါက်လာသဖြင့် သူ့ဘာသာ
ပေါ်ဖြစ်လာသည်။

ဘက်မှဆရာတော်နှင့် ကွမ်းစန့်စင်တို့အား သူ့ခရီးစဉ်ကို
ပြပါရန် ပန်ကြားသည်။

ထန်ရှင်က ပြုံး၍ပြောလိုက်၏။

'မိတ်ဆွေ ဒီအရှုပ်အထွေးကြီးကို ရှင်းချင်စိတ် ရှိရင်တော့
လက်ဝင်ပါနိုင်ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ကတော့ မိတ်ဆွေ
ပါမှာ လုံးဝယုံကြည်စိတ်ချမှု ရှိပါတယ်'

ကွမ်းစန့်စင်ကလည်း ခေါင်းညိတ်၏။

'ဟုတ်ပါတယ်၊ သိုင်းလောကထဲမှာ အဖြူအမည်းပဲ ကွဲပါ
၊ အဖြူသိုင်းသမားချင်း ရောစပ်လို့ရပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ကို
မှူအားမနာပါနဲ့'

မျက်နှာစိမ်းသိုင်းသမားကြီးက အားလုံးကို ဂါရဝပြုလေ
၏။

'ရှိစေတော့ဗျာ၊ ဟောဒီက ရွှေလင် ဆရာတော်ကြီး ရယ်၊ ဟောဒီက ဝါဆန်းတောင်က ဆရာတော်ကြီး ဖေ လျှန်ရယ်၊ ဟောဒီ ကျွန်လုဂိုဏ်းက ဆရာကြီးထန်ရှင်နဲ့ ဆရာ တွမ်းခန့်စင်ရယ်စတဲ့ ဝါစဉ်ကြီး သိုင်းဆရာကြီးတွေကို အနီးကပ်တွေ့ဆုံ ခင်မင်လိုက်ရတာကပဲ ကျုပ်အတွက် အ ဖြစ်နေပါပြီ၊ ကျုပ်ပါလာတဲ့အတွက် ဝင်ဂေဟာရဲ့ အရှုပ်အ ကို ဖြေရှင်းတဲ့နေရာမှာ ဆေးမဖြစ်ဘဲ ဘေးဖြစ်နေမှာကိုပဲ စိုးရိမ်ပါတယ်၊ ကျုပ်ကို ခွင့်မြှုကြပါတော့ဗျာ'

မျက်နှာစိမ်းသိုင်းသမားကြီးသည် မည်သူ၏ စကားပြန် မစောင့်တော့ဘဲ ဂါရဝပြုပြီးသည်နှင့် ဘုရားကျောင်းပျက် မှ ပြေးထွက်သွားလေတော့၏။

တက်မုဆရာတော်သည် ပြေးထွက်သွားသည့် မျက်နှာ သိုင်းသမားကြီး၏ ကျောပြင်ကို ကရုဏာသက်သော မျက် များဖြင့် လှမ်းကြည့်နေသည်။

ထန်ရှင်က တီးတိုးပြော၏။

'သိုင်းလောကထဲမှာ ဒီလိုတစ်ယောက်တည်း ကျင်လ တဲ့ တစ်ကိုယ်တော် သိုင်းသမားတွေ အများကြီး ရှိတတ်ပါ တာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ အစုအသင်းချင်း တိုက်နေတဲ့ ကိစ္စမှာ အသင်းချင်း ရင်ဆိုင်တာပဲ ကောင်းပါတယ်၊ သူ သွား တော့'

ထန်ရှင်သည် သူ့ အကြည့်ကို တက်မု၊ ဖန်မု ဆရာတော်နှစ် နှင့် ဖေကုံးလျှန်တို့ဘက်သို့ လှည့်လိုက်၏။

'ကိုက်းချုပ်ကြီးကဆရာတော်တို့ နောင်ကြီးဖေကုံးလျှန်တို့ကို ိုင်လာတွေ့ချင်တာပါ၊ ဒါပေမယ့် လုံမလေးဝန်တို့အုပ်စု ်တွတဲ့ လူအုပ်စုတစ်စု မြစ်ကြောင်းကနေ လှေနဲ့ထွက်ခွာ မယ့်သတင်းကို ရလိုက်တာနဲ့ တားဆီးဖို့ ကိုယ်တိုင် လိုက် ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ဒီကို ကျုပ်နဲ့ လေ့ကျင့်ရေးမှူးကြီး လာခဲ့ရပါတယ်'

တက်မုဆရာတော်၊ ဖန်မုဆရာတော်နှင့် ဖေကုံးလျှန်တို့သည် ၏စကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ အလွန်တရာအံ့ဩ လေသည်။

❁

ဖေကုံးလျှန်က....

'ဘယ်လိုလဲဗျ၊ လုံမလေးဝန်ဆိုတဲ့ မြွေဆိုးမလေး ဝမ်ဓေ ထွက်သွားပြီလား'

ဖေကုံးလျှန်နှင့် တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီးများသည် ကွမ်းစန် ဝမ်ကန်းကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် ဘုရားကျောင်းပျက်ထဲမှ

အဖြစ်အပျက်များကို မသိရှိသေးသဖြင့် ဤသို့ အံ့ဩသွား ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထန်ရှင်ကမူ ဤအဖြစ်အပျက်များကို ကွမ်းစန်စင်ထံမှ ဆင့် သိရှိပြီးခဲ့ပေပြီ။

ကွမ်းစန်စင်က ထောက်ခံစကား ပြောကြားလိုက်၏။

'လုံမလေးဝန်တို့ ထွက်ခွာသွားတာ သေချာပါတယ်။ တော်ကိုယ်တိုင် ဒီသတင်းကို သိလိုက်တာပါပဲ'

တက်မုဆရာတော်က....

'အင်း....ပြောလက်စနဲ့ တစ်ခါတည်း ပြောလိုက်ရဦး စောစောက အတွင်းအားကျင့်စဉ်ကျင့်တန်းက ကျုပ်ရဲ့ တစ်ပိုက်မှာ တစ်စုံတစ်ခုတောင်းခံနေတာကို သတိပြုခဲ့မိပါ

ဖေကုံးလျှန်က ဝင်မေး၏။

'အဲဒါ ဘာလက္ခဏာလဲဆရာတော်'

'အဆိပ်မိတဲ့ လက္ခဏာပဲ'

ထန်ရှင်မှအပ ထိုစကားကြားလိုက်ရသူအားလုံး တုန်လှုပ်သွားကြ၏။

အားလုံးပင် တက်မုဆရာတော်၏ မျက်နှာကို ဝိုင်း လေ၏။

တက်မုဆရာတော်က သူ့ညီတော် ဖန်မုဆရာတော်ကို လှမ်း လိုက်သည်။

'ညီတော်ကော ဘယ့်နှယ်လဲ'

ဖန်မုဆရာတော်က မျက်နှာမသာမယာရှာဖြင့် ခေါင်းညိတ်

'နောင်တော့် အတိုင်းပါပဲ'

တက်မုဆရာတော်မှာ ဖန်မုဆရာတော်ကဲ့သို့ မျက်နှာမပျက်

အတွေ့အကြုံအရ၊ အသက်အရွယ်အရ၊ ပညာအရ အလွန်တရာ နေပြီဖြစ်၍ အဆိုးတရားကို ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်စွမ်း ရှိနေလေ

'ကျုပ်တို့ အတွင်းအားကျင့်စဉ် ကျင့်လာတာ ကြာပြီပဲ၊ တုန်းကမှ ဒီလိုထူးခြားမှု မရှိဘူး၊ ထူးခြားမှု တွေ့လိုက် ညဉ်းက အဆိပ်သင့်တာပဲ ဖြစ်ရမယ်လို့ ကျုပ်ယူဆခဲ့တယ်'

ထန်ရှင်သည် ယပ်တောင်ကို တဖျပ်ဖျပ်ခတ်ရင်း အေးချမ်း ပြောလေ၏။

'ဆရာတော်ပြောတာ မှန်ပါတယ်၊ ဝမ်ဂေဟာထဲက ထွက် တဲ့ လူအားလုံး အဆိပ်သင့်ခံနေရပြီဆိုရင် ပိုမှန်ပါလိမ့်

'ဗျာ'

ဝမ်ကန်းမှာ ထခုန့်မိမတတ်ဖြစ်သွား၏။

ကွမ်းစန်စင်နှင့် ဖေကုံးလျှန်တို့သည် ထိတ်လန့်သွားပေ လည်း အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သူများဖြစ်၍ သတင်းဆိုးကို ပူ ရရ လက်ခံနိုင်ကြလေ၏။

တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီး တက်မုက ဖေကုံးလျှန်ကို ကြည့် ခပ်လေးလေး ပြောလေ၏။

'ဗကာကြီး ဖေကုံးလျှန်၊ ဒီပညာရှိကြီး ထန့်ရှင်စကာ လက်ခံနိုင်လောက်တယ်'

'အာဖြစ်လို့လဲဆရာတော်'

'ဟို...အင်္ဂလိပ်ဖြူ ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ လုံမလေးဝန်က ကျ အတွက် သေချိန် သတ်မှတ်ပေးခဲ့တယ် မဟုတ်လား'

ဖေကုံးလျှန်က ရယ်သည်။

ထန့်ရှင်အားကြည့်၍ တိတိကျကျထပ်မေးသည်။

'နောင်ကြီးထန့်ရှင်၊ ကျုပ်တို့အားလုံး အဆိပ်သင့်တယ် တာ ဟုတ်ကဲ့ပါလားဗျ'

ထန့်ရှင်က ပြုံး၍ပြန်၏။

'နောင်ကြီး ဖေကုံးလျှန်၊ ဘာကြောင့် ဒီမေးခွန်းကို မေး ယ်ဆိုတာ ကျုပ်သဘောပေါက်ပြီးပါပြီ'

'ရှင်းစမ်းပါဦးဗျာ'

'နောင်ကြီးအနေနဲ့ တက်မုဆရာတော်လို ထူးခြားချက် တွေ့သေးဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ မတွေ့သလဲဆိုတော့ ကိုယ်ခံအတွင်း အားပညာ ကွာခြားချက်ရှိလို့ပဲ၊ နောင်တော့ ဒီအဆိပ်သင့်တဲ့ လက္ခဏာတွေ ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်'

'ကျုပ်တော့ မယုံဘူးဗျာ'

'မယုံမရှိပါနဲ့၊ နောက်တစ်လအတွင်းမှာ အဆိပ်သင့်တဲ့ လက္ခဏာတွေ ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်'

ဖေကုံးလျှန်သည် ဇွတ်ပြောနေရာမှ ထန့်ရှင်၏ခိုင်မာလှသော စကားပြောကြောင့် သံသယဝင်လာမိသည်။

သူသည် စကားပြောခြင်းကို ခေတ္တရပ်ဆိုင်းလျက် အတွင်း အားကျင့်စဉ်ကို လေ့ကျင့်သည်။

မည်သည့်ထူးခြားချက်မျှ မတွေ့ရသောကြောင့် အတွင်းအား ကျင့်စဉ်ကျင့်ခြင်းကို ရပ်ဆိုင်းပြီး ထန့်ရှင်နှင့် ပြန်၍ မျက်နှာချင်း ဆိုင်သည်။

'နောင်ကြီး ထန့်ရှင်၊ ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ် စမ်းသပ်ပြီးပါပြီ၊ အဆိပ်မှ မသင့်ပါဘူး'

ထန်ရှင်က ယပ်တောင် တဖျပ်ဖျပ်ခတ်ရင်း....

'နောင်ကြီး ခန္ဓာကိုယ်မှာ အဆိပ်သင့်နေတယ်လို့ ကျုပ် အနိုင်အမာ ဆိုပါတယ်'

ဖေကိုးလျှန် ဒေါပွသွား၏။

'အကယ်၍ တစ်လအတွင်း အဆိပ်သင့်တဲ့ လက္ခဏာမပေါ် ရင် ခင်ဗျားကို ဘာလုပ်ရမလဲ'

ဖေကိုးလျှန် ဒေါသကြီးကြောင်း၊ စိတ်တိုကြောင်း၊ သို့ လောကဌ် ကျော်ကြား၏။

ယခု ကျော်ကြားသည့်အတိုင်း ဇာတိပြလာလေပြီ။

ထန်ရှင် ဒေါသမထွက်ပါ။

ရယ်၍ပြောသည်။

'နောင်ကြီးဖေကိုးလျှန် မယုံကြည်ဘူးဆိုရင် လောင်းကြေး နဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ကြတာပေါ့'

'ဟား....ဟား....ဟား....ကျုပ်ကအောက်လမ်းပညာတို့ လက်ပညာတို့ကို မယုံခဲ့ဘူးဗျ။ နောက်တစ်လအတွင်း ကျုပ်ခန္ဓာ ကိုယ်မှာ အဆိပ်သင့်တဲ့ လက္ခဏာ ပေါ်မယ်လို့ ကျုပ်မယုံဘူး ဘယ်သူကမှလဲ ပေါ်အောင်မလုပ်နိုင်ပါဘူး၊ နောင်ကြီးက

လောင်းတမ်းစားတမ်း ကစားမယ်ဆိုရင် ကျုပ်က ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာစွာ လက်ခံပါတယ်'

'ကောင်းပြီ နောင်ကြီးဖေကိုးလျှန်၊ ဘယ်လိုလောင်းကြေး တင်မလဲ'

'နောင်ကြီး ထန်ရှင် ကြိုက်သလို လောင်းကြေးတင်ပါ'

'ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်တဲ့ ဦး ခေါင်းကို အရင်းတည်ပြီး လောင်းမယ်ဗျာ၊ တစ်လအတွင်း အဆိပ်မထက်ဘူးဆိုရင် ကျုပ်ဦးခေါင်း အဖြတ်ခံမယ်ဗျာ'

ထန်ရှင်၏စကားကြောင့် ဖေကိုးလျှန် ကြောင်သွား၏။

ကြီးမျှကြီးမားသော လောင်းကြေးတင်မှုကို ပြုလုပ်လိမ့်မည် ဟု လုံးဝမထင်မိခဲ့ချေ။

'နောင်ကြီး ထန်ရှင်'

ကွမ်းစန့်စင်က ရုတ်တရက် အော်၍ သတိပေး၏။

ထန်ရှင်က စကားမပြောရန် လက်ကာပြသည်။

ဖေကိုးလျှန်က....

'ကောင်းပါပြီဗျာ၊ နောင်ကြီးထန်ရှင်က ခေါင်းဖြတ်ကြေး လောင်းကြေး တင်မှတော့ ကျုပ်လဲ လက်ခံရတော့မှာပေါ့'

တစ်လအတွင်း အဆိပ်တက်ရင် ကျုပ်ကလဲ ကျုပ်ရဲ့ ဦးခေါ င်း ကို အဖြတ်ခံမယ်ဗျာ'

ရှောင်လင်တုန်းတော်ကြီး တက်မှုသည် အတွေ့အကြုံ ကျက်သူဖြစ်၏။

သို့သော်....

သူ့အတွေ့အကြုံများထဲတွင် ခေါင်းဖြတ်တမ်း လောင်း တင်တတ်သည့် လူများကိုတော့ မတွေ့ဖူးသေးပေ။

တက်မှုဆရာတော်သည် ရှေ့သို့ တစ်လှမ်းတိုးလာပြီး....

'တော်လောက်ပါပြီ၊ တော်လောက်ကြပါပြီ၊ သိုင်းလော ကအရှင်အမာ မှုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေက သူငယ်နှပ်စား ကလေး တွေလို မလုပ်ကြပါနဲ့၊ ဒကာကြီးတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ ... ကြေးကစားတာကို ကျုပ်ကော၊ ညီတော်ဖန်မုကော၊ ... ကြီး ကျွမ်းစန်စင်ကော၊ ဟောဟိုက ဒကာကြီး ဝမ်ကန်း... ဘယ်သူမှ အသိအမှတ် မပြုနိုင်ပါဘူး၊ ဘယ်သူမှလဲ သက် အတည်မခံနိုင်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ ဦးခေါင်းဖြတ်တမ်း လော ကစားတာဟာ ဘယ်သူ့အတွက်မှ အကျိုးမရှိတဲ့အတွက် ... ဖျက်လိုက်ပါ၊ ကဲ....ပြောနေကြာတယ်၊ ကျုပ်ကလဲ ကျု ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို တွေ့ချင်တာကြာပြီ၊ ကျန်လုဂိုဏ်းချုပ်ကြီ ဟိုမှော်ကဝေမလေးကို ဘယ်လိုဖမ်းနေသလဲဆိုတာ သူ... ကြစို့၊ အကူအညီလိုနေရင်လဲ ပေးနိုင်တာပေါ့ဗျာ'

ထန်ရှင်နှင့် ဖေကုံးလျှန်တို့မှာ တက်မှုဆရာတော်၏စကားကို ...င်းပယ်ရန် ခက်သွား၏။

ဆရာတော်က ဆက်ပြောသည်။

'တကယ်လို့ မှော်ကဝေမလေးကို ဖမ်းမိခဲ့ရင်လဲ ကျုပ်တို့ ...ဆိပ်မိနေတာ ပြေပျောက်သွားအောင် အဆိပ်ဖြေဆေးကို ...တောင်းရဦးမယ်'

တက်မှုဆရာတော်စကားမှာ ပညာရှိ ထန်ရှင်နှင့် ဝါဆန်း ...ောင်မှ ဝါစဉ်ကြီးသိုင်းဆရာကြီး ဖေကုံးလျှန်တို့၏ လောင်း ...ကြေးစကားထက် ပို၍တန်ဖိုးရှိသည်။

...အကျိုးရှိသည်။

ထန်ရှင်နှင့် ဖေကုံးလျှန်တို့ ခေတ္တ ပြေငြိမ်းလိုက်ကြရလေ ...ကာ၏။

ထန်ရှင်က ယပ်တောင်ကို တဖျပ်ဖျပ်ခတ်ရင်း ရယ်ရယ် ...မောမော ပြော၏။

'သိုင်းလောကသားတွေက ကျုပ်ကို ပညာရှိထန်ရှင်လို့ခေါ် ...ကယ်၊ အခုအချိန်မှာ တကယ်ပညာရှိတာက တက်မှု ဆရာ ...တော်ပဲ၊ ကျုပ်တို့လောက် မိုက်တဲ့လူ ရှိဦးမလားဗျ၊ နှစ်ဦး ...က် ဘယ်သူမှ အကျိုးမရှိတဲ့အလုပ်ကိုလုပ်ဖို့ ကြံစည်နေကြ ...'

'ကျုပ်ကတော့ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် အဆိပ်မိထားတယ်လို့ လုံး မထင်မှတ်သေးဘူးဗျာ'

ထန်ရှင်က ပြုံး၍ပြောသည်။

'လုံမလေးဝန့်ကို ဖမ်းမိတဲ့အခါ မေးကြည့်တာပေါ့'

တက်မုဆရာတော်က ချက်ချင်း ဝင်ပြောသည်။

'ဒကာတို့ အလကား အချိန်ဖြုန်းမနေကြပါနဲ့၊ ကျုပ် မိတ်ဆွေကြီးကို တွေ့ချင်လှပြီ၊ ခုပဲ သွားကြရအောင်'

ဆရာတော်သည် စကားဆုံးသည်နှင့် ဓေ့မှဦးဆောင် တော့ရာ ကျန်လူများလည်း မနေသာတော့ဘဲ နောက်မှ ကြရတော့၏။

ကွမ်းစန်းစင်နှင့် ထန်ရှင်တို့က စောင့်နေရစ်ကြဟု သည့်နေရာတွင် ကျန်လုဂိုဏ်းသား ခုနစ်ယောက်ခန့် စောင့် နေသည်ကို ထူးထူးခြားခြား တွေ့မြင်လိုက်ကြရ၏။

တက်မုဆရာတော်တို့ကမူ ယင်းဂိုဏ်းသားများသည် ကတည်းက ပါလာသူများဟု ထင်မှတ်နေ၏။

ကျန်လုဂိုဏ်းသားများသည် ထန်ရှင်နှင့် ကွမ်းစန်းစင်တို့ လက်သီးနှစ်ဖက်ဆုပ်လျက် ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုကြသည်။

ကွမ်းစန်းစင်က....

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဘယ်မှာရှိနေသလဲ'

'မြစ်ကမ်းနံဘေးမှာ စောင့်နေပါတယ်'

ထန်ရှင်က မျက်မှောင်ကြုတ်၍ မေးလိုက်၏။

'မင်းတို့က ဗီသတင်းပို့ဖို့ လာကြတာလား'

'ဟုတ်ပါတယ်ဆရာကြီး၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက စေလွှတ်လိုက် ပါ၊ စောစောကတည်းက ဘုရားကျောင်းဖျက်ထဲ ဝင်မလို့ ပဲ၊ ဒီမှာစောင့်နေတဲ့ နောင်တော်က မဝင်နဲ့ အမိန့်ပေး တယ်ဆိုလို့ ဒီမှာစောင့်နေကြတာပါ'

ထန်ရှင် မျက်နှာပျက်သွားသည်။

'ထပ်မပြောနဲ့တော့၊ မြန်မြန်လမ်းပြကြ'

မြင်းရသားမောင်းသမား ကျန်လု ဂိုဏ်းသားသည် မြင်း ထားကို ထန်ရှင်၏အေးနားသို့ မောင်းလာ၏။

'ဆရာကြီး....ကြွပါ'

ထန်ရှင်သည် ရုတ်တရက်မဝင်သေးဘဲ တက်မုဆရာတော် ပါအဝင် အားလုံးကို ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုသည်။

'ဆရာတော်....တပည့်တော်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ၊ ဒီမြင်းရထားနဲ့ သွားလိုဘူးဆိုရင် ဆရာတော်တို့ ကိုယ်ဖော့ပညာသုံးပြီး ခပြေး တဲ့အခါ တပည့်တော်က နောက်ဆုံးမှာ ကျန်ရစ်လိမ့်မယ်'

တက်မှုဆရာတော်မှာ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေ၏။

သိုင်းလောကသို့ ကျော်ကြားလှသည့် ထန်ရှင်သည် သိုင်းပညာ လုံးဝ မတတ်ချေတကား။

ထိုအခါကျမှ ထန်ရှင်၏မျက်လုံးထဲ၌ အတွင်းအား သိုင်းပညာ၏ အရိပ်အယောင် လုံးဝမရှိခဲ့သည်ကို တက်မှု၊ ဖန်မှုနှင့် ဖေကုံးလျှန်တို့ ပြန်လည်သတိပြုမိလာကြတော့သည်။

တက်မှုဆရာတော်က လက်ကိုဝှေ့ယမ်းပြပြီး....

'ကျုပ်တို့ နားလည်ပါပြီ ဒကာကြီး၊ ဒကာကြီး မြင်းရထားနဲ့ပဲသွားပါ၊ ကျုပ်တို့အဖို့ကတော့ ဘာမှ အမှန်းမကြီးပါဘူး၊ ဗီလောက် ခရီးကလေးက ဘာမှ မပြောပလောက်ပါဘူး'

ကွမ်းစန်စင်နှင့် ဝမ်ကန်းတို့မှာမူ မြင်းမစီးဘဲ တက်မှုဆရာတော်တို့နှင့် ပြေးလိုက်၏။

ပညာရှိထန်ရှင်၏မြင်းရထားသည် လူတို့ရှေ့မှ တစ်ရှိန်ထိုးမောင်းနှင်သွားလေတော့၏။

ကွမ်းတစ်ယာညက်ခန့် အချိန်အတွင်းမှာပင် သိုင်းသမားကြီးများအားလုံး မြစ်ကမ်းနဖူးသို့ ရောက်ရှိသွားလေတော့၏။

မြစ်ကမ်းနဖူးတွင် အဖော်အဆေး တင်းကြမ်း ပြည့်နေသော်လည်း အဝါရောင်တောက်ပနေသည့် ဝတ်ရုံရှည်ကြီး ဝတ်ဆင်ထားပြီး လက်ပိုက်ရပ်ကြည့်နေသော ကျန်လူ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယန်ထုံကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန်ထုံသည် သူ့နောက်၌ သိုင်းသမားများကြီးရောက်လာသည်ကို သတိမပြုမိချေ။

သတိမပြုမိလောက်သည့်အခြင်းအရာများက သူ့ရှေ့ မြစ်ပြင်၌ ဖြစ်ပျက်နေသည်မဟုတ်ပါလား။

ကမ်းစပ်နှင့်သိပ်မကွာသောရေထဲတွင် တပင်တိုင် ရွက်လှေကြီး ကျောက်ချထား၏။

ထိုလှေကြီးနှင့် ကမ်း၏အလယ်စပ်ကြား၌ လှေငယ်တစ်စင်းရှိနေသည်။

လှေငယ်ဆိုသော်လည်း လူဆယ်ယောက်ခန့် ချောင်ချောင်ချိစီးနိုင်သည်။

ထိုလှေပေါ်တွင် လူငယ်တစ်ဦး မတ်တတ်ရပ်နေ၏။

ထိုလူငယ်ကား ဆန်ကွမ်းချီပေတည်း။

ရေစပ်တွင် ရှေ့ရှုနေသည့် ကျန်လုဂိုဏ်းသား ရှစ်ယောက် အခြားဂိုဏ်းသားများက ချီပိုးသယ်မ၍ ယူလာခဲ့ကြသည်

ပုံစံအရ ထိုဂိုဏ်းသား ရှစ်ဦးသည် ဆန်ကွမ်းချီနှင့် ရိုက်ရာမှ ရေထဲလိမ့်ကျသွားကြသည့်ပုံမျိုးဖြစ်နေသည်။

ထန်ရှင်သည် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအနီးသို့ချဉ်းကပ်သွားပြီး ရဝပ္ပလေ၏။

ထန်ရှင်ရောက်လာသည်ကိုတွေ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အိုယန်ထု ရိပ်မိ၏။

'နေ့ခင်ကြီး ထန်ရှင်လား'

'ဟုတ်ပါတယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၊ အခြေအနေအားတော်ခဲ့ သလား'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အိုယန်ထု၏မျက်နှာမှာ အလွန်တရာ ကြည်လင်နေ၏။

ထို့နောက် ခပ်တိုးတိုးပြော၏။

'အဲဒီရပ်နေတဲ့ သူငယ်ကို ကျုပ်တို့ရဲ့ စည်းကမ်းထိန်း ရေးမှူး ရှစ်ယောက်စလုံး အရှုံးပေးလိုက်ရတယ်၊ ဆယ်ကွက် တောင် မခံနိုင်ကြဘူး'

ထန်ရှင်၏မြင်းရထားကို မောင်းသည့် ကျန်လုဂိုဏ်းသား ...သည် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနှင့် ထန်ရှင်တို့အနီးသို့ တိုးကပ်လာကာ ...ရဝပ္ပခလေ၏။

ထန်ရှင်က....

'ဘာကိစ္စလဲ'

'ကျွန်တော် စမ်းကြည့်ချင်ပါတယ်'

'မစမ်းပါနဲ့၊ စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးမှူး ရှစ်ယောက် ...တောင်ရှုံးနေမှပဲ'

ထိုဂိုဏ်းသား နောက်ဆုတ်သွားရတော့သည်။

ထန်ရှင်က....

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၊ ရှောင်လင်ကျောင်းတော်က တက်မုဆရာ ...တော်၊ ဖန့်မုဆရာတော်နဲ့ ဝါဆန်းတောင်ဆရာကြီး ဖေကုံး ...တို့ပါလာကြပါတယ်'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အိုယန်ထုသည် ထိုအခါကျမှ ကပျာကယာ ...နောက်သို့ပြန်လှည့်သည်။

...ဆရာတော်နှစ်ပါးထံသို့ခြေလှမ်းကျဲကြီးဖြင့် လျှောက်သွား ...သည်။

'ဆရာတော်တို့ ရောက်လာကြမှကိုး၊ မတွေ့ဘာတော အတော်ကြာပြီနော်၊ ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီး ကျန်းမာ လို့ မာပါရဲ့လား'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အိုယန်ထုသည် လက်အုပ်ချီရင်း နှုတ်ဆ မေးလျှောက်လေ၏။

ဆရာတော်နှစ်ပါးကလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက် ချီ ကြသည်။

'ဒကာကြီးကိုမတွေ့တာကြာလို့ တွေ့ချင်ဇောနဲ့ မြေ ခဲ့ကြတာပဲ၊ ဝမ်းသာလိုက်ပါဘိခြင်းတယ်'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအိုယန်ထုသည် ဖေကုံးလျှန်ဘက်သို့ သီးနှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ ဂါရဝပြုသည်။

'ဝါဆန်းတောင်က နောစ်ကြီးဖေကုံးလျှန် ကြိုဆိုပါ ဗျာ၊ ကျုပ်ရဲ့ဒွာနချုပ်မဟုတ်တော့လဲ သိပ်ညွှဝတ်မ တူးပေါ့'

ဖေကုံးလျှန်က ပြန်လည်ဂါရဝပြုအံ။

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနဲ့ ကျုပ်နဲ့ မတွေ့ရတာ ငါးနှစ် ရှိသွားပြီဗျာ၊ ခုလိုပြန်တွေ့ရတဲ့အတွက် ကျုပ်လဲ ဝမ်း တယ်'

ဖေကုံးလျှန် အနေဖြင့် ဤသို့ ပြောမည်ဆိုလျှင် ပြောနိုင် က်ပေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူကိုယ်တိုင် ကျွန်လုဂိုဏ်းချုပ် ၏ အသက်အရွယ်လောက် ရှိနေပြီး ဝါဆန်းတောင်၌ ာ်ကြီးသိုင်းသမားတစ်ဦး ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

သိုင်းသမားကြီးများ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအနီးသို့ ရောက်ရှိလာ ွင် သံမဏိကိုယ်ရံတော်နှစ်ဦးဟု အမည်တွင်သည့် ကျိုး ကြည်နှင့် ပေါ့ကုန်းပေါင်တို့ နှစ်ဦးသည် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး က်နားသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။

က်မုဆရာတော်သည် သံမဏိကိုယ်ရံတော်နှစ်ဦးအား မသိ ာလည်း ထိုသူနှစ်ဦး၏ အမူအရာများကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် လုဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအား စောင့်ရှောက်နေကြသူမှန်း ရိပ်မိ

မှသည် ပေါ့ကုန်းပေါင်ကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး ဂိုဏ်းချုပ် တို့ယန်ထုအား လှမ်းမေးလေ၏။

လူငယ်ပေါက လူငယ်ဘာ တကယ် သိုင်းပညာပြည့်တဲ့ ပ်ဖြစ်ပါတယ်၊ သိပ်လဲ ကြောက်စရာ ကောင်းပါတယ်'

ဆရာတော် ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ'

'ဝမ်ခေဂဟာကြီးထဲမှာ သူ့ပညာကို မြင်ခဲ့ဘူးပါတယ်
ရဲ့ ရိုက်ချက်တစ်ချက်ကို သူ ခံယူခဲ့တယ်၊ ကျုပ်ပဲ နောက်
ခဲ့ရတယ်'

ထန်ရွှင်က ခေါင်းညိတ်၍ ပြောသည်၊

'မှန်ပါတယ်၊ ဒီသူငယ်ဟာ ထူးခြားတဲ့ သိုင်းပညာကို
ဟတ်ကျွမ်းထားတာ မှန်နေပြီ၊ သူ့မျက်နှာကတော့
ဖြစ်နေတယ်၊ ရှုပ်ဖျက်ထားပုံရတယ်၊ သားရေတု မျက်နှာ
ဟုတ်ဟန်မတူဘူး'

ထိုစဉ်....

ကျိုးတာကြည်က ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးထံ ခွင့်ပန်လေ၏

သူသည် သံမဏိကိုယ်ရံတော်နှစ်ဦးထဲမှ တစ်ဦး
သည်၊

သူငယ်ရဲ့ပညာကို ကျွန်

ပြောသည်၊

ဲ့ရံတော် နှစ်ယောက်
ဲ့ မခန့်မှန်းနိုင်ကြဘူးလ

'ကျွန်....ကျွန်တော် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနဲ့ တရဲတင်ပြည်အနှံ့အပြား
တာပဲဗျာ'

း ဘာပြောချင်လို့လဲ'

'ကျွန်....ကျွန်တော် ရန်သူအတော်များများနဲ့ တွေ့ဖူးခဲ့တာ
ဒီသူငယ်လောက်တော့ ရေထဲကျသွားအောင် ကျွန်တော်
နိုင်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ဂိုဏ်းရဲ့သိက္ခာ
တည်ရှင်းပေါ့'

ျိုးတာကြည်က စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးမှူး ရှစ်ယောက်
ကျပြီး ဒဏ်ရာရကုန်သည့် အချက်များကို ရည်ညွှန်းပြော
လေ၏၊

န်ရွှင်ကရယ်ရင်း....

ိုင်းလောကရဲ့ စကားပုံ တစ်ခုကို မကြားဖူးဘူးလား၊
တောင်တစ်တောင်ထက် ပို၍မြင့်သော တခြားတောင်
ာ်သည်ရှိ၏ ဆိုတဲ့ စကားပုံလေ၊ သိုင်းလောကမှာ
ယောက်ကိုရှုံးသွားတဲ့အတွက် ဘာမှသိက္ခာကျစရာ
နောင်တစ်ချိန်မှာ သူ့ကိုနိုင်ဖို့ပဲလိုတယ်၊ သိုင်းပညာ
ရောက်အောင် ကြိုးစားဖို့ပဲလိုတယ်'

ျိုးတာကြည် ခေါင်းငုံ့သွားလေ၏၊

ရာကြီး ထန်ရွှင်၊ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ၊ ကျွန်တော်
ိုက်လိုတော့ပါဘူး'

ထန်ရှင်က ခေါင်းညိတ်ပြလေ၏။

မြစ်ကမ်းနဖူး၌ ထိုသို့ စကားပြောနေကြစဉ် တစ်ဖ
ရှက်လှေကြီး၏ ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ လူအချို့ တက်လာကြမည
တွေ့ရလေ၏။

တက်မုဆရာတော်က ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအို့ထန်ထုံအား
နေလေ၏။

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဤသူငယ်ဟာ လုံမလေးဘက်က
နေခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဝမ်ဂေဟာထဲကလူ
ပါဘူး၊ အပြင်လူစိမ်းတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်ပုံရပါတယ်၊
တာ လုံမလေးဝန်ရဲ့ အဆိပ်ဘင်မျိုးမျိုး အမိခံထားရ
ဖြစ်နေပါတယ်'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန်ထုံ ခေါင်းညိတ်၏။

'ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ဂိုဏ်းက လေ့ကျင့်ရေးမှ
လဲ ဝမ်ဂေဟာထဲက အဖြစ်အပျက်တွေကို ပြန်ပြော
အခုသူငယ်ဟာ ဝမ်ဂေဟာထဲမှာ ထူးထူးခြားခြား
သူငယ်လို့ပဲ မှတ်ထင်ယူဆထားခဲ့ပါတယ်'

ထိုစဉ်....

'ဗျို့....ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန်ထုံ၊ လုံမလေးဝန်
ထက်သွားတာ အမှန်ပဲလားဗျ'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန်ထုံမှာ အလွန်နှိမ့်ချတတ်သူဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ယခု မျက်နှာပျက်သွားသည်။

'နောင်ကြီးဖေကျုံးလျှန်၊ မယုံကြည်ရင် ကိုယ်တိုင် လှေ
ပေါ်တက်ကြည့်သင့်တယ်'

အို့ယန်ထုံသည် ကျွန်လုဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဖြစ်သည်။

ကျွန်လုဂိုဏ်းသည် ရှောင်လင်ဂိုဏ်း၊ ဟွာတန်ဂိုဏ်း၊ ခွန်းလွန်
ဂိုဏ်းများကဲ့သို့ တရုတ်ပြည်၌ နှစ်ပေါင်းများစွာ တည်တန့်လာ
ခဲ့သည့် သိုင်းဂိုဏ်းကြီး ဖြစ်သည်။

ကျွန်လု ဂိုဏ်းသားများသည် တရုတ်ပြည် အနှံ့အပြား၌
ထောင်သောင်းချီ၍ ရှိ၏။

ရှိရှိသမျှသော သိုင်းဂိုဏ်းကြီးများထက် ကျွန်လုဂိုဏ်းက
ဂိုဏ်းသားအရေအတွက် များ၏။

ထို့ကြောင့်....

ကျွန်လုဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ဖို့ရန်လည်း
မလွယ်ပေ။

ကျွန်လုဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို မည်သည့်သိုင်းဂိုဏ်းချုပ်ကြီးများ
ကမဆို လေးစားကြရ၏။

ယခု ဖောက်းလျှန်သည် ဝါစဉ်ကြီးသိုင်းသမားဖြစ်သည်မှာ မှန်၏။

အသက်အရွယ်သည်း မတိမ်းမယိမ်းရှိ၏။

သို့သော်....

သူသည် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမဟုတ်ချေ။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန်ထုံအား အမည်တပ်၍ မခေါ်သင့်ပေ။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဟုသာ ခေါ်သင့်သည်။

ထို့ပြင် မယုံမကြည် မေးလိုက်သလို ဖြစ်နေ၍ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန်ထုံအား စော်ကားသလို ဖြစ်သွားပေသည်။

ထို့ပြင် အော်ဟစ်မေးမြန်းလိုက်ခြင်းကလည်း ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန်ထုံအား စော်ကားသလို ဖြစ်နေပြန်သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန်ထုံ၏ တုံ့ပြန်စကားသံက ဖောက်းလျှန်အား နောင် ဤသို့အပြောမျိုး၊ ဤသို့သော လေသံမျိုး မပြောနှင့်ဟု သတိပေးသယောင် ရှိနေလေ၏။

ဖောက်းလျှန်ကလည်း ငါတည်းဟူသော အတ္တဖြင့် အမောက်တထောင်ထောင် ရှိနေသူဖြစ်ရာ အခြေအနေကို ရိပ်မိသည့် ...အားစက်စက်ရယ်လေ၏။

'ကျုပ်...အဲဒီလှေကြီးပေါ်မှာ လုံမလေးဝန်ကို တက်ရှာ...ယ်'

ကွမ်းစန်စင်သည် သူတို့၏ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအား အမည်တပ်၍ ...ခေါ်လိုက်ကတည်းက သူတို့ဂိုဏ်းအား စော်ကားသည်ဟု ...းလိုက်ရသူ ဖြစ်၏။

'နောင်ကြီးဖောက်းလျှန်၊ ခင်ဗျားကိုယ် ခင်ဗျား ပိုင်တယ်...ရင် လှေကြီးပေါ်မတက်ခင် ဟိုကြားထဲက လှေငယ်ကလေး...ပဲ တက်နိုင်အောင် ကြိုးစားကြည့်ပါဦး'

ကွမ်းစန်စင်၏ စကားသည် ဖောက်းလျှန်၏အချက်ကို ထိ...သွား၏။

'ကျုပ်ဟာ ဝါဆန်းတောင်ပေါ်က မဆင်းခဲ့တာ ဝါနှစ်...ပြီ၊ အပျင်းကြီးတဲ့ ဖားပြုတ်ကြီးလို ဖြစ်နေပြီ။ ဒီလှေငယ်...ါ ကျုပ်တက်ပြပါ့မယ်'

ဖောက်းလျှန်သည် မြစ်ကမ်းနဖူးမှ ရေစပ်သို့ ပြေးဆင်းသွား...၏။

...သူသည် ပြေးဆင်းရင်း အော်ပြောသွားသေးသည်။

'ဟောဒီသူငယ် လှေပေါ်မှာ နောက်ထပ် ရပ်နိုင်ဦးမယ်လို့ ...ကျုပ်မယုံဘူးဗျို့'

ဖေကုံးလျှန်သည် ရေစပ်၌ ပေါ်နေသော ကျောက်
တစ်တုံးကို ခရီးတစ်ထောက် ထောက်ကာ လှေငယ်ပေါ်
ပေါ့ပါးစွာ လှမ်းခုန်သွားလေ၏။

ကမ်းနဖူးမှ ကြည့်နေကြသည့် သိုင်းသမားအား
ဖေကုံးလျှန်၏ ကိုယ်ဖော့သိုင်းပညာ စွမ်းအား ကောင်း
စိတ်ထဲကကျိတ်၍ ချီးကျူးကြလေ၏။

ထန်ရှင်ကမူ ပြုံး၍ မှတ်ချက်ချ၏။

'ဝါဆန်းတောင်ရဲ့ ဝါစဉ်ကြီးသိုင်းသမားကြီးပဲ၊ ဒီ
တော့ ရှိမှာပေါ့'

ဖေကုံးလျှန်သည် လှေကလေးပေါ်သို့ လွယ်လွယ်ကူ
ရောက်ရှိသွားသည်။

ဆန်ကွမ်းချီသည် သူ့အား လှေပေါ်မတက်မီ
မတိုက်နိုက်ပေ။

ပထမ စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးမှူးရှစ်ဦး တိုက်နိုက်
ဤသို့ အခွင့်အရေးမပေးပေ။

ပဆေမနှစ်ယောက်သည် လှေနံရံကို ခြေမနင်းရမီ ရေ
စဉ်ကျပြီး ဒဏ်ရာရသွားခဲ့သည်။

ကျန်ခြောက်ဦးသည် လှေပေါ်ရောက်အောင် တက်
လည်း မကြာမီပင် ရေထဲသို့ တစုန်းဝုန်းပြုတ်ကျကုန်တော့

ဖေကုံးလျှန်ကိုမူ မည်သည့်စိတ်ကူးဖြင့် လှေပေါ်တက်ခွင့်
ပြုသည် မသိသေးပေ။

ဖေကုံးလျှန်သည် တဟဲဟဲရယ်ရင်း ဆန်ကွမ်းချီအား လက်
ဝါးဖြင့် ဝင်ရိုက်သည်

ဆန်ကွမ်းချီက ခါထုတ်ပြီး ခြေထောက်နှင့်ကန်သည်။

ဖေကုံးလျှန်က ဆန်ကွမ်းချီ၏ခြေထောက်ကိုပုတ်ထုတ်သည်။

သူတို့နှစ်ဦး၏တိုက်ပွဲမှာ အလွန်ကြည့်ကောင်းသည်။

ဖေကုံးလျှန် ဖိတိုက်သောအခါ ဆန်ကွမ်းချီ တဖြည်းဖြည်း
ဆုတ်သွားရာ လှေဦးသို့ရောက်သွားပြီး ဆက်၍မဆုတ်နိုင်သည့်
အဆင့်သို့ ရောက်သွားသည်။

ထိုအခါ ကြံ့ကြံ့ခံပြီး အပြင်းအထန်ပြန်တိုက်ရာ ဖေကုံး
လျှန် နောက်သို့ဆုတ်ပေးရပြန်လေ၏။

လှေပဲ့သို့ရောက်ပြီး ဆက်မဆုတ်နိုင်သည့်အခါ ဖေကုံးလျှန်
က တစ်ခါပြန်ထိုးစစ်ဆင်ပြန်သည်။

ဆန်ကွမ်းချီ နောက်ဆုတ်ပေးရပြန်သည်။

ဤသို့ တိုက်နေသည်ကပင် ကွမ်းတစ်ယာညက်ခန့် ကြာသည်။

တက်မှုဆရာတော်က မှတ်ချက်ချသည်။

'ဓားကြီး ဖေကုံးလျှန် ပညာသိပ်ကောင်းတယ်၊ ဟို သူငယ်က ပညာကုန် မသုံးသေးသို့လားတော့ မသိဘူး'

ထိုစဉ် မြစ်ပြင်၌ လေဘဟူးဟူး တိုက်ခတ်လာရာ ယခင်က ငြိမ်သက်နေသော ရေပြင်သည် မုန်ယိုသော ဆင်ကဲ့သို့ လှိုင်းလုံး သောင်းကျန်းလာလေတော့၏။

တိုက်ပွဲဆင်နေသည့် လှေကလေးမှာလည်း လှိုင်းကြောင့် ပို၍လှုပ်ရှားလာရာ တိုက်ပွဲဝင်သူ နှစ်ဦးစလုံး ပညာကုန်ထုတ် သုံးရတော့သည်။

❁

အခန်း (၆၂)

မြစ်ယံတွင်းတိုက်ပွဲ

ဓားနှင့်ကွမ်းချိုၢ်၏ တိုက်ကွက်များသည် တဖြည်းဖြည်း ပြင်းထန်လာ၏။

ဖေကုံးလျှန်မှာ မတတ်သာဘဲ နောက်ဆုတ်ပေးလာရတော့သည်။

ဤအခြင်း ပဲ့အစွန်သို့ ရောက်ရှိလာ၏။

ဓားနှင့်ကွမ်းချိုၢ်၏ တိုက်ကွက်အားသည် လှော်ပါးမသွားပေ။ ပို၍ ပို၍ ပြင်းထန်လာသည်။

ဖေကုံးလျှန် မည်သို့လုပ်မည်နည်း။

ရေထဲအကျခံပြီး အရှက်ကွဲခံတော့မည်လော။

ထိုစဉ် ဖေကုံးလျှန်ထံမှ မာန်သွင်းသံ ထွက်ပေါ်လာပြီး လေထဲသို့ မြောက်တက်သွားသည်။

ဖေကုံးလျှန်သည် ဆန်ကွမ်းချီ၏ ဦးခေါင်းပေါ်မှ တစ်ပတ် ကျွမ်းထိုးကာ လှေဦးပိုင်းသို့ ရှောင်ထွက်သွားသည်။

မြစ်ကမ်းနဖူး၌ ကြည့်နေသူများသည် ဝါရင့်သိုင်းသမား ကြီးများဖြစ်၍ ဖေကုံးလျှန်အနေဖြင့် ဤမျှမရှောင်လျှင် မဖြစ် နိုင်တော့ဟု သဘောပေါက်ထားကြသဖြင့် လုံးဝ အံ့သြခြင်း မရှိကြပေ။

သို့သော် ဆန်ကွမ်းချီ၏ တုံ့ပြန်မှုမှာ အလွန်တရာ အံ့သြဖွယ် ကောင်းလောက်အောင် လျင်မြန်သည်။

ခွန်ရဲ၏ လှုပ်ရှားမှုမျိုးဖြင့် လှေဦးသို့ ရောက်ရှိလာသည့် ဖေကုံးလျှန်ကို ပြန်တိုက်၏။

ဖေကုံးလျှန်မှာ မတတ်သာဘဲ လှေဦးမှ တစ်ပတ်ကျွမ်း ထိုး၍ ခုန်ရှောင်ရပြန်၏။

ဤသို့ဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ရှောင်တိမ်းနေကြရသောအခါ ဖေ ကုံးလျှန်မှာ အရှက်ကြောင့် ချွေးများသီးလာရတော့၏။

"ဒီလူငယ်ကို ငါသတ်မှ ဖြစ်တော့မယ်၊ ဘယ်နည်းနဲ့မဆို သတ်မှဖြစ်တော့မယ်၊ တကယ်လို့ ငါမသတ်နိုင်ရင် ကျွန်ုပ်တို့ ကို တစ်သက်လုံး မျက်နှာပြရဲတော့မှာ မဟုတ်တော့ဘူး"

ဖေကုံးလျှန် ရှောင်တိမ်းရင်း ဤသို့ တွေးနေသော်လည်း မည်သို့သတ်ရမည်မှန်း ယခုအထိ နည်းလမ်းမတွေ့သေးပေ။

ဆန်ကွမ်းချီ၏တိုက်ကွက်များမှာမူ အလွန်အံ့သြဖွယ်ကောင်း လှသည်။

လက်ဝဲဘက် တိုက်ကွက်နှင့် လက်ယာဘက် တိုက်ကွက်တို့ မှာ မတူညီပေ။

ဤသို့ တိုက်ခိုက်နိုင်သူမျိုးမှာ သိုင်းလောက၌ မရှိသလောက် ရှားသည်။

မည်သူမျှ ဆန့်ကျင်ဘက်နှစ်ခုကို အကွက်ကျကျ ထိမိအောင် တိုက်ခိုက်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ထိုအချက်ကို မြစ်ကမ်းနဖူးမှ သိုင်းသမားကြီးများ ကောင်း စွာ သတိပြုမိကြ၏။

သူတို့ သတိပြုမိကြောင်းကို ကုပ်တွန့်နေသည့် မျက်ခုံးကြီး များက သက်သေပြလျက် ရှိနေပေသည်။

လေထဲ၌ ကျွမ်းထိုးရှောင်တိမ်းရသည်ကိစ္စမှာ လွယ်ကူလှ သောအလုပ် မဟုတ်ပေ။

လွန်စွာ အတွင်းအား တုန်ခန်းသောအလုပ်မျိုးဖြစ်ပေသည်။

ဖေကုံးလျှန်သည် တစ်ကြိမ်တွင် လေထဲ၌ ခုန်ရှောင်ရ... ဆန်ကွမ်းချိုး၏ လည်ပင်းကို စွန်လက်သည်းကုပ် သိုင်းပညာ... ဖမ်းဆွဲလိုက်ရာ ဆန်ကွမ်းချိုးသည် ထိုတိုက်ကွက်ကို ရှောင်တ... လိုက်ရ၏။

ထိုဘဇာ်အချိန်ဩလးကြောင့် ဖေကုံးလျှန် ပဲ့ပိုင်း၌ ... တင်ရပ်ခွင့်ရသွား၏။

ဒိုယန်ထုံ၊ ထန်ရှင်၊ ကွမ်းစန်စင်၊ တက်မုဆရာတော်၊ ... ဆရာတော်၊ ဝမ်ကန်း စသူတို့သည် လူငယ်၏ သိုင်းပညာ... အံ့မခန်း အံ့သြနေကြ၏။

သိုင်းလောက၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကိုလည်း ဘဖြည်း... ကြောက်ရွံ့လာကြသည်။

သူတို့အားလုံးသည် သိုင်းပညာ ကျွမ်း ထက်မြက်... လုံ့လဝီရိယနှင့် အချိန်တို့ကို အများကြီး အသုံးပြုခဲ့ရ၏။

'ရှက်ပုန်းသီး ပညာရှင်များအား 'သတိပြု'ဟုခေါ်... တစ်ချပ်သည် သိုင်းလောက၌ ရှေးမဆွကပင် တည်ရှိ...

ရှေး ဆရာ့ဆရာကြီးများသည် အသက်ငယ်ငယ်၌... သမားရိုးကျရှေးဆရာကြီးများကို လက်ရည်တူတိုက်ခိုက်... ကျွမ်းကဲ့သို့သောလူငယ်မျိုးကို သူတို့၏ အတွေ့အကြုံအရ... ခဲ့ဖူးဟန်တူပေသည်။

တပင်တိုင် ရှက်လှေကြီး၏ ကုန်းပတ်ပေါ်၌ ရပ်နေသူများ... ...အား အခြားလူစိမ်းများ မဟုတ်ပေ။

လုံမလေးဝန်၊ တုထန်ဟို၊ ယွမ်ရှောက်နှင့် လုံမလေးခန်၏ ...ဂက်တော်သားများပင် ဖြစ်တော့သည်။

သူတို့သည် လှေကြီး၏ ကုန်းပတ်၌ မတ်တတ်ရပ်၍ တိုက်ပွဲ ...အကဲခတ်နေကြ၏။

လှေငယ်ကလေးပေါ်တွင်မူ အသက်ကြီးကြီး အဘိုးကြီး ...မယောက်နှင့် လူငယ်တစ်ယောက်တို့သည် လှိုင်းလေများ ...ကြား အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးဘဲ တိုက်ခိုက်နေကြ၏။

ကျွမ်းပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲ၌ နှစ်ပေါင်း လေးဆယ်ကျော်မျှ ...ကျော်ကြားခဲ့သည့် ဖေကုံးလျှန်ဟူသော အမည်သည် နိမ့်ပါး ...ကိုးရတော့မည်လော။

သူတို့သည် တိုက်ကွက်ပေါင်း တစ်ရာကျော်မျှ တိုက်ခိုက်ခဲ့ ...ကြလေပြီ။

တက်မုဆရာတော်က သက်ပြင်းချပြီး ညည်းညူသလို လေ ...မျိုးဖြင့် လှမ်းပြောလေသည်။

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအို့ယန်ထု၊ ဒကာကြီးလဲ သိုင်းလောက မှာ ကျင်လည်ခဲ့တာကြာပါပြီ၊ ဒီလိုသိုင်းပညာ တိုက်ကွက်မျိုး တွေ့ဖူးကြုံဖူးခဲ့ပါသလားဗျာ'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန်ထု ခေါင်းခါ၏၊

'မတွေ့ဖူး မကြုံဖူးပါဘူးဗျာ၊ ဒီလူငယ်ရဲ့ တိုက်ကွက်တွေ ဆန်းကြယ်လွန်းလှပါတယ်၊ ရှောင်လင်ကျောင်းတော်ရဲ့ လ သီးတိုက်ကွက်တွေပါသလို၊ ဟွာတန်းဂိုဏ်းရဲ့ဓားကွက်တွေ လက်သီးသိုင်းသဘောမျိုး သုံးထားတယ်၊ ခက်ရာခက်ဆ ရောစွက်ပြီးသုံးနေတာကိုက လက်ဖျားခါလောက်စရာ ဖြ ပါတယ်'

တက်မုဆရာတော်သည် နှုတ်ဆိတ်သွားပြီး တိုက်ပွဲကို စေ့ကြည့်နေသည်၊

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန်ထုက မှတ်ချက်ချ၏၊

'အကယ်၍များ လုံမလေးဝန်ရဲ့ လက်အောက်မှာ မ ယပ် ဒီလိုသိုင်းသမားမျိုး နှစ်ယောက်ရှိရင် ဒီနေ့တိုက် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အထိနာမယ့်တိုက်ပွဲကြီးဖြစ်ပြီ'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအို့ယန်ထုသည် ဖေကုံးလျှန်နှင့် လူ တိုက်ပွဲကို အကဲခတ်ပြီးပြီဖြစ်၍ ဖေကုံးလျှန် ရှုံးတော့ သတ်မှတ်ပြီး ဖြစ်သည်၊

ဖေကုံးလျှန်သည် ယခုပင်လျှင် အတွင်းအား အတော် ကုန်ခနေပေပြီ၊

တက်မုဆရာတော်က ရုတ်တရက်ပြောလေ၏၊

'အာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဒကာကြီးဖေကုံးလျှန် နိုင်ပါစေလို့ပဲကျုပ် တော့ ဆုတောင်းနေပါတယ်'

မှန်သည်၊

ဤသို့ပင် အားလုံး ဆုတောင်းရပေလိမ့်မည်၊

ယခုအခါတွင် ဖေကုံးလျှန်သည် အထက်လမ်းဂိုဏ်းသား များကို ကိုယ်စားပြု တိုက်ခိုက်နေရသူဖြစ်ပေသည်၊

သူတို့မသိသောလူငယ်မှာ မဖွယ်မရာ လုပ်ငန်းကြီး တစ်ခု ကို လုပ်ကိုင်နေသည်ဟု ယူဆရသော လုံမလေးဝန်၏ အကျဉ်း များ ဖြစ်နေခဲ့သည်၊

ဤလူငယ်ရှုံးလျှင် လုံမလေးဝန်ဆိုသည့် မကောင်းဆိုးရွား ကလေးကို ဖမ်းနိုင်မည်၊

ကျန်လုံဝမ်၏ ဇာတိဇာစ်မြစ်ကို စစ်ဆေးနိုင်မည်၊

ဘန်ရွှင်က ယပ်တောင်ကို တဖျပ်ဖျပ်ခတ်ရင်း....

'မှန်ပါတယ်၊ ဖေကုံးလျှန်နိုင်မှ အားလုံးအတွက်အဆင်ပြေ ပါလိမ့်မယ်'

ထိုစဉ် ဖန်မှုဆရာတော်က သူ့နောင်တော်အား တော ပန် လိုက်သည်။

'နောင်တော်၊ ဒီလောက် အဲရေးကြီးနေတဲ့အချိန်မှာ တော် ဝင်မကူသင့်ဘူးလား၊ ဝင်ကူပါရစေ'

'မဝင်နဲ့ ညီတော်၊ ညီတော် ဝင်ကူရင် ဖေကုံးလျှန် တစ်ရက်တနစ်ရက်ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်၊ နောက်ပြီး ဖေကုံးလျ က ဖင်မဘန်ဓေါ်သကြီးတယ်၊ ညီတော်ဝင်ကူဘာကို သူ လ ခံ လိမ့်မယ်မထင်ဘူး'

မြစ်ကမ်းနဖူး၌ အခြေအတင်စကားပြောနေကြစဉ် ဖေ လျှန် အော်ပြောသည့်အသံကို ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရသ

'ငါ့လက်ဝါးကို ကြည့်စမ်း'

ဖေကုံးလျှန်က လက်ဝါးကို မြှောက်ပြနေသည်။

ဖေကုံးလျှန်၏ လက်ဝါးသည် တဖြည်းဖြည်း အ ပြောင်းလာ၏။

သိုင်းလောကတွင် ကျော်ကြားသော သဲလက်ဝါးတည်။

ဖေကုံးလျှန်၏လက်ဝါးသည် နေရောင်အောက်၌ ထူ သောအရောင် တောက်ပလျက်ရှိသည်။

ဇက်မုဆရာတော်က မှတ်ချက်ချသည်။

'ဖေကုံးလျှန်ဟာ သဲလက်ဝါးသိုင်းကိုအခုလောက်အရောင် ပြောင်းအောင် ကျင့်ထားနိုင်ပြီ ဆိုရင် ဟိုလူငယ်ကို သိပ် ကြာက်စရာ မလိုတော့ဘူး'

မြစ်ကမ်းနဖူးမှ သိုင်းသမား များ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အတွင်း ဇောက်ထိုးမိုးမျှော် ပြောင်းလဲသွားကြပြန်လေ ၏။

သဲလက်ဝါးသိုင်း ဖြင့် ဖေကုံးလျှန်သည် သူ့သိက္ခာကိုဆည် တော့မည်ဟု အားလုံး ယုံကြည်သွားသည်။

သို့သော် လူငယ်ကမူ သဲလက်ဝါးသိုင်းကို ဂရုစိုက်ဟန် ရှိပေ။

သူ့လက်ကို ဆန့်တန်းပြီး ဖေကုံးလျှန်ကို လက်ညှိုးဖြင့် ညွှန်ချိန်လိုက်သည်။

'ဗုဒ္ဓေါ....သူရဲကောင်းကြီး ဖေကုံးလျှန်တော့ ဒုက္ခရောက် တော့မယ်'

ဖန်မှုဆရာတော်သည် ရုတ်တရက် ရေရွတ်လိုက်မိ၏။

အဘယ်မှာလျှင် ပရေရွတ်ဘဲခံနိုင်ပါမည်နည်း။

လူငယ်ထိုးချိန်လိုက်သည့်လက်ညှိုးပုံသဏ္ဍာန်မှာ သိုင်းလော က၌ ပျောက်ကွယ်လုလု သိုင်းပညာတစ်ရပ်ဖြစ်သော တ ရော

လက်ညှိုးဟုခေါ်သည့် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော သိုင်း ပညာတစ်ရပ် ဖြစ်နေသောကြောင့်ပေတည်း။

သူတို့စိုးရိမ်နေစဉ်ကာလအတွင်းမှာပင် သဲလက်ဝါး သိုင်းနှင့် တာရာလက်ညှိုးတို့ ထိပ်တိုက်တွေ့ဆုံကြလေတော့၏။

❁

'ဝုန်း....'

ဖေကုံးလျှန် လွင့်စဉ်ထွက်သွားသည်။

ကံကောင်းထောက်မသဖြင့် ရေထဲမကျပေ။

ဖေကုံးလျှန်သည် ချက်ချင်းပင် အတွင်းအားကျင့်စဉ်ကိုလေ ကျင့်လေတော့၏။

တက်မုဆရာတော်နှင့် ဖန်မုဆရာတော် တို့သည် အမြ ထကြီးပင် ရေစပ်သို့ပြေးဆင်းသွားပြီး ကျောက်တုံးမှဘစ်ဆ လှေငယ်ပေါ်သို့ ပေါ့ပါးစွာ ခုန်တက်သွားကြလေ၏။

တက်မုဆရာတော်သည်ဖေကုံးလျှန်၏ ကျောပြင်သို့ လက် ဝါးဖြင့်ကပ်ကာ အတွင်းအားဖြည့်သွင်းပြီး ကူညီ၏။

အတန်ကြာသော် ဖေကုံးလျှန် မျက်လုံးပွင့်လာသည်။

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာတော်၊ ဒီလူငယ်က တာရာ က်ညှိုးအတတ်ကို တတ်ထားတာကိုး၊ တပည့်တော် ရှုံးတာ ပ်မဆန်းလှပါဘူး'

တက်မုဆရာတော်မှာ လွန်စွာအံ့အားသင့်သွားသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အလွန်တရာ ဒေါသကြီးသည်ဟု ျော်ကြားသည့် ဖေကုံးလျှန်က သူ၏ရှုံးနိမ့်မှုကို လွယ်လွယ် ကူ ကျေကျေနပ်နပ် ချက်ချင်း ဝန်ခံလိုက်သောကြောင့် ပတည်း။

ဆရာတော်က နှစ်သိမ့်မှုပေးသည်။

'သိုင်းသမားရဲ့ဘဝဟာ ဒီလိုပါပဲ၊ အရှုံးနဲ့အနိုင်ဟာ ဗုံလုံ က်လှည့် "ငါးပျံတစ်လှည့်ဆိုတာလို တစ်ခုနဲ့တစ်ခု အထက် ောက် ပြောင်းပြန်ဖြစ်နေကြတာပဲ'

ဖေကုံးလျှန်က ခေါင်းညိတ်ရင်း....

'မှန်ပါ....သူ့ လက်ညှိုးကို မြင်ကတည်းက တပည့်တော် တိထားလိုက်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် လက်ညှိုးထိလိုက်ပေမယ့် က်ရာက သိပ်မပြင်းထန်လှပါဘူး၊ တကယ်လို့သာ ဒီလက်ညှိုး ကြောင်း မသိဘဲ ရဲရဲတင်းတင်း တိုက်မိရင်တော့ အခုအချိန် မှာ တပည့်တော် စကားပြောနိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ သူ့

လက်ညှိုးက သိင်းလောကမှာ ပျောက်ကွယ်ပြီလို့ ပြောနေကြတဲ့ တာရာလက်ညှိုးပဲ'

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်လုဂိုဏ်းချုပ်ကြီးသည်လည်း လှေပေါ်သို့ ခုန်တက်လာသည်။

လှေဦးတွင် ဆန့်ကွမ်းချိသည် ငေးကြောင်ကြောင်ရပ်နေ၏။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအို ယန်ထုံသည်ဆန့်ကွမ်းချိကိုလည်းကောင်း၊ ဖေကူးလျှန်ကို လည်းကောင်း ဂရုမစိုက်ချေ၊ တပင်တိုင် ရှက်လှေကြီးရှိ ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ ဂါရဝပြုရင်း လှမ်းပြောသည်။

'ကျုပ်ကတော့ ကျွန်လုဂိုဏ်းရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန် ဖြစ်ပါတယ်၊ လှေအုပ်စုထဲက ခေါင်းဆောင်ရှိရင် တွက်ခဲ့ပါ စကားစမြီ နည်းနည်းပြောချင်ပါတယ်'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန်ထုံသည် သူတစ်ပါးကို အလွန်တလေးစားတတ်သူဖြစ်၍ ထိုလှေကြီးပေါ်၌ လုံမလေးဝန်ပါ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်မှန်း သိလျက်နှင့် တမင်ပင် လေးလေးစားစား ပြောဆိုနေပေသည်။

အကျီအဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသည့်မိန်းကလေးသည် ရှေ့သို့ တစ်လှမ်းထွက်သာ၏။

သူမသည် သိုင်းလောက၏ လောကဝတ်ဖြစ်သည့် ဂါရဝပြုခြင်း အမှုကိုပင်မပြုတဲ့ ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်းပင် စတင်စကားပြောလေတော့၏။

'ဩော်...လက်စသတ်တော့ ကျွန်လုဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကိုယ်တိုင် လိုက်လာတာကိုး'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျုပ်...ကျွန်လုဂိုဏ်းချုပ်ကြီးပါပဲ'

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို ကျွန်မ မမြင်ဖူးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မဖခင်ကြီး အသက်ထင်ရှား ရှိစဉ်ကတည်းက ခဏခဏ ပြောနေလို့ ကြားဖူးနားဝတော့ ရှိနေပါတယ်'

'မိန်းကလေးက လုံမလေး ဝန်ဆိုတာထင်တယ်၊ သူ့ရဲ့ဖောင်းကြီး ဝမ်ကျုံးထန်ရဲ့ သမီးတော့ ဟုတ်ရဲ့လား'

ထိုစကားတို ကြားလိုက်ရသောအခါ မိန်းကလေးသည် တရှူးရှူး တရွားရွားဖြင့် ဒေါသပွားသွားလေတော့၏။

'ဘာလဲရှင့်....ဝမ်ကျုံးထန်ရဲ့ သမီးမဟုတ်ရင် လုံးဝစကား မပြောတတ်တော့ဘူးလား'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန်ထုံက ပြုံး၍ပြောလေသည်။

'ဩော်....ကျုပ်နဲ့ သူ့ရဲ့ဖောင်းကြီးဝမ်ကျုံးထန်ဟာ ရင်းနှီးမှုရှိပါတယ်၊ တကယ်လို့ ဝမ်ကျုံးထန်ရဲ့သမီး ဖြစ်နေတယ်ဆိုရင် ကျုပ်ရဲ့ ဌာနချုပ်ကို အလည်အပတ် ဖိတ်ခေါ်မလို့ပါ'

'ကျွန်မက သခင်ကြီး ဝမ်ကျုံးထန်ရဲ့ သမီးရင်းပဲ'

'ဒါဆိုရင် ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်'

'မလိုက်ဘူးဆိုရင် ဘာဖြစ်မလဲ'

'မိန်းကလေး မလိုက်လိုက်အောင် ဖိတ်ခေါ်ရမှာပဲ'

'တယ်ပြီး လေလုံးကြီးတာပဲ၊ ရှင်ခေါ်ချင်တိုင်း ခေါ်လို့ရမယ် ထင်သလား'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန်ထုံသည် မိန်းကလေး၏ဘေး၌ မတ်တတ်ရပ်နေသည့် တုထန်ဟိုအား တွေ့လိုက်ရသောအခါ အံ့ဩသွားသည်။

သူသည် တုထန်ဟိုအား တိဗက်မှ ကျော်ကြားသော ကျော့ပွတ် သိုင်းပညာရှင်အဖြစ် သိရှိထားပြီးဖြစ်၏။

ကွမ်းစန်စင် ပြောပြထားသဖြင့် မြေအောက်စခန်းများမှ လွတ်ကင်းရန် တုထန်ဟို ကူညီခဲ့ကြောင်းကိုလည်း သိရှိပြီးဖြစ်၏။

သို့သော် သူ့နှုတ်မှ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ပြောကြားလိုက်သည့် စကားကမူ....

'အလို....တိဗက်က ဝါစဉ်ကြီး သိုင်းဆရာကြီးက ဘယ့်နှယ် မဟုတ်မဟုတ် မိန်းကလေးရဲ့ အစေအပါး ဖြစ်နေရတာလဲ၊ ဒါလဲ အံ့ဘစ်ပါးပဲ'

တုထန်ဟိုမှာ ကျန်လုဂိုဏ်းချုပ်ကြီး၏ စကားများကြောင့် အခံရခက်သွား၏။

သူ့၌ မည်သို့သော ရည်ရွယ်ချက်ရှိကြောင်း ဖော်ထုတ်ပြောပြလိုက်ချင်သည်။

သို့သော် ပြော၍မဖြစ်ပေ။

ထို့ကြောင့် မကြားသယောင် ဟန်ဆောင်လိုက်လေ၏။

တက်မုဆရာတော်က ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအို့ယန်ထုံအား တီးတိုးပြောသည်။

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး....ဒီမိန်းကလေးနဲ့ ဆက်ပြီး စကားမပြောပါနဲ့၊ လုပ်သင့်တာကို ဆက်လုပ်သွားရင် ကောင်းမယ်ထင်ပါတယ်'

'ဆရာတော်က ဘယ်လိုလုပ်ချင်သလဲ'

'ဒီလှေငယ်ကို အနိုင်တိုက်ပြီး မိန်းကလေးကို အမိဖမ်းသင့်တယ်လို့ ထင်ပါတယ်၊ ညီတော် ဖန်မုအနေနဲ့ ဟိုလှေငယ်ကို ရင်ဆိုင်နိုင်ပါလိမ့်မယ်'

'သူ တစ်ပါးတည်းနဲ့တော့ ရမယ်မထင်ဘူး'

'ဘာဖြစ်သလဲ၊ ကျုပ်တို့လဲ ဝင်ပါတာပေါ့၊ သိုင်းလောကကြီးအတွက် စွန့်ဖက်ရတာပဲလေ'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန်တုံသည် ခေါင်းညိတ်ပြပြီး ပဲ့ပိုင်းသို့ ဆုတ်သွားလေ၏။

ဖန်မှုဆရာတော်သည် နောင်တော် တက်မှုဆရာတော်ထံမှ အခွင့်ရသောအခါ ဆန်ကွမ်းချီနှင့် ရပ်ဆိုင်လေတော့၏။

ထိုစဉ် ဆန်ကွမ်းချီ၏ မျက်လုံးထဲ၌ ကြည်လင်နေသော အခြေအနေကို ရုတ်ဘရက် တွေ့လိုက်သဖြင့် ကမန်းကတန်း မေးမြန်းလိုက်သည်။

'ဒကာလေး....မင်းရဲ့နာမည် ဘာယ်သူလဲ'

'ကျုပ်ကို မေးတာလား'

အဖြေက ကောင်းသည်။

မေးခွန်းကို နားလည်ကြောင်း သက်သေပြနေသည်။

ဖန်မှုဆရာတော် အားတက်သွား၏။

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒကာလေးကို မေးနေတာပါ'

ဆန်ကွမ်းချီသည် ခေတ္တမျှ စဉ်းစားပြီး....

'မှတ်မိပြီ....မှတ်မိပြီ၊ ကျုပ်နာမည် ဆန်ကွမ်းချီတဲ့'

တက်မှုဆရာတော်က နောက်မှနေ၍ သတိပေးလိုက်၏။

'ညီတော်....သူမိထားတဲ့ အဆိပ်ဆေး ပြယ်နေပုံ ရပြီ၊ သေသေချာချာမေးစမ်း'

ဖန်မှုဆရာတော်က ခေါင်းညိတ်ပြီး....

'ဒကာလေး....ဝမ်ဂေဟာထဲက အဆိပ်ဆေး သောက်ခဲ့မိသလား'

လှေကြီးပေါ်မှ အကဲခတ်နေသည့် မိန်းကလေးသည် ဆန်ကွမ်းချီနှင့် ဖန်မှုတို့ အပြန်အလှန် စကားပြောနေသည်ကို တွေ့သောအခါ အခြေအနေမဟန်တော့သည်ကို ရိပ်စားမိလိုက်၏။

ထို့ကြောင့် သူမ၏ခါးကို ဆွဲထုတ်ပြီး တဝှီးဝှီးမြည်အောင် ဝှေ့ယမ်းပြီး အမိန့်ပေးလေတော့၏။

❁

'အပိုစကားတွေ ပြောမနေနဲ့၊ ရှင့်ရှေ့မှာရှိနေတဲ့ တရုတ်ဘုန်းကြီးကို သတ်ပစ်လိုက်ပေတော့'

ဆန်ကွမ်းချီ၏ မျက်လုံးများ ညိုမှောင်သွားပြီး လှေကြီးပေါ်သို့ လှည့်ကြည့်၏။

'ဘာလှည့်ကြည့်နေတာလဲ၊ ရှေ့က တရုတ်ဘုန်းကြီးကိုသတ်စမ်း'

ဆန်ကွမ်းချိသည် ဖန်မှုဆရာတော်အား တရကြမ်းတိုက်ခိုက်တော့သည်။

မိန်းကလေးသည် ခေါးကို မရပ်မနား ဇွဲ့ယမ်းရင်း အရူးလို အော်ဟစ်နေ၏။

'သတ်....သတ်....အသေသတ်'

'သတ်....သတ်... အသေသတ်'

ဖန်မှုဆရာတော်သည် ပြောင်းလဲသွားသည့် အခြေအနေကြောင့် အထူးလို့ လဝီရိယထား၍ ခုခံတိုက်ခိုက်ရသည်။

ဆန်ကွမ်းချိ၏ တိုက်စစ်ဆင်မှု ပြင်းထန်သောကြောင့် ဖန်မှုမှာ ခံစစ်ဖြင့်သာ ခုခံနေရတော့သည်။

'အင်း....ငါ့တစ်သက်မှာ ဒီလောက်ပညာကောင်းတဲ့ ရန်သူမျိုး မတွေ့ဖူးသေးဘူး၊ သူ့ကို မရှုံးအောင် ကြိုးစားရမယ်၊ သူ့ကိုရှုံးရင် ရှောင်လင်ကျောင်းတော်ပါ သိက္ခာကျသွားလိမ့်မယ်'

ဖန်မှုဆရာတော်သည် သူ့အသက်ထက် ရှောင်လင်ကျောင်းတော်၏ အရှက်ကို ကာကွယ်ရန် အရေးကြီးသည်ဟု ခံယူထားသည့်အလျောက် ဆန်ကွမ်းချိအား တရကြမ်းခုခံတော့သည်။

သူ၏သေသေဘားကိုပင် ဂရုမစိုက်တဲ့ ခုခံတိုက်ခိုက်သဖြင့် ဆန်ကွမ်းချိမှာ တဖြည်းဖြည်း အခက်အခဲတွေ့လာရသည်။

'သတ်....သတ်....အသေသတ်'

'သတ်....သတ်....အသေသတ်'

အင်္ကျီဖြူမိန်းကလေး၏ အော်သံကလည်း မြစ်ထဲ၌ လွင့်ပျံ့နေသည်။

သို့သော်....

ဆန်ကွမ်းချိသည် ဖန်မှုဆရာတော်အား မိန်းကလေးလိုချင်သလို မသတ်နိုင်ဘဲရှိနေ၏။

ဖန်မှုဆရာတော်သည် တက်မှုဆရာတော်ကဲ့သို့ပင် ရှောင်လင်ကျောင်း၏ ဝါစဉ်ကြီးဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ်၏။

သိုင်းပညာလည်း ကောင်းသည်။

အကယ်၍ ဆန်ကွမ်းချိကသာ တာရာလက်ညှိုးသိုင်းကွက်ကို သုံးပါက တစ်မျိုးဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်သည်။

သို့တိုင်....

ဖန်မှုဆရာတော်တို့၏ ရှောင်လင် ကျောင်းတော်ကြီးသည် သိုင်းတက္ကသိုလ်ကြီး ဖြစ်၏။

ထိုကျောင်းတော်၌ တာရာလက်ညှိုးသိုင်းပညာ မဟုတ်သော်လည်း အခြားသော လက်ညှိုးတိုက်ကွက်များကို ဖန်မှုသင်ယူခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ကွမ်းတစ်ယာညက်ခန့် ကြာသည်အထိ ဖန်မှုဆရာတော်၏ ဆန်ကွမ်းချီတို့ အပြန်အလှန်တိုက်ခိုက်နေကြသည်။

ထိုစဉ် မိန်းကလေးထံမှ အမိန့်ပေးသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

'ဟို…လက်ညှိုးသိုင်းကွက်ကို သုံးပါလား၊ ဘာဖြစ်လို့ ပွဲရှည်အောင် လုပ်နေသလဲ'

ထိုအမိန့်ပေးသံသည် ဖန်မှုဆရာတော်အတွက် သေမင်းခေါ်သံပင်ဖြစ်တော့သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အိုယန်ထုံက အရေးတကြီး သတိပေး၏။

'ဆရာတော် လက်ညှိုးကို မပြိုင်ပါနှင့်၊ ရှောင်ပါ၊ တပည့်တော် ဝင်ကူမယ်'

'ဝှီး'

တာရာလက်ညှိုးဖြင့် တိုက်ခိုက်ရာ ဖန်မှုဆရာတော်က ခက်ခဲစွာရှောင်တိမ်းသွားနိုင်သည်။

ဆန်ကွမ်းချီသည် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအိုယန်ထုံနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဖြစ်သွားလေတော့၏။

'သတ်…သတ်၊ အဲဒီ အဝါရောင်အင်္ကျီဝတ်ထားတဲ့ ကြီးကိုပါသတ်'

ဆန်ကွမ်းချီသည် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အိုယန်ထုံကိုပါ တိုက်ခိုက်တော့သည်။

အိုယန်ထုံသည် ဆန်ကွမ်းချီအား ပြန်လှန်တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုပေ။

တတ်နိုင်သမျှ ရှောင်တိမ်းသည်။

နောက်ထပ် ကွမ်းတစ်ယာညက်ခန့် ကြာသောအခါ ဆန်ကွမ်းချီမှာ အသက်ရှူပြင်းထန်လာပြီး နဖူးမှ ချွေးသီး ချွေးပေါက်များ ကျဆင်းလာတော့၏။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အိုယန်ထုံသည် လုံးဝ ပေါ့ဆခြင်းမရှိဘဲ ရှောင်တိမ်းသည်။

'ဒီလူငယ်ဟာ တကယ့်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ သိုင်းပညာရှင်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် နောင်ကြီး ဖေကုံးလျှန်နဲ့ ဖန်မှုဆရာတော်တို့ကို တိုက်လိုက်ရတဲ့အတွက် သူ့အတွင်းအားတွေကို တော်တော်များများ သုံးစွဲခဲ့ရပြီးပြီ၊ သူ့ကို အားကုန်အောင် လုပ်နိုင်ရင် အများကြီး အဆင်ပြေနိုင်တယ်'

လှေကြီးပေါ်မှ တုထန်ဟိုနှင့် ယွမ်ရှောက်တို့သည် ဆန်ကွမ်းချီအတွက် စိုးရိမ်ကြီးစွာ စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

အသက်အန္တရာယ် ကြုံတွေ့မည်ဆိုပါက အချိန်မီဝင်ကယ်နိုင်ရန် အသင့်ပြင်ထားမိကြသည်။

ဆန်ကွမ်းချီ၏တိုက်ကွက်မှာ ပို၍ပို၍ ပြင်းထန်လာသည်။ ပို၍ပို၍ ဆန်းကြယ်လာသည်။

သို့သော်…

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အိုယန်ထုံ ပျာပျာသလဲမဖြစ်ချေ။

လုံခြုံမှုကို အဓိကထားပြီး ရေရှည်ဆွဲ၍ တိုက်ပွဲဆင်ပါမှ ဆန်ကုန်မ်းချီအနေဖြင့် မီးစကုန်ဆီခန်း အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်မည်ဟု ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဘို့ယန့်ထု ယူဆထားသည်မဟုတ်ပါလား။

တက်မုဆရာတော်ကမူ ဆန်ကုန်မ်းချီ၏ သိုင်းပညာစွမ်းရည် အထိုက်အလျောက်သိထားရာမှ ယခုကဲ့သို့ လျှမ်းလျှမ်းတောက် အစွမ်းထက်နေကြောင်း ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် သိလိုက်ရသောအခါတွင်မူ သိုင်းလောကအတွက် ရင်လေးသွား၏။

ဤကဲ့သို့လူမျိုး နှစ်ယောက်လောက်ကိုသာ လုံမလေး၀ ထိန်းချုပ်သွားနိုင်ပါက သိုင်းလောကရှိ ထိပ်သီးသိုင်းဂိုဏ်းကြီးများ အကြီးအကျယ် ဒုက္ခရောက်မည်မှာ သေချာနေသည်။

ယခုမင်လျှင် သေချာသလောက် ဖြစ်နေသည်။

ဆန်ကုန်မ်းချီအား အလွန်ခင်မင်လှသော ရုပ်ဆိုးဆိုးလူ ကလေး၏ သိုင်းပညာသည်လည်း ထိုဆန်ကုန်မ်းချီလောက် သိုင်းပညာအက်မြက်နေကြောင်း ခန်းမကြီးထဲမှ အခုတွေ့အ အရ သိရှိခဲ့ရပြီးပြီ မဟုတ်ပါလော။

ဆန်ကုန်မ်းချီသည် အရှိန်ရသွားသည့်ဘီးပမာ အဆက်မပြတ် ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်နေတော့သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဘို့ယန့်ဘုံမှာ တစ်ချိန်ထက်တစ်ချိန် ဂရုစိုက်နေရတော့သည်။

တစ်ချက်မှားသည်နှင့် ဆန်ကုန်မ်းချီ၏လက်ချက်ဖြင့် ကြိုးသော အတွင်းဒဏ် ရရှိသွားနိုင်သည်။

တက်မုဆရာတော်၊ ဖန်မုဆရာတော်နှင့် ဖေကျူးလျှန်တို့သည် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဘို့ယန့်ထုံ၏ပရိယာယ်ကို ရိပ်မိကြသည်။

သို့ရာတွင် ဆန်ကုန်မ်းချီ အားမကုန်မီ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဘို့ယန့် ၏ အနေဖြင့် အကြီးအကျယ်ဒဏ်ရာရနိုင်သဖြင့် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဘက်မှ ဝင်ကူရန် ဟန်ပြင်နေကြတော့၏။

ထိုအချိန်မှာပင် အဝေးဆီမှ ပလွေသံသဲ့သဲ့ ပျံ့လွင့်လာ၏။ သာယာလှသော ပလွေသံသည် လေလှိုင်းကို စီးလျက် ယ်ဘဲ့ တိုက်ပွဲဆင်နေသူများဆီသို့ တအေးအေး တငြိမ့်ငြိမ့် လွင့်လာသည်။

သိုင်းသမားအားလုံးအတွက် မယုံနိုင်စရာအဖြစ် သူတို့ရှေ့ ရောက်၌ ချက်ချင်းဖြစ်ပေါ်လာတော့၏။

အပြင်းအထန် တရကြမ်းတိုက်ခိုက်နေသော ဆန်ကုန်မ်းချီ၏ လှုပ်ရှားမှုသည် ချက်ချင်း ရပ်ဆိုင်းသွား၏။

ထိုသို့ ရပ်ဆိုင်းသွားသဖြင့် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးဘို့ယန့်ထု အသက် ချမ်း ရသွားခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

ဘို့ယန့်ထု သည် ငေးကြောင်သွားသော ဆန်ကုန်မ်းချီ၏ ဝသို့ ရိုက်ချရန် လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ပူး၍ သူ့ရင်ဝ၌ လက် ချိသဖို့ ပူးတိုက်သည်။

ဆန်ကုန်မ်းချီမှာမူ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဘို့ယန့်ထု ကို မြင်ဟန်မတူ။ သဘဲ့၌ ပျံ့လွင့်လာသည့် ပလွေသံကိုသာ လိုက်၍နားထောင် သည်။

သေတော့မည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန်ထုံ တစ်ချက် ရိုက်လိုက်သည်၊ ဆန်ကွမ်းချီ သွေးပွက်ပွက် အန်သွားတော့မည်၊

✲

'မလုပ်နဲ့၊ ကျုပ်အစ်ကိုကြီးကို မလုပ်နဲ့'

ယွမ်ချောက်သည် သူ့အစ်ကိုကြီးကိုကာကွယ်ရန် ဂိုဏ်း အို့ယန်ထုံနှင့် ဆန်ကွမ်းချီတို့၏အကြားသို့ ခုန်ဝင်လာ

ယွမ်ချောက်ရောက်ရှိလာသည့်တိုင် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအို့ယ မတိုက်နိုက်ပါ၊

အို့ယန်ထုံ သာတိုက်နိုက်လျှင် ယွမ်ချောက်လည်း ကာ နိုင်မည်မဟုတ်ပါ၊

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတစ်ယောက်အနေဖြင့် မိမိအား လုံးဝ တော့သည့်လူတစ်ဦးအား အဘယ်မှာလျှင် ရက်ရက်စက် သတ်ဖြတ်ရက်ပါမည်နည်း၊

ပလွေသံကမူ လေထဲ၌ ဝဲပျံလျက်ရှိနေသေးသည်၊

ဆန်ကွမ်းချီလည်း ငေးငိုင်မြဲ ငေးငိုင်နေဆဲ၊

မြစ်ကမ်းတစ်လျှောက် ကျန်လုဂိုဏ်းသားများနှင့် စင်းပေါ်၌ရပ်နေကြသည့် သိုင်းသမားများအားလုံးသည် ပလွေသံ မည်သည့်အရပ်က လာနိုင်သည်ကို ခန့်မှန်းနေ

ခန့်မှန်းရင်း ပလွေသံထဲ၌ နစ်မျောကုန်ကြတော့သည်၊

လူအားလုံး ငြိမ်သက်သည်တော့မဟုတ်ပါ၊

ဆွေ့ဆွေ့ခုန် ဒေါသထွက်နေသည့် လူတစ်ယောက်တော့ နေသည်၊

ထိုလူမှာ အကျီအဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားသည့် လုံမလေး နသာ ဖြစ်တော့သည်၊

'ရှင်....ဘာလုပ်နေတာလဲ'

မိန်းကလေးသည် စူးရှသောအသံဖြင့် လှမ်းအော်သည်၊

ဆန်ကွမ်းချီသည် မိန်းကလေးအော်သံကို မကြားချေ၊

ပလွေသံကိုသာ နားထဲ၌ ကြားနေသည်၊

ပလွေသံကိုငေးစိုက်နားထောင်နေသည့် ပုံစံက မိန်းကလေး ပို၍ဒေါသထွက်စေတော့သည်၊

'ရှင် ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ၊ ရှင့်ရှေ့မှာရပ်နေတဲ့ အဝါ ဝတ်ရုံရှည်ကြီး ဝတ်ထားတဲ့ အဘိုးကြီးကို သတ်လေ'

ဆန်ကွမ်းချီ ငေးငိုင်နေဆဲ၊

လုမသည် လက်ထဲမှဓားကို တဖွိုးဖွိုးဖွေ့ယမ်းလျက် ထပ်မံ ဟစ်ပြန်၏၊

'သတ်....သတ်....မြန်မြန်သတ်'

'သတ်....သတ်....မြန်မြန်သတ်'

ဆန်ကွမ်းချီ၏ချက်လုံးများသည် စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန် ဝန်းပတ် သည့် မိန်းကလေး၏ဓားအား ငေးကြည့်နေသည်၊

သို့သော် လူကတော့ မလှုပ်ရှားပေ၊

ပလေ့သံသည် ကြေကွဲဖွယ်ရာအဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို မြေ
နေသည့်အလား ဆွေးမြည့်ဖွယ်ရာ ပေါ်ထွက်မြဲပေါ်ထွက်
သည်။

သိုမိန်းကလေးမှအပ လူအားလုံး ပလေ့သံကြောင့် မ
ငိုင်သွားကြသည်။

လူအားလုံးငေးငိုင်နေခိုက် ဆန်ကွမ်းချီ၏ရှေ့၌ ကာကူ
ထားသည့် ပွမ်ရှောက်သည် အလန့်တကြား ထအော်
သည်။

'အဘဆရာကြီး....အဘဆရာကြီး'

သူသည် ထိုစကားနှစ်ခွန်းကို အော်ဟစ်ပြီးနောက် လှေ
ပေါ်မှ ကျောက်တုံးပေါ်သို့၊ ထိုမှတစ်ဆင့် ကမ်းစပ်သို့
တက်ကာ ထွက်ပြေးပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

လူလိုလို မျောက်လိုလိုနှင့် ရုပ်ဆိုးလှသော ဤလူငယ်
ယွမ်ရှောက်ဟု အမည်တွင်သည်။

လှေငယ်အပေါ်၌ အလန့်တရား သံယောဇဉ်ကြီးလှပြေ
တက်မူ၊ ဖန်မူ၊ ကွမ်းစန့်စင်နှင့် ဖေကုံးလျှန်ပင် သိရှိကြ

ဤမျှသံယောဇဉ်ကြီးပါလျက် ယခု ပလေ့သံကြားရ
အခါမှ အဘယ်ကြောင့် အလန့်တကြား ပြေးထွက်သွား
သနည်း။

သူတို့ သဘောမပေါက်ခြင်း၊ နားလည်ခြင်း မရှိကြပေ၊

တခဏ်အချိန်အတွင်း အလွန်တရာ ပေါ့ပါးစွာ ထွက်
ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ထိုရုပ်ဆိုးဆိုးလူငယ်လေး၏ကိုယ်ဖော့ပညာထက်မြက်ပုံကိုမူ
လူတို့ နားလည်သဘောပေါက်လိုက်ကြသည်။

ပလေ့သံသည် ထိုတော့်ပင် ရပ်ဆိုင်းသွားသည်။

သို့သော် ပဲ့တင်သံအရှိန်အဟုန်ကမူ မြစ်အတွင်း၌ ပျံ့လွင့်
နေဆဲ ရှိသေးသည်။

တက်မူဆရာတော်သည် လှုပ်တစ်ပြက်ခုန်ဝင်သွားပြီး ဆန်
ကွမ်းချီ၏သွေးကြောကို ထိုးပိတ်လိုက်၏။

ပါးစင်ကလည်း အရေးတကြီး လှမ်းပြောသည်။

'ကိုဏ်းချုပ်ကြီးနဲ့ နောင်ကြီးဖေကုံးလျှန်၊ ဒီမိန်းကလေးကို
ယှတ်ပေးလို့မဖြစ်ဘူး၊ အခွင့်ရတုန်းဝင်ဖမ်းကြပါ'

ဖေကုံးလျှန်က ချက်ချင်းထောက်ခံ၏။

'ဟုတ်တယ်၊ သူကိုလွှတ်ပေးလို့မဖြစ်ဘူး'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အိုယန်ထုံက....

'နောင်ကြီး ဖေကုံးလျှန်၊ မိန်းကလေးကို ဖမ်းဖို့ကိစ္စကို
ခင်ဗျားပဲတာဝန်ယူလိုက်ပါဗျာ'

ဖေကုံးလျှန်က ခေါင်းညိတ်၏။

'စိတ်ချ....ကျုပ်ပဲတာဝန်ယူလိုက်ပါ့မယ်'

ဖေကုံးလျှန်သည် လှေကြီးပေါ်သို့ လွှားခနဲခုန်တက်သွား
လေတော့၏။

ထိုအချိန်မှာပင် လောင်းလှေကလေး ဆယ်နှစ်စင်းသည်
မြစ်ပြင်အနံ့မှထွက်ပေါ်လာပြီး တပင်တိုင်ရှက်လှေကြီးရှိရာသို့
လှော်ခတ်လာတော့သည်။

ထိုအခြင်းအရာကို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန်ထုံမှလွဲ၍ မည်သူမျှသတိမပြုမိကြပေ။

မိန်းကလေးသည် ဖေကုံးလျှန် ခုန်တက်လာသည်ကို မြင်သောအခါ အားအားဆေးဆေးပင် ရင်ဆိုင်သည်။

သည်မိန်းကလေး သွေးအေးသည်ကတော့ အမှန်ပင် ဖြစ်နေတော့သည်။

'ရှင်ဟာ ဝါဆန်းတောင်က ဆရာကြီး ဖေကုံးလျှန် ဟုတ်ရဲ့လား'

ဖေကုံးလျှန်သည် ရှိုင်းရှိုင်းစိုင်းစိုင်း ဆက်ဆံတတ်ပြီး ဆိုးညစ်သော စိတ်ထားရှိသူ ဤမိန်းကလေးအား သိုင်းလောကထုံးစံအတိုင်း နှုတ်ဆက်ခြင်းပင် မပြုတော့ချေ။

'ဟုတ်တယ်....ငါ ဖေကုံးလျှန်ပဲ'

သူမသည် နောက်ဘက်သို့လှည့်၍ တုထန်ဟိုအား အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

'တိဗက်သိုင်းဆရာကြီး၊ လှေဝမ်းထဲက ချင်းချန် ခေါ်နှစ်ဖော်ကို အပြင်ထုတ်ခဲ့စမ်း'

တုထန်ဟိုသည် လှေဝမ်းထဲသို့ ခုန်ဝင်သွား၏။

သူ့အနေဖြင့် ဆေးမိထားသူပမာ ဟန်ဆောင်ထားသဖြင့် ခိုင်းသည့်အတိုင်း လုပ်နေရမည်သာ ဖြစ်သည်။

ခိုင်းသည့်အတိုင်းမလုပ်ပါက သူ့အပေါ် သံသယဝင်သွားပေလိမ့်မည်။

မိန်းကလေးသည် တုထန်ဟို ခုန်ဝင်သွားသည်ကို ကျေနပ်စွာကြည့်ပြီး ခေါင်းညိတ်၏။

ထို့နောက် ဖေကုံးလျှန်ဘက်သို့ မျက်နှာ ပြန်လှည့်သည်။

'ရှင်က ကျွန်မကို ဖမ်းနိုင်မယ် ထင်နေသလား'

'ဟား....ဟား....ဟား....မင်းမှာ ဘာသိုင်းပညာ ရှိလို့လဲ၊ မြေခွေးလို ကောက်ကျစ်တဲ့ ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်ပဲ ရှိတာဥစ္စာ၊ ငါက ဘာဖြစ်လို့မဖမ်းနိုင်ရမှာလဲ၊ မင်းကိုဖမ်းပြီး ခံစရာတွေ ခံဆေးရမယ်'

'ဟင်း....ဟင်း....ရယ်စရာတောင် ကောင်းသေး၊ ကျွန်မကို ဖမ်းမယ့်အစား ရှင့်ကိုရှင်လုံခြုံအောင်သာလုပ်ပါ၊ ကျွန်မက ရှင့်ကို ပြန်ဖမ်းရမယ့်အဖြစ်မျိုး မရောက်ပါစေနဲ့'

ထိုအချိန်မှာပင် ချင်းချန်ခေါ်နှစ်ဖော်သည် မိန်းကလေးထံသို့ ရောက်လာတော့၏။

ဆေးမိထားသူများဖြစ်၍ ငိုင်နေကြသည်။

မိန်းကလေးသည် သူ့ခါးကြားမှဓားကို ဆွဲထုတ်ပြီး ချင်းချန် ခေါ်နှစ်ဖော်ရှေ့၌ ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်၏။

'ဝိုး....ဝိုး....ဝိုး'

'ရှင်တို့ကို ကျွန်မ အမိန့်ပေးနေတယ်၊ ဟောဒီက ဝါဆန်းတောင်က ဖေကုံးလျှန်ကို သတ်ကြစမ်း၊ အသားတခြား အရိုးတခြား ဖြစ်အောင်လုပ်ပြီး သတ်စမ်း'

ချင်းချန် ခေါ်နှစ်ဖော်သည် အမိန့်ပေးသံ ကြားလိုက်သည်နှင့် သူတို့၏ ဓားများကို ဆွဲထုတ်ကာ ဖေကုံးလျှန်ဆီသို့ ခုန်ဝင်သွားလေတော့၏။

ဖေကုံးလျှန်သည် ချင်းချန် ခေါ်နှစ်ဖော်အား ဂါရဝပြုခြင်း နှုတ်ဆက်ခြင်း မပြုလုပ်နိုင်တော့ပါ။

ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ဓားစက်ဝိုင်း နှစ်ခုကို လွတ်အောင် ရှောင်တိမ်းနေရတော့သည်။

ချင်းချန်ဂိုဏ်း၏ ဓားသိုင်းမှာ ဟွာတန်ဂိုဏ်း၏ ဓားသိုင်းလောက် မထက်မြက်ဟု ဆိုသော်လည်း ဤအဘိုးကြီး နှစ်ဦးပူးပေါင်းတိုက်ကွက်ကာမူ အမှန်တကယ် ထက်မြက်လှသည်။

တက်မုဆရာတော်သည် အကျပ်အတည်း ကြုံနေရသည့် ဖေကုံးလျှန်ကို လှမ်းမြင်နေရသဖြင့် ချက်ချင်း အော်ခေါ်သည်။

'နောင်ကြီး ဖေကုံးလျှန်.... ဒီလှေပေါ်ကို ပြန်ဆင်းခဲ့ပါ၊ ဒီမှာ ပြင်ဆင်ချိန် ရနိုင်ပါတယ်'

ဖေကုံးလျှန်သည်မတတ်သာတော့သဖြင့် တက်မုဆရာတော် အကြံပေးသည့်အတိုင်း လှေကြီးပေါ်မှ လှေငယ်ပေါ်သို့ ပြန်လည် ခုန်ဆင်းလာရသည်။

ဖန်မုဆရာတော်သည် လှေငယ်အတွင်းမှ တွေ့ရသည့် ဓားတစ်ချောင်းကို ကောက်ယူပြီး ဖေကုံးလျှန်ထံသို့ ပစ်ပေးလိုက်သည်။

ဖေကုံးလျှန်က လျင်မြန်စွာ ဖမ်းယူပြီး လှေကြီးပေါ်သို့ ပြန်လည်ခုန်တက်သွား၏။

ချင်းချန် ဓားနှစ်ဖော်သည် ဖေကုံးလျှန် ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ မရပ်နိုင်အောင် ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် ဝိုင်းတိုက်ကြသည်။

'သတ်....သတ်....မြန်မြန်သတ်'

'သတ်....သတ်....မြန်မြန်သတ်'

မီးကလေး၏ အမိန့်ပေးသံကလည်း စည်းချက်လိုက်သလို မှန်မှန်ပေါ်ထွက်နေသည်။

ဖေကုံးလျှန်၏ပညာသည် အလွန်ကောင်းသဖြင့် နှစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အကြိတ်အနယ် ယှဉ်ပြိုင် ထိုးခုတ်နေနိုင်သည်။

ထိုစဉ်မှာပင် အဝေးမှ ထွက်ပေါ်လာသည့် လောင်းလှေငယ်များသည် တပင်တိုင် ရွက်လှေကြီးအား စက်ဝိုင်းပမာ လှည့်ပတ်နေတော့၏။

လှေတစ်စင်းစီတွင် အဖြာအထွေး ဇရပွပေါ်ရှိသည့် အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ထားသော ကျွန်လုဂိုဏ်းသား လေးယောက်စီ ပါရှိသည်။

မီးကလေးသည် လှေဆယ့်နှစ်စင်း ဝန်းရံထားသည့်အဖြစ်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်နှင့် ချက်ချင်း အော်ဟစ်အမိန့်ပေးလေတော့သည်။

'ကျောင်းရှောင်ပို.... လောင်းလှေဆီက လူတွေ ဒီလှေပေါ် တစ်ယောက်မှ ခြေမချစေနဲ့'

ကျောင်းရှောင်ပိုသည် ချက်ချင်းပင် လှေဝမ်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။

သူပြန်ထွက်လာသောအခါ ဝတ်စုံနက် ဝတ်ဆင်ထားသည့် ဓားသမား ဆယ့်နှစ်ယောက် ပါလာသည်။

ထိုလူများသည် လှေကြီး၏ ကုန်းပတ် ပတ်ပတ်လည်တွင် နေရာယူလိုက်ကြ၏။

ဟက်လာသည့် လူမှန်သမျှကို သူတို့ တိုက်ခိုက်ခုတ်ထစ်ပေတော့မည်ဖြစ်သည်။

တက်မုဆရာတော်သည် သူတို့ပတ်လည်၌ လောင်းလှေ ဆယ့်နှစ်စင်း စက်ဝိုင်းပမာ လှည့်ပတ်နေသည်ကို ကောင်းစွာရိပ်မိ၏။

လှေပေါ်၌ ပါလာသူများကို အကဲခတ်ပြီးနောက် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန်ထုံအား မေးမြန်းမိတော့သည်။

'အခု ဝိုင်းပတ်ထားတဲ့ လောင်းလှေပေါ်က လူတွေဟာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန်ထုံရဲ့ တပည့်တွေ ဟုတ်ပါရဲ့လား'

ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး အို့ယန်ထုံက ခေါင်းညိတ်ပြ၏။

'ဟုတ်ပါတယ် ကျုပ်တပည့်တွေပါ၊ သူတို့ကို ရေသူ့ရဲ့ လေးဆယ့်ရှစ်ဖော်လို့ ခေါ်ဝေါ်ကြပါတယ်'

'ကျုပ်လဲ ကြားဖူးပါတယ်၊ ဒီရေသူ့ရဲ့ လေးဆယ့်ရှစ်ဖော်ဟာ ဗျူဟာခုနစ်မျိုး တတ်မြောက်ထားတဲ့အပြင် တစ်ဦးချင်းလဲ သိုင်းပညာ ထူးချွန်တယ်လို့ ကြားသိခဲ့ရဖူးပါတယ်'

'အဲဒီလောက်တော့ မဟုတ်သေးပါဘူးဗျာ'

ထိုစဉ် ကမ်းပေါ်မှ ထန်ရှင်က အနီရောင် အလံကလေး တစ်ခု လှုပ်ပြနေသည်။

အို့ယန်ထုံသည် ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်ပြီး တက်မုဆရာတော်အား မှာကြားသည်။

'ဒီလှေပေါ်မှာတော့ ဆရာတော်ပဲ ဦးဆောင်ကွပ်ကဲပါ၊ တပည့်တော်ကတော့ နောင်ကြီးထန်ရှင်နဲ့ ပြန်ညှိနှိုင်းရဦးမယ်'

'ကောင်းပါပြီ၊ ကျုပ် အကောင်းဆုံး ဆောင်ရွက်ထားလိုက်ပါ့မယ်'

အို့ယန်ထုံသည် ကမ်းပေါ်သို့ ပြန်လည်ခုန်တက်သွားတော့သည်။

ထန်ရှင်၏အနီးတွင် ကွမ်းစန်စင်ရှိနေသည်။

ကွမ်းစန်စင်သည် လှေကုန်းပတ်ပေါ်၌ ရပ်နေသည့် ခါးသမား ဆယ့်နှစ်ဖော်ကို လက်ညှိုးတထိုးထိုးဖြင့် ရှင်းပြနေသည်။

ထိုအချိန်တွင် မဖေကုံးလျှန်သည် ချင်းချန် ခါးနှစ်ဖော်၏ တိုက်စစ်အတွင်း၌ ခေါင်းမဖော်နိုင်အောင် ရှိနေတော့၏။

တက်မုဆရာတော်က ဖန်မုဆရာတော်အား....

'ညီတော်.... ဒကာကြီး ဖေကုံးလျှန် ဒုက္ခရောက်နေပြီ၊ မနောင်တော်သွားပြီး ကူလိုက်ဦးမယ်၊ နှစ်ယောက် နှစ်ယောက် ချင်းဆိုရင် ချင်းချန်ခါးနှစ်ဖော် ဒီလောက် တိုက်စစ်ဆင်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး'

'စိတ်ချပါ နောင်တော်၊ ဒီမှာ ဘယ်သူမှမရှိဘဲ၊ ဆန်ကွမ်းချီကိုထိန်းထားဖို့ တာဝန်ပဲရှိတယ်၊ နောင်တော်ပဲသွားကူလိုက်ပါ'

တက်မုဆရာတော်သည် လှေကြီး၏ ကုန်းပတ်ပေါ်သို့ ခုန်တက်သွားလေတော့၏။

ထိုအခါကျမှ ဖေကုံးလျှန် အသက်ရှူပေါက် ချောင်သွားသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် လုံမလေးဝန်သည် လှေကြီးပေါ်မှ ဆန်ကွမ်းချီရှိရာသို့ လျှပ်တစ်ပြက် ခုန်ချလာ၏။

ဖန်မုဆရာတော်သည် ချက်ချင်းပင် လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချသည်။

သို့သော်....

မိန်းကလေး၏သိုင်းပညာက မခေသဖြင့် ရေထဲကျအောင် မရိုက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားသည်။

တစ်ကြိမ်တွင် လုံမလေးဝန်သည် ဆန်ကွမ်းချီဘက်သို့ ရောက်သွားရာ လက်ညှိုးလက်ခလယ်ဖြင့် ဆန်ကွမ်းချီ၏ သွေးကြောကို ထိုးဖွင့်လိုက်၏။

ပြီးလျှင်ပြီးချင်း ဖန်မုဆရာတော်နှင့် ရင်ဆိုင်သည်။

ဖန်မုဆရာတော်သည် လုံမလေးဝန်က ဆန်ကွမ်းချီ၏ သွေးကြောအား ထိုးဖွင့်သည်ကို မြင်ရသောအခါ တရကြမ်းတိုက်ခိုက်တော့သည်။

လုံမလေးဝန်က ဘယ်ဘက်လက်ချောင်းကလေး ငါးချောင်းဖြင့် ဖန်မုဆရာတော်၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို ကုတ်ဆွဲ၏။

လက်ယာဘက်လက်ဖြင့် ရင်ဝသို့ ထိုးခိုက်သည်။

ဖန်မုဆရာတော်က သူ့လက်ကိုရုပ်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်စောင်း၍ ရှောင်သည်။

လုံမလေးဝန်အား ခြေထောက်ဖြင့် လှမ်းကန်သည်။

ရေထဲလှေထဲ၌ အသီးသီးတိုက်ခိုက်နေသည့် တိုက်ပွဲများအား စောင့်ကြည့်နေသူမှာ တုထန်ဟိုသာ ဖြစ်၏။

သူသည် လုံမလေးဝန်ဘက်မှ တဘက်နိုင်သျှ ဝင်မကူဘဲ နေသည်။

လုံမလေးဝန်မှာ သူ့အာရုံနှင့်သူဖြစ်နေ၍ တုထန်ဟိုကို လုံးဝဂရုမစိုက်နိုင်ပေ။

သို့ရာတွင်....

သူမသည် ဖန်မုဆရာတော်ကို ရေရှည်ယှဉ်ပြိုင်နိုင်စွမ်း မရှိပေ။

အတွင်းအားပညာချင်း ကွာခြားသဖြင့် ရှုံးနိမ့်တော့မည့်ကဲ့သို့ ဖြစ်လာ၏။

သူမ၏တိုက်ကွက်များမှာ အလွန်တရာဆန်းသစ်၏။

သို့သော်....

အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သည့် ဖန်မုဆရာတော်က ကျင်လည်စွာ ပြန်လှန်နိုင်ခဲ့သည်။

လုံမလေးဝန်သည် ရုတ်တရက် ဆန်ကွမ်းချီကို သတိရသွားသည်။

ဟုတ်ပြီ၊ သူ့အကြောပွင့်သွားပြီပဲ၊ သူ့ကို အမိန့်ပေးစေခိုင်းလို့ရပြီ။

လုံမလေးဝန်သည် ချက်ချင်းပင် ခါးကြားမှဓားကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

ဖန်မုဆရာတော်အား ထိုးခုတ်နှင့်ပင် တိုက်ခိုက်သည်။

လေတိုးသံသည် လေထဲ၌ တဝှီးဝှီး ထွက်ပေါ်လာသည်။

'ဗိုလ်ချုပ်ဘုန်းကြီးကို တိုက်စမ်း'

သွေးကြောပွင့်သွားသဖြင့် အနားယူနေသော ဆန်ကွမ်းချီသည် ရုတ်တရက် ခုန်ထကာ ဖန်မုဆရာတော်အား လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်လေ၏။

'ဝုန်း'

ဖန်မှုဆရာတော်မှာ ကပျာကယာ ခုခံလိုက်ရ၏။

ပြင်းထန်သော ထိုးကြိတ်သံကြားလိုက်ရပြီး ဖန်မှုဆရာတော်မှာ နောက်သို့ ခြေသုံးလှမ်းဆုတ်သွားရ၏။

သူသည် ရေထဲသို့ ကျမသွားသော်လည်း လှေဦးအစွန်း၌ ရေထဲကျလုလုရပ်နေရတော့၏။

စာစဉ် ၄ ပြီး၏။

(စာစဉ် ၅ ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်။)